

ลักษณะทางจิตสังคมของมารดาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรวัยรุ่นหญิงเรื่องเพศศึกษา

ปริญญาณิพนธ์
ของ
พรทิพย์ จัปปิจิตต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
พฤษภาคม 2551

ลักษณะทางจิตสังคมของมารดาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรวัยรุ่นหญิงเรื่องเพศศึกษา

ปริญญาณิพนธ์
ของ
พรทิพย์ จัปจิตต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ลักษณะทางจิตสังคมของมารดาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรวัยอนุวัยเรื่องเพศศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
พรทิพย์ จัปจิตต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
พฤษภาคม 2551

พรทิพย์ จับจิตต์. (2551). *ลักษณะทางจิตสังคมของมารดาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรวัยรุ่นหญิงเรื่องเพศศึกษา*. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม.(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ งามตา วนินทานนท์,
รองศาสตราจารย์ ดร. อรพันธ์ ชูชม.

การวิจัยปัจจัยเชิงเหตุและผลครั้งนี้ เป็นการวิจัยประเภทศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบ (Correlation-Comparative Study) มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะกับตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ว่า เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่นหญิงเพียงใดในมารดาประเภทต่าง ๆ 2) เพื่อศึกษาว่า ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่นหญิงได้มากเพียงใด ในมารดาประเภทต่าง ๆ 3) เพื่อบ่งชี้มารดาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ซึ่งเป็นผู้มีพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่นหญิงอย่างเหมาะสมน้อย และปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญที่ทำให้มารดามีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน

ตัวแปรหลักที่ศึกษา กำหนดขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) และทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ เป็นพื้นฐานแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม มี 4 ตัวแปร คือ สุขภาพจิต ทักษะการตัดสินใจ ค่านิยมด้านการรักษาวินัยส่วนตัว และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล 2) กลุ่มลักษณะสถานการณ์ มี 2 ตัวแปร คือ การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา 3) กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ มี 3 ตัวแปร คือ ทักษะการตัดสินใจ การสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนเองในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ตัวแปรตามที่ศึกษาคือพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ขั้น คือ ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมรวม 3 ขั้น เครื่องมือวัดตัวแปรดังกล่าวข้างต้น เป็นแบบวัดประเภทมาตราประมาณรวมค่า 6 หน่วย จำนวน 12 แบบวัด แต่ละแบบวัดมีข้อคำถาม 10 ถึง 20 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบวัดแต่ละฉบับอยู่ระหว่าง .62 ถึง .84

กลุ่มตัวอย่างที่วิจัยครั้งนี้ เป็นมารดาที่มีบุตรหญิงอย่างน้อย 1 คน ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 จากโรงเรียนในเขตปริมณฑล 3 แห่ง จำนวน 286 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระหว่าง 0 – 20 ปี (เฉลี่ย 11.76 ปี) ทำงานอาชีพ (ร้อยละ 84.27) มีสถานภาพสมรสของมารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 80.77) และมีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 2,000 - 150,000 บาท (รายได้เฉลี่ย 20,334) ส่วนใหญ่รายงานว่ามีการศึกษาน้อย (ร้อยละ 54.20) และส่วนใหญ่รายงานว่ามียาได้ของครอบครัวน้อย (ร้อยละ 51.05)

สมมติฐานในการวิจัยนี้มี 4 ข้อ ซึ่งมีพื้นฐานในการตั้งสมมติฐานมาจากรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานมี 3 ประเภท ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way Analysis of Variance) เมื่อพบปฏิสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญ ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') 2) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-way Analysis of Variance) เมื่อพบปฏิสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญ ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') และ 3) วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น (Standard and Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ ได้ทำทั้งในกลุ่มตัวอย่างรวมและกลุ่มที่แยกย่อย 4 กลุ่ม ซึ่งแบ่งตามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัยที่สำคัญมี 3 ประการ ดังนี้

ประการแรก พบว่า 1) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาแต่ละชั้น (ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มาก ได้แก่ มารดาในกลุ่มรวมที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก หรือมารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก หรือมารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก หรือมารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก 2) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มาก ได้แก่ มารดาในกลุ่มรวมผู้ซึ่งมีการศึกษามาก 3) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มาก ได้แก่ กลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติได้มาก ผู้ซึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก หรือกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย ผู้ซึ่งมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก และ 4) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มาก ได้แก่ กลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติได้มาก ผู้ซึ่งมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก

ประการที่สอง เมื่อนำตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์เข้าด้วยกัน เป็น 9 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาแต่ละชั้นได้ชัดเจนดังนี้ 1) ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาได้ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่มระหว่าง 35.5 % ถึง 44.1 % และทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติได้มาก มีตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ แนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 2)

ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศได้ ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 4 กลุ่มระหว่าง 51.4 % ถึง 56.1 % และทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา 3) ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมได้ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่มระหว่าง 31.8 % ถึง 61.0 % และทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และ 4) ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นได้ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่มระหว่าง 56.0 % ถึง 69.2 % และทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว โดยสรุป พบตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาแต่ละชั้น และพฤติกรรมรวม 3 ชั้น คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เป็นตัวทำนายที่สำคัญเป็นอันดับแรก

ประการที่สาม ผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า กลุ่มมารดาที่ควรได้รับการพัฒนาเร่งด่วนเป็นลำดับแรก เนื่องจากมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นน้อย คือ มารดาในกลุ่มรวมที่มีการศึกษาน้อย ส่วนปัจจัยเชิงเหตุด้านจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องอย่างสำคัญที่อาจพัฒนาเป็นปัจจัยปกป้องได้ (เรียงตามลำดับความสำคัญ) คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แนวโน้มที่จะผลัการะการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อพัฒนา

ทำให้ทราบปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญด้านจิตลักษณะ (เช่น ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว, ทศคติที่ดีต่อพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และแนวโน้มที่จะผลัการะการสอนเพศศึกษาให้แก่โรงเรียน) และพฤติกรรม (เช่น การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล) ของพฤติกรรมมารดาในการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนามารดาและผู้ปกครองเยาวชนวัยรุ่นในเรื่องการสอนเพศศึกษาอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ประการแรก ควรทำการสร้างต้นแบบพัฒนาจิตลักษณะเหล่านี้ (การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แนวโน้มที่จะผลัการะการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว) และทำการวิจัยเชิงทดลองประเมินผล (Evaluative Experimental Study) เพื่อประเมินประสิทธิผลของต้นแบบเหล่านี้ ก่อนนำไปใช้ในการพัฒนามารดา กลุ่มเสี่ยงและผู้ปกครองเยาวชนไทยในวงกว้างต่อไป

ประการที่สอง จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า แนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับแรกของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาโดยรวม และพบว่า มารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย เป็นผู้มีแนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนมาก ดังนั้น มารดากลุ่มนี้จึงควรได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก ๆ เพื่อให้เห็นความสำคัญในเรื่องการสอนเพศศึกษาแก่บุตร และมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน ในการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตรให้มากขึ้น

MOTHER'S PSYCHO-SOCIAL FACTORS RELATED TO TEACHING TEENAGE
YOUNGSTER BEHAVIORS ON SEX EDUCATION

AN ABSTRACT
BY
PORNTHIP JUBJIT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Applied Behavioral Science Research
at Srinakharinwirot University
May 2008

Pornthip Jubjit. (2008). *Mother's Psycho-Social Factors Related to Teaching Teenage Youngster Behaviors on Sex Education*. Master thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Assoc. Prof. Ngamta Vanindananda, Assoc. Prof. Oraphin Choochom.

This causal research was a correlation-comparative study which had 3 main purposes: 1) to study whether the interactions between the variables in the psychological characteristics and those in the situational characteristics were related, in what degree, to teaching teenage youngsters behaviors on sex education of various mother types; 2) to study whether psychological and behaviors variables, situational psychological characteristics variables, and situational characteristics variables could predict, in what degree, the variance of teaching teenage youngsters behaviors on sex education of various mother types; and 3) to identify at-risk mothers having teaching teenage youngsters behaviors on sex education at a low appropriate level, and the important causal factors affecting mothers' different teaching teenage youngsters behaviors on sex education.

The main variables under study were identified by using the conceptual framework of the behavior analysis following the interactionism model and the Ethical Tree Theory whereby they were classified into 3 variable clusters: psychological and behavioral characteristics consisted of 4 variables, i.e. mental health, attitudes toward youngsters, preserving one's purity value, and support-reasoning child-rearing; 2) situational psychological characteristics consisted of 2 variables, i.e. reception of sex education information, and reception of social support from close persons in teaching sex education; 3) situational characteristics consisted of 3 variables, i.e. attitudes toward teaching youngsters sex education, child rearing locus of control, and readiness to shift sex education teaching to school. The dependent variables under study were 3 stages of teaching youngsters sex education behaviors, i.e. Stage of building interest and receptive opportunities of sex education; Stage of building understanding of sexual content; Stage of building adoption and proper change of sex practices; and the 3-stages as a whole. The instrument for the assessment of the aforementioned variables consisted of 6 units, 12 measurement forms. Each measurement form consisted of 10 – 20 items with alpha validity coefficients of .62 - .84.

The sample in this research consisted of 286 mothers, each had at least 1 daughter studying in Matayom Suksa 1 or 3, in 3 schools in the perimeter areas. Most samples had 0 – 20 years of education ($\bar{X} = 11.76$ years); had career (84.27%), marital status of mother: living together (80.77%), family monthly incomes 2,000 - 150,000 Baht, (average incomes 20,334 Baht); most mothers reported having little education (54.20%); and most reported having little family incomes (51.05%).

The research consisted of 4 hypotheses on the ground of hypothesis setting based on the interactionism model. The statistics used in the hypothesis tests were: 1) Two-way Analysis of Variance and post hoc Scheffé multiple comparisons; 2) Three-way Analysis of Variance and post hoc Scheffé multiple comparisons; 3) Standard and Stepwise Multiple Regression Analysis for further use of the research results. The data of this research was analyzed by the sample as a whole and by 4 subgroups of demographic and background characteristics of the sample.

The 3 main research results are as follows.

First Instance. It was found that 1) Mothers having each stage of teaching youngsters sex education behaviors (Stage of building interest and receptive opportunities of sex education; Stage of building understanding of sexual content; Stage of building adoption and proper change of sex practices) and having the 3-stages as a whole at the high level were the mothers as a whole group having practicing support-reasoning child-rearing at the high level, or mothers preserving one's purity value at the high level, or mothers having reception of social support from close persons in teaching sex education at the high level, or mothers having child rearing locus of control at the high level. 2) Mothers having teaching youngsters sex education behaviors in the Stage of building interest and receptive opportunities of sex education; Stage of building understanding of sexual content; Stage of building adoption and proper change of sex practices, the 3-stages as a whole at the high level were mothers as a whole having high education. 3) Mothers having teaching youngsters sex education behaviors in the Stage of building interest and receptive opportunities of sex education; Stage of building understanding of sexual content; Stage of building adoption and proper change of sex practices, the 3-stages as a whole at the high level were mothers having high family incomes, having good attitudes toward youngsters at the high level, or mothers having little education, having child rearing locus of control at the high level. And 4) Mothers having teaching youngsters sex education behaviors in the Stage of building interest and receptive opportunities of sex education; Stage of building

understanding of sexual content; Stage of building adoption and proper change of sex practices, the 3-stages as a whole at the high level were mothers having high family incomes, having child rearing locus of control at the high level.

Second Instance. The combinations of the psychological and behavioral characteristics, situational characteristics, and situational psychological characteristics into 9 variables could clearly predict individual stages of teaching youngsters sex education behaviors as follows: 1) predict 35.5% - 44.1% of the variance in the Stage of building interest and receptive opportunities of sex education as a whole and of 4 subgroups; could predict highest in mothers group having high family incomes; predictors in order of importance were: readiness to shift sex education teaching to school, support-reasoning child-rearing, and attitudes toward teaching youngsters sex education. 2) predict 51.4% - 56.1% of the variance in the Stage of building understanding of sexual content as a whole and of 4 subgroups; could predict highest in mothers group having little education; predictors in order of importance were: attitudes toward teaching youngsters sex education, support-reasoning child-rearing, and reception of social support from close persons in teaching sex education 3) predict 31.8% - 61.0% of the variance in the Stage of building adoption and proper change of sex practices as a whole and of 4 subgroups; could predict highest in mothers group having little education; predictors in order of importance were: support-reasoning child-rearing, attitudes toward teaching youngsters sex education, and preserving one's purity value. And 4) predict 56.0% - 69.2% of the variance in the 3-stages of teaching youngsters sex education behaviors as a whole and of 4 subgroups; could predict highest in mothers group having little education; predictors in order of importance were: support-reasoning child-rearing, attitudes toward teaching youngsters sex education, and preserving one's purity value. Conclusively, the first important predictor of the teaching youngsters sex education behaviors in individual stages and the 3-stages as a whole was the support-reasoning child-rearing.

Third instance. The research results indicated that the mothers group having little education should be firstly and urgently developed because of their 3 stages of teaching youngsters sex education behaviors, as a whole were at the low level. On the other hand, the causal psychological characteristics which significantly related and might develop into protective factors, in order of importance were as follows: support-reasoning child-rearing, attitudes toward teaching youngsters sex education, readiness to shift sex education teaching to school, and preserving one's purity value.

Suggestions for development practice.

The awareness of important causal factors in the psychological characteristics (e.g. preserving one's purity value, attitudes toward teaching youngsters sex education, and the trend of readiness to shift sex education teaching to school) and mothers' behaviors (e.g. support-reasoning child-rearing) in teaching youngsters sex education could be used as guidelines in planning the development direction of mothers and parents of youngsters in teaching youngsters sex education appropriately.

Suggestions for further research.

First instance. There should be a construction of development prototypes of these psychological characteristics (support-reasoning child-rearing, attitudes toward teaching youngsters sex education, readiness to shift sex education teaching to school, and preserving one's purity value) and conduct Evaluative Experimental Study to evaluate the effectiveness of these prototypes before applying in the development of at-risk mothers and parents of youngsters at large.

Second instance. This research found that the trend of readiness to shift sex education teaching to school was the first main predictor of teaching youngsters sex education behaviors in the Stage of building interest and receptive opportunities of sex education (Table 12) of mothers as a whole; and it was found that mothers having little family incomes tended to shift sex education teaching to school at the high level (Table 11), therefore this mothers group should receive priority development in order to perceive the importance of teaching youngsters sex education and have more understanding of their own roles and functions in transferring knowledge of sex education to their youngsters.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ลักษณะทางจิตสังคมของมารดาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรวัยรุ่นหญิงเรื่องเพศศึกษา

ของ
พริทีย์ จัปปิตต์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ งามตา วนันทานนท์)

..... ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร. จรรยา สุวรรณทัต)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. อรพินท์ ชูชม)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ งามตา วนันทานนท์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. อรพินท์ ชูชม)

..... กรรมการ

(ดร. สุภาพร ณะชานนท์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูง จากรองศาสตราจารย์ งามตา วณิชทานนท์ ประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. อรพินทร์ ชุชม กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ได้สละเวลาอย่างมากในการให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนการตรวจแก้ไขทุกขั้นตอนของการทำปริญญานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. จรรจา สุวรรณทัต และ ดร. สุภาพร ธนะชานันท์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำแนะนำที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในการปรับปรุงงานปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ มารดา ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความช่วยเหลือสนับสนุน และกำลังใจอันสำคัญยิ่ง จากบิดามารดา ปู่ย่า พี่สาว น้องชาย และญาติทุกคนในครอบครัว ตลอดจนผู้อำนวยการโรงเรียน ครูอาจารย์ เพื่อนร่วมงาน และเพื่อนนิสิตรุ่น 4 ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจตลอดมาในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

พรทิพย์ จัปจิตต์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	6
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เพศศึกษา.....	8
การสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา : ตัวแปร ความหมาย และวิธีวัด.....	10
การสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบความรู้เรื่องเพศศึกษา....	15
การสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ.....	16
การสร้างการยอมรับและเปลี่ยนแปลงตามในการปฏิบัติตนด้านเพศ	
อย่างเหมาะสม.....	16
แนวการวิเคราะห์สาเหตุของการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา.....	17
จิตลักษณะเดิมของมารดากับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา.....	19
สุขภาพจิตกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา.....	21
ทัศนคติต่อบุตรกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา.....	23
ค่านิยมด้านการรักษาวลสงวนตัวกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา.....	25
พฤติกรรมเดิมของมารดากับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา.....	27
การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับการสอนบุตร	
เรื่องเพศศึกษา.....	27
ลักษณะสถานการณ์ทางสังคมของมารดากับการสอนบุตรเรื่อง	
เพศศึกษา.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)		
	การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษากับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา.....	31
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้างจากบุคคลใกล้ชิด ในเรื่องการสอนเพศศึกษา.....	34
	จิตลักษณะตามสถานการณ์กับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา.....	37
	ทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษากับการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษา.....	38
	ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรกับการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษา.....	41
	แนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน.....	44
	ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา.....	47
	สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา.....	50
	นิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ศึกษา.....	51
	สมมติฐานในการวิจัย.....	57
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	58
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	59
	การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	67
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	68
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
	ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง.....	70
	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการ สอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบ เรื่องเพศศึกษาของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูแบบ รักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา แตกต่างกัน.....	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน.....	76
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลและมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน.....	82
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน.....	84
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน.....	88
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน.....	91
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน...	95

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการ สอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจใน ตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วงศ์ และมีการ รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา แตกต่างกัน.....	97
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมการ สอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้ รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้น สร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมรวม 3 ชั้น ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตาม สถานการณ์ แต่ละตัวแปร ของมารดาที่มีการศึกษา.....	100
ผลการทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจ และเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาเมื่อใช้ตัวแปรจิตลักษณะเดิม และพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ทางสังคม และจิตลักษณะตาม สถานการณ์ เป็นตัวทำนาย.....	106
ผลการทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจใน เนื้อหาเรื่องเพศ เมื่อใช้ตัวแปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย....	107
ผลการทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับ และเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม เมื่อใช้ตัวแปรจิต ลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะ ตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย.....	117
ผลการทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น เมื่อใช้ตัว แปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ทางสังคม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย.....	122

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	127
สรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1.....	127
สรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2.....	132
สรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3.....	137
สรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4.....	138
การสรุปและอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ.....	146
มารดาในกลุ่มเสี่ยงและปัจจัยเชิงเหตุสำคัญที่เกี่ยวข้อง.....	148
สรุปปัจจัยเชิงเหตุและผลของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและ ใช้เหตุผลของมารดา.....	149
ข้อดีและข้อจำกัดของการวิจัย.....	152
ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนา.....	153
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป.....	155
บรรณานุกรม.....	156
ภาคผนวก.....	164
ภาคผนวก ก เครื่องมือวัดที่ใช้ในการวิจัย.....	165
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	190
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	199

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนโรงเรียนที่ดำเนินการเก็บข้อมูล.....	59
2	ค่าสถิติข้อมูลส่วนตัวของผู้ถูกศึกษา.....	71
3	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอน บุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่อง เพศศึกษาของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรัก สนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่าง กัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนน พฤติกรรมฯ ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่2).....	74
4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอน บุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศของมารดา ผู้ที่ มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่ม ย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ชั้นสร้างความ เข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2).....	77
5	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอน บุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศ อย่างเหมาะสมของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบ รักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของ คะแนนพฤติกรรมฯ ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้าน เพศอย่างเหมาะสมของมารดา ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบ เดียว (ส่วนที่ 2).....	83

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอน บุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรม เลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้าน เพศศึกษาแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่า ของคะแนนพฤติกรรมฯ ขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติ ด้านเพศอย่างเหมาะสมของมารดา ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผล แบบเดียว (ส่วนที่ 2).....	85
7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอน บุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่อง เพศศึกษาของมารดาผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวลสงวนตัว หรือการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจาก บุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันในกลุ่มรวมและกลุ่ม ย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ขึ้นสร้างความ สนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ตามระดับของตัวแปรอิสระ ที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2).....	89
8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอน บุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศของมารดา ผู้ที่ มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวล สงวนตัว หรือการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการ สอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2).....	92
9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอน บุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศ อย่างเหมาะสมของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดู บุตร ค่านิยมด้านการรักษาวลสงวนตัว หรือการรับรู้การสนับสนุนทาง สังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ขึ้นสร้าง การยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมของมารดา ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2).....	96

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอน บุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษามวลสวณตัว หรือการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมของมารดา ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2).....	98
11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้นย่อย และพฤติกรรมรวม 3 ชั้น จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ของมารดา ที่มีการศึกษา และรายได้ ของครอบครัวที่แตกต่างกัน (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้นย่อยและชั้นรวม จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2).....	102
12 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมการสอนเพศศึกษา ขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปร ชุดที่ 3 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร และชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปรและกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวม 9 ตัวแปร ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม.	108
13 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมการสอนเพศศึกษา ขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ เมื่อใช้ตัวทำนาย ชุดที่ 1 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปร ชุดที่ 3 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร และชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปรและกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวม 9 ตัวแปร ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม.....	113

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมการสอนเพศศึกษา ขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัว แปร ชุดที่ 2 : กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปร ชุดที่ 3 : กลุ่มจิตลักษณะตาม สถานการณ์ 3 ตัวแปร และชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรม เดิม 4 ตัวแปร กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปรและกลุ่มจิตลักษณะตาม สถานการณ์ 3 ตัวแปร รวม 9 ตัวแปร ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม.	118
15 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมการสอนเพศศึกษา รวม 3 ชั้น เมื่อใช้ตัวทำนาย ชุดที่ 1 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรม เดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปร ชุดที่ 3 : กลุ่มจิต ลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร และชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและ พฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปรและกลุ่มจิตลักษณะ ตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวม 9 ตัวแปร ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม.....	123
ตารางภาคผนวก ก	
1 ลักษณะและคุณภาพของแบบวัด.....	166
ตารางภาคผนวก ข	
1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.	191
2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษาขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามทัศนคติ ต่อบุตร และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในมารดากลุ่มรวม.....	192
3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษาขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามทัศนคติ ต่อบุตร และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในมารดาที่ครอบครัวมี รายได้น้อย.....	192

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
ตารางภาคผนวก ข (ต่อ)		
4	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามทัศนคติต่อ บุตร และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสันทนุและใช้เหตุผล ในมารดาที่ ครอบครัวยังมีรายได้น้อย.....	192
5	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามการอบรม เลี้ยงดูบุตรแบบรักสันทนุและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้าน เพศศึกษา ในมารดากลุ่มที่ครอบครัวยังมีรายได้น้อย.....	193
6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา พิจารณาตาม ทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสันทนุและใช้เหตุผล และ การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในมารดากลุ่มรวม.....	193
7	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา พิจารณา ตามทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสันทนุและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย.....	194
8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา พิจารณา ตามทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสันทนุและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยัง มีรายได้น้อย.....	194
9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามทัศนคติต่อบุตร การ อบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสันทนุและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสาร ด้านเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยังมีรายได้น้อย.....	195
10	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา รวม 3 ชั้น พิจารณาตามทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรัก สันทนุและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาในกลุ่ม มารดาที่ครอบครัวยังมีรายได้น้อย.....	195

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
ตารางภาคผนวก ข (ต่อ)	
11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามค่านิยม ด้านการรักษาวงสวนต์ัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล ใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก.....	196
12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามความเชื่ออำนาจใน ตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงสวนต์ัว และการ รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในมารดากลุ่มรวม.....	196
13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามความเชื่ออำนาจใน ตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงสวนต์ัว และการ รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย.....	197
14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามความเชื่ออำนาจใน ตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงสวนต์ัว และการรับรู้ การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ใน กลุ่มมารดาที่ครอบครัวยมีรายได้ต่ำ.....	197
15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient).....	198

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ผลการสื่อสาร เพื่อสร้างให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการปฏิบัติ ด้านเพศอย่างเหมาะสม ตามแนวคิดกระบวนการสื่อสาร เพื่อชักจูงให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ.....	15
2 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม.....	18
3 ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจ ของพฤติกรรมทางจริยธรรม.....	20
4 กรอบแนวคิดและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา.....	56
5 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ทัศนคติต่อบุตร และการรับ ข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนน พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหา เรื่องเพศ ในมารดากลุ่มรวม.....	79
6 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ทัศนคติต่อบุตร และการอบรม เลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ที่ส่งผลต่อความแปรปรวน ของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจ ในเนื้อหาเรื่องเพศ ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุคใหม่.....	79
7 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ทัศนคติต่อบุตร และการรับ ข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนน พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง เพศ ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุคใหม่.....	80
8 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรัก สนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ที่ส่งผล ต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้น สร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุคใหม่ น้อย.....	80
9 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วงศ์ และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอน เพศศึกษา ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตร เรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ในกลุ่มมารดาที่มี การศึกษามาก.....	93

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
10 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางของตัวแปรทัศนคติต่อบุตร และการรับ ข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.....	128
11 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางของตัวแปรทัศนคติต่อบุตร และการ อบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ที่สนับสนุนสมมติฐาน ที่ 1.....	128
12 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางของตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบ รักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.....	129
13 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางของตัวแปรค่านิยมด้านการรักษาวลสงวน ตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการ สอนเพศศึกษา ที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.....	133
14 ผลการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษา ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่อง เพศศึกษา โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม กลุ่มลักษณะ สถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย ใน กลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุคใหม่ได้มาก.....	140
15 ผลการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษา ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ โดยใช้กลุ่มจิต ลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มจิต ลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มมารดาที่มี การศึกษามาก.....	142
16 ผลการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษา ขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่าง เหมาะสม โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม กลุ่มลักษณะ สถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย ใน กลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก.....	143
17 ผลการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษา รวม 3 ขั้น โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัว ทำนาย ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุคใหม่ได้น้อย.....	145

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
18 ปัจจัยเชิงเหตุและผลของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักส้นับสนุนและไขเหตุผลในกลุ่มรวม.....	150

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัญหาสำคัญลำดับแรก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศคือ ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ข้อมูลจากรายงานการเฝ้าระวังโรคทางระบาดวิทยาของสำนักระบาดวิทยา พบว่า อัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 6.60 ในปี พ.ศ. 2546 เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 10.50 ในปี พ.ศ.2547 (นิรมล รัตนสุพร; และอรพรรณ แสงวรรณลอย. 2547: ออนไลน์) ปัญหาสำคัญลำดับรองลงมาคือ ปัญหาการครองเรือนจากการมีความเข้าใจและมีความเชื่อผิด ๆ (ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์. 2533: 3) ประกอบกับสถานการณ์ในสังคมปัจจุบันที่มีส่วนช่วยในเรื่องเพศมาก ไม่ว่าจะเป็นสถานบันเทิงเรีงรมย์ยามค่ำคืน ทำให้วัยรุ่นเกิดอยากทดลอง อยากหาประสบการณ์ จึงทำให้ขาดการยับยั้งชั่งใจ และเกิดปัญหาตามมา อีกทั้งสื่อจากอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ มากมายได้เน้นการนำเสนอในลักษณะของการตอบสนองความต้องการทางกามารมณ์มากกว่าการเสนอความรู้ที่มีประโยชน์ ผลที่เกิดขึ้นตามมาก็คือวัยรุ่นได้รับข้อมูลที่ผิดพลาดมากขึ้นและก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ ปัญหาโรคติดต่อทางเพศรวมทั้งโรคเอดส์ และปัญหาการตั้งครรภ์นอกสมรส (ปาริฉัตต์ ครองจันทร์. 2539: 4) และมีโอกาสเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อีกเกือบ 30 โรค โดยข้อมูลจากกลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่า อัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในกลุ่มวัยรุ่น อายุ 15 - 24 ปี (นิรมล รัตนสุพร; และอรพรรณ แสงวรรณลอย. 2547: ออนไลน์) และจากรายงานการทบทวนสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ พบว่า วัยรุ่นที่ยอมรับว่า ตนเคยมีเพศสัมพันธ์นั้นมีอายุน้อยลง คือ อายุเพียง 12 ปี จำนวนนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์มีมากขึ้นกว่าเดิม คือ ร้อยละ 10-48 (ชัญวลี ศรีสุโข. 2549: 17)

จากการสำรวจพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอายุ 16-21 ปี จำนวน 4,200 คน ใน 14 ประเทศทั่วโลก โดยมอบหมายให้บริษัทวิจัยอิสระในแต่ละประเทศเป็นผู้เก็บข้อมูล แล้วส่งผลการสำรวจทั้งหมดนั้นให้บริษัทวิจัยอิสระกลางในกรุงลอนดอนเป็นผู้วิเคราะห์ ผลปรากฏว่า วัยรุ่นไทยนิยมมีคู่นอนมากกว่า 1 คน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือร้อยละ 52 อีกทั้งมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 23 และเริ่มเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาช้าที่สุด คือเมื่ออายุ 13.5 ปี ยิ่งกว่านั้น ยังพบว่า บิดามารดาของวัยรุ่นไทยมีบทบาทในการสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรน้อยที่สุดในโลก คือร้อยละ 1 เท่านั้น (Durex. 2005: online) จะเห็นได้ว่า บิดามารดาไทยยังมีบทบาทเป็นที่ปรึกษาในเรื่องเพศแก่บุตรน้อยมาก ประกอบกับปัจจุบันมีแหล่งข้อมูลทางเพศมากขึ้น โอกาสที่เยาวชนจะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจหรือเพราะอยากทดลองสิ่งแปลกใหม่มีมากขึ้น ยิ่งกว่านั้น ยังมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคร้ายแรงที่ติดต่อทางการมีเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ ด้วย ดังนั้น แนวทางการป้องกันโรคเอดส์โดยการให้ผู้ใช้ถุงยางอนามัยในครอบครัว เช่น มารดา เป็น

ผู้ให้ความรู้ความเข้าใจทางด้านเพศศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสม จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังมีบิดามารดาจำนวนมากที่หลีกเลี่ยงภาระหน้าที่นี้ โดยฝากความหวังไว้กับโลกภายนอกหรือสถาบันสังคมอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากบิดามารดายังขาดการตระหนักรู้ว่า เพศศึกษาเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งของชีวิตที่จำเป็น การสอนเรื่องเพศศึกษามีส่วนช่วยเหลือและประคับประคองให้เด็กในวันนี้มีความเจริญงอกงามและเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้าที่มีคุณภาพสูง (สุชาติ โสมประยูร; และ วรณี โสมประยูร. 2541: 159)

โดยทั่วไป ประสบการณ์จากบ้านหรือครอบครัวย่อมมีอิทธิพลต่อเด็กในทุก ๆ ด้านของชีวิต บ้านจึงเป็นสถานที่ซึ่งเด็ก ๆ ควรจะได้รับการปลูกฝังความรู้ความเข้าใจ ทักษะและอุปนิสัย หรือมาตรฐานแห่งความประพฤติเรื่องเพศอย่างถูกต้องและเหมาะสม กล่าวคือ การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศศึกษานั้นควรเริ่มต้นขึ้นที่บ้านก่อน การสอนเรื่องเพศศึกษาที่บ้านเป็นหน้าที่หรือความรับผิดชอบโดยตรงและสำคัญของบิดามารดา ยิ่งกว่านั้น การสอนเรื่องเพศศึกษาในบ้านยังจะช่วยทำให้การสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนง่ายขึ้นและประสบความสำเร็จได้มากขึ้นอีกด้วย ครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อการสอนเรื่องเพศศึกษามาก เพราะการเรียนรู้จากเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมนั้นเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ในเอกสารของกรมการศึกษานอกโรงเรียน (2543: 16-17) ก็สนับสนุนให้บิดามารดาสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตร โดยระบุว่า บิดามารดาควรเป็นครูคนแรกที่ถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศศึกษาให้กับบุตร เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กไปรับข้อมูลที่ผิด ๆ มาจากแหล่งอื่น ไม่ว่าจะเป็นจากเพื่อน จากสื่อที่ไม่เหมาะสม หรือแม้แต่จากผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศอย่างผิด ๆ ด้วย

จากผลการศึกษาแนวทางการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้บิดามารดามีส่วนร่วมในการสอนเรื่องเพศแก่บุตร (ธนวดี บุญลือ; และคนอื่น ๆ. 2545) โดยสอบถามเยาวชนตัวอย่างจำนวน 2,000 คน ที่อายุตั้งแต่ 13 ถึง 21 ปี แบ่งการสุ่มเป็น 4 กลุ่มที่เป็นตัวแทนของภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง พบผลว่า เยาวชนเกือบทั้งหมดเห็นว่า บิดามารดาเป็นบุคคลที่เหมาะสมที่สุดในการสอนเรื่องเพศศึกษา เยาวชนต้องการให้บิดามารดาเป็นที่ปรึกษาหารือ ได้ยามมีปัญหาส่วนตัว และเห็นด้วยว่า บิดามารดาควรสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตร หากบุตรมีปัญหาหรือข้อสงสัยต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ ควรพูดคุยปรึกษาหารือกับบิดามารดา และแม้ว่าเยาวชนส่วนใหญ่ต้องการให้สอนเรื่องเพศศึกษาทางสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อโทรทัศน์ แต่ก็ยังต้องการมีบิดามารดาเป็นตัวหลักในสื่อดังกล่าว นอกเหนือจากแพทย์ที่เยาวชนจะพูดคุยปรึกษาหารือด้วยแล้ว ยังต้องการให้มีบิดามารดาร่วมพูดคุยกับแพทย์และกับบุตรด้วย ซึ่งการแสดงความต้องการให้บิดามารดาเป็นหลักในการสอนเรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นดังกล่าวข้างต้น น่าจะเอื้อประโยชน์และเปิดโอกาสให้บิดามารดาสามารถสื่อสารกับบุตรเรื่องเพศในครอบครัวได้อย่างดียิ่ง จะเห็นได้ว่า บิดามารดาคือผู้ที่สำคัญที่สุดในการปลูกฝังความรู้ ความเชื่อ และอุปนิสัยหรือมาตรฐานแห่งความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้องตั้งแต่เยาว์วัย ดังนั้นบิดามารดาจึงต้องมีความรู้ ทักษะและการปฏิบัติที่เหมาะสมและพอเพียง โดยเฉพาะเรื่องพัฒนาการทางเพศของเด็กในแต่ละวัย และวิธีที่จะอบรมสั่งสอนบุตรในเรื่องเพศ จึงจะทำให้บุตรมีพัฒนาการก้าวเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศตามที่สังคมคาดหวังต่อไป อนึ่ง จากผลการสำรวจครั้งนี้ พบด้วยว่า บุตรจะมีความผูกพันและ

ไว้วางใจมารดา และยังพบว่า มารดาคือบุคคลที่เยาวชนปรึกษาหาหรือเมื่อมีปัญหามากกว่าบิดา ข้อมูลนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของงามตา วนิทานนท์ และคนอื่น ๆ (2545) ที่พบว่า บุตรชาย และหญิงวัยรุ่น รับรู้เรื่องคุณภาพชีวิตครอบครัวของตนได้สอดคล้องกับการรับรู้ของมารดามากกว่าของบิดา การวิจัยในครั้งนี้ จึงเน้นศึกษาการสอนเพศศึกษาของมารดาเป็นสำคัญ

ในเรื่องที่เน้นการศึกษาของวัยรุ่นหญิง พบหลักฐานจากการวิจัยสาเหตุของปัญหาด้านเพศ การใช้ยาเสพติด การทำร้ายตนเอง การมีพฤติกรรมก้าวร้าว พาลเกรของเด็กรุ่นในประเทศ อังกฤษ นักวิจัยท่านหนึ่ง (Ballis. 2005: online) ได้เสนอว่า สาเหตุสำคัญประการหนึ่ง เกิดจากการที่เด็กมีพัฒนาการเข้าสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่เร็วขึ้นกว่าเด็กรุ่นก่อน ๆ ในขณะที่ผู้ปกครองยังคงเริ่มให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตนทางสังคมแก่เด็กในช่วงอายุเดิม (อายุราว 12 ปี) จึงทำให้เด็กรุ่นนี้ไม่ได้รับการปกป้องจากปัญหาสังคมตั้งแต่เริ่มต้นโดยเร็วเท่าที่ควร ผู้วิจัยเสนอให้ผู้ปกครองให้คำแนะนำปรึกษา โดยเฉพาะด้านเพศแก่บุตรเร็วขึ้นกว่าเดิม (เริ่มตั้งแต่บุตรอายุต่ำกว่า 12 ปี) ผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการสำรวจในเรื่องเดียวกันนี้ในประเทศไทย จากรายงานการทบทวนสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนไทยทั่วประเทศ (ชัญวลี ศรีสุโข. 2549: 17) พบว่า อายุของวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์นั้นน้อยลง คือ อายุเพียง 12 ปี จำนวนนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์มีมากขึ้นกว่าเดิม คือ ร้อยละ 10-48 จะเห็นได้ว่า วัยรุ่นตอนต้นในปัจจุบันมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากขึ้น เนื่องจากวัยรุ่นตอนต้นเป็นวัยที่เริ่มสนใจตนเอง เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ ผู้หญิงจะเริ่มเจริญเติบโตเร็วกว่าผู้ชาย ชอบซักถามและมีการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศ จะเริ่มมีความรู้สึกทางเพศ มีปัญหาความเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและทางจิตใจในลักษณะเฉพาะตัวมากขึ้น วัยรุ่นตอนต้นทั่วไปจะกังวลใจอย่างมากเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของตนทำให้มีผลต่อด้านจิตใจ สำหรับวัยรุ่นหญิง การเรียนรู้ถึงบทบาททางเพศจำเป็นมาก วัยรุ่นหญิงจะต้องมีความภูมิใจในความเป็นจริงว่า ตนจะต้องเป็นหญิงสาวและเป็นแม่ต่อไปในอนาคต ถ้าไม่สามารถพัฒนาความรู้สึกนี้แล้ว จะมีความลำบากในการปรับตัวต่อไป (สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. 2526: 34) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัยรุ่นหญิงจะมีความเสี่ยงต่อการที่พัฒนาการถูกทำลายโดยสัมพันธ์ภาพทางเพศ ดังที่ แซมมวล คอฟแมน (สวส์ดี ประทุมราช. 2545: 391; อ้างอิงจาก Lickona) จิตแพทย์ชาวนิวยอร์ก กล่าวว่า เด็กผู้หญิงที่มีสัมพันธ์ภาพกับเด็กผู้ชายอย่างจริงจังตั้งแต่เล็กอาจพบว่า ความเป็นปัจเจกชนของเธอถูกกัดกิน เธอจะกลายเป็นส่วนของเขา ไม่สามารถจะพัฒนาความสนใจของตนเองและความสำนึกในเอกลักษณ์ที่เป็นอิสระ นอกจากนี้ ดร.รีโอ คริสเทนสัน (สวส์ดี ประทุมราช. 2545: 391; อ้างอิงจาก Lickona) แห่งมหาวิทยาลัยไมอามี โอไฮโอ ได้ชี้ถึงความเสี่ยงทางอารมณ์เรื่องเพศของวัยรุ่นหญิง อันได้แก่ การมีประสบการณ์ทางเพศที่ไม่น่าพึงพอใจ ในกรณีที่มีการตั้งครมหรือรู้ว่ามีกิจกรรมทางเพศ ก่อให้เกิดความรู้สึกผิดเมื่อต้องเผชิญกับความโกรธของผู้ปกครอง ทำให้กิจกรรมวัยรุ่นตามปกติสิ้นสุด เกิดความเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องเอาใจใส่ดูแลก่อนวัยอันสมควร มีภาระหากเกิดการตั้งครม และมีความเป็นไปได้มากที่วัยรุ่นชายจะทอดทิ้งวัยรุ่นหญิงที่ตั้งครม จึงกล่าวได้ว่าวัยรุ่นหญิงตอนต้นเป็นกลุ่มเยาวชนที่ควรได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษาโดยเร่งด่วน

เกี่ยวกับคุณลักษณะของมารดาไทยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างเหมาะสมนั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม; และงามตา วนินทานนท์. 2528; งามตา วนินทานนท์. 2536; วรวรรณ อัสวกุล. 2546) ชี้ว่า มารดาที่มีจิตลักษณะ (เช่น สุขภาพจิตดี มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมากมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรสูง) และอยู่ในสถานการณ์ที่เอื้ออำนวย (เช่น ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น) มากเท่าใด ก็เป็นมารดาที่สามารถให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ให้การอบรมด้านศาสนาหรืออบรมพฤติกรรมรักษาสภาพแก่บุตรมากเท่านั้น

จากความสำคัญของครอบครัวที่จำเป็นต้องสอนเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่นในปัจจุบัน และความใกล้ชิดผูกพันระหว่างบุตรที่มีกับมารดามากกว่าบิดาเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า มารดาที่มีลักษณะจิตใจ (เช่น สุขภาพจิต ทัศนคติต่อการสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตร เป็นต้น) ต่างกัน และอยู่ในสถานการณ์ทางสังคมต่างกัน (เช่น การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากสมาชิกในครอบครัว) ต่างกัน จะมีพฤติกรรมสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรหญิงอย่างเหมาะสมแตกต่างกันหรือไม่และเพราะเหตุใด เพื่อเป็นแนวทางเสริมสร้างให้ครอบครัวและโรงเรียนได้ร่วมมือกันสอนเรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียนวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยป้องกันและลดปัญหานักเรียนวัยรุ่นแสดงออกเรื่องเพศอย่างไม่เหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะกับตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ว่าเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่นหญิงเพียงใด ในมารดาประเภทต่าง ๆ
2. เพื่อศึกษาว่า ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่นหญิงได้มากเพียงใด ในมารดาประเภทต่าง ๆ
3. เพื่อบ่งชี้มารดาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ซึ่งเป็นผู้มีพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่นหญิงอย่างเหมาะสมน้อย และปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญที่ทำให้มารดามีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบว่ามีปัจจัยสำคัญด้านใดบ้าง (ในกลุ่มจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และ/หรือ สถานการณ์ทางสังคม) ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรในมารดาประเภทต่าง ๆ

2. ปัจจัยสำคัญที่ศึกษาพบสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาจิตลักษณะด้านสำคัญ และพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษาของมารดาอย่างเหมาะสม และทำการวิจัยขั้นสูงเพื่อประเมินผลต้นแบบก่อนนำไปใช้พัฒนามารดาในวงกว้างต่อไป

3. ผลวิจัยนี้จะช่วยชี้แนวทางแก่โรงเรียนและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการส่งเสริม ฝึกอบรม เพื่อพัฒนามารดาให้สามารถสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวการวิเคราะห์สาเหตุพฤติกรรมตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นกรอบในการประมวลเอกสาร และกำหนดตัวแปรเชิงเหตุที่อธิบายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา โดยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมกล่าวถึงสาเหตุสำคัญในการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ 4 กลุ่มสาเหตุ (ดูเจดือน พันธุมนาวัน. 2547 ; อ้างอิงจาก Magnusson; & Endler. 1977 ; Tett; & Burnett. 2003) ได้แก่ 1) ลักษณะสถานการณ์ทางสังคมปัจจุบันที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ เป็นสาเหตุที่อยู่ภายนอกตัวบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล (เช่น การรับข้อมูลข่าวสาร การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้าง เป็นต้น) 2) จิตลักษณะเดิม เป็นสาเหตุทางจิตใจภายในตัวบุคคลที่มีการพัฒนาสั่งสมมาตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล มีลักษณะค่อนข้างคงที่ ไม่แปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์โดยง่าย (เช่น สุขภาพจิต ทักษะคิดต่อบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวนลงตัว เป็นต้น) 3) จิตลักษณะเดิมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) ซึ่งมีอิทธิพลร่วมระหว่างผลต่อพฤติกรรม (เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้าง กับสุขภาพจิต เป็นต้น) และ 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบอินตอน (Organismic Interaction) ซึ่งเป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิมของบุคคล ภายใต้สถานการณ์ที่บุคคลนั้นกำลังเผชิญอยู่ ทำให้เกิดจิตลักษณะตามสถานการณ์ ซึ่งเป็นจิตลักษณะประเภทที่ไวต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ หรืออยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์ (เช่น ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร การผลัการะการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน เป็นต้น)

2. ในการวิจัยตัวแปรด้านจิตลักษณะ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมเป็นกรอบแนวคิด (ดูเจดือน พันธุมนาวัน. 2543 : 2-3) ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมเป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาสำหรับคนไทยที่แสดงให้เห็นว่า สาเหตุสำคัญของพฤติกรรมคนดี และคนเก่ง [หมายถึง คนที่รับผิดชอบต่อหน้าที่ (เช่น เป็นครูที่สอนและอบรมจริยธรรมให้นักเรียนมาก เป็นบุคลากรที่ทำงานในหน้าที่อย่างขยันขันแข็ง) และคนที่ช่วยพัฒนาผู้อื่นและสังคม (เช่น ครูที่ช่วยทำงานพัฒนาชนบท ทำงาน

พัฒนาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น)] มาจากจิตลักษณะ 8 ประการ ได้แก่ จิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการที่ ส่วนรากของต้นไม้คือ สติปัญญา ประสบการณ์ทางสังคม และสุขภาพจิต และจิตลักษณะ 5 ประการที่ส่วนลำต้นของต้นไม้ คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ความ เชื่ออำนาจภายในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติ คุณธรรม ค่านิยม ในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำ จิตลักษณะบางประการมาทำการศึกษาเป็นตัวแปรเชิงเหตุด้านจิตใจของกลุ่มมารดา โดยคัดเลือก ตัวแปรจากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรเป็นมารดาของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 จากโรงเรียน ใน เขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นมารดาที่มีบุตรหญิงอย่างน้อย 1 คน ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 และ 3 จากโรงเรียนในเขตปริมณฑล 3 แห่ง จากทั้งหมด 123 แห่ง ในเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี เขต 1 ทำการสุ่มตัวอย่างมารดาผ่านไปทางบุตรหญิงผู้ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ถูก เลือกเป็นแหล่งข้อมูล ทำการสุ่มด้วยวิธีผสมผสาน 2 วิธี คือ สุ่มแบบช่วงชั้น และแบบโควตา (Stratified and Quota Random Sampling) ดังนี้คือ จับสลากเลือกโรงเรียน 3 โรงเรียน แต่ละ โรงเรียน สุ่มห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 ชั้นละ 4 ห้องเรียน และสุ่มเลือกนักเรียนห้องละ 12 คน จากนั้นจึงติดต่อขอเชิญมารดามาให้ข้อมูลที่โรงเรียนของบุตร รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างมารดา จำนวน 288 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ได้แก่

- 1.1.1 สุขภาพจิต
- 1.1.2 ทัศนคติต่อบุตร
- 1.1.3 ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว
- 1.1.4 การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

1.2 กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ได้แก่

- 1.2.1 การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา
- 1.2.2 การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอน เพศศึกษา

1.3 กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่

- 1.3.1 ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา
- 1.3.2 ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร
- 1.3.3 แนวโน้มที่จะการผลักระการการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน

1.4 กลุ่มตัวแปรลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของมารดา ได้แก่

- 1.4.1 ระดับการศึกษา
- 1.4.2 อาชีพ
- 1.4.3 สถานภาพสมรส
- 1.4.4 ระดับรายได้ของครอบครัว

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้น คือ ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมรวม 3 ชั้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาในเรื่องเพศที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ทั้งในแง่มุมด้านการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของร่างกาย อารมณ์เพศ สุขอนามัยทางเพศ ตลอดจนบทบาททางเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ เพื่อให้บุคคลมีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมกับบทบาทในเรื่องเพศ โดยอาศัยครอบครัวเป็นกลไกสำคัญในการปลูกฝังอบรมเด็กให้เป็นหญิงเป็นชายตามที่สังคมกำหนด ทำให้สามารถปรับตัว วางแผนชีวิต ตัดสินใจ ปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศและเพศเดียวกัน ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินชีวิตในสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ได้อย่างมีความสุข

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดตัวแปร ความหมายและวิธีวัดตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา และเพื่อเป็นหลักฐานในการกำหนดสมมติฐานในการวิจัย ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน **ส่วนแรก** เป็นการประมวลเกี่ยวกับการกำหนดตัวแปรตาม ความหมายและวิธีวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา และ **ส่วนที่สอง** กล่าวถึงแนวทางในการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าว และทำการประมวลเนื้อหาเกี่ยวกับความหมายและวิธีวัดตัวแปรเชิงเหตุหรือตัวแปรอิสระกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งเป็นลักษณะทางจิตสังคมของมารดา และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงเหตุของมารดากับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวแปรเชิงเหตุหรือตัวแปรอิสระที่มุ่งวิจัย ได้แก่ (1) กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม เช่น สุขภาพจิต และค่านิยมด้านการรักษาวนตัว เป็นต้น (2) กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ทางสังคมของมารดา เช่น การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้าง เป็นต้น (3) กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ เช่น ทักษะการตัดสินใจสอนเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร เป็นต้น และ (4) กลุ่มตัวแปรลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของมารดา ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส ระดับรายได้ของครอบครัว

เพศศึกษา

ความหมายของเพศศึกษา ในด้านสาธารณสุข มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ตัวอย่างเช่น แพทย์ผู้เชี่ยวชาญสองท่าน กล่าวว่า เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นกรรมวิธีที่จะให้บุคคลได้เรียนรู้ธรรมชาติ ความเป็นจริงของชีวิตและสังคม สอนให้รู้จักบทบาทและคุณค่าของความเป็นชายและหญิงในสังคม เพื่อให้บุคคลมีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ตลอดจนสามารถปรับตัวตามพัฒนาการของชีวิตได้อย่างเหมาะสม (สุวรรณ เรื่องกาญจน์เศรษฐ์; และ สมร อริยานุชิตกุล. 2549: 1) ซึ่งสอดคล้องกับ นายแพทย์เทอดศักดิ์ เดชคง (2543: 74) ที่ให้ความหมายเพศศึกษาไว้ว่า หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับเพศ ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย จิตใจที่แตกต่างและเหมือนกัน ไปจนถึงปฏิสัมพันธ์การคบหาและการมีพฤติกรรมทางเพศ ยิ่งกว่านั้น แพทย์ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการด้านเพศศึกษาหลายท่าน ยังกล่าวถึงเพศศึกษาในรายละเอียดที่มากขึ้นว่า เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของร่างกาย ระบบการเจริญพันธุ์ อารมณ์เพศ และความรัก การครองชีวิตคู่ การวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิด การตั้งครรภ์ สุขอนามัยของอวัยวะเพศและในส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับวัยและอยู่ได้อย่างมีความสุขในสังคม รวมถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการหรือการตอบสนองต่ออารมณ์จากสิ่งเร้าต่างๆ การจัดการกับอารมณ์ปรารถนาและการหา

ทางออกที่เหมาะสม ตลอดจนการสอนให้แก้ไขความเชื่อผิด ๆ และข่าวลือทางเพศ และขจัดความวิตกกังวลในเรื่องเพศออกไป (ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์; สุรีย์ กาญจนวงศ์; และจารุณี นะวิโรจน์. 2524: 3-4; มยุรี ภูงามทอง. 2533: 2) ซึ่งสอดคล้องกับความหมายที่มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก (2546: 117) ให้ไว้ว่า เพศศึกษา เป็นการสอนให้เด็กเรียนรู้ถึงความแตกต่างทางด้านสรีระร่างกายของหญิงและชาย การทำงานของฮอร์โมนต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายในร่างกาย ส่งผลให้ร่างกายเกิดความรู้สึกต่าง ๆ เมื่อได้รับการกระตุ้นจากภายนอก หรือจากสภาพแวดล้อมรอบตัว สรุปจากความหมายดังกล่าวข้างต้นได้ว่า ในทางสาธารณสุข เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาเกี่ยวกับเพศ ทั้งในด้านการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของร่างกาย อารมณ์เพศ สุขอนามัยทางเพศ ตลอดจนบทบาทและคุณค่าของความเป็นชายและหญิงในสังคม ไปจนถึงปฏิสัมพันธ์การคบหา เพื่อให้บุคคลมีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ทำให้สามารถปรับตัวตามพัฒนาการในช่วงวัยต่าง ๆ ของชีวิตได้อย่างเหมาะสม

ในด้านการศึกษาและสังคม องค์การระหว่างประเทศเพื่อช่วยเหลือผู้ติดเชื้อและป้องกันโรคเอดส์ (AVERT. 2007: online) กล่าวไว้ว่า เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการในการหาความรู้ สร้างความคิด ความเชื่อและทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ รู้พัฒนาการและคุณลักษณะเฉพาะของเพศชายและหญิง มีความเข้าใจในรูปแบบต่าง ๆ ของความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและหญิง รวมทั้งเพศที่สามและรักร่วมเพศด้วย นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงการพัฒนาความรู้เรื่องเพศให้กับเด็กและเยาวชนเพื่อให้มีความมั่นใจในเพศของตนและมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้เด็กและเยาวชนตระหนักถึงอันตรายรอบตัวและรู้จักป้องกันตนเองจากการลวนลามและเอาเปรียบทางเพศ การตั้งครุฑ์ ตลอดจนปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทั้งยังเพิ่มคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ มีคู่ครอง ตลอดจนมีการตัดสินใจเรื่องทางเพศได้อย่างเหมาะสมตลอดช่วงชีวิตของตน ในหมูนักวิชาการไทย มีนักวิจัยทางการศึกษาที่สนใจศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง กล่าวไว้ว่า เพศศึกษา หมายถึง การศึกษาเรื่องราวทั้งในแง่กายภาพ เช่น เรื่องของอวัยวะเพศ สรีระและการทำงานของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของทั้งหญิงและชาย เป็นต้น และในแง่บทบาททางเพศและความสัมพันธ์ทางเพศ เรียกเป็นภาษานักวิชาการว่า เพศสภาพ (Gender relations) สภาพหรือสภาวะแห่งการเป็นเพศชายหรือหญิงที่สังคมกำหนด โดยอาศัยกรอบคร่าวเป็นกลไกสำคัญในการหล่อหลอมเด็กให้เป็นหญิงเป็นชายตามที่สังคมกำหนด (นภาพร หะวานนท์. 2544: 164) นอกจากนี้ ในความหมายที่ครอบคลุมทั้งในเรื่องร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมนั้น สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร (2541: 158) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เพศศึกษา หมายถึง ความรู้ทั่วไปที่ควรให้เด็กได้ศึกษาเล่าเรียนภายในขอบเขตที่เหมาะสมของแต่ละวัย โดยการศึกษาปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศในด้านความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิดความรับผิดชอบและความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนต่างเพศหรือเพศเดียวกัน นอกจากนี้ ยังหมายถึงกระบวนการที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ อันเป็นผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ เพื่อให้สามารถป้องกันหรือแก้ปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นะ

วิโรจน์ (2524: 3-4) และ มยุรี ภูงามทอง (2533: 2) กล่าวว่าไว้ว่า เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ได้เข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านกลไกของการทำงาน การเปลี่ยนแปลงความต้องการและผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของเพศทั้งชายและหญิงในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านกายวิภาคสรีรวิทยา สุขภาพจิต สถานภาพ และบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี วัฒนธรรม และการเมือง ทั้งนี้ เพื่อนำไปใช้ในการปรับตัว วางแผนชีวิต และการตัดสินใจปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศและเพศเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบุคคลจะได้นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ได้อย่างเหมาะสมและมีความสุข สรุปว่า ในด้านการศึกษาและสังคม เพศศึกษา คือ กระบวนการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นการศึกษาทั้งทางด้านความรู้ ทักษะและการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศในแง่มุมทางสรีรวิทยา สุขภาพจิต สถานภาพ บทบาททางเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ โดยอาศัยครอบครัวเป็นกลไกสำคัญในการหล่อหลอมเด็กให้เป็นหญิงเป็นชายตามที่สังคมกำหนด เพื่อก่อให้เกิดความรับผิดชอบและความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนต่างเพศหรือเพศเดียวกัน และสามารถตัดสินใจป้องกันหรือแก้ปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสม

จากความหมายของเพศศึกษาทั้งในด้านสาธารณสุข การศึกษาและสังคม สามารถสรุปรวม ได้ว่า เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาในเรื่องเพศที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ทั้งในแง่มุมด้านการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของร่างกาย อารมณ์เพศ สุขอนามัยทางเพศ ตลอดจนบทบาททางเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ เพื่อให้บุคคลมีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมกับบทบาทในเรื่องเพศ โดยอาศัยครอบครัวเป็นกลไกสำคัญในการปลูกฝังอบรมเด็กให้เป็นหญิงเป็นชายตามที่สังคมกำหนด ทำให้สามารถปรับตัว วางแผนชีวิตตัดสินใจ ปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศและเพศเดียวกัน ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินชีวิตในสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ได้อย่างมีความสุข

การสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา : ตัวแปร ความหมาย และวิธีวัด

ความหมายของการสอนเรื่องเพศศึกษา การสอนเรื่องเพศศึกษา หมายถึง การสอนเรื่องพัฒนาการทางเพศในส่วนที่เกี่ยวกับร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ให้ผู้เรียนสามารถปรับตัว สร้างเสริมบุคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่างเพศได้ดี รู้จักหน้าที่ของตนเองในอนาคตในการเป็นบิดามารดาที่ดี การสอนเรื่องเพศศึกษาจึงเป็นวิธีการนำการศึกษามาช่วยในการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ และรู้จักวิธีการแก้ไขเมื่อเผชิญปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ (มยุรี ภูงามทอง. 2533: 141) นอกจากนี้ ชัยวุฒิ ศรีสุข (2549: 17) ได้ให้ความหมาย การสอนเรื่องเพศศึกษาว่า เป็นกระบวนการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเพศ เพื่อสร้างค่านิยม ทักษะ ความเชื่อที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง ถาม ตอบโต้ ต่อรอง ปฏิเสธ แก้ไขปัญหา ตัดสินใจ หาที่ปรึกษา ขอความช่วยเหลือ ป้องกันตนเอง จนสามารถรับมือกับปัญหาเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสม

กล่าวได้ว่า การสอนเรื่องเพศศึกษา คือ กระบวนการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเพศ เพื่อสร้างค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อและการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศในทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลแต่ละวัย โดยมีทักษะที่จำเป็นในการฟัง ถาม ตอบโต้ ตอรอง ปฏิเสธ แก้ไขปัญหา ตัดสินใจ หาที่ปรึกษา ขอความช่วยเหลือ ป้องกันตนเอง ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศทั้งทางด้านความรู้ ทศนคติและการปฏิบัติ สามารถจัดการกับปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสม

ในกระบวนการสอนเพศศึกษามีส่วนประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนของเนื้อหาเรื่อง **เพศศึกษา** สำหรับบุคคลวัยรุ่นตอนต้น ตามหลักสูตรใหม่ของกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงสาธารณสุข กำหนดเนื้อหาในการสอนให้เหมาะสมกับพัฒนาการของวัยรุ่นตอนต้น อายุ 12-14 ปี (สุวรรณ เรื่องกาญจนเศรษฐ์; และ สมร อริยานุชิตกุล. 2549: 13-14) เนื้อหาหลักสูตรนี้สอดคล้องกับนักวิชาการทางด้านสาธารณสุขและด้านการศึกษาหลายท่านดังกล่าวข้างต้น สาระสำคัญมีดังนี้

- 1) **พัฒนาการทางเพศ** ประกอบด้วย พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย (Secondary sex characteristic) เช่น สิว ผื่นเปื่อยก การมีประจำเดือน เยื่อพรหมจารี การมีหน้าอก การแข็งตัวของอวัยวะเพศ เป็นต้น อารมณ์ความรู้สึกในเรื่องเพศ ความสนใจทางเพศ ตลอดจนการกำเนิดของชีวิต ได้แก่ ความพร้อมทางสรีระ เพศสัมพันธ์ การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์ และการคลอด
- 2) **สุขอนามัยทางเพศ** ได้แก่ การดูแลสุขอนามัยทางเพศ เช่น สิว ผื่นเปื่อยก ผื่นเปื่อยก กลิ่นตัว ตกขาว เป็นต้น การป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อันได้แก่ โรคเอดส์ กามโรค การใช้ถุงยางอนามัย เป็นต้น การเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องในเรื่องเพศ เช่น ยารักษาสิว ยาระงับกลิ่นตัว เครื่องสำอาง ผ่าอนามัย เป็นต้น อนามัยการเจริญพันธุ์ ความจำเป็นในการวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิดแบบต่าง ๆ
- 3) **พฤติกรรม** ได้แก่ ธรรมชาติอารมณ์ทางเพศและการแสดงออกที่เหมาะสม เช่น การระบาย การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง การเบี่ยงเบน การกดอารมณ์ เป็นต้น การแสดงออกที่เหมาะสมกับเพศของตนเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา กิริยาท่าทาง เป็นต้น การแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับผู้อื่น อันได้แก่ ความเป็นสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual deviation) เช่น รักร่วมเพศ ลักเพศ โดยเน้นการเห็นใจผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นต้น และเพศสัมพันธ์ที่รับผิดชอบ
- 4) **สัมพันธ์ภาพ** ได้แก่ อารมณ์รักและอารมณ์ใคร่ (Romantic-erotic) สัมพันธ์ภาพกับเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ การสร้างครอบครัว อันได้แก่ การเลือกคู่ครอง การเตรียมตัวก่อนสมรส การตรวจสุขภาพก่อนสมรส การวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิด เป็นต้น
- 5) **ทักษะส่วนบุคคล** ได้แก่ ทักษะการประเมินความเสี่ยง เพื่อป้องกันตนเองไม่ให้เกิดอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงต่าง ๆ ทักษะการสื่อสาร เช่น การปฏิเสธ การหาทางออก การเตือน เป็นต้น ทักษะการตัดสินใจในการเลือกทางเดินของชีวิต ทักษะการจัดการกับอารมณ์และความเครียดในภาวะปกติและวิกฤติ เช่น การอกหัก การถูกข่มขืน เป็นต้น
- 6) **สังคมและวัฒนธรรม** ได้แก่ ค่านิยมที่เหมาะสมในเรื่องเพศ เช่น การรักษานวลสงวนตัว การรักเดียวใจเดียว เป็นต้น ภัยทางเพศที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่คาดคิด เช่น สื่อที่มีการยั่วเย้า การถูก

ล่อลวง การถูกกลอนลามทางเพศ การเที่ยวกลางคืนหรือสถานบันเทิง การมั่วสุม การเสพสารเสพติด สถานการณ์เสี่ยงต่าง ๆ ของชีวิต เป็นต้น 7) *บทบาททางเพศ* ได้แก่ การสร้างเอกลักษณ์ทางเพศที่เหมาะสม ความเสมอภาคทางเพศ กฎหมายและสิทธิเบื้องต้นของชายและหญิง ตลอดจนบทบาททางเพศของชายและหญิงในครอบครัวและสังคม

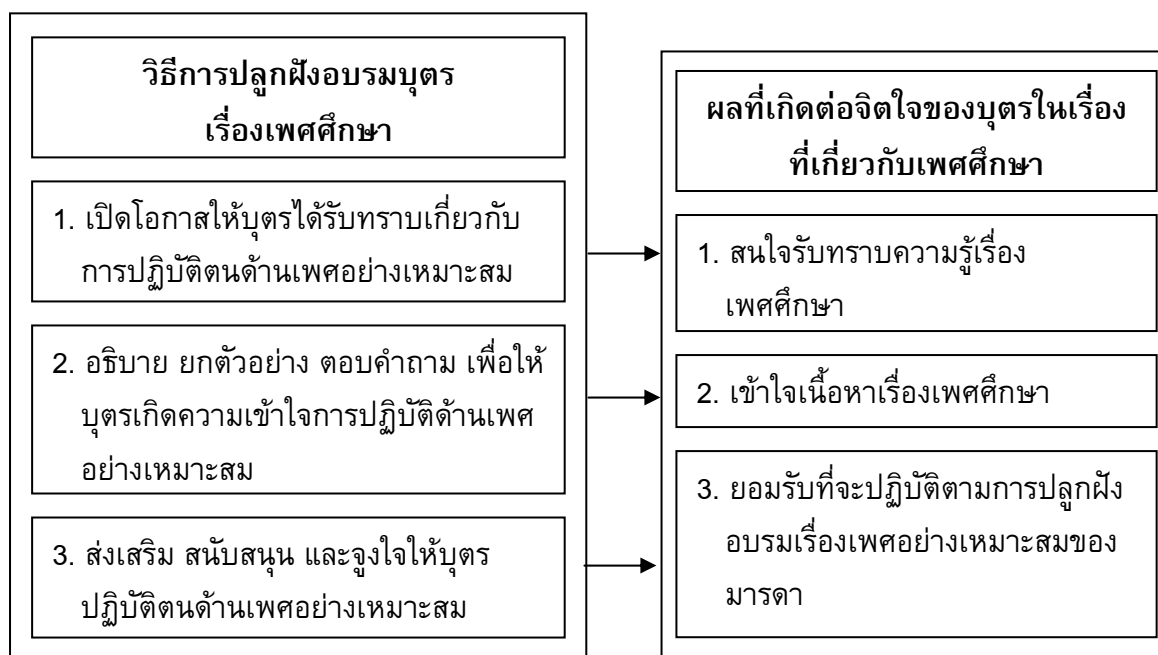
ลิกโคน่า (Lickona) นักจิตวิทยาอาวูโส (สวัสดี ประทุมราช. 2549: 411-417; อ้างอิงจาก Lickona) ได้ให้คำแนะนำผู้เป็นบิดามารดาของวัยรุ่นไว้อย่างน่าสนใจทั้งสิ่งที่ควรปฏิบัติและสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติในการให้คำปรึกษาแก่บุตรเรื่องเพศ ลิกโคน่าได้เสนอแนวทางซึ่งเขาคิดว่า บิดามารดาส่วนใหญ่ควรจะตัดสินใจสื่อสารกับบุตรในเรื่องเพศ ความรัก การสมรส และจริยธรรม ดังต่อไปนี้ 1) ควรเริ่มต้นกับบุตรว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งดี บิดามารดาควรอธิบายให้บุตรเข้าใจว่า เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ทำให้คนเราผูกพันกัน สร้างครอบครัวและขยายเผ่าพันธุ์ และยังเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของมนุษย์แต่ละคน อย่างไรก็ตาม เรื่องเพศสามารถก่อให้เกิดเรื่องร้ายได้ เมื่อปฏิบัติตนไม่เหมาะสม ถ้าบิดามารดามีความรู้ความเข้าใจเรื่องศาสนา ก็อาจอ้างอิงข้อปฏิบัติทางศาสนาที่เกี่ยวข้องประกอบในการสื่อสารสนทนาเรื่องเพศกับบุตร 2) เพศเป็นความต่อเนื่อง บิดามารดาควรอธิบายให้บุตรเข้าใจว่า “เพศ” เป็นคำแทนคำว่า “เพศสัมพันธ์” ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดพิเศษมาก ๆ เป็นสิ่งที่ควรจะรักษาไว้ เมื่อบุคคลมีความสัมพันธ์ทางเพศกับใคร แสดงว่า บุคคลนั้นได้ให้ทั้งตัวแก่คู่ของตน จึงต้องมั่นใจในความรักของกันและกัน และนั่นคือเหตุผลที่ทำให้คนพูดกันเสมอว่า “รอจนกว่าจะสมรส” 3) ไม่ว่าบุคคลจะมีความเชื่อทางศาสนาใด การตัดสินใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องการตัดสินใจเชิงจริยธรรมที่จริงจัง บิดามารดาควรชี้แจงให้บุตรวัยรุ่นเข้าใจว่า การตัดสินใจที่จะมีความใกล้ชิดทางเพศกับใคร จะมีผลที่ตามมาอย่างลึกซึ้ง ทั้งตัวบุคคลนั้นและคู่ของเขาด้วย มีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ตัวอย่างเช่น (ก) เด็กหญิงอาจตั้งครรภ์ได้ แม้ฝ่ายชายจะใช้ถุงยางอนามัย (ข) ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงอาจได้รับเชื้อโรคบางอย่างจากการมีเพศสัมพันธ์ (ค) ทั้งเด็กชายและเด็กหญิง อาจได้รับความกระทบกระเทือนทางอารมณ์ ถ้าความสัมพันธ์ระหว่างกัน ไม่เป็นไปอย่างที่คาดหวัง ประสบการณ์ทางเพศที่ไม่ดี อาจส่งผลกระทบต่ออารมณ์ เช่น รู้สึกภาคภูมิใจในตนเองน้อยลง มีความยากลำบากในการสร้างความสัมพันธ์ใหม่ และความไว้วางใจกันและกันกับบุคคลอื่นในอนาคต เป็นต้น และ (ง) จิตแพทย์ชี้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส อาจเป็นอุปสรรค ทำให้วัยรุ่นหญิงมีพัฒนาการการเป็นปัจเจกบุคคลล่าช้า เด็กหญิงอาจเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของฝ่ายชาย จนเกิดความล้มเหลวในการพัฒนาความสนใจในตนเอง เป็นต้น 4) บิดามารดาควรสอนให้บุตรโดยเฉพาะเด็กหญิงรู้จักการปฏิเสธการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ที่เป็นแรงกดดันจากกลุ่มเพื่อน มีวัยรุ่นหลายคนที่ตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์เพียงเพราะถูกล่อลวงจากเพื่อน 5) วัยรุ่นควรได้รับการอธิบายให้เข้าใจอย่างถูกต้องว่า การสูญเสียพรหมจรรย์ไม่ได้เป็นเครื่องหมายของวุฒิภาวะ และ 6) วัยรุ่นควรได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ในเรื่องที่ว่า ไม่ใช่ทุกคนที่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรส วัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่เคยมีการร่วมเพศ

ในส่วนของการสอนเรื่องเพศศึกษา นักการศึกษา จิตวิทยาและการสาธารณสุข ต่างมีความเห็นตรงกันว่า ทักษะการสื่อสารในครอบครัว โดยเฉพาะระหว่างบิดามารดากับบุตร เป็นสิ่งจำเป็นในการสอนเรื่องเพศศึกษา ตัวอย่างเช่น สุวรรณา เรื่องกาญจน์เศรษฐ์ และ สมร อริยานุชิตกุล (2549: 27) ได้กล่าวถึงหลักการสื่อสารของบิดามารดาในการอบรมสั่งสอนบุตรไว้ว่า การสื่อสารที่ดีต้องสื่อสารให้ตรงกับบุคคลเป้าหมาย ไม่ต้องผ่านผู้อื่น เช่น บิดาพูดกับมารดา โดยไม่ต้องผ่านไปที่บุตร หลักโดยทั่วไปของการสื่อสารระหว่างบิดามารดาเพื่อการอบรมดูแลบุตรที่เหมาะสม ได้แก่ (1) บอกความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของตนเองเกี่ยวกับการอบรมดูแลในเรื่องต่าง ๆ (2) ถามและรับฟังความคิดเห็นของอีกฝ่ายหนึ่ง (3) ถ้าความคิดเห็นสอดคล้องกันให้ชื่นชมและขอบคุณ ถ้าไม่สอดคล้องควรหาทางปรับให้สอดคล้องกัน และ (4) ตกลงทบทวนว่าใครจะเป็นผู้สื่อสารกับบุตร ส่วน ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ (2533: 11-12) จิตแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ได้กล่าวไว้ว่า ตลอดเวลาที่บิดามารดาและบุตรอยู่ด้วยกัน บิดามารดาก็ได้สอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตร อยู่แล้วด้วยวิธีการ 2 วิธี คือ (1) ทางตรง คือ การสอนโดยใช้คำพูด หรือปฏิกิริยาของบิดามารดาต่อการแสดงออกของบุตร เช่น เมื่อบุตรเล่นอวัยวะเพศ บิดามารดาก็ตีพร้อมกับบอกว่าเป็นสิ่งไม่ดีหรือสกปรก เป็นต้น (2) ทางอ้อม คือ การสอนด้วยการกระทำเป็นแบบอย่างโดยผู้กระทำอาจไม่เจตนาหรือโดยที่ไม่รู้ตัว และมักแทรกอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา บางครอบครัวบิดามารดามีความสัมพันธ์ที่ห่างเหิน ไม่เคยแสดงความใกล้ชิดผูกพัน ปล่อยให้เวลาที่มีอีกฝ่ายหนึ่งมีปัญหาหรือความทุกข์ บิดามารดาบางรายมีความสัมพันธ์ทางกายในทางลบคือ ทะเลาะกัน ทำร้ายร่างกายของอีกฝ่ายหนึ่ง ขณะที่บางครอบครัวใช้การสัมผัสทางกายเป็นสื่อของการแสดงความรักและความใกล้ชิด เช่น การลูบไหล่หรือบีบต้นแขน แสดงการปลอบใจเมื่ออีกฝ่ายประสบปัญหาหรือแสดงออกด้วยการโอบไหล่ โอบกอดในเวลาที่มีความชื่นชมต่อกัน เหล่านี้คือการแสดงออกกระหว่างบิดามารดา แล้วบุตรได้เห็น ได้รับรู้ และค่อย ๆ ซึมซับเป็นความคิดและทัศนคติของตนเอง รวมทั้งการแสดงออกกระหว่างบิดามารดาและบุตร เช่น การโอบกอด ลูบหลัง หรือการแสดงความรักและความห่วงใยอื่น ๆ ซึ่งเป็นวิธีการแสดงออกทางอ้อม ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติในแต่ละวันแล้วเด็กได้เรียนรู้ว่าความใกล้ชิดทางกายหรือความสัมพันธ์ทางกายจะมีความหมายในทางบวกหรือทางลบ แสดงออกกันโอกาสใด ในสถานที่อย่างไร เป็นต้น ดังนั้น แม้ว่าบิดามารดาอาจจะไม่เคยคุยกับบุตรเรื่องเพศเลย แต่บิดามารดาก็ได้สอนบุตรอยู่ทุกวันในชีวิตประจำวันโดยไม่รู้ตัว

ในวิชาการด้านจิตวิทยา มีแนวคิดทฤษฎีว่าด้วยการกระบวนการสื่อสารเพื่อชักจูงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (McGuire. 1969, 1985) ที่สามารถนำมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดวิธีการสอนเพศศึกษาให้แก่เยาวชนได้ แมคไกวได้กล่าวถึงกลวิธีในการชักจูงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไว้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน กล่าวคือ ก่อนที่ผู้รับสารจะเปลี่ยนทัศนคติได้นั้น ผู้รับจะต้องให้ความสนใจรับทราบเนื้อหาในสารว่า มีข้อความว่าอย่างไรบ้าง เมื่อรับทราบแล้วต้องเข้าใจข้อความว่าได้กล่าวชักจูงเกี่ยวกับเรื่องอะไร ชี้นำประโยชน์หรือโทษอะไรบ้าง จากนั้น จึงจะพิจารณาต่อไปว่า ประโยชน์หรือโทษที่ว่านี้ น่าเชื่อถือและมีความสำคัญเพียงใด ผู้รับจะเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าผู้รับเห็น

ด้วยจึงจะเกิดการเปลี่ยนทัศนคติตามการชักจูงนั้น เมื่อเกิดการเปลี่ยนตามในผู้รับการชักจูงแล้ว จะต้องมีการจดจำการเปลี่ยนนี้ไว้เสมอ จนถึงโอกาสที่จะแสดงพฤติกรรมตามข้อเสนอแนะในสารได้ ดังนั้น ขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในผู้รับสารสื่อจึงมี 5 ขั้น ดังต่อไปนี้ (1) ขั้นตั้งใจรับทราบเนื้อความในสาร (2) ขั้นเข้าใจเนื้อหาในสาร (3) ขั้นเห็นด้วยตามการชักจูง จากขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 3 จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับผู้รับการชักจูงในระดับจิตใจ เช่น ก่อให้เกิดความรู้สึกชอบพอใจ ในเรื่องที่ถูกชักจูง (4) ขั้นจดจำการเห็นด้วยนี้ และ (5) ขั้นกระทำตามการชักจูง ในการวิจัยการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินทร์ ชุชม; และ สุภาพร ลอยด์. 2529) ศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่มีอายุตั้งแต่ 10 ถึง 13 ปี และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 อายุตั้งแต่ 12 ถึง 15 ปี จำนวน 1,600 คน และผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านี้ คณะผู้วิจัยวัดการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของผู้ปกครอง โดยอาศัยหลักการสื่อสารเพื่อการชักจูงให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติใน 3 ด้านแรก จาก 5 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น คือ (1) การเปิดรับสื่อมวลชน (2) การเข้าใจเนื้อหา และ (3) การยอมตามการชักจูง เนื่องจากเป็นการศึกษาเฉพาะอิทธิพลของสื่อมวลชนที่ส่งผลต่อลักษณะทางจิตใจของเยาวชนไทยเท่านั้น เพราะเชื่อมั่นว่าลักษณะทางจิตใจที่เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชนจะเป็นสิ่งที่คงทนและในสภาพแวดล้อมอันเหมาะสมจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมได้ จึงพิจารณาขั้นตอนทางจิตใจเพียงสามขั้นแรก คือ การสนใจรับทราบ การเข้าใจเนื้อความ และการยอมเปลี่ยนตาม ต่อมา งามตา วนิหนานนท์ (2536) ได้ศึกษาลักษณะทางพุทธศาสนาและพฤติกรรมศาสตร์ของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร โดยศึกษาบิดามารดาของเยาวชนที่มีอายุตั้งแต่ 8 ถึง 15 ปี จำนวน 545 คน ผู้วิจัยทำการวัดวิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรเพื่อส่งเสริมความเป็นพุทธมามกะแก่บุตร โดยอาศัยหลักการชักจูงบุคคลให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติตามทฤษฎีของแมคไกว (McGuire. 1969, 1985) 3 ขั้นตอน ด้วยกัน มาใช้เป็นกรอบทางความคิดในการกำหนดโครงสร้างของแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูเด็กตามแนวพุทธ เพื่อเป็นหลักประกันทางวิชาการว่า ถ้าบิดามารดาให้การฝึกอบรมทางพุทธศาสนาแก่บุตรอย่างเป็นขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การชักจูงให้บุตรเกิดความสนใจ พุทธศาสนา อธิบายให้บุตรเกิดความเข้าใจเนื้อความตามหลักพุทธศาสนา และทำให้บุตรเกิดการยอมรับและเปลี่ยนตามหลักปฏิบัติเบื้องต้นของพุทธศาสนาได้มากเพียงใด ก็เชื่อมั่นได้ว่ามารดาจะประสบความสำเร็จในการพัฒนาบุตรให้มีทัศนคติที่ดีต่อพุทธศาสนามากเพียงนั้น

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้ทฤษฎีของแมคไกว (McGuire. 1969, 1985) ว่าด้วยกระบวนการสื่อสารเพื่อชักจูงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดความหมายและการวัดตัวแปรพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ดังนั้น การสอนเรื่องเพศศึกษา จึงมีความหมายในขอบเขตของกระบวนการสื่อสารของมารดาเพื่อชักจูงบุตรให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างเหมาะสม 3 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา (2) ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และ (3) ขั้นสร้างเสริมการยอมรับและเปลี่ยนตามการปลูกฝังอบรมเรื่องการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างถูกต้องเหมาะสม การสอนเรื่องเพศศึกษาในแต่ละขั้นตอนอยู่ภายใต้ขอบเขตความหมายดังกล่าว (ภาพประกอบ 1) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพประกอบ 1 ผลการสื่อสาร เพื่อสร้างให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการปฏิบัติตนเพศอย่างเหมาะสม ตามแนวคิดกระบวนการสื่อสาร เพื่อชักจูงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (McGuire. 1969, 1985)

การสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบความรู้เรื่องเพศศึกษา ตามทฤษฎีเมื่อมีจุดประสงค์ที่จะเปลี่ยนทัศนคติของบุคคล ข้อความหรือสารเพื่อชักจูงใจจะถูกส่งออกไปยังบุคคลคนนั้น แต่ก่อนที่เขาจะเกิดความเข้าใจและมีปฏิกิริยาตอบสนอง เขาจะต้องให้ความสนใจหรือเอาใจใส่รับทราบสารนั้นก่อน ดังนั้นสิ่งที่ผู้ทำหน้าที่ชักจูงจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรกคือ การทำให้ผู้รับสารสนใจสารที่ส่งออกไป ในการสอนเรื่องเพศศึกษานั้น ขั้นแรกมารดาควรเริ่มด้วยการชักจูงบุตรให้เกิดความสนใจและต้องการรับทราบเกี่ยวกับแนวการปฏิบัติตนด้านเพศที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น การสร้างความสนใจรับทราบเรื่องพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ สัมพันธภาพทางเพศ ค่านิยมด้านเพศ และบทบาททางเพศ ด้วยการให้ข้อมูล ข่าวสาร ข้อคำถามที่ผู้วิจัยจะใช้ในการสอบถามมารดาถึงปริมาณการสร้าง ความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา มีขอบเขตเนื้อหาในคำถาม เช่น มารดามีการชักชวนให้สังเกตการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของบุตรมากน้อยเพียงใด มารดาได้เล่าเรื่องหรือเหตุการณ์สำคัญที่เคยเกิดขึ้น (กับบิดามารดา ญาติ เพื่อน หรือคนอื่น ๆ) ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่างเพศและเพศเดียวกันให้ฟังมากน้อยเพียงใด มารดาชักชวนให้บุตรอ่านหนังสือที่น่าสนใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศมากน้อยเพียงใด มารดาชี้แนะให้บุตรชมรายการเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากน้อยเพียงใด มารดาเอาใจใส่แนะนำและส่งเสริมให้บุตรรักษาสุขอนามัยทางเพศมากน้อยเพียงใด มารดาส่งเสริมให้บุตรเข้าร่วมกิจกรรมสังสรรค์ในหมู่เพื่อนทั้งสองเพศมากน้อยเพียงใด มารดาสื่อสารด้วยการพูดคุยหรือหาสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

ที่ให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนเรื่องเพศอย่างเหมาะสมมาวางไว้เพื่อให้บุตรเกิดความสนใจรับทราบ มากน้อยเพียงใด เป็นต้น

การสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ตามหลักการเรียนรู้ เมื่อบุคคลเกิดความสนใจ และใส่ใจรับทราบเนื้อหาของสารที่ส่งออกไปแล้ว จึงจะสามารถเข้าใจความหมายของเนื้อหา นั้น อย่างไรก็ตาม ปริมาณความเข้าใจเนื้อหาของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันไปได้มาก นอกจากนี้ เด็กกับผู้ใหญ่ก็อาจมีความเข้าใจเนื้อหาหนึ่ง ๆ ได้แตกต่างกัน ซึ่งเป็นเรื่องให้ผู้ให้การอบรมสั่งสอนแก่เด็กต้องตระหนักด้วย เพราะเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่มารดาตั้งใจถ่ายทอดแก่ บุตรนั้น เป็นสิ่งที่มีความละเอียดลึกซึ้ง บางเรื่องมีความเป็นนามธรรม เมื่อมารดาสามารถทำให้บุตร เกิดความสนใจ ยอมรับทราบเรื่องเหล่านี้แล้ว ขั้นตอนต่อไปมารดาจะต้องพยายามหาวิธีชี้แจง อธิบาย ให้บุตรได้เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเพศอย่างสมเหตุสมผล ตลอดจนชี้แจงให้ทราบถึงคุณค่าของการ ปฏิบัติตามด้วย พร้อมยกตัวอย่างบุคคลหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้บุตรเข้าใจเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในการจัดการสอนเรื่องเพศศึกษานั้น ขอบเขตของคำถามที่ผู้วิจัยใช้ในการสอบถามถึงปริมาณการ ชักจูงให้เข้าใจเนื้อหา ความ อาทิเช่น มารดาอธิบายหรือหาหลักฐานประกอบคำอธิบายในการสอนบุตร เรื่องเพศ เช่น พัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ สัมพันธภาพทางเพศ และบทบาททางเพศ มากน้อยเพียงใด มารดาได้พูดคุย เปิดโอกาสให้บุตรแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่มารดาปลูกฝัง อบรมมากน้อยเพียงใด มารดาได้พยายามหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้และตอบคำถาม เมื่อบุตรมีคำถามเกี่ยวกับเรื่องเพศมากน้อยเพียงใด มารดาได้พยายามยกตัวอย่างบุคคลหรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอันเป็นผลมาจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อ ช่วยให้ผู้บุตรเกิดความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากน้อยเพียงใด มารดาสร้างความใกล้ชิดสนิทสนม กับบุตร ทำให้บุตรไว้วางใจที่จะถามหรือเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน เพศเดียวกันและหรือเพศต่างเพศให้ฟังมากน้อยเพียงใด เป็นต้น

การสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างเหมาะสม แม้จะมีความสนใจรับทราบ และเข้าใจเนื้อหาเกิดขึ้นแล้ว การจูงใจให้เปลี่ยนตามจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การยอมรับของผู้รับสาร การเกิดการยอมรับขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจอีกทีหนึ่ง สิ่งจูงใจอาจเป็นรางวัลในรูป ของวัตถุสิ่งของหรือคำชมเชย ปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับมีหลายประการ ที่สำคัญคือตัวผู้ชักจูง ซึ่งในที่นี้ได้แก่มารดาของบุตรนั่นเอง โดยทั่วไปมารดาเป็นผู้ชักจูงที่มีคุณลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ (1) เป็นผู้ที่มีอำนาจ สามารถออกคำสั่งให้บุตรทำตาม ให้รางวัลและลงโทษบุตรได้ และ (2) เป็น ผู้ที่มีลักษณะน่าดึงดูดใจ เพราะเป็นผู้ใกล้ชิดคุ้นเคยกับบุตรมาเป็นเวลานาน รักบุตร และบุตรก็รัก มารดามากด้วย และยิ่งมารดาให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนมากและใช้เหตุผลมากกว่า อารมณ์มากเท่าใด ก็ยิ่งเป็นมารดาที่มีลักษณะน่าดึงดูดใจมากเท่านั้น เมื่อบุตรรักใคร่และศรัทธาใน ตัวมารดา ก็จะเกิดการเลียนแบบและยอมรับเอาเอกลักษณ์ต่าง ๆ และทัศนคติของมารดาเป็นของตน โดยไม่รู้ตัวและอาจมิได้ตั้งใจให้เกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ ถ้ามารดาเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จใน ด้านการงานและสังคม ก็ยิ่งช่วยเสริมให้บุตรเกิดความเชื่อถือ ไว้วางใจ ยอมรับและเปลี่ยนตามคำสั่ง

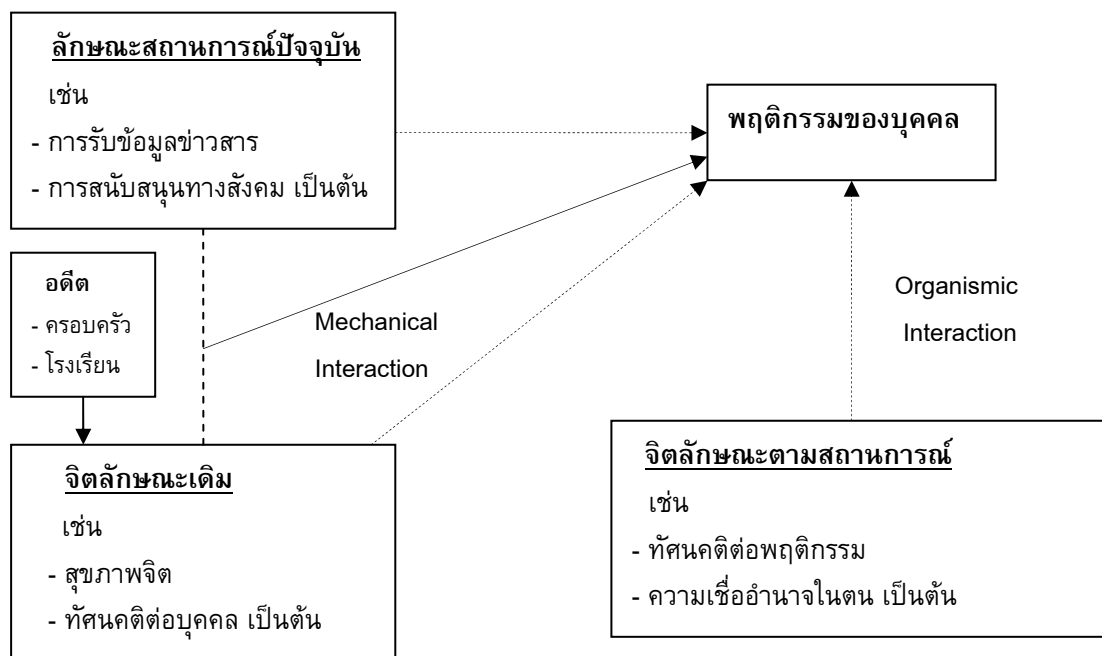
สอนได้ง่ายขึ้น ดังนั้น การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองมาก่อนและทำตัวเป็นแบบอย่างแก่บุตร (ผู้รับการชักจูง) อย่างเหมาะสม ให้รางวัลเมื่อบุตรทำตามสิ่งที่สั่งสอน ดักเตือนเมื่อบุตรทำผิดพลาด วิธีการเหล่านี้เป็นองค์ประกอบรวมกับความรักใคร่ศรัทธาในตัวมารดาที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการชักจูงบุตรให้ยอมรับและเปลี่ยนตามความเชื่อและการปฏิบัติต่าง ๆ ของมารดาได้มาก ในการวัดการสอนเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามนี้ ผู้วิจัยจะสอบถามมารดาด้วยคำถามที่มีเนื้อหาต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น มารดาได้ส่งเสริมสนับสนุนให้บุตรยอมรับที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศอย่างเหมาะสมด้วยวิธีการให้รางวัล (ในรูปวัตถุหรือการชมเชย) เมื่อบุตรปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง หรือห้ามปรามขู่จะลงโทษเมื่อกระทำไม่เหมาะสมมากน้อยเพียงใด มารดาปฏิบัติตนเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างตนกับสามีอย่างเหมาะสมเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตรมากน้อยเพียงใด มารดาแนะนำและส่งเสริมให้บุตรเข้าร่วมกิจกรรมที่ช่วยระบายความรู้สึกต้องการทางเพศ เช่น การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี เป็นต้น มากน้อยเพียงใด

ในการวัดตัวแปรการสอนบุตรเรื่องเพศ ที่ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดจากงานวิจัยของ งามตา วณิชานนท์ (2536) และแบบวัดของดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชุชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดตัวแปรตามสำหรับการวิจัยนี้ เพื่อให้สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นมารดา และเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการสอนเรื่องเพศศึกษาของมารดาที่มีบุตรสาววัยรุ่นตอนต้น เป็นแบบวัดประเภทมาตราประเมินรวมค่า จำนวน 30 ประโยค จำแนกเป็นขั้นตอนสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบความรู้เรื่องเพศศึกษา 10 ข้อ ขั้นตอนสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ 10 ข้อ และขั้นตอนสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างเหมาะสม 10 ข้อ แต่ละประโยคมีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” และมีการทดลองใช้กับกลุ่มมารดาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวัดก่อนนำไปวิจัยกับกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้

แนวการวิเคราะห์สาเหตุของการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

พฤติกรรมทางสังคมมนุษย์ อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ รูปแบบทฤษฎีที่สำคัญคือรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) (Magnusson; & Endler. 1977 ; Tett & Burnett. 2003) ได้เสนอว่า พฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ เกิดจากสาเหตุหลัก 4 ประเภท คือ **1) ลักษณะของสถานการณ์** หมายถึง สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลประสบอยู่ปัจจุบัน ซึ่งเป็นลักษณะที่เอื้อหรือขัดขวางพฤติกรรมปัจจุบันหนึ่งๆ เช่น การสนับสนุนทางสังคมของบุคคลรอบข้าง การรับข้อมูลข่าวสาร และปทัสถานทางสังคม เป็นต้น **2) จิตลักษณะเดิม** หมายถึง ลักษณะทางจิตใจที่ส่งผลผลักดันให้เกิดพฤติกรรมหนึ่งๆ เป็นลักษณะที่เกิดขึ้นสะสมในตัวบุคคลจากอดีตถึงปัจจุบัน มีลักษณะที่ค่อนข้างคงที่ ไม่อยู่ใต้อิทธิพลของสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น สุขภาพจิต เหตุผลเชิงจริยธรรม ค่านิยมด้านต่าง ๆ เป็นต้น **3) จิตลักษณะร่วมกับสถานการณ์** ที่เรียกว่า

ปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) อาจวิเคราะห์ได้โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง โดยมีตัวแปรทางจิตและสถานการณ์เป็นตัวแปรอิสระ 2 ตัว และพฤติกรรมเป็นตัวแปรตาม เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบหนึ่ง (สถานการณ์) กับ สุขภาพจิต (จิตลักษณะเดิม) ที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เป็นต้น และ **4) จิตลักษณะตามสถานการณ์** ที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบในตน (Organismic Interaction) ซึ่งเป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ทางความคิดระหว่างจิตลักษณะเดิมของบุคคล กับสถานการณ์ที่บุคคลนั้นกำลังเผชิญอยู่ทำให้เกิดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นจิตลักษณะประเภทที่ไวต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ เช่น ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง เป็นต้น (ภาพประกอบ 2)

ภาพประกอบ 2 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2541 ; อ้างอิงจาก (Magnusson; & Endler. 1977))

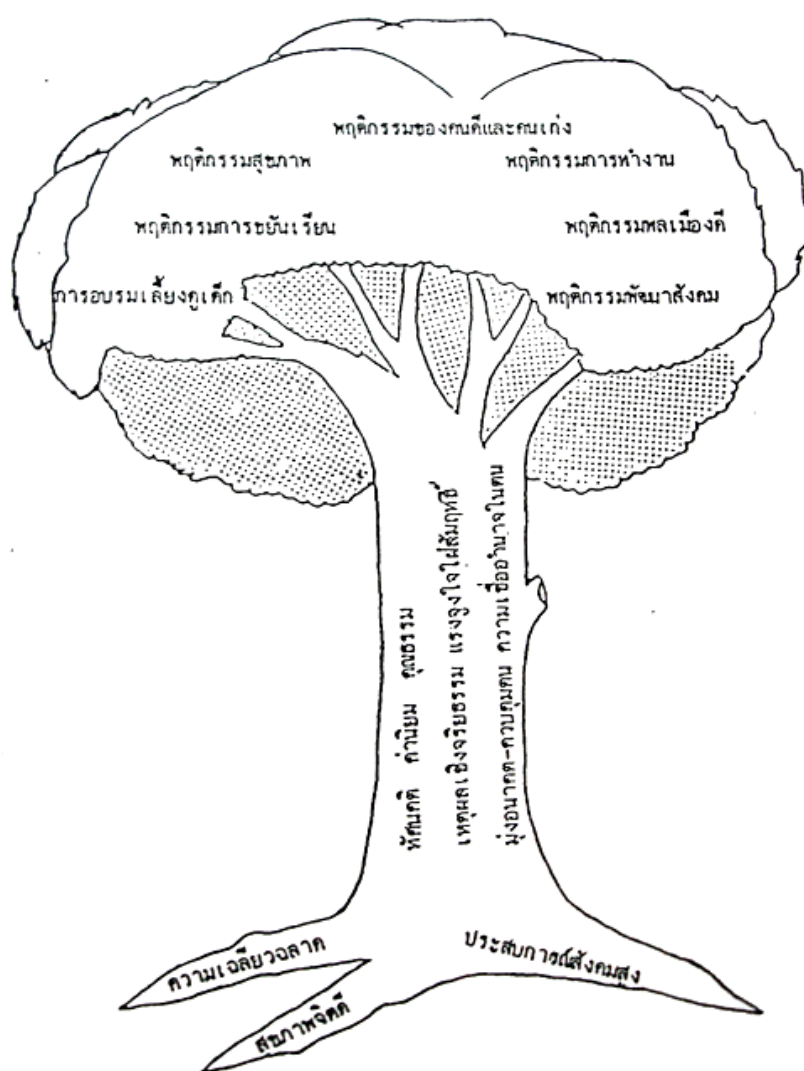
ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นแนวทางเบื้องต้นในการประมวลเอกสาร เพื่อกำหนดตัวแปรเชิงเหตุในการอธิบายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา จากกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมตามรูปแบบดังกล่าว ทำให้สามารถระบุกลุ่มตัวแปรเชิงสาเหตุที่สำคัญที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาได้เป็น 3 กลุ่มหลัก คือ 1) กลุ่มตัวแปรประเภจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม เช่น สุขภาพจิต ทัศนคติต่อบุตร 2) กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เช่น การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนจากทางสังคมบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอน

เพศศึกษา และ 3) จิตลักษณะตามสถานการณ์ เช่น ทักษะคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลักระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน

จิตลักษณะเดิมของมารดากับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

จิตลักษณะเดิม หมายถึง ลักษณะทางจิตใจที่ส่งผลผลักดันให้เกิดพฤติกรรมหนึ่ง ๆ เป็นลักษณะที่เกิดขึ้นสะสมในตัวบุคคลจากอดีตถึงปัจจุบัน มีลักษณะที่ค่อนข้างคงที่ ไม่อยู่ใต้อิทธิพลของสถานการณ์ปัจจุบัน ปัจจัยทางด้านจิตลักษณะที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ นำมาจากทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ทฤษฎีนี้ได้แสดงให้เห็นว่าจิตลักษณะเดิมเป็นสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง ประเภทของพฤติกรรมดังกล่าวหมายถึง พฤติกรรมรับผิดชอบหน้าที่ต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมรับผิดชอบในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ก็อาจจัดเป็นพฤติกรรมคนดีและคนเก่งประเภทนี้เช่นกัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2543)

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมนี้มี 3 ส่วน (ภาพประกอบ 3) คือ ส่วนที่เป็นดอกและผลไม้ม้วนของต้นไม้ ส่วนลำต้น และส่วนที่เป็นราก ในส่วนแรก คือ ดอกและผลไม้ม้วนบนต้น แสดงถึงพฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง ในพฤติกรรมประเภทต่าง ๆ ที่รวมเข้าเป็นพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง พฤติกรรมของพลเมืองดี พฤติกรรมเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ผลที่ออกมาเป็นพฤติกรรมที่น่าปรารถนา มีสาเหตุอยู่สองกลุ่ม กลุ่มแรกคือ สาเหตุทางจิตใจที่เป็นส่วนลำต้นของต้นไม้ อันประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ด้าน คือ 1) เหตุผลเชิงจริยธรรม 2) มุ่งอนาคตและควบคุมตนเอง 3) ความเชื่ออำนาจในตน 4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ 5) ทักษะคติ คุณธรรม และค่านิยม (ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ๆ หรือสถานการณ์นั้น) ลักษณะทางจิตใจ 5 ด้านนี้ ถ้ามีมากในบุคคลใด บุคคลนั้นก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมของคนดีและของคนเก่ง นอกจากนี้แล้ว พฤติกรรมการเป็นคนดีและคนเก่งยังต้องอาศัยปัจจัยที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ ส่วนที่สามของต้นไม้จริยธรรม คือ รากของต้นไม้ ซึ่งเป็นลักษณะกลุ่มที่สองมี 3 ด้าน คือ 1) สติปัญญา 2) ประสบการณ์ทางสังคม และ 3) สุขภาพจิตดี

ภาพประกอบ 3 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของ
พหุกรรมทางจริยธรรม (ดวงเดือน พันธมนาวิน. 2543: 7)

จากการประมวลเอกสาร พบว่า มีจิตลักษณะบางประเภทตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ซึ่งคาดว่าจะมีบทบาทสำคัญในการอธิบายพหุกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ในกลุ่มจิตลักษณะเดิม ได้แก่ สุขภาพจิต ทัศนคติต่อบุตร ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ ทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ความเกี่ยวข้องระหว่างจิตลักษณะ 3 ด้านแรก ดังกล่าวกับพหุกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาจะได้กล่าวในรายละเอียดดังต่อไปนี้

สุขภาพจิตกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

ความหมาย องค์การอนามัยโลก (อัมพร โอตระกูล. 2540: 14 ; อ้างอิงจาก World Health Organization. 1976) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า เป็นความสามารถของบุคคลที่จะปรับตัวให้มีความสุข อยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี มีสัมพันธภาพอันดีงามกับบุคคลอื่น และดำรงชีพอยู่ได้ด้วยความสุขอย่างสุขสบาย รวมทั้งสนองความต้องการของตนเองในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในจิตใจ และมีได้หมายความว่าความรวมเฉพาะเพียงแต่ปราศจากอาการของโรคประสาทและโรคจิตเท่านั้น ขณะเดียวกัน ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนิทานนท์ (2528) ศึกษาสุขภาพจิตของมารดาไทยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร ได้กล่าวถึงผู้ที่มีสุขภาพจิตดีว่า เป็นผู้ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ในปริมาณน้อย ความรู้สึกวิตกกังวลโดยไม่ทราบสาเหตุ มีอารมณ์รุนแรง ขาดความอดทน ตื่นเต้นง่าย นอนไม่หลับ เป็นต้น ความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับความหมายของกลุ่มจิตแพทย์ (อัมพร โอตระกูล. 2540: 14; ลักษณะ สิริวัณ .2545: 3-4; เติมศักดิ์ คทวณิช. 2546: 272) กล่าวว่า สุขภาพจิต หมายถึง สภาพจิตใจที่มั่นคง แข็งแรง พร้อมที่จะปรับตัวเพื่อเผชิญปัญหา สถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างเหมาะสม มีความวิตกกังวลในปริมาณที่เหมาะสม มีความเครียดและความขัดแย้งภายในน้อย สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ อาจสรุปได้ว่า บุคคลที่มีสุขภาพจิตดี คือ ผู้ที่มีความวิตกกังวลอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ มีอาการต่อไปนี้ในปริมาณน้อย (เช่น อารมณ์รุนแรง ขาดความอดทน ตื่นเต้น นอนไม่หลับ) มีความเครียดน้อย สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

การวัด ในงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนิทานนท์ (2528) ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า อาการทางกายและอารมณ์บางประการที่ผู้ตอบรายงานว่าตนมีอาการอยู่บ้างในปริมาณน้อยหรือไม่มีเลย ได้แก่ ความวิตกกังวลโดยไม่มีสาเหตุ การมีอารมณ์รุนแรง ขาดความอดทน ขาดความกล้า นอนไม่หลับ เป็นต้น วัดโดยแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า ซึ่งประกอบด้วยประโยคคำถาม 15 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วย ประกอบจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 15 ถึง 90 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อยกว่าผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .94 จากการทดลองใช้แบบวัดกับผู้ปกครองนักเรียน 51 คน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินทร์ ชูชม; และ งามตา วนิทานนท์. 2528: 67) ต่อมา งามตา วนิทานนท์ (2536) และ วรวรรณ อัสกุล และคนอื่น ๆ (2546) ได้นำแบบวัดสุขภาพจิตดังกล่าวมาวัดในมารดาเช่นกัน พบว่า แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .87 และ .94 ตามลำดับ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบวัดสุขภาพจิตของดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนิทานนท์ (2528) จำนวน 15 ข้อ ในการวัดสุขภาพจิตของมารดาในกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพจิตกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา จากงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนินทานนท์ (2528) ศึกษาจิตลักษณะของมารดาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอบรมเลี้ยงดูบุตร กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 662 คน เป็นมารดาของนักเรียน 386 คน พบว่า จิตลักษณะด้านสุขภาพจิตรวมกับจิตลักษณะอื่นอีก 5 ด้าน สามารถทำนายวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของมารดาในกลุ่มรวมได้ 17 % โดยสุขภาพจิตเป็นตัวทำนายในลำดับที่ 3 (ค่าอาร์เท่ากับ .45) ยิ่งกว่านั้น สุขภาพจิตยังรวมกับจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 5 ด้าน ทำนายการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของมารดาได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาสูง 29 % โดยสุขภาพจิตเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าอาร์เท่ากับ .43) ต่อมา งามตา วนินทานนท์ (2536) ศึกษาจิตลักษณะของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างคือ บิดาหรือมารดาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในแต่ละครอบครัว ซึ่งมีบุตรอายุระหว่าง 8 ปี ถึง 15 ปี อย่างน้อย 1 คนในครอบครัวนั้น อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ และทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ เป็นจำนวน 545 คน พบว่า สุขภาพจิตรวมกับตัวแปรจิตลักษณะอีก 2 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูด้านสร้างความสนใจรับทราบได้ 9 % และได้สูงสุด 23 % ในบิดามารดากลุ่มรวม และกลุ่มบุตรที่ใกล้ชิดบิดา โดยสุขภาพจิตเป็นตัวทำนายลำดับแรก นอกจากนี้ สุขภาพจิตยังเป็นตัวทำนายสำคัญลำดับแรก ในการทำนายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธศาสนาด้านเดียวกันนี้ในกลุ่มบิดามารดาประเภทต่าง ๆ 20 จาก 24 ประเภท ต่อมา วรวรรณ อัสวกุล และคนอื่น ๆ (2546) ศึกษาจิตลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมารดาในการดูแลทันตสุขภาพบุตรก่อนวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ มารดา ที่มีบุตรอายุ 5 ปี (กำลังเรียนในโรงเรียนอนุบาล) เลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง จำนวน 843 คน พบว่า สุขภาพจิตของมารดา รวมกับจิตลักษณะอื่นอีก 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการดูแลรักษาความสะอาดช่องปากบุตรในมารดากลุ่มอายุมากและกลุ่มที่มีบุตรหญิงได้ 19 % และ 18 % ตามลำดับ โดยสุขภาพจิตเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .15 และ .17 ตามลำดับ) เมื่อไม่นานมานี้ สุราสินี ทองลิ้ม (2548) ศึกษาจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือ ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จำนวน 360 คน มีอายุเฉลี่ย 36 ปี พบว่า สุขภาพจิตของผู้ปกครองรวมกับจิตลักษณะอื่นและสถานการณ์ต่าง ๆ อีก 7 ด้าน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มผู้ปกครองเพศชายได้ 37.7 % โดยสุขภาพจิตเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .24) ยิ่งกว่านั้น สุขภาพจิตของผู้ปกครองรวมกับจิตลักษณะอื่นอีก 10 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมดังกล่าวของกลุ่มผู้ปกครองเพศชายได้ 40.3 % โดยสุขภาพจิตเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .24)

จากผลการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะฝ่ายมารดาที่มีสุขภาพจิตดีมากเท่าใด ก็ยังมีพฤติกรรมเหมาะสมในการปลูกฝังอบรมบุตรด้านต่าง ๆ (ได้แก่ อบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ปลูกฝังอบรมบุตรตามแนวพุทธศาสนา ดูแล

ทันตสุขภาพบุตร และส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตร) มากเท่านั้น จึงคาดได้ว่า มารดาที่มีสุขภาพจิตดี มากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

ทัศนคติต่อบุตรกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

ความหมาย ทัศนคติ เป็นจิตลักษณะประเภทหนึ่งของบุคคล เกิดจากการรู้คิดเชิงประมาณค่าเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทำนองประโยชน์หรือโทษ ทำให้มีความรู้สึกโน้มเอียงไปทางชอบ พอใจมากน้อยต่อสิ่งนั้น ๆ ตลอดจนมีความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมเฉพาะอย่าง อาจกล่าวได้ว่า ทัศนคติ เป็นความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ ทัศนคติมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ องค์ประกอบทางการรู้คิดเชิงประมาณค่า ความรู้สึก และความพร้อมกระทำ (งามตา วนินทานนท์. 2535: 215) ในงานวิจัยปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูของมารดาไทย ของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนินทานนท์ (2528) ให้ความหมายของทัศนคติต่อบุตรไว้ว่า เป็นปริมาณความรู้สึกรักใคร่พอใจในตัวบุตร ซึ่งอาจเกิดจากการมองเห็นว่าบุตรมีลักษณะที่ดี นำความสุขสบายใจมาสู่ตนและครอบครัว และยังหมายรวมถึงความพร้อมในอันที่จะส่งเสริมสนับสนุนบุตรด้วย ซึ่งต่อมา งามตา วนินทานนท์ (2536) และ วรวรรณ อัสวกุล และคนอื่น ๆ (2546) ก็ศึกษาตัวแปรนี้เช่นกัน และได้ให้ความหมายในทำนองเดียวกันนี้ ในที่นี้ จึงสรุปว่า ทัศนคติต่อบุตร หมายถึง ปริมาณความรู้สึกรักใคร่พอใจในตัวบุตร ซึ่งอาจเกิดจากการมองเห็นว่าบุตรมีลักษณะที่ดีมีคุณค่า นำความสุขสบายใจมาสู่ตนและครอบครัว และยังหมายรวมถึงความพร้อมในอันที่จะส่งเสริมสนับสนุนบุตรด้วย

การวัด ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนินทานนท์ (2528) ได้วัดทัศนคติต่อบุตรด้วยวิธีมาตรประเมินรวมค่า แบบวัดประกอบด้วยประโยคคำถาม 10 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่ทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .67 จากการทดลองใช้แบบวัดกับผู้ปกครองนักเรียน 51 คน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินทร์ ชูชม; และ งามตา วนินทานนท์. 2528: 67) ต่อมา งามตา วนินทานนท์ (2536) และ วรวรรณ อัสวกุล และคนอื่น ๆ (2546) ได้นำแบบวัดเดียวกันนี้ มาใช้ในการศึกษามารดาที่อบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธและมารดาที่ดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียน พบว่าแบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .82 และ .67 ตามลำดับ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบวัดทัศนคติต่อบุตรของดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนินทานนท์ (2528) จำนวน 10 ข้อ ในการวัดทัศนคติต่อบุตรของมารดาในกลุ่มตัวอย่างนี้

งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อบุตรกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา จากงานวิจัยของ แสวง ทวีคุณ นิภาพร โชติสุขเสนห์ และ ณรงค์ศักดิ์ บุญยมาลิก (2546) ได้ศึกษาตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปลูกฝังวินัยแก่นักเรียน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย ครูโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 429 คน

พบว่า จิตลักษณะด้านทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน เมื่อร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมปลูกฝังวินัยแก่นักเรียนได้ 30.3 % ในครูกลุ่มรวม โดยทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .16) ยิ่งกว่านั้น ทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนยังร่วมกับจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร ทำนายการปลูกฝังวินัยแก่นักเรียนของครูได้ 35.3 % ในกลุ่มครูที่มีอายุราชการมาก โดยทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .21) ในอดีต ดวงเดือน พันธมนานิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนินทานนท์ (2528) ศึกษาจิตลักษณะของมารดาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอบรมเลี้ยงดูบุตร พบว่า จิตลักษณะด้านทัศนคติต่อบุตรร่วมกับจิตลักษณะอื่นอีก 5 ด้าน สามารถทำนายวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของมารดาในกลุ่มรวมได้ 17 % โดยทัศนคติต่อบุตรเป็นตัวทำนายลำดับแรก (ค่าอาร์เท่ากับ .35) ยิ่งกว่านั้น ทัศนคติต่อบุตรของมารดาพร้อมกับจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 5 ด้าน ทำนายการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของมารดาได้สูงสุด 29 % ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาสูง โดยทัศนคติต่อบุตรเข้าทำนายได้เป็นลำดับแรก ต่อมา งามตา วนินทานนท์ (2536) ศึกษาจิตลักษณะของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างคือ บิดาหรือมารดาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในแต่ละครอบครัว ซึ่งมีบุตรอายุระหว่าง 8 ปี ถึง 15 ปี อย่างน้อยหนึ่งคนในครอบครัวนั้น เป็นครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 545 คน พบว่า ทัศนคติต่อบุตรร่วมกับตัวแปรจิตลักษณะอีก 2 ตัวสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรด้านสร้างความสนใจรับทราบและด้านสร้างความเข้าใจเนื้อความได้ 9 % และ 8 % ตามลำดับ ในบิดามารดากลุ่มรวม โดยมีทัศนคติต่อบุตรเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 (ค่าอาร์เท่ากับ .19 และ .19 ตามลำดับ) และสามารถทำนายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูด้านสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามในบิดามารดากลุ่มรวมได้ 6 % โดยมีทัศนคติต่อบุตรเป็นตัวทำนายลำดับที่ 3 (ค่าอาร์เท่ากับ .14) และเมื่อไม่นานมานี้ สุทธาสินี ทองลิ้ม (2548) ศึกษาลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จำนวน 360 คน มีอายุเฉลี่ย 36 ปี พบว่า ทัศนคติต่อบุตรร่วมกับจิตลักษณะอื่นอีก 2 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองในกลุ่มรวมได้ 20.1 % โดยทัศนคติต่อบุตรเข้าทำนายได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .25) ยิ่งกว่านั้น ทัศนคติต่อบุตรร่วมกับตัวแปรจิตลักษณะและสถานการณ์อื่นรวม 10 ตัวแปรสามารถทำนายพฤติกรรมดังกล่าวของผู้ปกครองกลุ่มที่มีการศึกษาสูงได้ 33.7 % โดยทัศนคติต่อบุตรเข้าทำนายได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .27)

จากผลงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ปกครองของเยาวชน โดยเฉพาะมารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตร อีกทั้งครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนมากเท่าใด ก็ยังมีพฤติกรรมเหมาะสมในการปลูกฝังอบรมบุตรหรือนักเรียนด้านต่าง ๆ (ได้แก่ ปลูกฝังวินัยแก่นักเรียน อบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ปลูกฝังอบรมบุตรตามแนวพุทธศาสนา และส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตร) มากเท่านั้น จึงคาดได้ว่า มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมากเท่าใด ก็จะมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

ความหมาย คำว่า “ค่านิยม” แยกพิจารณาความหมายได้เป็น 2 ตอน คือ

1) คำว่า “ค่า” หมายถึง คุณภาพหรือคุณสมบัติ ซึ่งมีอยู่ในสิ่งใดย่อมทำให้สิ่งนั้นมีราคาหรือทำให้สิ่งนั้นมีค่า เป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่สำคัญ เป็นสิ่งที่สมควรเก็บรักษาไว้ ตลอดจนหมายถึงการกระทำที่ควรกระทำหรือความประพฤติที่ควรประพฤติ เพื่อจะได้บรรลุถึงเป้าหมายอันเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม และ 2) คำว่า “นิยม” หมายถึง ความมีศรัทธาเชื่อมั่นในรูปธรรมและนามธรรมที่ตนปลงใจเชื่อว่าเหมาะสม ดังาม กล่าวโดยสรุป คำว่า “ค่านิยม” ก็คือ ความนิยมในสิ่งที่มีค่าควรแก่การปกป้องคุ้มครอง ป้องกัน ดูแลรักษาไว้ให้มั่นคงดำรงอยู่ และให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวมนั่นเอง (เพิ่มศักดิ์ วรรณยางกุล. 2546: 56) สำหรับในด้านวิถีปฏิบัติ ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่บุคคลยอมรับว่าสำคัญมาก ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามกลุ่มสังคมและวัฒนธรรม เช่น การมีการศึกษาสูง และความกตัญญูต่อบิดามารดาและครูอาจารย์นั้น ในบางสังคมและวัฒนธรรมเห็นว่าสองสิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญมาก แต่ในคนบางกลุ่มกลับเห็นว่าการศึกษาสูง ๆ เป็นสิ่งที่ไม่สำคัญ ไม่จำเป็น ค่านิยมของบุคคลมักจะสอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมที่เข้าเป็นสมาชิกอยู่ คือ การยอมรับว่า สิ่งใดสำคัญ สิ่งใดไม่สำคัญ นั่นเอง บุคคลอาจเห็นผิดเป็นชอบ หรือที่เรียกว่า เห็นกงจักรเป็นดอกบัว หรือตรงข้ามก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ในอดีตและปัจจุบันของเขา นอกจากนั้น การที่บุคคลจะมองเห็นว่าสิ่งใดสำคัญมากหรือน้อย ก็อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามสถานการณ์ และยุคสมัยด้วย เช่น การอนุรักษ์ธรรมชาติ นั้น เป็นค่านิยมของคนในปัจจุบันและอนาคต แต่ไม่ชัดเจนในอดีต (สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. 2537: 4) ค่านิยมต่าง ๆ ในสังคมแบ่งออกเป็นหลายด้านด้วยกัน เช่น ค่านิยมทางวัตถุ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางจริยธรรม ค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางศาสนา ค่านิยมทางปัญญา ค่านิยมทางสุขภาพ ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว เป็นต้น ในงานวิจัยของ อุบล เลี้ยววาริณ (2534) ให้ความหมายของ ค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลเห็นความสำคัญและคุณค่าของการมีชีวิตอยู่ และการมีสุขภาพที่ดีแข็งแรง ปราศจากโรคภัยเบียดเบียน นอกจากนี้ พรพรรณราย พัทธการเจริญ (2543: 47-48) ได้ให้ความหมายของ ค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพว่า หมายถึง การที่บุคคลเห็นความสำคัญและคุณค่าของการมีชีวิตอยู่ และการมีสุขภาพที่ดี แข็งแรง ปราศจากโรคภัยเบียดเบียน ค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพนี้จัดว่าเป็นค่านิยมที่มีคุณค่าและมีคุณลักษณะเฉพาะในตัวเอง ต่อมา สิริมล ธีระประทีป (2549) ได้ให้ความหมายของ ค่านิยมเรื่องการรักษาสงวนตัวไว้ว่า เป็นความคิด ความนิยมของบุคคลที่มีต่อการรักษาพรหมจรรย์หรือความบริสุทธิ์ของตนเองไว้ให้ดำรงอยู่ จนกว่าจะถึงวัยอันควร เพื่อความภาคภูมิใจทั้งในส่วนของตนเอง ครอบครัว และชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ในที่นี้ จึงสรุปว่า ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว หมายถึง การที่บุคคลมีความคิดในการให้ความสำคัญต่อการรักษาพรหมจรรย์หรือความบริสุทธิ์ของตนเองไว้ให้ดำรงอยู่ จนกว่าจะถึงวัยและเวลาอันควร เพื่อความภาคภูมิใจทั้งในส่วนของตนเอง ครอบครัว และชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล

การวัด ได้มีการวัดในเรื่อง การรักษนวลสงวนตัว ในหญิงไทยทั้งในเชิงพฤติกรรม และในเชิงค่านิยม ในงานวิจัยของ สิริมล ธีระประทีป (2549) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักษนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา ได้วัดค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว โดยใช้แบบวัดชนิดมาตราประเมินค่า ซึ่งประกอบด้วยประโยคคำถาม 10 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วย ประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนสูงจากแบบวัดนี้ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .88 จากการทดลองใช้แบบวัดกับนักเรียน 100 คน ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้แบบวัดที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวในกลุ่มนักเรียนของสิริมล ธีระประทีป (2549) ในการวัดค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวของมารดาในกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ในงานวิจัยของ อุบล เลี้ยววาริณ (2534) ได้ศึกษาตัวแปรทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในโรงงานและในโรงพยาบาล มีอายุระหว่าง 18 – 45 ปี จำนวน 335 คน พบว่า จิตลักษณะด้านค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพร่วมกับจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 3 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการรักษาอนามัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานได้ 25 % ในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง โดยค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าอาร์เท่ากับ .18) ยิ่งกว่านั้น ค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพเมื่อร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร ทำนายพฤติกรรมการกินอย่างถูกหลักโภชนาการได้ 29 % ในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่มีสถานภาพโสด โดยค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าอาร์เท่ากับ .22) ต่อมา พรรณราย พัททกเจริญ (2543) ได้ศึกษาจิตลักษณะของข้าราชการสูงอายุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพกายและจิต กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการของกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ สังกัดสามัญศึกษาจังหวัด ในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีอายุระหว่าง 50 – 60 ปี จำนวน 300 คน พบว่า จิตลักษณะด้านค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพ เมื่อร่วมกับตัวแปรชุดจิตลักษณะอีก 6 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเองได้ 18.6 % ในข้าราชการกลุ่มรวม โดยค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .12) ยิ่งกว่านั้น ค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพ ยังร่วมกับจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 6 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการปรับตัวด้านการกินได้ 28.0 % ในกลุ่มข้าราชการที่มีรายได้มาก โดยค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .23) และเมื่อไม่นานมานี้ สิริมล ธีระประทีป (2549) ได้ศึกษาจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักษนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา มีอายุโดยเฉลี่ย 18.72 ปี จำนวน 501 คน พบว่า ค่านิยมในการรักษนวลสงวนตัวเมื่อร่วมกับตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะและกลุ่มสถานการณ์อื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติต่อพฤติกรรมรักษนวลสงวนตัวได้ 52 % ในนักเรียนหญิงกลุ่มรวม โดยค่านิยมในการรักษนวลสงวนตัวเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .44) ยิ่งกว่านั้น ยังสามารถทำนายพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมได้ 52.4 % ในนักเรียนหญิงกลุ่มรวม โดย

ค่านิยมในการรักษานวลสงวนตัวเป็นตัวแทนที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .46) และยังสามารถทำนายความเชื่ออำนาจในตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมรักษานวลสงวนตัวได้ 48 % ในนักเรียนหญิงกลุ่มรวม โดยค่านิยมในการรักษานวลสงวนตัวเป็นตัวแทนที่สำคัญลำดับแรกด้วย (ค่าเบต้าเท่ากับ .44)

จากผลงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ปฏิบัติงาน ข้าราชการสงวนวัย ตลอดจนนักเรียนที่มีค่านิยมในด้านต่าง ๆ (เช่น ค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพ และค่านิยมในการรักษานวลสงวนตัว) มากเท่าใด ก็ยังมีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของตนเอง พฤติกรรมรักษานวลสงวนตัว พฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสม และความเชื่ออำนาจในตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมรักษานวลสงวนตัว มากเท่านั้น ซึ่งค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว เป็นจิตลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ จึงคาดได้ว่า มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัวมากเท่าใด ก็จะมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

พฤติกรรมเดิมของมารดากับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

พฤติกรรมเดิม จัดเป็นอุปนิสัยเดิมของบุคคลที่ติดตัวมาแต่ดั้งเดิมในอดีต โดยผ่านการปลูกฝังถ่ายทอดในครอบครัวและโรงเรียน เช่นเดียวกับจิตลักษณะเดิม มีลักษณะค่อนข้างคงที่ ไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์ปัจจุบัน พฤติกรรมเดิมที่ผู้วิจัยคาดว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษาของมารดา ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทั้งนี้เพราะ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล จะเป็นแนวทางการประพฤติดุติปฏิบัติตนต่อบุตรด้วยการแสดงความรัก เอาใจใส่ สนใจทุกข์สุขของบุตร มีความใกล้ชิดบุตรด้วยการทำกิจกรรมร่วมกับบุตร ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และให้ความสำคัญแก่บุตรด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินทร์ ชุชม; และ งามตา วณิชานนท์. 2528)

ดังนั้น การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล จึงเป็นปัจจัยเชิงเหตุ ที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

ความหมาย การอบรมเลี้ยงดูบุตร หมายถึง การที่ผู้ใหญ่ผู้ใกล้ชิดเด็กมีการติดต่อเกี่ยวข้องกับเด็กทั้งทางด้านคำพูดและการกระทำ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายต่อเด็ก ทั้งด้านความรู้สึกและอารมณ์ของผู้อบรมเลี้ยงดู ตลอดจนเป็นแนวทางให้บุคคลผู้นั้นสามารถให้รางวัลและลงโทษเด็กได้ อีกทั้ง ยังเปิดโอกาสให้เด็กได้ดูแบบอย่างการกระทำของผู้อบรมเลี้ยงดูตนด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินทร์ ชุชม; และ งามตา วณิชานนท์. 2528: 3) ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ปลูกฝังให้เด็กรู้จักความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสังคมสิ่งแวดล้อม โดยการถ่ายทอดความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ลักษณะนิสัยในด้านต่าง ๆ ซึ่งแต่ละครอบครัวก็มีวิธีการแตกต่างกันไป จากการประมวลการวิจัยด้านการเลี้ยงดูและอบรมเด็กและเยาวชนในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับ

พัฒนาการทางจิตและพฤติกรรมของเยาวชนไทย ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วรินทร์านนท์ (2528) พบว่า มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็ก 2 วิธีที่สำคัญ ซึ่งส่งผลอย่างเด่นชัดต่อ ลักษณะจิตใจและพฤติกรรมที่ติงามของเด็กและเยาวชนไทย ได้แก่ 1) การอบรมเลี้ยงดูแบบรัก สนิบสนุนมาก หมายถึง การที่บิดามารดาปฏิบัติต่อบุตรด้วยการแสดงความรัก เอาใจใส่ สนใจทุกข์ สุขของบุตร มีความใกล้ชิดบุตรด้วยการทำกิจกรรมร่วมกับบุตร นอกจากนั้นยังเกี่ยวข้องกับความ สนิทสนม การสนับสนุนช่วยเหลือ และให้ความสำคัญแก่บุตรด้วย จากผลการวิจัยทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ สรุปได้ว่า การถูกอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนิบสนุนมากนั้นจะพบได้มากในบุคคลที่มี คุณธรรมและจริยธรรมสูง บุคคลที่มีสุขภาพจิตดีมุ่งอนาคตสูง และไม่ทำผิดกฎระเบียบหรือกฎหมาย ของบ้านเมือง ฉะนั้น การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนิบสนุนมาก จึงเป็นวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม กับเยาวชนทุกเพศทุกวัย 2) การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ หมายถึง การที่บิดา มารดาได้อธิบายเหตุผลให้แก่บุตร ในขณะที่มีการส่งเสริมหรือขัดขวางการกระทำของบุตร และให้ รางวัลหรือลงโทษอย่างเหมาะสมกับการกระทำของบุตร มากกว่าที่จะปฏิบัติตามอารมณ์ของตนเอง การกระทำของบิดามารดาจะเป็นเครื่องช่วยให้บุตรได้เรียนรู้และรับทราบถึงสิ่งที่ควรและไม่ควร กระทำ นอกจากนั้น ยังช่วยให้บุตรสามารถจะทำนายได้ว่าตนเองจะได้รับรางวัลหรือถูกลงโทษจากบิดา มารดา หลังจากที่ทำผิดกรรมต่าง ๆ แล้วมาน้อยเพียงใด การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล เป็นสิ่งที่นักวิชาการพบว่า มีความสำคัญต่อจิตใจและพฤติกรรมของบุตรมาก โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับ ลักษณะทางจริยธรรม สุขภาพจิต ลักษณะมุ่งอนาคต และลักษณะอื่น ๆ ของเยาวชน โดยจะพบ ความสำคัญในวัยรุ่นเป็นต้นไป (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินทร์ ชูชม; และ งามตา วรินทร์านนท์. 2528: 3-14) ในอดีต ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วรินทร์านนท์ (2528) ศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูของมารดาไทย จำนวน 662 คน พบว่า ถ้ามารดามีสุขภาพจิตดี จะอบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างเหมาะสม 2 ด้าน คือ รักสนิบสนุนมาก และ ใช้เหตุผลมาก ทำให้บุตรมีสุขภาพจิตดี มีจิตลักษณะและพฤติกรรมที่เป็นคนดีและคนเก่งต่อไปด้วย ต่อมา ดุษฎี โยเหลา (2532: 43 – 44) ได้ทำการประมวลผลวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร ในประเทศไทย โดยการวิเคราะห์เมตา (Meta Analysis) สรุปได้ว่า หากเยาวชนได้รับการอบรม เลี้ยงดูแบบใดแบบหนึ่งใน 3 แบบ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนิบสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้ เหตุผล และการอบรมเลี้ยงดูแบบประปรายไทย แล้วจะเป็นผู้ที่มีลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่พึง ประารถหลายด้าน จึงกล่าวได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนิบสนุนและใช้เหตุผล มีบทบาทสำคัญ ต่อพฤติกรรมในทางที่เหมาะสมของเยาวชนไทย ในงานวิจัยนี้ จึงศึกษาตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูใน 2 มิติ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนิบสนุนและใช้เหตุผล ในฐานะตัวแปรเชิงสาเหตุด้าน สถานการณ์ที่คาดว่าจะอธิบายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาได้อย่างชัดเจน

การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนิบสนุนและใช้เหตุผล หมายถึง การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรด้วยการแสดงความรัก ใกล้ชิด สนใจทุกข์สุขของบุตร สนับสนุน ช่วยเหลือ ให้ความสนิสนม และให้ความสำคัญแก่บุตร มีการให้รางวัลเมื่อบุตรทำความดี หรือ ลงโทษเมื่อบุตรทำความผิดอย่างสมเหตุสมผล โดยมีการอธิบายถึงสาเหตุของการส่งเสริมหรือ

ขัดขวางการกระทำของบุตร และอธิบายเหตุและผลของพฤติกรรมที่บุตรได้กระทำว่าจะเกิดผลดี ผลเสียอย่างไรบ้างอย่างสม่ำเสมอก่อนให้รางวัลหรือลงโทษ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินท์ ชูชม; และ งามตา วนินทานนท์. 2528) ซึ่งต่อมา สุภะรัฐ ยอดระบำ (2548) สิริมล ชีระประทีป (2549) และ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) ก็ศึกษาการอบรมเลี้ยงดู 2 แบบนี้เป็นตัวแปรเดียวกัน และได้ให้ความหมายในทำนองเดียวกันนี้ ในที่นี้ จึงสรุปว่า การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูบุตรในลักษณะให้ความรัก ความใกล้ชิดสนิทสนม ให้การยอมรับตน และช่วยเหลือสนับสนุนและให้ความสำคัญบุตร มีการให้รางวัลเมื่อบุตรทำความดี หรือลงโทษเมื่อบุตรทำผิดอย่างสมเหตุสมผล และมีการอธิบายถึงสาเหตุของการส่งเสริมหรือขัดขวางการกระทำของบุตรอย่างสม่ำเสมอก่อนให้รางวัลหรือลงโทษ

การวัด ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินท์ ชูชม และ งามตา วนินทานนท์ (2528) ได้กำหนดนิยามปฏิบัติการของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลว่า เป็นการรายงานจากการรับรู้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูบุตรในลักษณะให้ความรัก ให้ความใกล้ชิดสนิทสนม ยอมรับตน และช่วยเหลือสนับสนุนมากน้อยเพียงใด มีการให้รางวัลเมื่อบุตรทำความดี หรือลงโทษเมื่อบุตรทำผิดอย่างสมเหตุสมผล และได้อธิบายถึงสาเหตุของการส่งเสริม หรือขัดขวางการกระทำของบุตรมากน้อยเพียงใด ตลอดจนสามารถกระทำได้อย่างสม่ำเสมอเพียงใด ซึ่งต่อมา สิริมล ชีระประทีป (2549) และ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) ได้ให้ความหมายในทำนองเดียวกันนี้เช่นกัน แบบวัดประกอบด้วยประโยคคำถาม 10 ข้อ มีมาตราวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน คะแนนสูงแสดงว่ามารดาอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก พบว่า แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .85 และ .90 ตามลำดับ ในการวิจัยครั้งนี้ จึงใช้แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินท์ ชูชม และ งามตา วนินทานนท์ (2528) ซึ่งถูกคัดเลือกประโยคและนำมาใช้ร่วมกัน เป็นแบบวัดเดียวกัน (สุภะรัฐ ยอดระบำ (2548), สิริมล ชีระประทีป (2549), อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549)) จำนวน 20 ข้อ ในการวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของมารดาในกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ในงานวิจัยของ สุภะรัฐ ยอดระบำ (2548) ศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะรับผิดชอบครอบครัวของนักศึกษาชายระดับปริญญาตรี โดยมีกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักศึกษาชายระดับปริญญาตรี จำนวน 420 คน พบว่า การรับรู้ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลเมื่อร่วมกับตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์อื่น ๆ และกลุ่มจิตลักษณะ อีก 9 ตัวแปร สามารถทำนายความตระหนักในเรื่องความรับผิดชอบต่อครอบครัวได้ 42.7 % ในนักศึกษาชายกลุ่มรวม โดยการเรียนรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .18)

ยิ่งกว่านั้น การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลเมื่อร่วมกับตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์อื่น ๆ และกลุ่มจิตลักษณะ อีก 9 ตัวแปร สามารถทำนายความพร้อมที่จะรับผิดชอบครอบครัวได้ 27.4 % ในนักศึกษาชายกลุ่มรวม โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลเป็นตัวทำนายลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .17) ต่อมา สิริมล ชีระประทีป (2549) ได้ศึกษาตัวแปรด้านสถานการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา จำนวน 501 คน มีอายุระหว่าง 15 ถึง 22 ปี และมีอายุโดยเฉลี่ย 18.72 ปี พบว่า สถานการณ์ทางสังคมด้านการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลเมื่อร่วมกับตัวทำนายชุดสถานการณ์อื่น ๆ อีก 3 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมได้ 39.8 % ในนักเรียนหญิงกลุ่มรวม โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .09) เมื่อไม่นานมานี้ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) ได้ศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 5 จำนวน 480 คน มีอายุโดยเฉลี่ย 15 ปี 5 เดือน พบว่า สถานการณ์ทางสังคมด้านการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลเมื่อร่วมกับตัวทำนายชุดสถานการณ์อื่น ๆ และจิตลักษณะรวม 8 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตนได้ 12.5 % ในนักเรียนหญิงกลุ่มรวม โดยการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .18) ยิ่งกว่านั้น การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลเมื่อร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ ยังเป็นตัวทำนายสำคัญลำดับแรก ในการทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตนในกลุ่มเรียนหญิงประเภทต่าง ๆ 8 จาก 16 ประเภท ในอดีต ดวงเดือน พันธมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) ได้ทำการศึกษาตัวแปรด้านสถานการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 อายุ 10 – 13 ปี และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 อายุ 12 – 15 ปี รวมเป็นนักเรียนทั้งสิ้น 1,600 คน และผู้ปกครองนักเรียนเหล่านี้ทุกคนพบว่า ปริมาณการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลของบิดามารดาสามารถทำนายปริมาณการควบคุมการเปิดรับสื่อมวลชนของบิดามารดาได้มากที่สุดคือ 24 % และทำนายปริมาณการควบคุมการเข้าใจเนื้อหาได้ 21 % ในขณะที่ทำนายปริมาณการควบคุมการยอมตามการชักจูงของสื่อมวลชนได้ 14 % ในผู้ปกครองกลุ่มรวม โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าอาร์เท่ากับ .21, .27 และ .28 ตามลำดับ) และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 (ค่าอาร์เท่ากับ .48, .41 และ .31 ตามลำดับ) นอกจากนี้ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผล สามารถทำนายปริมาณการควบคุมบุตรทั้ง 3 ด้านนี้ในผู้ปกครองของบุตรหญิงมากกว่าผู้ปกครองของบุตรชาย ต่อมา งามตา วรินทร์านนท์ (2536) ได้ศึกษาสถานการณ์ทางสังคมเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างคือ บิดาหรือมารดาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในแต่ละครอบครัว ซึ่งมีบุตรอายุระหว่าง 8 ปี ถึง 15 ปี อย่างน้อย 1 คนในครอบครัวนั้น อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ และทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ

เป็นบิดามารดาจำนวน 545 คน พบว่า การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสันทนุสนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดู เพื่อความสนใจรับทราบเรื่องพุทธศาสนา ในกลุ่มบิดามารดา รวม (ค่าอาร์เท่ากับ .25) และยังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรด้านสร้างความเข้าใจเนื้อหาเรื่องพุทธศาสนา (ค่าอาร์เท่ากับ .25) นอกจากนี้ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสันทนุสนยังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดูด้านสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการอบรมสั่งสอนทางพุทธศาสนาของบิดามารดา (ค่าอาร์เท่ากับ .22)

จากผลงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่อบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสันทนุสนและใช้เหตุผลมากเท่าใด ก็ยังสามารถให้การปลูกฝังอบรมบุตรด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ได้แก่ ควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนที่มีต่อบุตรได้มาก และปลูกฝังอบรมบุตรตามแนวพุทธศาสนาได้มากเท่านั้น จึงคาดได้ว่า มารดาที่อบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสันทนุสนและใช้เหตุผลมากเท่าใด ก็จะมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

ลักษณะสถานการณ์ทางสังคมของมารดาเกี่ยวกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

ลักษณะของสถานการณ์ หมายถึง สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลประสบอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นลักษณะที่เอื้อหรือขัดขวางการเกิดพฤติกรรมหนึ่ง ๆ ในปัจจุบัน ตัวอย่างตัวแปรด้านสถานการณ์ เช่น การรับรู้ข่าวสารข้อมูลด้านเพศศึกษา การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา เป็นต้น จากการประมวลเอกสาร พบว่า มีลักษณะสถานการณ์บางประการที่คาดว่าจะมีบทบาทสำคัญในการอธิบายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะสถานการณ์ 2 ด้านดังกล่าวกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การรับรู้ข่าวสารด้านเพศศึกษากับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

ความหมาย ในงานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543) ศึกษาการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ ได้ให้ความหมายของการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมไว้ว่า ความสนใจในการรับทราบข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน ประเภทยา นิตยสาร โฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์ ต่อมา รุจิเรศ พิษิตานนท์ (2546) ศึกษาการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกินของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย ได้ให้ความหมายของการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพไว้ว่า การที่นักเรียนรับรู้และสนใจข่าวสารต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านสุขภาพ (ยา นิตยสาร โฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เป็นต้น) และเมื่อไม่นานมานี้ สิริมล ธีระประทีป (2549) ศึกษาการเปิดรับข่าวสารทางเพศที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา ได้ให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสารทางเพศไว้ว่า ความสนใจรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศจาก

สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ หรือการให้ความสนใจดูสื่อประเภทวิดีโอ วีดิทัศน์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ต่อมา อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) ศึกษาการเปิดรับข่าวสารทางเพศที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ในโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ ได้ให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสารทางเพศไว้ว่า ความสนใจในสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ในการศึกษาครั้งนี้ จึงสรุปว่า การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา หมายถึง ความสนใจในการรับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งตีพิมพ์ วีดิโอ สื่อออนไลน์ เป็นต้น

การวัด ลินดา สุวรรณดี (2543) ได้วัดการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้แบบวัดที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพของ อุบล เลี้ยววาริณ (2534) ในเรื่องความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะ และพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 10 ข้อ เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินค่า ประกอบด้วยประโยคคำถาม 10 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่ามีการรับรู้ข่าวสารในปริมาณมาก และพบว่าแบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .73 ต่อมา รุจิเรศ พิษิตานนท์ (2546) ได้วัดการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพ ของ อุบล เลี้ยววาริณ (2534) วัดโดยแบบวัดชนิดมาตรประเมินค่า 10 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพมาก พบว่า แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .83 และเมื่อไม่นานมานี้ สิริมล ธีระประทีป (2549) ได้วัดการเปิดรับข่าวสารทางเพศ โดยใช้แบบวัดชนิดมาตรประเมินค่าที่สร้างขึ้นเอง ซึ่งประกอบด้วยประโยคคำถาม 10 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยจากแบบวัดนี้ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีการเปิดรับข่าวสารทางเพศมาก แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .74 จากการทดลองใช้แบบวัดกับนักเรียน 100 คน ต่อมา อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) ได้วัดการเปิดรับข่าวสารทางเพศ โดยใช้แบบวัดชนิดมาตรประเมินค่าที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดของ สิริมล ธีระประทีป (2549) ซึ่งประกอบด้วยประโยคคำถาม 12 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12 ถึง 72 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนสูงจากแบบวัดนี้ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีเปิดรับข่าวสารทางเพศมาก แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .80 จากการทดลองใช้แบบวัดกับนักเรียน 120 คน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดขึ้นเอง โดยใช้แบบวัดดังกล่าวข้างต้นเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดนี้ จำนวน 10 ข้อ เพื่อวัดการรับรู้ข่าวสารด้านเพศศึกษาของมารดาในกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารด้านเพศศึกษากับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ลินดา สุวรรณดี (2543) ศึกษาการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 480 คน พบว่า การรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อเข้าร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 5 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่าได้ 26.5 % ในนักเรียนกลุ่มรวม โดยการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .34) ยิ่งกว่านั้น การรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 5 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะได้ 34.8 % ในนักเรียนกลุ่มรวม โดยการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .35) และการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 5 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมลดปริมาณขยะได้ 44.3 % ในนักเรียนกลุ่มรวม โดยการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .35) ต่อมา รุจิเรศ พิษิตานนท์ (2546) ได้ศึกษาการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกินของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 650 คน พบว่า การรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพ เมื่อร่วมกับตัวแปรชุดจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการกินอาหารเหมาะสมกับสุขภาพได้ 19.4 % ในนักเรียนกลุ่มรวม โดยการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .09) ยิ่งกว่านั้น การรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพเมื่อร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร ทำนายพฤติกรรมฉลาดเลือกกินได้ 28.6 % ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาดำ โดยการศึกษาต่ำ โดยการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .16) และเมื่อไม่นานมานี้ สิริมล ธีระประทีป (2549) ศึกษาการเปิดรับข่าวสารทางเพศที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา จำนวน 501 คน โดยมีอายุเฉลี่ย 18.72 ปี พบว่า การเปิดรับข่าวสารทางเพศเมื่อเข้าร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสมได้ 52.4 % ในนักเรียนกลุ่มรวม โดยการเปิดรับข่าวสารทางเพศเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .15) ยิ่งกว่านั้น การเปิดรับข่าวสารทางเพศเมื่อร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมรักนวลสงวนตัวได้ 57.2 % ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องหญิงมาก โดยการเปิดรับข่าวสารทางเพศเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .15) ต่อมา อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) ศึกษาการเปิดรับข่าวสารทางเพศที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ในโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 จำนวน 480 คน โดยมีอายุเฉลี่ย 15 ปี 5 เดือน พบว่า การเปิดรับข่าวสารทางเพศ เมื่อเข้าร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 8 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรม

สนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตนได้ 18.0 % ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษามาก โดยการเปิดรับข่าวสารทางเพศเป็นตัวแทนที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .21) ยิ่งกว่านั้น การเปิดรับข่าวสารทางเพศเมื่อร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 8 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศได้ 31.0 % ในนักเรียนกลุ่มรวม โดยการเปิดรับข่าวสารทางเพศเป็นตัวแทนที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .32) จึงคาดได้ว่า มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากเท่าใด ก็จะมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

จากผลงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ยิ่งเด็กและเยาวชนมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และเพศ มากเท่าใด ก็ยังมีทัศนคติและพฤติกรรมที่เหมาะสมในการประพฤติปฏิบัติตน และสนับสนุนให้บุคคลรอบข้างมีพฤติกรรมที่เหมาะสม (รักษาสีงแวดล้อม การเลือกกินอาหารเหมาะสมกับสุขภาพ การแสดงออกอย่างเหมาะสม รักนวลสงวนตัว สนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตน และการป้องกันการคุกคามทางเพศ) มากเท่านั้น จึงคาดได้ว่า มารดาที่มีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากเท่าใด ก็จะมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา กับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

ความหมาย การสนับสนุนทางสังคม (Social support) หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคนในสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งผู้ให้การสนับสนุนทางสังคมนั้น สามารถให้การสนับสนุนได้ใน 3 ด้าน คือ 1) การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ (Emotional support) เช่น การปลอบโยน การให้ความเป็นห่วงเป็นใย ความรัก ความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจ หรือการยอมรับ เป็นต้น ทำให้ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในด้านดังกล่าว เกิดความรู้สึกมั่นใจ และรู้สึกว่ามีความรักและห่วงใยตน 2) การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Informational support) เช่น การช่วยแก้ปัญหา การให้ข้อมูลป้อนกลับ หรือให้คำแนะนำให้คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา เป็นต้น 3) การสนับสนุนทางด้านวัสดุเครื่องใช้ รวมทั้งเงิน และแรงงาน (Material support) (Bhanthumnavin. 2000: 156-157) ในงานวิจัยของ ดุจเดือน พันธุมนาวิน (2547) ให้ความหมายของพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมของหัวหน้า โดยมีพื้นฐานมาจาก Bhanthumnavin (2000) ว่า การปฏิสัมพันธ์หรือการปฏิบัติต่อกันในสถานการณ์ทำงานระหว่างหัวหน้ากับลูกน้องในหน่วยงานนั้น ซึ่งหัวหน้าสามารถให้การสนับสนุนได้อย่างน้อย 3 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ 2) การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร และ 3) การสนับสนุนทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุจเดือน พันธุมนาวิน และอัมพร ม้าคอง (2547) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้าในทำนองเดียวกัน นอกจากนี้ ในงานวิจัยของ กรรณิกา ศิลปพรหมมาศ (2547) ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมในแง่การรับรู้ของบุคคลถึงสภาพการณ์ในขณะนั้นว่าตนเองได้รับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานของตนในปริมาณใด ใน 4 ด้าน คือ การสนับสนุนทางด้านข้อมูล การสนับสนุนทางด้าน

จิตใจ การสนับสนุนทางด้านสิ่งของจำเป็น หรือแรงงาน เวลา และการสนับสนุนทางการยอมรับเป็นส่วนหนึ่งในสังคม และเมื่อไม่นานมานี้ สุทธาสินี ทองลิ่ม (2548) ศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนของผู้ปกครอง โดยกำหนดให้การสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัว หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัวให้รับผิดชอบในการดูแลบุตร ใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การช่วยแก้ปัญหา การให้ข้อมูลย้อนกลับหรือให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา 2) ด้านอารมณ์ เช่น การปลอบโยน การให้ความเป็นห่วงเป็นใย หรือการยอมรับ และ 3) ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ รวมทั้งเงินและแรงงาน สรุปได้ว่า การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง การรับรู้ของบุคคลถึงสภาพการณ์ในขณะนั้นว่าตนเองได้รับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในด้านต่าง ๆ 3 ด้าน คือ การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนทางด้านวัสดุ เครื่องใช้ รวมทั้งเงินและแรงงาน

การวัด ในการศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมของหัวหน้า ในสถานื่อนามัยตำบล ดุจเดือน พันธุนาวิน (2547) วัดพฤติกรรมสนับสนุนทางสังคมของหัวหน้าสถานื่อนามัยตำบล โดยใช้แบบวัดที่สร้างขึ้นเอง เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินค่า ประกอบด้วยประโยคคำถาม 15 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 15 ถึง 90 คะแนน คะแนนสูงแสดงว่าหัวหน้ามีพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมมาก และพบว่า แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .86 นอกจากนี้ ดุจเดือน พันธุนาวิน และ อัมพร ม้าคอง (2547) ศึกษาสถานการณ์ในการทำงานเป็นส่วนหนึ่งของตัวแปรเชิงเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา วัดการสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้าที่มีต่อครู โดยใช้แบบวัดที่สร้างขึ้นเอง เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินค่า ประกอบด้วยประโยคคำถาม 15 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 15 ถึง 90 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงแสดงว่าได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้ามาก พบว่า แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .84 ต่อมา กรรณิกา ศิลปพรหมมาศ (2547) ได้วัดการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคลากรในหน่วยงานของพยาบาล โดยใช้แบบวัดที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดของ ดุจเดือน พันธุนาวิน และอัมพร ม้าคอง (2547) เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินค่า ประกอบด้วยประโยคคำถาม 13 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 13 ถึง 78 คะแนน คะแนนสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากบุคลากรในหน่วยงานมาก พบว่า แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .87 และเมื่อไม่นานมานี้ สุทธาสินี ทองลิ่ม (2548) ได้วัดการสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัว โดยใช้แบบวัดที่สร้างขึ้นเอง เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินค่า ประกอบด้วยประโยคคำถาม 12 ข้อ โดยแบ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร 4 ข้อ คำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านอารมณ์ 4

ข้อ และคำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ 4 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12 ถึง 72 คะแนน โดยผู้ที่ได้คะแนน สูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นผู้ที่รู้สึกว่าการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัวมาก และผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นผู้ที่รู้สึกว่าการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากคนใน ครอบครัวน้อย พบว่า แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .84 ในการวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดขึ้นเอง โดยใช้แบบวัดดังกล่าวข้างต้นมาเป็นแนวทาง จำนวน 15 ข้อ ในการวัดการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาของมารดาใน กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล ใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษากับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา กรรณิกา ศิลป พรหมมาศ (2547) ได้ศึกษาลักษณะสถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะของพยาบาลวิชาชีพที่ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพยาบาลจิตเวชที่มีจริยธรรม กลุ่มตัวอย่าง คือ พยาบาลวิชาชีพที่ ปฏิบัติงานด้านพยาบาลจิตเวชในโรงพยาบาลจิตเวช สังกัดกรมสุขภาพจิต จำนวน 256 คน นับถือ ศาสนาพุทธ อายุระหว่าง 20-50 ปี (อายุเฉลี่ย 35.95 ปี) มีระยะเวลาปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาล วิชาชีพเฉลี่ย 10.2 ปี มีประสบการณ์การทำงานด้านการพยาบาลจิตเวช เฉลี่ย 13.5 ปี พบว่า การ สนับสนุนทางสังคมจากบุคลากรในหน่วยงาน เมื่อร่วมกับตัวแปรชุดสถานการณ์ทางสังคมอีก 2 ตัว แปร ทำนายพฤติกรรมการพยาบาลจิตเวชที่มีจริยธรรมด้านการพยาบาลที่เคารพสิทธิผู้ป่วย 10.4% ในกลุ่มพยาบาลที่มีระดับเศรษฐกิจสูง โดยการสนับสนุนทางสังคมจากบุคลากรในหน่วยงานเข้า ทำนายได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .32) ยิ่งกว่านั้น การสนับสนุนทางสังคมจากบุคลากรใน หน่วยงาน ยังร่วมกับตัวแปรลักษณะสถานการณ์อื่น ๆ อีก 2 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการ พยาบาลจิตเวชที่มีจริยธรรมด้านการพยาบาลตามกระบวนการพยาบาลได้ 17.6 % ในกลุ่มพยาบาล ที่มีระดับเศรษฐกิจสูง โดยการสนับสนุนทางสังคมจากบุคลากรในหน่วยงานเป็นตัวทำนายที่สำคัญ ลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .42) ต่อมา ดุจเดือน พันธุมนาวิน และอัมพร ม้าคนอง (2547) ศึกษา ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในระดับ มัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 595 คน พบผลว่า การสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้า เมื่อร่วมกับ สถานการณ์อื่น ๆ อีก 2 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ใน ด้านการสนับสนุนทางสังคมได้มากที่สุดคือ 25.1 % และทำนายพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครู คณิตศาสตร์ในด้านการรับนวัตกรรมได้ 18.4 % ในขณะที่ทำนายพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครู คณิตศาสตร์ในด้านการสอนได้ 17.1 % ในครูกลุ่มรวม โดยการสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้าเป็น ตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของพฤติกรรมพัฒนานักเรียนทั้ง 3 ด้าน (ค่าเบต้าเท่ากับ .13, .15 และ .11 ตามลำดับ) นอกจากนี้ในงานวิจัยของ จันท์แรม เรือนแป้น (2546) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับทักษะการทำหน้าที่พ่อแม่ต่อลูกวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง คือ คู่สมรสที่มีบุตรในระยวัยรุ่นตอนต้น พบว่า ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสนับสนุนทางสังคมจากสมาชิกในครอบครัว และทั้งสองตัวแปรจะมีความสัมพันธ์ทางลบกับทุกองค์ประกอบย่อยของตัวแปรความเครียดของครอบครัว เนื่องจากความสัมพันธ์ที่ดีและการสนับสนุนทางสังคมระหว่างสมาชิกในครอบครัวสามารถลดความเครียดจากทุกปัญหา จึงมีความสำคัญต่อการทำหน้าที่บิดามารดา ต่อมา สุทธาสินี ทองลิ่ม (2548) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุหลายด้าน เช่น สถานการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียน ของผู้ปกครองนักเรียนในระดับประถมศึกษา จำนวน 360 คน มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 36 ปี พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัว เมื่อร่วมกับตัวแปรสถานการณ์และชุดจิตลักษณะรวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตรได้ 34.7 % ในผู้ปกครองกลุ่มรวม โดยการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในครอบครัวเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .19) และยังร่วมกับสถานการณ์อื่น ๆ อีก 3 ตัวแปร ทำนายทัศนคติต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนได้ 41.8 % ในผู้ปกครองกลุ่มรวม โดยการสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัวเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .12)

จากผลงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ยิ่งผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัว ตลอดจนพยาบาลและครูที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากบุคลากรในหน่วยงานมากเท่าใด ก็ยังมีทัศนคติและพฤติกรรมเหมาะสมในการทำงาน และปลูกฝังอบรมบุตรด้านต่าง ๆ (ได้แก่ การพยาบาลจิตเวชที่มีจริยธรรม การพัฒนานักเรียน การทำหน้าที่พ่อแม่ การส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตร และทัศนคติต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียน) มากเท่านั้น จึงคาดได้ว่า มารดาที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามากเท่าใด ก็จะมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

จิตลักษณะตามสถานการณ์กับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

จิตลักษณะตามสถานการณ์ หมายถึง ลักษณะทางจิตใจที่เป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ในตนระหว่างจิตลักษณะเดิมของบุคคล กับสถานการณ์ที่บุคคลนั้นกำลังเผชิญอยู่ จิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นจิตลักษณะประเภทที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์ปัจจุบัน เป็นจิตลักษณะประเภทที่มีความไวต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ จากการประมวลเอกสาร พบว่า มีจิตลักษณะตามสถานการณ์บางประการคาดว่าจะมีบทบาทสำคัญในการอธิบายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ได้แก่ ทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และการผลักระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ความเกี่ยวข้องระหว่างจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปรดังกล่าวกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาจะได้กล่าวในรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษากับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

ความหมาย ทัศนคติ คือ จิตลักษณะประเภทหนึ่งของบุคคล อยู่ในรูปของความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนี้เกิดจากการรู้คิดเชิงประเมินค่าของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้น คือ ความรู้ว่สิ่งนั้นมีประโยชน์ หรือมีโทษมากน้อยเพียงใด เมื่อเกิดความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจสิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นจะมีความพร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทางที่สอดคล้องกับความชอบหรือไม่ชอบของตนต่อสิ่งนั้น ฉะนั้น บุคคลจึงสามารถมีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆ มากมาย แม้แต่ทัศนคติต่อตนเอง หรือทัศนคติต่อการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่นๆ. 2531: 120) ทัศนคติ เป็นลักษณะทางจิตใจของบุคคล ที่นักวิชาการเชื่อว่ามี ความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลนั้นมากกว่าจิตลักษณะประเภทอื่น ๆ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2538: 65) ทัศนคติมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ องค์ประกอบทางการรู้คิดเชิงประเมินค่า ความรู้สึก และการพร้อมกระทำ (งามตา วรินทร์านนท์. 2535: 215) กรรณิกา ศิลปพรหมมาศ (2547) ให้ความหมายของทัศนคติต่อพฤติกรรมที่มีจริยธรรมในงานพยาบาลจิตเวชว่า เป็นความคิดเชิงประเมินค่าของพยาบาลเกี่ยวกับพฤติกรรมพยาบาลตามกระบวนการพยาบาล และพฤติกรรมพยาบาลที่เคารพสิทธิผู้ป่วย ว่าเป็นสิ่งมีประโยชน์ หรือโทษมากหรือน้อย และความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ ชอบหรือไม่ชอบ พฤติกรรมดังกล่าวเพียงใด รวมทั้งความพร้อม หรือการหลีกเลี่ยงในการกระทำพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับ วรวรรณ อัสวกุล และคนอื่นๆ (2546) ที่ให้ความหมายของทัศนคติต่อพฤติกรรมการดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียนไว้ว่า การมองเห็นประโยชน์มากโทษน้อยของการมีพฤติกรรมดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียนหรือความพอใจหรือความมุ่งกระทำพฤติกรรมการดูแลทันตสุขภาพของบุตร และในงานวิจัยของ สุทธาสินี ทองลิ้ม (2548) ให้ความหมายของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการรับผิดชอบบุตรว่า การประเมินค่าของการรับผิดชอบบุตร ว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ หรือเป็นสิ่งที่ไม่ดี มีโทษ มากเพียงใด และความรู้สึกที่ผู้ปกครองมีต่อการรับผิดชอบบุตร ว่าชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ มากน้อยเพียงใด รวมถึงความพร้อมของผู้ปกครองในการที่จะรับผิดชอบบุตร ว่ามีมากน้อยเพียงใด จึงสรุปว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา หมายถึง การที่มารดาประเมินค่าของการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์หรือเป็นสิ่งที่ไม่ดี มีโทษ มากเพียงใด ความรู้สึกที่มารดามีต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ว่าชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ มากน้อยเพียงใด รวมถึงความพร้อมหรือความตั้งใจของมารดาในการที่จะสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ว่ามีมากน้อยเพียงใด

การวัด ในงานวิจัยของ วรวรรณ อัสวกุล และคนอื่นๆ (2546) ได้วัดทัศนคติต่อพฤติกรรมการดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียนด้วยวิธีมาตรประเมินค่าที่สร้างขึ้นเอง ซึ่งประกอบด้วยประโยคคำถาม 10 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียนมาก ในการศึกษามารดาที่ดูแลทันตสุขภาพ

ของบุตรก่อนวัยเรียน พบว่า แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .79 ต่อมา สุทธาสินี ทองลิ้ม (2548) ได้วัดทัศนคติต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนด้วยแบบวัดมาตรา ประเมินค่าที่สร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยประโยคคำถาม 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 15 ถึง 90 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนมาก พบว่า แบบวัดนี้มีค่าความ เชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .87 ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบวัดทัศนคติต่อพฤติกรรม การสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา โดยอาศัยแนวการวัดทัศนคติต่อพฤติกรรม การดูแลทันตสุขภาพของบุตร ก่อนวัยเรียน ของ วรวรรณ อัครกุล และคนอื่น ๆ (2546) และแนวการวัดทัศนคติต่อพฤติกรรม รับผิดชอบบุตรในวัยเรียน ของ สุทธาสินี ทองลิ้ม (2548) เป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างแบบวัดขึ้นเอง มี ข้อคำถาม 10 ข้อ ในการวัดทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาในกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษากับ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา จากงานวิจัยของ กรรณิกา ศิลปพรหมมาศ (2547) ศึกษาตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ของพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพยาบาลจิต เวชที่มีจริยธรรม กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานด้านพยาบาล จิตเวชในโรงพยาบาลจิตเวช จำนวน 256 คน นับถือศาสนาพุทธ อายุระหว่าง 20-50 ปี (อายุเฉลี่ย 35.95 ปี) มีระยะเวลาปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพเฉลี่ย 10.2 ปี มีประสบการณ์การ ทำงานด้านการพยาบาลจิตเวช เฉลี่ย 13.5 ปี พบว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมจริยธรรมในงานพยาบาล จิตเวช เมื่อร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร ทำนายพฤติกรรมการ พยาบาลจิตเวชที่มีจริยธรรมด้านการพยาบาลตามกระบวนการพยาบาลได้ 34.5 % ในพยาบาลกลุ่ม รวม โดยทัศนคติต่อพฤติกรรมที่มีจริยธรรมในงานพยาบาลจิตเวชเข้าทำนายได้เป็นลำดับแรก (ค่า เบต้าเท่ากับ .37) นอกจากนี้ ทัศนคติต่อพฤติกรรมที่มีจริยธรรมในงานพยาบาลจิตเวชยังเป็นตัว ทำนายสำคัญลำดับแรก ในการทำนายพฤติกรรมการพยาบาลจิตเวชที่มีจริยธรรมด้านเดียวกันนี้ใน กลุ่มพยาบาลประเภทต่าง ๆ 9 จาก 10 ประเภท ยิ่งกว่านั้น ทัศนคติต่อพฤติกรรมที่มีจริยธรรมใน งานพยาบาลจิตเวช ยังร่วมกับจิตลักษณะตามสถานการณ์อื่น ๆ อีก 2 ตัวแปร สามารถทำนาย พฤติกรรมการพยาบาลจิตเวชที่มีจริยธรรมด้านการพยาบาลตามกระบวนการพยาบาลได้ 48.9 % ในพยาบาลกลุ่มรวม โดยทัศนคติต่อพฤติกรรมที่มีจริยธรรมในงานพยาบาลจิตเวชเป็นตัวทำนายที่ สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .55) และทัศนคติต่อพฤติกรรมที่มีจริยธรรมในงานพยาบาลจิตเวช ยังเป็นตัวทำนายสำคัญลำดับแรก ในการเข้าทำนายพฤติกรรมการพยาบาลจิตเวชที่มีจริยธรรมด้าน เดียวกันนี้ในกลุ่มพยาบาลประเภทต่าง ๆ ทุกประเภท มีงานวิจัยอีกเรื่องหนึ่ง โกศล มีคุณ และณรงค์ เทียมเมฆ (2545) ศึกษาจิตลักษณะตามสถานการณ์ในฐานะตัวแปรอิสระสมทบของพฤติกรรม จริยธรรมของครูประถมศึกษา ผู้ซึ่งมีเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถพัฒนาได้ จำนวน 276 คน พบว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมจริยธรรมที่วัด 3 เดือนหลังฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรม ร่วมกับตัว แปรกลุ่มจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 8 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรมได้

61.5 % ในครูอาจารย์กลุ่มรวม โดยทัศนคติต่อพฤติกรรมจริยธรรมที่วัด 3 เดือนหลังฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรมเข้าทำนายได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .55) และยังเป็นตัวทำนายสำคัญลำดับแรกในการทำนายพฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรมในกลุ่มครูอาจารย์ ประเภทต่าง ๆ ทุกประเภท ต่อมา แสง ทวีคุณ นิภาพร โชติสุดเสนห์ และ ณรงค์ศักดิ์ บุญยมาลิก (2546) ได้ศึกษากลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ด้าน ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมปลูกฝังวินัยแก่นักเรียน ของครูโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 429 คน พบว่า ทัศนคติที่ดีต่อโครงการร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมปลูกฝังวินัยแก่นักเรียนได้ 30.3 % ในครูกลุ่มรวม โดยทัศนคติที่ดีต่อโครงการเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .18) ต่อมา ดุจเดือน พันธุนาวัน และอัมพร ม้าคนอง (2547) ศึกษากลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 595 คน พบว่า ทัศนคติที่ดีต่องานครูคณิตศาสตร์ เมื่อร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น อีก 9 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในด้านการรับนวัตกรรมได้มากที่สุดคือ 40.5 % ในครูกลุ่มรวม โดยทัศนคติที่ดีต่องานครูคณิตศาสตร์เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .30) รองลงมา สามารถทำนายพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในด้านการสนับสนุนทางสังคมได้ 40.9 % โดยทัศนคติที่ดีต่องานครูคณิตศาสตร์เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .16) และยังสามารถทำนายพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในด้านการสอนได้ 28 % โดยทัศนคติที่ดีต่องานครูคณิตศาสตร์เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .19) สำหรับงานวิจัยที่ศึกษากับบิดามารดา อาทิเช่น วรวรรณ อัสวกุล และคนอื่น ๆ (2546) ศึกษากลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลทันตสุขภาพแก่บุตรก่อนวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย มารดาที่มีบุตรอายุ 5 ปี (กำลังเรียนในโรงเรียนอนุบาล) เลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง จำนวน 843 คน พบว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียน เมื่อร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 4 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียนด้านการดูแลรักษาความสะอาดช่องปากบุตรได้มากที่สุดคือ 30 % และทำนายพฤติกรรมดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียนด้านการส่งเสริมทันตสุขภาพของบุตรได้ 28 % ในขณะที่ทำนายพฤติกรรมดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียนด้านการบริโภคของบุตรเพื่อทันตสุขภาพได้ 21 % ในมารดาทั้งหมด โดยทัศนคติต่อพฤติกรรมดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียนเข้าทำนายเป็นลำดับแรกในพฤติกรรมดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียนทั้ง 3 ด้าน (ค่าเบต้าเท่ากับ .38, .53 และ .35 ตามลำดับ) ระยะต่อมา สุธาสนี ทองลิ้ม (2548) ศึกษาตัวแปรทัศนคติ ซึ่งเป็น 1 ใน 3 ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จำนวน 360 คน พบว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียน เมื่อร่วมกับจิตลักษณะตามสถานการณ์อื่น ๆ อีก 2 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ได้ 20.1 % ใน

ผู้ปกครองกลุ่มรวม โดยทัศนคติต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .25) ยิ่งกว่านั้น ยังสามารถทำนายพฤติกรรมเดียวกันนี้ได้มากที่สุดคือ 25.8 % ในกลุ่มผู้ปกครองที่อายุน้อย โดยทัศนคติต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .37) นอกจากนี้ ธนวัต บุญลือ และคนอื่น ๆ (2545) ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุที่บิดามารดาส่วนใหญ่ไม่ได้สอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตร กลุ่มตัวอย่างคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองของบุตรวัยรุ่น จำนวน 175 ครอบครัว ที่มาจากภาคละ 2 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ปัจจัยเชิงเหตุที่บิดามารดาส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตร เพราะบิดามารดามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเรื่องเพศศึกษา และมีความเชื่อตามสังคมวัฒนธรรมของไทยที่ถือว่า การพูดถึงเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอาย ไม่ดี และกลัวว่าหากพูดไปจะเป็นการชี้ช่องทางให้บุตรไปปฏิบัติ

จากผลงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ยิ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน อีกทั้งครูและพยาบาลมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมต่าง ๆ มากเท่าใด ก็ยิ่งมีพฤติกรรมหนึ่งอย่างเหมาะสม (ได้แก่ การพยาบาลจิตเวชที่มีจริยธรรม พฤติกรรมจริยธรรมของครู การปลูกฝังวินัยแก่นักเรียน พัฒนานักเรียน ดูแลทันตสุขภาพแก่บุตรก่อนวัยเรียน) มากเท่านั้น ยิ่งกว่านั้น จากการสัมภาษณ์บิดามารดาไทย ยังพบว่าบิดามารดามักมีทัศนคติไม่ดีต่อการสอนเพศศึกษา จึงอาจเป็นปัจจัยเชิงเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้บิดามารดาสอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรน้อย จึงคาดได้ว่ามารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่าใด ก็จะมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

ความหมาย ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ปริมาณความตระหนักว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดกับตน ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดี หรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ตรงข้ามกับผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน มักเป็นผู้ที่คิดว่า สิ่งที่เกิดกับตนนั้นขึ้นกับโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และคนอื่น ๆ. 2536: 38)

ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร หมายถึง ปริมาณความเชื่อที่บิดามารดาเชื่อว่า ตนสามารถที่จะให้การอบรมปลูกฝังนิสัยที่ดีให้แก่บุตรได้มาก สามารถที่จะเลี้ยงดูบุตรเพื่อให้บุตรเติบโตเป็นคนดี และคนเก่งได้ตามที่ตนปรารถนา ไม่จำเป็นต้องพึ่งอำนาจจากภายนอก ส่วนบิดามารดาที่เชื่อว่า โชคชะตา ราศี บุญกรรม และความบังเอิญ เป็นผู้กำหนดแนวทาง และความสำเร็จในชีวิตของบุตรของตน บุคคลประเภทนี้เรียกว่า เป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจนอกตน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินทร์ ชูชม; และ งามตา วรินทร์านนท์. 2528: 57) ซึ่งต่อมา งามตา วรินทร์านนท์ (2536) วรพรรณ อัสวกุล และคนอื่น ๆ (2546) และ สุราสินี ทองลิ้ม (2548) ก็ศึกษาตัว

แปรนี้เช่นกัน และได้ให้ความหมายในทำนองเดียวกันนี้ ในที่นี้ จึงสรุปว่า ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร หมายถึง ปริมาณความเชื่อที่บิดามารดาเชื่อว่า ตนเองสามารถให้การอบรมปลูกฝังนิสัยที่ดีให้แก่บุตรได้มาก สามารถที่จะเลี้ยงดูบุตรเพื่อให้บุตรเติบโตเป็นคนดี และคนเก่งได้ตามที่ตนปรารถนา ไม่จำเป็นต้องพึ่งอำนาจจากภายนอก

การวัด ในอดีต ได้มีการสร้างแบบวัดความเชื่ออำนาจในตนของบิดามารดา ในงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วณิชทานนท์ (2528) วัดความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า ซึ่งประกอบด้วย ประโยคคำถาม 10 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำ แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .72 จากการทดลองใช้แบบวัดความเชื่ออำนาจในตนกับผู้ปกครองนักเรียน 51 คน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินทร์ ชูชม; และ งามตา วณิชทานนท์. 2528: 67) ต่อมา งามตา วณิชทานนท์ (2536) วรพรรณ อัสวกุล และคณะ (2546) และ สุทธาสินี ทองลิ้ม (2548) ได้นำแบบวัดความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรดังกล่าวมาวัดในมารดาเช่นกัน พบว่า แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .63 , .72 และ .66 ตามลำดับ ในการวิจัยครั้งนี้ จึงใช้แบบวัดความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วณิชทานนท์ (2528) จำนวน 10 ข้อ ในการวัดความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของมารดาในกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา เมื่อไม่นานมานี้ อนรรฆมนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) ได้ศึกษาปัจจัยด้านจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 5 จำนวน 480 คน มีอายุโดยเฉลี่ย 15 ปี 5 เดือน พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนเมื่อรวมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 4 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศได้ 14.6 % ในนักเรียนหญิงกลุ่มรวม โดยความเชื่ออำนาจในตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .21) และ ความเชื่ออำนาจในตนเมื่อรวมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะอื่น ๆ ยังสามารถทำนายพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมได้ 18.9 % ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่การศึกษาของมารดามาก โดยความเชื่ออำนาจในตนเป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .16) ในงานวิจัยของ แสง ทวีคุณ นิภาพร โชติสุดเสนห์ และ ณรงค์ศักดิ์ บุญยมาลิก (2546) ได้ศึกษาความเชื่ออำนาจในตน เป็น 1 ในตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ซึ่งจัดให้เป็นตัวแปรประเภทตัวแปรสมทบที่จะร่วมกับตัวแปรอิสระจัดกระทำส่งผลต่อพฤติกรรมการปลูกฝังวินัยแก่นักเรียนของคุณได้ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ครูโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 429 คน พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 3 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมจริยธรรมได้

24.4 % ในครูกลุ่มรวม โดยความเชื่ออำนาจในตนเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .20) และยังร่วมกับจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 7 ตัวแปรสามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมจริยธรรมได้ สูงสุด 41.5 % ในกลุ่มครูที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะและทักษะการปลูกฝังวินัยแก่นักเรียน โดยความเชื่ออำนาจในตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .29) นอกจากนี้ ความเชื่ออำนาจในตนร่วมกับจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 3 ตัวแปร สามารถทำนายการปฏิบัติต่อนักเรียนแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผลได้ 29.5 % ในกลุ่มครูที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะ โดยความเชื่ออำนาจในตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .16) ต่อมา ดุจเดือน พันธมนาวิน และอัมพร ม้าคอง (2547) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพัฒนาการเรียนของครูคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 595 คน พบว่า ความเชื่ออำนาจในตน เมื่อร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 3 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมพัฒนาการเรียนของครูคณิตศาสตร์ในด้านการสอน และการรับนวัตกรรมได้ 16.9 % และ 28.1 % ตามลำดับ ในครูกลุ่มรวม โดยความเชื่ออำนาจในตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 ทั้งสองด้าน (ค่าเบต้าเท่ากับ .11 และ .19 ตามลำดับ) ยิ่งกว่านั้น ความเชื่ออำนาจในตนเมื่อร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะอื่น ๆ ยังเป็นตัวทำนายสำคัญ ในการทำนายพฤติกรรมพัฒนาการเรียนของครูคณิตศาสตร์ในด้านการรับนวัตกรรมในกลุ่มครูประเภทต่าง ๆ 15 จาก 16 ประเภท ในอดีต ดวงเดือน พันธมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วรินทร์านนท์ (2528) ศึกษาจิตลักษณะด้านความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 11 ด้าน สามารถทำนายวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาสูงได้สูงสุด 29 % โดยความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็นตัวทำนายลำดับที่ 3 (ค่าอาร์เท่ากับ .18) ยิ่งกว่านั้น ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของมารดาพร้อมกับจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 11 ด้าน ทำนายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลของมารดาได้ 40 % ในมารดากลุ่มรวม โดยความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าอาร์เท่ากับ .48) และยังเป็นตัวทำนายสำคัญลำดับแรกในการทำนายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลได้สูงสุด 44 % ในกลุ่มมารดาที่ทำงาน นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ได้แก่ งานวิจัยของ วรวรรณ อัสวกุล และคนอื่น ๆ (2546) ศึกษาจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลทันตสุขภาพแก่บุตรก่อนวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย มารดาที่มีบุตรอายุ 5 ปี (กำลังเรียนในโรงเรียนอนุบาล) มารดาเป็นผู้เลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง จำนวน 843 คน พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนในการเลี้ยงดูบุตรให้มีสุขภาพดี เมื่อร่วมกับตัวแปรสถานการณ์อื่น ๆ และกลุ่มจิตลักษณะอีก 6 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียนด้านการดูแลรักษาความสะอาดช่องปากบุตรได้มากที่สุดคือ 21 % ในมารดากลุ่มรวม โดยความเชื่ออำนาจในตนในการเลี้ยงดูบุตรให้มีสุขภาพดีเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .17) ยิ่งกว่านั้น ความเชื่ออำนาจในตนในการเลี้ยงดูบุตรให้มีสุขภาพดีร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 6 ตัวแปร ยังสามารถทำนายทัศนคติต่อบุตรที่ศึกษาได้ 24 % ในมารดากลุ่มรวม โดยความเชื่ออำนาจ

ภายในตนในการเลี้ยงดูบุตรให้มีสุขภาพดี เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .29) ต่อมา สุธาสินี ทองลิ้ม (2548) ศึกษาจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม รับผิดชอบบุตรในวัยเรียนของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับ ประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จำนวน 360 คน พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร เมื่อร่วมกับจิตลักษณะตามสถานการณ์อื่น ๆ อีก 2 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ได้สูงสุด 25.8 % ในกลุ่มผู้ปกครองที่มีอายุน้อย โดยความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .24) ยิ่งกว่านั้น ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร ร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 10 ตัวแปร สามารถทำนาย พฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ได้ 34.2 % ในกลุ่มผู้ปกครองที่มีบุตรคนแรก โดยความเชื่ออำนาจในตน ในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .17) นอกจากนี้ ความเชื่อ อำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ร่วมกับจิตลักษณะตามสถานการณ์อื่น ๆ อีก 2 ตัวแปร ยัง สามารถทำนายพฤติกรรมผลักภาระการดูแลบุตรให้แก่ทางโรงเรียนน้อยได้ 26.4 % ในผู้ปกครอง กลุ่มรวม โดยความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .22) และสามารถทำนายพฤติกรรมเดียวกันนี้ในผู้ปกครองประเภทต่าง ๆ 12 จาก 16 ประเภท

จากผลงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ยิ่งผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่มีความเชื่อ อำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ตลอดจนครูและนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตน ก็ยังมี ทักษะคติและพฤติกรรมที่เหมาะสม และปลูกฝังอบรมบุตรด้านต่าง ๆ (ได้แก่ ทักษะคติที่ดีต่อ พฤติกรรมจริยธรรม การปฏิบัติต่อนักเรียนแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การพัฒนานักเรียน ทักษะคติที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ การแสดงออกอย่างเหมาะสม การดูแล ทัศนสุขภาพแก่บุตร การรับผิดชอบบุตร และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เป็นต้น) มากเท่านั้น จึงคาดได้ว่า มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก เท่าใด ก็จะมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

แนวโน้มที่จะการผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนกับการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษาของมารดา

ความหมาย ดวงเดือน พันธุมนาวัน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนิทนานนท์ (2528) ให้ความหมายของแนวโน้มที่จะการผลักภาระการเลี้ยงดูบุตรแก่โรงเรียนว่า ปริมาณการ ยอมรับว่าครูมีบทบาทและภาระหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กแทนบิดามารดาเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ทำให้บิดามารดาที่มีความรับผิดชอบต่อบุตรน้อยลง นอกจากนี้ ยังรวมถึงความเชื่อและความต้องการ ของบิดามารดาที่จะให้โรงเรียนรับผิดชอบในการตรวจตราและพัฒนาสุขภาพและนิสัยของบุตร เมื่อ บุตรเข้าโรงเรียนแล้วบิดามารดาก็รู้สึกว่าการที่ทางดำเนินนั้นน้อยลง เพราะยกให้เป็นหน้าที่ของครูไป แล้ว เช่น การที่บิดามารดาารู้สึกว่า บุตรอยู่กับครูที่โรงเรียนในแต่ละวันนานกว่าอยู่กับบิดามารดา

ฉะนั้น ครูควรรับผิดชอบบุตรมากกว่าบิดามารดา หรือเชื่อว่าครูคือบุคคลสำคัญที่สุดในการสร้างอนาคตให้แก่บุตร บุตรควรได้รับการสอนนิสัยต่าง ๆ และตรวจตราสุขภาพจากทางโรงเรียนมากกว่าจากทางบ้าน เป็นต้น ซึ่งในการศึกษาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพชีวิตเด็กและเยาวชนเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร และการอบรมเลี้ยงดูบุตรของ เบญจพร ปัญญา ยาง และคนอื่น ๆ (2542) พบว่า การที่บิดามารดาขาดการดูแลเอาใจใส่บุตรของตน ถือเป็นการเลี้ยงดูที่ผิดปกติอย่างหนึ่ง โดยการที่บิดามารดาขาดการดูแลเอาใจใส่บุตรของตนนั้น สามารถประเมินดูได้จากการที่บิดามารดาไม่ทราบเกี่ยวกับบุตร ไม่ทราบว่าบุตรทำอะไรอยู่ที่ไหน ไม่สามารถควบคุม หรือจัดการปัญหาเกี่ยวกับบุตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สนใจหรือเข้าไปจัดการเวลาที่บุตรเข้าไปในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยง และเมื่อไม่นานมานี้ สุรชาติ ทองลิ่ม (2548) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผลักระการดูแลบุตรให้แก่ทางโรงเรียนไว้ว่า การที่บิดามารดาผู้ปกครองละเลย ไม่ดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรหลานของตนอย่างเต็มที่ โดยมอบหมายหน้าที่ให้ทางโรงเรียนดูแลแทน ใน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการอบรมบ่มนิสัย เช่น การที่บิดามารดาผู้ปกครองไม่สนใจต่อการอบรมบ่มนิสัยของบุตรหลานในเรื่องต่าง ๆ เช่น การสอนให้เป็นคนซื่อสัตย์ไม่ลักขโมย การเล่านิทานสอนใจถึงการทำความดี และผลของการทำความดีให้บุตรฟัง การสอนให้เป็นคนมีมารยาท เช่น การพูดจาไพเราะ การรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน และเคารพผู้ใหญ่ การสอนให้เป็นคนตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สอนให้รู้จักเชื่อฟังและเป็นคนประหยัดไม่ฟุ่มเฟือย เป็นต้น 2) ด้านการดูแลสุขภาพอนามัยของบุตรหลาน เช่น การที่บิดามารดาผู้ปกครองไม่สนใจต่อสุขภาพอนามัยของบุตรหลาน ไม่พามบุตรไปตรวจสุขภาพ หรือไม่ติดตามการได้รับวัคซีนของบุตรหลานว่าได้รับครบหรือยัง หรือจะต้องมีการกระตุ้นอีกครั้งเมื่อใด รวมถึงการพามบุตรหลานไปออกกำลังกาย การให้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และหลีกเลี่ยงอาหารที่เป็นโทษ การทำความสะอาดร่างกาย เช่น เส้นผม เล็บมือ เล็บเท้า การดูแลให้แปรงฟันอย่างถูกต้อง การคอยระวังการใช้สายตา เป็นต้น โดยพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากความคิดที่ว่า เมื่อบุตรหลานเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนแล้ว ก็เปรียบเสมือนการถ่ายโอนความรับผิดชอบจากบิดามารดาผู้ปกครองไปสู่ครูในโรงเรียน ทำให้บิดามารดาผู้ปกครองไม่ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับบุตรหลาน ไม่สนใจหรือเข้าไปจัดการปัญหาของบุตรหลาน จึงสรุปว่า แนวโน้มที่จะการผลักระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน หมายถึง ปริมาณการยอมรับว่า ครูมีบทบาทและภาระหน้าที่ในการสอนเรื่องเพศศึกษาแทนมารดาเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ทำให้มารดาไม่มีความรับผิดชอบต่อบุตรในการสอนเรื่องเพศศึกษาน้อยลง และละเลย ไม่ดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรของตนในเรื่องเพศศึกษาอย่างเต็มที่ โดยมอบหมายหน้าที่ให้ทางโรงเรียนดูแลแทน

การวัด ในงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินท์ ชูชม และ งามตา วณิชานนท์ (2528) ได้วัดพฤติกรรมการผลักระการเลี้ยงดูบุตรแก่โรงเรียน โดยใช้แบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า ซึ่งประกอบด้วยประโยคคำถาม 10 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วยประกอบจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงแสดงว่ามารดาผลักระการเลี้ยงดูบุตรให้แก่โรงเรียนมาก แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบ

สัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .52 จากการทดลองใช้แบบวัดกับผู้ปกครองนักเรียน 120 คน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินธ์ ชูชม; และ งามตา วนินทานนท์. 2528: 69) ต่อมา สุทธาสินี ทองลิ่ม (2548) ได้วัดพฤติกรรมผลักภาระการดูแลบุตรให้แก่ทางโรงเรียน โดยใช้แบบวัดประเภทมาตรประเมินรวม ค่าที่สร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยประโยคคำถาม 14 ข้อ โดยแบ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับการผลักภาระในด้านการอบรมปมนิสัยบุตรหลาน 7 ข้อ และคำถามเกี่ยวกับการผลักภาระในด้านการดูแลสุขภาพอนามัยบุตรหลาน 7 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราวัด 6 หน่วยประกอบจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 14 ถึง 84 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูง แสดงว่าผู้ปกครองมีพฤติกรรมผลักภาระการดูแลบุตรให้แก่ทางโรงเรียนน้อย แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .88 จากการทดลองใช้แบบวัดกับผู้ปกครองนักเรียน 100 คน (สุทธาสินี ทองลิ่ม. 2548: 99 - 100) ในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้ใช้แบบวัดแนวนอนที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดการผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนของดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินธ์ ชูชม และ งามตา วนินทานนท์ (2528) และสุทธาสินี ทองลิ่ม (2548) มีจำนวนข้อคำถาม 10 ข้อ ในการวัดแนวนอนที่จะการผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนของมารดาในกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างแนวนอนที่จะการผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ในอดีต ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินธ์ ชูชม และ งามตา วนินทานนท์ (2528) ได้ศึกษาจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดา พบว่า การผลักภาระการเลี้ยงดูบุตรแก่โรงเรียน เมื่อร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 11 ตัวแปร สามารถทำนายการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมได้ 10 % ในมารดากลุ่มรวม โดยการผลักภาระการเลี้ยงดูบุตรแก่โรงเรียนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าอาร์เท่ากับ .04) และเมื่อไม่นานมานี้ สุทธาสินี ทองลิ่ม (2548) ศึกษาจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนของผู้ปกครอง พบว่า การรับรู้ความสามารถในการติดต่อกับโรงเรียน เมื่อร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 10 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตรได้ 33.7 % ในผู้ปกครองกลุ่มที่มีการศึกษามาก โดยการเรียนรู้ความสามารถในการติดต่อกับโรงเรียนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .24) ยิ่งกว่านั้น การรับรู้ความสามารถในการติดต่อกับโรงเรียนร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 10 ตัวแปร ทำนายพฤติกรรมผลักภาระการดูแลบุตรให้แก่ทางโรงเรียนได้ 58.9 % ในกลุ่มผู้ปกครองที่มีเด็กในความดูแลมาก โดยการเรียนรู้ความสามารถในการติดต่อกับโรงเรียนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .25) นอกจากนี้ ทศนคติต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียน เมื่อร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 10 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตรได้ 29.7 % ในกลุ่มผู้ปกครองที่มีรายได้สูง โดยทศนคติต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .23) ยิ่งกว่านั้น ทศนคติต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียน ร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 10 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมผลักภาระการดูแลบุตรให้แก่ทาง

โรงเรียนได้ 34.7 % ในกลุ่มผู้ปกครองที่มีรายได้สูง โดยทัศนคติต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .25)

จากผลงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรม ผลักภาระการเลี้ยงดูบุตรแก่โรงเรียนน้อยเท่าใด ก็ยังมีการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมน้อย ปลุกฝัง อบรมบุตรด้านการส่งเสริมการเรียนรู้มาก และมีพฤติกรรมรับผิดชอบบุตร มากเท่านั้น จึงคาดได้ว่า มารดาที่มีแนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนน้อยเท่าใด ก็มีพฤติกรรมการสอน บุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

จากการประมวลเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา พบว่า ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลมีส่วนร่วมในการอธิบายพฤติกรรมด้วย ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพสมรส ดังต่อไปนี้

ระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับ การศึกษากับการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัว พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ และเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของการควบคุมการเปิดรับสื่อมวลชนของเด็ก และพบว่า ผู้ปกครอง ที่มีการศึกษาสูงควบคุมการเปิดรับสื่อมวลชนของเด็กมากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำทั้ง 3 ด้าน ต่อมา งามตา วนิทนานนท์ (2536) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการอบรม เลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธศาสนา พบว่า ระดับการศึกษา มีความเกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร ตามแนวพุทธศาสนา โดยผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปานกลางให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนว พุทธเฉพาะด้านสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามได้มากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับสูง จาก การศึกษาของ ธนวดี บุญลือ และคนอื่น ๆ (2546) ศึกษาสาเหตุที่บิดามารดาส่วนใหญ่ไม่ได้สอน เรื่องเพศศึกษาแก่บุตร พบว่า สาเหตุที่บิดามารดาส่วนใหญ่ไม่ได้สอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตร เพราะ บิดามารดา มีการศึกษาน้อย ในงานวิจัยของ ชุติมา ทองนุ่ม (2547) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมของมารดาในการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี ในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า มารดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา และประถมศึกษา มีพฤติกรรมการป้องกัน โรคอุจจาระร่วงในบุตรดีกว่ามารดาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา และ สุชาสินี ทองลิม (2548) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียน พบว่า ระดับการศึกษา มีความเกี่ยวข้องกับการรับผิดชอบบุตรในวัยเรียน โดยที่ผู้ปกครองที่มี การศึกษามาก มีพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้มากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาน้อย

จากหลักฐานงานวิจัยข้างต้น จึงคาดได้ว่าตัวแปรระดับการศึกษาจะมีความเกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาในงานวิจัยครั้งนี้

อาชีพกับพฤติกรรมกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา ในงานวิจัยของ จรรจา สุวรรณทัต (2524) ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูที่กำลังเปลี่ยนไปของครอบครัวรายได้น้อยที่อยู่ในตัวเมือง โดยการสัมภาษณ์มารดา จำนวน 200 คน ซึ่งมีบุตรอายุระหว่าง 0-6 ปี และพักอาศัยอยู่ในแหล่งชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า มารดาที่ไม่ได้ทำงานมีการดูแลควบคุมบุตรมากกว่ามารดาที่ทำงาน มารดาที่ทำงานจะปล่อยให้บุตรดูแลสิ่งต่าง ๆ มากกว่ามารดาที่ไม่ทำงาน และมารดาที่ไม่ได้ทำงานจะใช้วิธีการสอนตรงและใช้แรงเสริมในการฝึกเด็กมากกว่ามารดาที่ทำงาน ต่อมา ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วรินทร์านนท์ (2528) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอบรมเลี้ยงดูบุตรของมารดา พบว่า จิตลักษณะสามารถทำนายการอบรมเลี้ยงดูของมารดาที่มีงานอาชีพ และมารดาที่ไม่มีงานอาชีพได้ 17.60 % และ 15 % ตามลำดับ ต่อมา ทรงพล ต่อณี (2539) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนของมารดาในการดูแลบุตรอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่ป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจ ที่มารับบริการที่โรงพยาบาลราชบุรี พบว่า มารดาที่มีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจ มีการปฏิบัติตนในการดูแลบุตรที่ป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจดีกว่ามารดาที่มีอาชีพแม่บ้าน ค้าขาย รับจ้าง และเกษตรกรรม และ วรพรรณ อัสวกุล และคนอื่น ๆ (2546) ศึกษาจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลทันตสุขภาพแก่บุตรก่อนวัยเรียน พบว่า มารดาที่ไม่ทำงาน มีบุตรฟันเสียมากกว่ามารดาที่ทำงาน

จากหลักฐานงานวิจัยข้างต้น จึงคาดได้ว่าตัวแปรอาชีพจะมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาในงานวิจัยครั้งนี้

สถานภาพสมรสกับพฤติกรรมกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา เบอร์นาร์ด (ระพีพัฒน์ ปาละวงศ์. 2532: 23; อ้างอิงจาก Bernard) กล่าวว่า สถานภาพสมรสเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกและพฤติกรรมของบุคคล และพบว่าผู้ที่สมรสแล้วจะมีสภาพจิตใจที่ดีกว่าผู้ที่โสด ทำให้มีกำลังใจในการทำงานดีกว่า ในงานวิจัยของ อัญชลี อยู่พรหม (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน พบว่า สถานภาพสมรสมีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสโสด สถานภาพสมรสคู่ มีทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนดีกว่าผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสหย่า หม้าย แยกกันอยู่ ต่อมา อัญมณี สมด้ว (2544) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการอบรมสั่งสอนลูกเรื่องเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ พบว่า ผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน มีการอบรมสั่งสอนเรื่องทางเพศมากกว่าผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่ และในงานวิจัยของ กรรณิกา ศิลปพรหมมาศ (2547) ทำการศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะ และสถานการณ์ทางสังคมของพยาบาลวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการพยาบาลจิตเวชที่มีจริยธรรม ผลวิจัยพบว่า ตัวแปรทัศนคติต่อพฤติกรรมกรรมการพยาบาลจิตเวช ความสามารถร่วมรู้สึก การรับรู้ความสามารถของตนต่อพฤติกรรมกรรมการพยาบาลจิตเวช และการปฏิบัติตนอย่างมีพรหมวิหารสี่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการพยาบาลที่เคารพสิทธิผู้ป่วย

ได้ร้อยละ 56.7 ในกลุ่มพยาบาลทั่วไป และสามารถทำนายได้สูงสุด ร้อยละ 69.3 ในกลุ่มพยาบาลที่มีสถานภาพโสด

จากหลักฐานงานวิจัยข้างต้น จึงคาดได้ว่าตัวแปรสถานภาพสมรสจะมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาในงานวิจัยครั้งนี้

ระดับรายได้ของครอบครัวกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา ในงานวิจัยของ ทรงพล ต่อนี (2539) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนของมารดาในการดูแลบุตรอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่ป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจ พบว่า มารดาที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน สูงกว่า 8,000 บาท มีการปฏิบัติตนในการดูแลบุตรที่ป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจดีกว่ามารดาที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน 3,000 – 8,000 บาท และต่ำกว่า 3,000 บาท ต่อเดือน ในอดีต ดวงเดือน พันธมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) ศึกษาการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย พบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะสูง เป็นผู้ที่ควบคุมบุตรทางด้านการเปิดรับสื่อมวลชน การเข้าใจเนื้อหา และการยอมตามการชักจูง มากกว่าผู้ปกครองประเภทตรงข้าม ต่อมา งามตา วณิชานนท์ (2536) ศึกษาจิตลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธ พบว่า ตัวแปรวิถีชีวิตแบบพุทธ การปฏิบัติทางพุทธ และความเชื่อทางพุทธ สามารถร่วมกันทำนายการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธด้านสร้างความสนใจรับทราบ ได้ร้อยละ 54 ในกลุ่มบิดามารดาที่มีระดับเศรษฐกิจสูง ต่อมา สุราสินี ทองลิ้ม (2548) ศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้มาก มีพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้มากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้น้อย และในงานวิจัยของ ธนวัต บุญลือ และคนอื่น ๆ (2546) ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุที่บิดามารดาส่วนใหญ่ไม่ได้สอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตร พบว่า สาเหตุที่บิดามารดาส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตร เพราะบิดามารดามีฐานะยากจน จึงต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ทำให้ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนบุตร

จากหลักฐานงานวิจัยข้างต้น จึงคาดได้ว่าตัวแปรระดับรายได้ของครอบครัวจะมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาในงานวิจัยครั้งนี้

ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และระดับรายได้ของครอบครัว จะมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา จึงได้ใช้ตัวแปรชีวิตสังคมและภูมิหลังเหล่านี้ เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยในงานวิจัยครั้งนี้

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา

โดยอาศัยกรอบแนวคิดพื้นฐานการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นกรอบในการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดตัวแปรเชิงเหตุสำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ทำให้พบหลักฐานชัดเจนพอที่จะสรุปได้ว่า ตัวแปรเชิงเหตุสำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา ประกอบด้วยตัวแปร 4 กลุ่มหลักคือ **กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ทางสังคม** ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา ได้แก่ ตัวแปรการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ส่วน**กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม** ได้แก่ ตัวแปรสุขภาพจิต ทัศนคติต่อบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวนสวณตัว และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล **กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์** ประกอบด้วยตัวแปรทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน (ภาพประกอบ 4) ในส่วนของปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และกลุ่มสถานการณ์ ซึ่งส่งผลต่อการแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการปลูกฝังอบรมบุตรเรื่องเพศของมารดา พบหลักฐานจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนของสามีในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ความรู้เกี่ยวกับทันตสุขภาพ และทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาทันตสุขภาพแก่บุตร [งานวิจัยของ วรวรรณ อัสวกุล (2546) พบผลว่า ในกลุ่มมารดาฐานะเศรษฐิกิจต่ำ มารดาที่ได้รับการสนับสนุนจากสามีมาก มีความรู้มาก และมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาทันตสุขภาพบุตรมาก มีพฤติกรรมรักษาความสะอาดในช่องปากแก่บุตรมากกว่ามารดาประเภทตรงข้าม] และพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อบุตร ทัศนคติต่อพฤติกรรมและความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร [เช่น งานวิจัยของ สุราสิณี ทองลิม (2548) พบผลวิจัยว่า ในกลุ่มผู้ปกครองที่มีเด็กในการดูแลเป็นกลุ่มเพศหญิง ผู้ปกครองที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนมาก และมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่บุตรหลานมากกว่า และมีพฤติกรรมผลัดภาระการดูแลบุตรให้แก่ทางโรงเรียนน้อยกว่าผู้ปกครองประเภทตรงข้าม] ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทัศนคติต่อพฤติกรรม และสุขภาพจิต [เช่น งานวิจัยของ สิริมล ธีระประทีป. 2549 พบผลว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาวนสวณตัวมาก เป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนเกี่ยวกับพฤติกรรมรักษาวนสวณตัวมากกว่า นักเรียนประเภทตรงข้าม 2) ในกลุ่มที่มีพี่น้องมาก นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาวนสวณตัวมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสมมากกว่า นักเรียนประเภทตรงข้าม และ 3) ในกลุ่มที่นักเรียนระดับชั้น ปวส.2 นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาวนสวณตัวมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการคบ

เพื่อนอย่างหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม] นอกจากนี้ พบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และความเชื่ออำนาจในตน เกี่ยวกับพฤติกรรมรักษนวลสงวนตัว [เช่น ในงานของ สิริมล ธีระประทีป (2549) ผลวิจัยพบว่า ในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นปวส.2 นักเรียนที่มีค่านิยมในการรักษนวลสงวนตัวมาก และมีความเชื่ออำนาจในตนเกี่ยวกับพฤติกรรมรักษนวลสงวนตัวมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม] และพบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง สุขภาพจิต และทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรม [เช่น ในงานวิจัยของ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) พบผลวิจัยว่า นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตนมากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม] ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวหน้า พบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้าง [เช่น งานวิจัยของ ดุจเดือน พันธมนาวิน (2547) ผลวิจัยพบว่า 1) ในกลุ่มตัวอย่างรวม หัวหน้าที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความเชื่ออำนาจในตนมาก และได้รับการสนับสนุนจากองค์กรมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์มากกว่าหัวหน้าประเภทตรงข้าม 2) ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง หัวหน้าที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความเชื่ออำนาจในตนมาก และได้รับการสนับสนุนจากองค์กรมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมมากกว่าหัวหน้าประเภทตรงข้าม] นอกจากนี้ พบว่า ตัวแปรในกลุ่มสถานการณ์ กลุ่มจิตลักษณะเดิม และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ดังกล่าวข้างต้น สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมดูแลและอบรมบุตรด้านทัศนสุขภาพ (วรวรรณ อัสวกุล. 2546) ด้านพุทธศาสนา (งามตา วนิทานนท์. 2536) และด้านความรับผิดชอบการเรียนรู้ของบุตร (สุราสินี ทองลิ้ม. 2548) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ศึกษา

กลุ่มตัวแปรตาม ประกอบด้วยตัวแปร 3 ด้าน ได้แก่

พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา มีความหมายในขอบเขตของกระบวนการสื่อสารของมารดาเพื่อชักจูงบุตรให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างเหมาะสม 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา 2) ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และ 3) ขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม

ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา หมายถึง ปริมาณการรายงานของมารดาว่า มีการชักจูงบุตรให้เกิดความสนใจและต้องการรับทราบเกี่ยวกับแนวการปฏิบัติตนด้านเพศที่เหมาะสม ในที่นี้ ได้แก่ การสร้างความสนใจรับทราบเรื่องพัฒนาการทางเพศ การรักษาสุขอนามัยทางเพศ สัมพันธภาพระหว่างบุคคลต่างเพศและเพศเดียวกัน และบทบาททาง

เพศ ด้วยการให้ข้อมูล ข่าวสาร มากน้อยเพียงใด วัดด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่าที่มีพื้นฐานจาก แบบวัดของ งามตา วณิชานนท์ (2536) และแบบวัดของดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) โดยมีการปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา มีข้อคำถาม จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 - 60 ผู้ตอบที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ หมายถึง ปริมาณการรายงานของมารดาว่า มีความพยายามหาวิธีชี้แจง อธิบายให้บุตรได้เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างสมเหตุสมผล ตลอดจนชี้แจงให้ทราบถึงคุณค่าของการปฏิบัติตามมากน้อยเพียงใด โดยมีการอธิบายให้บุตรเข้าใจเนื้อหาของการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ สัมพันธภาพและทักษะส่วนบุคคลด้านเพศ และบทบาททางเพศ วัดด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่าที่มีพื้นฐานจาก แบบวัดของ งามตา วณิชานนท์ (2536) และแบบวัดของดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) โดยมีการปรับเนื้อหาให้ สอดคล้องกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา มีข้อคำถาม จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 ผู้ตอบที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม หมายถึง ปริมาณการรายงานของมารดาว่า มีความพยายามหาวิธีชี้แจง อธิบายให้บุตรได้เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างสมเหตุสมผล ตลอดจนชี้แจงให้ทราบถึงคุณค่าของการปฏิบัติตามมากน้อยเพียงใด โดยมีการอธิบายให้บุตรเข้าใจเนื้อหาของการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ สัมพันธภาพและทักษะส่วนบุคคลด้านเพศ และบทบาททางเพศ วัดด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่าที่มีพื้นฐานจาก แบบวัดของ งามตา วณิชานนท์ (2536) และแบบวัดของดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) โดยมีการปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา มีข้อคำถาม จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 ผู้ตอบที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามในการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างถูกต้องเหมาะสมมากกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

กลุ่มตัวแปรอิสระ

กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ประกอบด้วยตัวแปร 4 ด้าน ได้แก่

สุขภาพจิต หมายถึง อาการทางกายและอารมณ์บางประการที่ผู้ตอบรายงานว่าตนมีอาการอยู่บ้างในปริมาณน้อยหรือไม่มีเลย ได้แก่ ความวิตกกังวลโดยไม่มีสาเหตุ การมีอาการรุนแรง ขาดความอดทน ขาดความกล้า นอนไม่หลับ เป็นต้น ผู้วิจัยได้นำแบบวัดสุขภาพจิตที่ใช้กับผู้ปกครองนักเรียนในงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วณิชทานนท์ (2528) มาใช้ มีจำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมินค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 ถึง 90 คะแนน ผู้ที่ตอบได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ทัศนคติต่อบุตร หมายถึง ปริมาณความรู้สึกรักใคร่พอใจในตัวบุตร ซึ่งเกิดจากการมองเห็นว่าบุตรมีลักษณะที่ดีมีคุณค่า นำความสุขสบายใจมาสู่ตนและครอบครัว และยังหมายรวมถึงความพร้อมในอันที่จะส่งเสริมสนับสนุนบุตรด้วย ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดทัศนคติต่อบุตรของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วณิชทานนท์ (2528) มาใช้ มีจำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ผู้ที่ตอบได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมากกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว หมายถึง ปริมาณการรายงานของผู้ตอบว่า ตนมีความคิดในการให้ความสำคัญต่อการรักษาพรหมจรรย์หรือความบริสุทธิ์ของตนเองไว้ให้ดำรงอยู่จนกว่าจะถึงวัยและเวลาอันควร เพื่อความภาคภูมิใจทั้งในส่วนของตนเอง ครอบครัว และชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล มากน้อยเพียงใด โดยใช้แบบวัดที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวในกลุ่มนักศึกษา ของสิริมล ธีระประทีป (2549) มีจำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ผู้ที่ตอบได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้ที่มีค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวมากกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล หมายถึง ปริมาณการรายงานของมารดาว่า ตนอบรมเลี้ยงดูบุตรในลักษณะให้ความรัก ให้ความใกล้ชิดสนิทสนม ยอมรับตน และช่วยเหลือสนับสนุนมากน้อยเพียงใด มีการให้รางวัลเมื่อบุตรทำความดี หรือลงโทษเมื่อบุตรทำผิดอย่างสมเหตุสมผล และได้อธิบายถึงสาเหตุของการการส่งเสริม หรือขัดขวางการกระทำของบุตรมากน้อยเพียงใด ตลอดจนสามารถกระทำพฤติกรรมลงโทษหรือให้รางวัลได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะและอย่างสม่ำเสมอเพียงใด โดยใช้แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่น ๆ (2528) สุภารัฐ ยอดระบำ (2548) สิริมล ธีระประทีป (2549) และ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) มีข้อคำถาม 10 ข้อ ใช้มาตรวัดประเมินค่า 6 หน่วย

วัดจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ผู้ที่ตอบได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้ที่ทำให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมากกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ด้าน ได้แก่

การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา หมายถึง ปริมาณความสนใจในการรับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งตีพิมพ์ วิดีโอ สื่อออนไลน์ เป็นต้น ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้แบบวัดการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดของ สิริมล ธีระประทีป (2549) และอนรรฆพงศ์ เรียบร้อยเจริญ (2549) จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย วัดจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 ผู้ที่ตอบได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้ที่มีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากกว่าผู้ที่ตอบที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา หมายถึง ปริมาณการรับรู้ของบุคคลถึงสภาพการณ์ในขณะนั้นว่าตนเองได้รับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในด้านต่าง ๆ 3 ด้าน คือ การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนทางด้านวัสดุเครื่องมือทั้งเงินและแรงงาน ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้แบบวัดการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้างที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดของ ดุจเดือน พันธมนาวิน (2547) ดุจเดือน พันธมนาวิน และอัมพร ม้าคอง (2547) และสุธาสนี ทองลิ้ม (2548) จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย วัดจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 ถึง 90 ผู้ที่ตอบได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามากกว่าผู้ที่ตอบที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวแปร 3 ด้าน ได้แก่

ทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา หมายถึง การที่มารดาประเมินค่าของการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา (ตามเนื้อหาของตัวแปรที่อยู่ในขอบเขตเดียวกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา) ว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์หรือเป็นสิ่งที่ไม่ดี มีโทษ มากเพียงใด และความรู้สึกที่มารดามีต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ว่าชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ มากน้อยเพียงใด รวมถึงความตั้งใจหรือความพร้อมของมารดาในการที่จะสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา มีมากน้อยเพียงใด มีข้อคำถาม 10 ข้อ ใช้มาตรวัดประเมินค่า 6 หน่วย วัดจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ผู้ที่ตอบได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากกว่าผู้ที่ตอบที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร หมายถึง ปริมาณความเชื่อที่บิดามารดาเชื่อว่า ตนเองสามารถให้การอบรมปลูกฝังนิสัยที่ดีให้แก่บุตรได้มาก สามารถที่จะเลี้ยงดูบุตรเพื่อให้บุตรเติบโตเป็นคนดี และคนเก่งได้ตามที่ตนปรารถนา ไม่จำเป็นต้องพึ่งอำนาจจากภายนอก โดยใช้แบบวัดความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วณิชานนท์ (2528) มีข้อคำถาม 10 ข้อ ใช้มาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน ผู้ที่ตอบได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมากกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

แนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน หมายถึง ปริมาณการยอมรับว่า ครูมีบทบาทและภาระหน้าที่ในการสอนเรื่องเพศศึกษาแทนมารดาเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ทำให้มารดามีความรับผิดชอบต่อบุตรในการสอนเรื่องเพศศึกษาน้อยลง และละเลย ไม่ดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรของตนในเรื่องเพศศึกษาอย่างเต็มที่ โดยมอบหมายหน้าที่ให้ทางโรงเรียนดูแลแทน ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบวัดแนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดการผลักภาระการเลี้ยงดูบุตรของดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วณิชานนท์ (2528) และสุธาสิณี ทองลิ้ม (2548) มีข้อคำถาม 10 ข้อ ใช้มาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน ผู้ที่ตอบได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นผู้มีแนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาให้แก่โรงเรียนน้อยกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

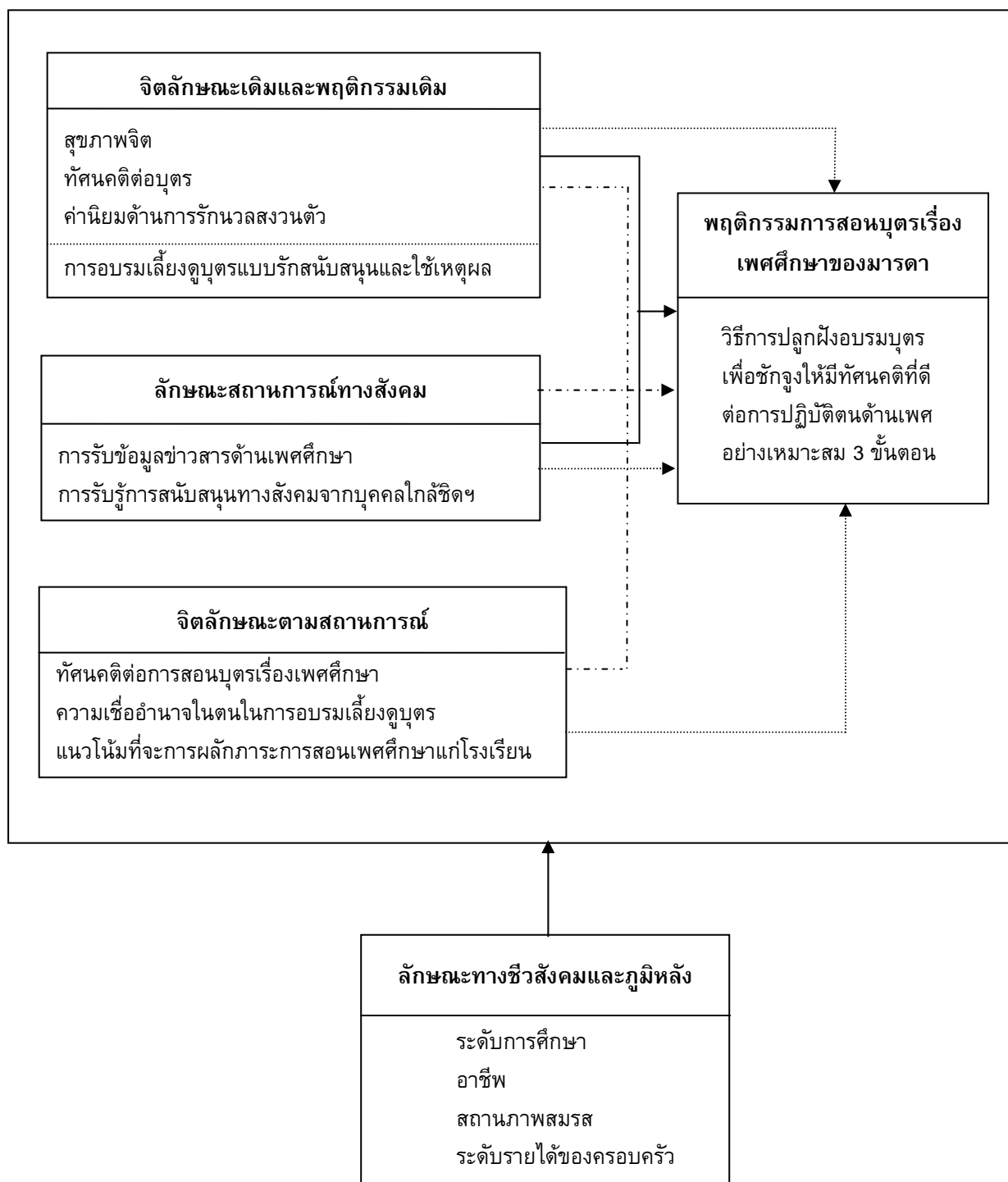
กลุ่มตัวแปรลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง

ระดับการศึกษา หมายถึง จำนวนปีที่มารดาได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา

อาชีพ หมายถึง การประกอบอาชีพของมารดา แบ่งเป็น มีงานอาชีพ หรือไม่ได้ทำงานอาชีพ

สถานภาพสมรส หมายถึง สถานภาพในการสมรสของมารดา แบ่งเป็น อยู่ด้วยกัน เป็นหม้าย และหย่าร้าง

ระดับรายได้ของครอบครัว หมายถึง ปริมาณรายได้ทั้งหมดของครอบครัวต่อเดือน

ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิดและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา

สมมติฐานในการวิจัย

1. มารดาที่มีทัศนคติต่อบุตรมาก ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก เป็นมารดาที่พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาแต่ละชั้น (ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาในกลุ่มที่มีลักษณะตรงข้าม

2. มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก มีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัวมาก และรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก เป็นมารดาที่พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แต่ละชั้น (ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาในกลุ่มที่มีลักษณะตรงข้าม

3. มารดาที่มีการศึกษาน้อย และครอบครัวมีรายได้ต่ำ เป็นผู้ที่มีความรู้พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แต่ละชั้น (ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น น้อยกว่ามารดาที่มีลักษณะตรงกันข้าม

4. ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ตัวแปรชุดจิตลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปรร่วมกัน สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แต่ละชั้น (ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ได้มากกว่าตัวแปรชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวด้วยปริมาณการทำนายตั้งแต่ 5 เปอร์เซนต์ขึ้นไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นมารดาของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 จากพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นมารดาที่มีบุตรหญิงอย่างน้อย 1 คน ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 จากโรงเรียนในเขตปริมณฑล 3 แห่ง จากทั้งหมด 123 แห่ง ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่างดังนี้

กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากการใช้อัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรเป็น 20 ต่อ 1 (ใช้อัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปร 20 ต่อ 1) (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542 : 54 ; อ้างอิงจาก Lindeman, Merenda & Gold. 1980 : 163 ; Weiss. 1972) ซึ่งในกรณีนี้มีตัวแปรหลัก 15 ตัวแปร ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนอย่างน้อย 300 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นกำหนดโควตา (Stratified and Quota Random sampling)

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มโรงเรียนจากกลุ่มโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 3 โรงเรียน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มห้องเรียนในแต่ละชั้นเรียนที่กำหนด คือ มัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 ชั้นละ 4 ห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มนักเรียน ห้องเรียนละ 12 คน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้ตัวอย่างนักเรียนทั้งหมด 286 คน ที่ให้คำตอบครบถ้วนสมบูรณ์

ตาราง 1 จำนวนโรงเรียนที่ดำเนินการเก็บข้อมูล

ที่	โรงเรียน	ม.1 (4 ห้องเรียน)	ม.3 (4 ห้องเรียน)	กลุ่มตัวอย่าง
1	คณะราษฎร์บำรุง ปทุมธานี	48	48	96
2	ปทุมธานี “นันทมนิบำรุง”	48	48	96
3	ชุมชนวัดเสด็จ	48	48	96
รวม		144	144	288

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือวัดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Scale) จำนวน 12 แบบวัด และแบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง

แบบวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา

แบบวัดที่ใช้ประกอบด้วยแบบวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ประกอบด้วย 3 แบบวัดย่อย คือ 1) แบบวัดชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา 2) แบบวัดชั้นสร้างความสนใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และ 3) แบบวัดชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนแปลงตามการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างเหมาะสม

แบบวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา

แบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเนื้อหาของพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษา แบบวัดมีเนื้อหาเกี่ยวกับการชักจูงบุตรให้เกิดความสนใจและต้องการรับทราบเกี่ยวกับแนวการปฏิบัติตนด้านเพศที่เหมาะสม ในที่นี้ ได้แก่ การสนใจรับทราบเรื่องพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล ค่านิยมด้านเพศ และบทบาททางเพศ ด้วยการให้ข้อมูล ข่าวดสาร ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า สร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มมารดา จำนวน 80 คน ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพที่ยอมรับได้ จำนวน 10 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .18 ถึง .60 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .62 เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .22 ถึง .41 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .60

ตัวอย่างแบบวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา

(0) จินชี้ชวนให้ลูกฟังรายการวิทยุหรือชมโทรทัศน์เกี่ยวกับการดูแลอนามัยด้านเพศ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนน 6 ถึง 1 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนตรงกันข้าม

แบบวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเนื้อหาของพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษา แบบวัดมีเนื้อหาเกี่ยวกับความพยายามของมารดาในการหาวิธีชี้แจง อธิบายให้บุตรได้เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับเพศอย่างสมเหตุสมผล ตลอดจนชี้แจงให้ทราบถึงคุณค่าของการปฏิบัติตาม และมีการชักจูงให้บุตรเข้าใจเนื้อหาของการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า สร้างขึ้นจำนวน 21 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มมารดาจำนวน 80 คน ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพที่ยอมรับได้ จำนวน 10 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .20 ถึง .65 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .66 เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .16 ถึง .54 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .73

ตัวอย่างแบบวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ

(0) จินอธิบายเมื่อลูกมีคำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายของตนเอง

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนน 6 ถึง 1 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนตรงกันข้าม

แบบวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างเหมาะสม แบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเนื้อหาของพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษา แบบวัดมีเนื้อหาเกี่ยวกับการชักจูงบุตรให้ยอมรับและเปลี่ยนตามความเชื่อและการปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ ในด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ สิ่งจูงใจอาจเป็นรางวัลในรูปของวัตถุสิ่งของหรือคำชมเชย ตลอดจนตัวผู้ชักจูง ซึ่งในที่นี้ คือ มารดาของบุตรนั่นเอง โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองมาก่อนและทำตัวเป็นแบบอย่างแก่บุตรผู้รับการชักจูงอย่างเหมาะสม ให้รางวัลเมื่อบุตรทำตามคำสั่งสอน ตักเตือนเมื่อบุตรทำผิดพลาด เป็นต้น ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า สร้างขึ้นจำนวน 22 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มมารดา จำนวน 80 คน ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพที่ยอมรับได้ จำนวน 10 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .23 ถึง .57 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .72 เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .21 ถึง .56 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .69

ตัวอย่างแบบวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างเหมาะสม

(0) จินตักเตือน เมื่อเห็นลูกแต่งกายไม่เหมาะสมกับรูปร่าง เช่น ุ่งสั้นเกินไป

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนน 6 ถึง 1 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนตรงกันข้าม

แบบวัดสุขภาพจิต แบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดสุขภาพจิตของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินท์ ชูชม และ งามตา วณิชานนท์ (2528) มาใช้ ลักษณะของแบบวัดใช้วัดอาการทางกายและอารมณ์บางประการ ได้แก่ ความวิตกกังวลโดยไม่มีสาเหตุ การมีอารมณ์รุนแรง ขาดความอดทน ขาดความกล้า นอนไม่หลับ เป็นต้น ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมินค่า 6 หน่วย วัดจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15-90 เมื่อใช้ในงานของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินท์ ชูชม

และ งามตา วนินทานนท์ (2528) แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .97 เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .18 ถึง .61 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .85

ตัวอย่างแบบวัดสุขภาพจิต

(0) ฉันรู้สึกว่าเป็นคนตกใจง่าย

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน แบบวัดนี้มีข้อความทางลบทั้งหมด ผู้ตอบได้คะแนน 1 ถึง 6 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด”

แบบวัดทัศนคติต่อบุตร แบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดทัศนคติต่อบุตรของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนินทานนท์ (2528) มาใช้ แบบวัดมีเนื้อหาเกี่ยวกับ ปริมาณความรู้สึกรักใคร่พอใจในตัวบุตร ซึ่งอาจเกิดจากการมองเห็นว่าบุตรมีลักษณะที่ดี มีคุณค่า นำความสุขสบายใจมาสู่ตนและครอบครัว และยังหมายรวมถึงความพร้อมในอันที่จะส่งเสริมสนับสนุนบุตรด้วย ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราประเมินรวมค่า จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมินค่า 6 หน่วย วัดจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน เมื่อใช้ในงานของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนินทานนท์ (2528) แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .67 เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .25 ถึง .66 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .72

ตัวอย่างแบบวัดทัศนคติต่อบุตร

(0) ฉันเชื่อว่าลูกคนนี้เป็นเด็กที่มีอนาคตไกล

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนน 6 ถึง 1 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนตรงกันข้าม

แบบวัดค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวของ สิริมล ธีระประทีป (2549) มาใช้เป็นพื้นฐานและปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับมารดา แบบวัดมีเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดในการให้ความสำคัญต่อการรักษาพรหมจรรย์หรือความบริสุทธิ์ของตนเองไว้ให้ดำรงอยู่ จนกว่าจะถึงวัยและเวลาอันควร เพื่อความภาคภูมิใจทั้งในส่วนของตนเอง ครอบครัว และชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราประเมินรวมค่าสร้างขึ้นจำนวน 18 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มมารดา จำนวน 80 คน ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพที่ยอมรับได้ จำนวน 10 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .31 ถึง .61 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .79 เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .15 ถึง .62 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .62

ตัวอย่างแบบวัดค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว

(0) ฉันไม่เชื่อว่าคุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะแต่งงาน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนน 6 ถึง 1 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนตรงกันข้าม

แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำมาจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่น ๆ (2528) สุภะรัฐ ยอดระบำ (2548) สิริมล ธีระประทีป (2549) และ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) เป็นประโยคคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูบุตรในลักษณะให้ความรัก ให้ความใกล้ชิดสนิทสนม ยอมรับ และช่วยเหลือสนับสนุนบุตรมากน้อยเพียงใด มีการให้รางวัลเมื่อบุตรทำความดี หรือลงโทษเมื่อบุตรทำผิดอย่างสมเหตุสมผล และได้อธิบายถึงสาเหตุของการการส่งเสริมหรือขัดขวางการกระทำของบุตรมากน้อยเพียงใด ตลอดจนสามารถกระทำได้อย่างสม่ำเสมอเพียงใด มีจำนวนข้อคำถาม 10 ประโยค แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน เมื่อใช้ในงานวิจัยของ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) แบบวัดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ อยู่ระหว่าง .47 ถึง .79 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .90 เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนก

รายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .13 ถึง .70 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .85

ตัวอย่างแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

(0) ฉันช่วยผ่อนคลายความทุกข์ ความกังวลใจของลูกอยู่เสมอ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนน 6 ถึง 1 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนตรงกันข้าม

แบบวัดการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา แบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเนื้อหาของการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา เป็นประโยคคำถามเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาของมารดาว่า มารดาสนใจในการรับทราบข่าวสารต่าง ๆ ด้านเพศศึกษาจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งตีพิมพ์ วีดีโอ สื่อออนไลน์ เป็นต้น มากน้อยเพียงใด ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราประเมินรวมค่า สร้างขึ้นจำนวน 16 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มมารดา จำนวน 80 คน ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพที่ยอมรับได้ จำนวน 10 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .25 ถึง .62 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .79 เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .03 ถึง .54 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .64

ตัวอย่างแบบวัดการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา

(0) ฉันพยายามแสวงหาความรู้ เพื่อให้รู้วิธีที่ดีที่จะพูดคุยกับลูกเรื่องเพศ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนน 6 ถึง 1 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนตรงกันข้าม

แบบวัดการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา แบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเนื้อหาของการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา แบบวัดมีเนื้อหาเกี่ยวกับการรับรู้ของบุคคลถึงสภาพการณ์ในขณะนั้นว่าตนเองได้รับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในด้านต่าง ๆ 3 ด้าน คือ การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนทางด้านวัสดุเครื่องมือ รวมทั้งเงินและแรงงาน ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า สร้างขึ้นจำนวน 16 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วยประกอบจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มมารดา จำนวน 80 คน ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพที่ยอมรับได้ จำนวน 10 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .26 ถึง .58 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .76 เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .19 ถึง .61 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .59

ตัวอย่างแบบวัดการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา

(0) คนใกล้ชิดมักแสดงความไม่เห็นด้วยกับฉัน ในเรื่องการสอนลูกด้านเพศ

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนน 6 ถึง 1 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนตรงกันข้าม

แบบวัดทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเนื้อหาทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษา ลักษณะของแบบวัดเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ การที่มารดาประเมินค่าของการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์หรือเป็นสิ่งที่ไม่ดี มีโทษ มากเพียงใด และความรู้สึกที่มารดามีต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ว่าชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ มากน้อยเพียงใด รวมถึงความพร้อมของมารดาในการที่จะสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ว่ามีมากน้อยเพียงใด ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า สร้างขึ้นจำนวน 51 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มมารดา จำนวน 80 คน ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพที่ยอมรับได้ จำนวน 20 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 20 – 120 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .18 ถึง .68 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .84 เมื่อ

นำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .19 ถึง .61 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .80

ตัวอย่างแบบวัดทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

(0) ฉันเชื่อว่าลูกมีช่องทางเรียนรู้เรื่องเพศได้ โดยฉันไม่จำเป็นต้องสอนเอง

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนน 6 ถึง 1 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนตรงกันข้าม

แบบวัดความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำมาจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินธ์ ชูชม และ งามตา วณิชทานนท์ (2528) เป็นประโยคคำถามเกี่ยวกับปริมาณความเชื่อที่มารดาเชื่อว่า ตนเองสามารถให้การอบรมปลูกฝังนิสัยที่ดีให้แก่บุตรได้มาก สามารถที่จะเลี้ยงดูบุตรเพื่อให้บุตรเติบโตเป็นคนดี และคนเก่งได้ตามที่ตนปรารถนา ไม่จำเป็นต้องพึ่งอำนาจจากภายนอก มีจำนวนข้อคำถาม 10 ประโยค แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน เมื่อใช้ในงานของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินธ์ ชูชม และ งามตา วณิชทานนท์ (2528) แบบวัดมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .72 เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .14 ถึง .50 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .60

ตัวอย่างแบบวัดความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร

(0) ฉันเชื่อว่าพ่อแม่มีความสำคัญต่ออนาคตของลูกมากกว่าพระเจ้าองค์ใด

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนน 6 ถึง 1 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนตรงกันข้าม

แบบวัดแนวโน้มน้ำที่จะผลัการะการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน เป็นแบบวัดปริมาณการยอมรับว่า ครูมีบทบาทและภาระหน้าที่ในการสอนเรื่องเพศศึกษาแทนมารดาเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ทำให้มารดามีความรับผิดชอบต่อบุตรในการสอนเรื่องเพศศึกษาน้อยลง และละเลย ไม่ดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรของตนในเรื่องเพศศึกษาอย่างเต็มที่ โดยมอบหมายหน้าที่ให้ทางโรงเรียนดูแลแทน ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราประเมินรวมค่า สร้างขึ้นจำนวน 16 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วยประกอบ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มมารดา จำนวน 80 คน ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพที่ยอมรับได้ จำนวน 10 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .26 ถึง .55 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .71 เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มมารดา จำนวน 286 คน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .23 ถึง .75 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .82

ตัวอย่างแบบวัดแนวโน้มน้ำที่จะผลัการะการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน

(0) ฉันไม่ค่อยได้แนะนำลูกเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ เพราะครูที่โรงเรียนควรจะสอนอยู่แล้ว

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนน 6 ถึง 1 จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” ถ้าเป็นข้อความทางลบ ให้จะได้คะแนนตรงกันข้าม

แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลและภูมิหลังบางประการของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเลือกตอบข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบ ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และระดับรายได้ของครอบครัว

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบวัดตัวแปรไปหาคุณภาพเครื่องมือ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity)

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด(Content Validity)ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเข้าใจในด้านที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ต้องการจะวัดเป็นอย่างดีเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาในแบบวัดแต่ละฉบับว่า แบบวัดสามารถวัดได้ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ของเนื้อหาที่จะวัด โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตามนิยามปฏิบัติการหรือไม่ ภาษาและสำนวนถ้อยคำของข้อความมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างหรือไม่ แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้แบบวัดสมบูรณ์มากที่สุดก่อนที่จะนำไปทดลองใช้

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด โดยผู้วิจัยนำแบบวัดแต่ละฉบับที่ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มมารดา กลุ่มอื่น ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – Total Correlation) แล้วเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ยอมรับได้ และมีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ใช้เป็นข้อคำถามในแบบวัด

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดที่ใช้ ได้หาภายหลังจากการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อแล้ว จากนั้นเลือกเฉพาะข้อที่มีความสำคัญทางสถิติและได้รับการปรับปรุงจนมีเนื้อหาครอบคลุมสิ่งที่ต้องการจะวัด นำมาหาค่าความเชื่อมั่นชนิดความสอดคล้องภายในด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อกับทางโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ที่ใช้เป็นสถานที่เก็บข้อมูล เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
3. นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผ่านผู้อำนวยการโรงเรียน พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดของการเก็บข้อมูลให้ทราบ เพื่อแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์อีกครั้ง
4. นำข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าสถิติสำหรับใช้ดำเนินการขั้นตอนต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) version 14.0 โดยกำหนดนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีขั้นตอนการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. หากคุณลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของบุคคล วิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน เช่น ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Three-Way ANOVA สำหรับการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1-2

3. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Two-Way ANOVA สำหรับการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3
4. วิเคราะห์ด้วยวิธีถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) สำหรับการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ลักษณะทางจิตสังคมของมารดาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรวัยรุ่นหญิงเรื่องเพศศึกษา” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม สถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ ตลอดจนลักษณะทางชีวสังคมมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาในกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ มากเพียงใด โดยมีการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย 4 ข้อ

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มจาก ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของมารดาผู้ถูกศึกษา ตามด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน 4 ประการ ซึ่งกระทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของผู้ถูกศึกษา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของผู้ถูกศึกษา

การวิจัยนี้มุ่งศึกษากลุ่มตัวอย่างของมารดาที่มีบุตรหญิงอย่างน้อย 1 คน ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 จากโรงเรียนในเขตปริมณฑล 3 แห่ง ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 286 คน โดยมีลักษณะเบื้องต้นดังนี้ (ตาราง 2) เป็นมารดามีจำนวนปีการศึกษา อยู่ระหว่าง 0 – 20 ปี จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย 11.76 ปี แบ่งเป็นกลุ่มการศึกษาน้อย (0 – 11 ปี) จำนวน 155 คน (ร้อยละ 54.20) และกลุ่มที่มีการศึกษามาก (12 – 20 ปี) จำนวน 131 คน (ร้อยละ 45.80) อาชีพของมารดา แบ่งเป็น มารดาที่ทำงานอาชีพ จำนวน 241 คน (ร้อยละ 84.27) และมารดาที่ไม่ได้ทำงานอาชีพ จำนวน 45 คน (ร้อยละ 15.73) สถานภาพสมรสของมารดา แบ่งเป็น มารดามีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน จำนวน 231 คน (ร้อยละ 80.77) มารดาเป็นหม้าย จำนวน 15 คน (ร้อยละ 5.24) และมารดาที่หย่าร้าง จำนวน 40 คน (ร้อยละ 13.99) สำหรับรายได้ของครอบครัว พบว่า มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 2,000 – 150,000 บาท รายได้ของครอบครัวต่อเดือนเฉลี่ย 20,334 บาท แบ่งเป็นกลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวน้อย (2,000 - 20,300 บาท) จำนวน 213 คน (ร้อยละ 74.48) และกลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวมาก (20,301 – 150,000 บาท) จำนวน 73 คน (ร้อยละ 25.52)

ตาราง 2 ค่าสถิติข้อมูลส่วนตัวของผู้ถูกศึกษา

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		พิสัย	เกณฑ์การแบ่งกลุ่ม	จำนวน (286 คน)	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ (100.00)
การศึกษา	น้อย	0 – 11 ปี	≤ 11.76	155	11.76	4.70	54.20
	มาก	12 – 20 ปี	> 11.76	131			45.80
อาชีพ	ทำงานอาชีพ			241			84.27
	ไม่ได้ทำงานอาชีพ			45			15.73
สถานภาพ	อยู่ด้วยกัน			231			80.77
สมรส	แยกกันอยู่			15			5.24
	หย่าร้าง			40			13.99
รายได้ของ	น้อย	2,000 - 20,300	$\leq 20,333.92$	213	20,333.92	19,616.72	74.48
ครอบครัว	มาก	20,301 - 150,000	$> 20,333.92$	73			25.52

หมายเหตุ สำหรับตัวแปรที่คะแนนมีค่าต่อเนื่อง ใช้ค่าเฉลี่ยในการแบ่งกลุ่มมาก และกลุ่มน้อย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต่อไปเป็นการเสนอผลตามสมมติฐานตามลำดับดังนี้ 1) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three - Way Analysis of Variance) ของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา 4 ตัวแปร คือ ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมและพฤติกรรมรวม 3 ขั้น แต่ละตัวแปร พิจารณาตามตัวแปรตัวแปรที่ตนคัดต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา 2) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three - Way Analysis of Variance) ของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมและพฤติกรรมรวม 3 ขั้น แต่ละตัวแปร พิจารณาตามตัวแปรความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษวลสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา 3) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - Way Analysis of Variance) ของคะแนนระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว แต่ละตัวแปร พิจารณาตามตัวแปรตัวแปรพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา 4 ตัวแปร คือ ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมและพฤติกรรมรวม 3 ขั้น แต่ละตัวแปร ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ สุขภาพจิต ทัศนคติต่อบุตร ค่านิยมด้านการรักษวลสงวนตัว และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล) แต่ละตัวแปร ตัวแปรกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การ

สนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา) แต่ละตัวแปร และตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร (ได้แก่ ทศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลักระการการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน) แต่ละตัวแปร พิจารณาตามคะแนนระดับการศึกษาของมารดาและระดับรายได้ของครอบครัว และ 4) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น (Standard and Stepwise Multiple Regression Analysis) ของตัวแปรพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา 4 ตัวแปร คือ ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมรวม 3 ขั้น แต่ละตัวแปร ด้วยตัวทำนายแต่ละกลุ่มตัวแปร คือ กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ สุขภาพจิต ทศนคติต่อบุตร ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล) กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา) และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร (ได้แก่ ทศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลักระการการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน) และตัวทำนายรวม 9 ตัว

ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานทั้ง 4 ข้อดังกล่าว กระทำกับกลุ่มตัวอย่างโดยรวม และกลุ่มตัวอย่างที่แยกย่อยตามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษาของมารดา (ตาราง 2) และรายได้ของครอบครัว สำหรับตัวแปรระดับรายได้ของครอบครัว ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นกลุ่มรายได้ของครอบครัวสูงและต่ำ โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ (คือ รายได้ 14,000 บาท) เพื่อให้มีจำนวนมารดาในแต่ละกลุ่มใกล้เคียงกันและเหมาะสมในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ แต่ละตัวแปรแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย ได้แก่กลุ่มย่อยที่ศึกษา 4 กลุ่ม

4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา 3 ขั้น แต่ละขั้น คือ 1) ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา 2) ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ 3) ขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมรวม 3 ขั้น โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ ปริมาณทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน

ทัศนคติต่อบุตร หมายถึง ปริมาณความรู้สึกรักใคร่พอใจในตัวบุตร ซึ่งเกิดจากการมองเห็นว่าบุตรมีลักษณะที่ดีมีคุณค่า นำความสุขสบายใจมาสู่ตนและครอบครัว และยังหมายรวมถึงความ

พร้อมในอันที่จะส่งเสริมสนับสนุนบุตรด้วย พิสัยของคะแนนที่ได้มีค่า 26 – 56 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นตัวแบ่ง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 48.21 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.98) ผู้ที่ได้คะแนนสูง (คะแนนระหว่าง 49 – 56 คะแนน) จัดเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนต่ำ (คะแนนระหว่าง 26 – 48 คะแนน) จัดเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย (ตาราง 1 ภาคผนวก ข)

การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล หมายถึง ปริมาณการรายงานของมารดาว่า ตนอบรมเลี้ยงดูบุตรในลักษณะให้ความรัก ให้ความใกล้ชิดสนิทสนม ยอมรับตน และช่วยเหลือสนับสนุนมากน้อยเพียงใด มีการให้รางวัลเมื่อบุตรทำความดี หรือลงโทษเมื่อบุตรทำผิดอย่างสมเหตุสมผล และได้อธิบายถึงสาเหตุของการการส่งเสริม หรือขัดขวางการกระทำของบุตรมากน้อยเพียงใด ตลอดจนสามารถกระทำพฤติกรรมลงโทษหรือให้รางวัลได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะและอย่างสม่ำเสมอเพียงใด พิสัยของคะแนนที่ได้มีค่า 55 – 119 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นตัวแบ่ง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 89.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.88) โดยผู้ที่ได้คะแนนสูง (คะแนนระหว่าง 90 – 119 คะแนน) จัดเป็นผู้ที่อบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนต่ำ (คะแนนระหว่าง 55 – 89 คะแนน) จัดเป็นผู้ที่อบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย (ตาราง 1 ภาคผนวก ข)

การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา หมายถึง ปริมาณความสนใจในการรับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งตีพิมพ์ วิดีโอ สื่อออนไลน์ เป็นต้น พิสัยของคะแนนที่ได้มีค่า 20 – 53 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นตัวแบ่ง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 38.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.13) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 40 – 53 คะแนน คือจัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 20 – 39 คะแนน คือ จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาน้อย (ตาราง 1 ภาคผนวก ข)

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน

พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา หมายถึง ปริมาณการรายงานของมารดาว่า มีการชักจูงบุตรให้เกิดความสนใจและต้องการรับทราบเกี่ยวกับแนวการปฏิบัติตนด้านเพศที่เหมาะสม ในที่นี้ ได้แก่ การสร้างความสนใจรับทราบเรื่องพัฒนาการทางเพศ การรักษาสุขอนามัยทางเพศ สัมพันธภาพระหว่างบุคคลต่างเพศ

และเพศเดียวกัน และบทบาททางเพศ ด้วยการให้ข้อมูล ข่าวสาร มากน้อยเพียงใด พิสัยคะแนนที่ได้ มีค่าระหว่าง 32 – 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.26 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.93 โดยผู้ที่ได้คะแนนสูง จัด เป็นผู้ที่มียุทธกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามาก

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนยุทธกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ทัศนคติ ต่อบุตร	การ อบรม เลี้ยงดู	การรับ ข่าวสาร					
					ก	ข	ค	ก×ข	
รวม	286	1.17	15.23*	3.53	< 1	< 1	< 1	4.91*	19.4
การศึกษาน้อย	155	<1	7.41*	<1	< 1	1.14	< 1	5.43*	23.1
การศึกษามาก	131	3.33	11.89*	< 1	2.64	< 1	< 1	< 1	18.5
รายได้น้อย	146	< 1	2.68	<1	2.92	<1	< 1	5.50*	19.9
รายได้มาก	140	2.66	14.51*	3.89	2.478	< 1	< 1	< 1	27.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา	
รวม	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	มาก = 46.60	น้อย = 43.49
การศึกษาน้อย	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	มาก = 45.89	น้อย = 42.34
การศึกษามาก	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	มาก = 48.21	น้อย = 44.42
รายได้มาก	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	มาก = 46.96	น้อย = 43.09

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาของมารดา พิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัวแปร คือ ทักษะคิดต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ทั้งในกลุ่มมารดาโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 4 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 3) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาของมารดา แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาพร้อมกัน อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และกลุ่มมารดาที่มีรายได้ของครอบครัวน้อย อย่างไรก็ตาม ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตาราง 6 ภาคผนวก ข ตาราง 7 ภาคผนวก ข และตาราง 8 ภาคผนวก ข ตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อจะเกิดประโยชน์ในการวิจัยเรื่องต่อไป

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาของมารดา ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย แต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว ในกลุ่มรวม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลอย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากกว่ามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย ค่าเฉลี่ย 49.96 และ 45.09 ตามลำดับ (ตาราง 3 ส่วนที่ 2) ในกลุ่มย่อย พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลเช่นกันอย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 3 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากกว่ามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบผลในกลุ่มย่อย 3 กลุ่มที่สำคัญ คือ กลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก

สรุปได้ว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามาก ได้แก่ มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก พบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอน บุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสลับและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้าน เพศศึกษาแตกต่างกัน

พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ หมายถึง ปริมาณการรายงานของมารดาว่า มีความพยายามหาวิธีชี้แจง อธิบายให้บุตรได้เข้าใจ เรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างสมเหตุสมผล ตลอดจนชี้แจงให้ทราบถึงคุณค่าของการ ปฏิบัติตามมากน้อยเพียงใด โดยมีการอธิบายให้บุตรเข้าใจเนื้อหาของการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ สัมพันธภาพและทักษะส่วนบุคคลด้านเพศ และ บทบาททางเพศ พิสัยคะแนนที่ได้มีค่าระหว่าง 33 – 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 48.00 และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.99 โดยผู้ที่ได้คะแนนสูง จัด เป็นผู้มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมาก

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความ เข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศของมารดา พิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัวแปร คือ ทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสลับและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ทั้งในกลุ่มมารดาโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวิตสังคมและภูมิหลัง 4 กลุ่ม ผลการ วิเคราะห์ (ตาราง 4) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง เพศ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสลับสลับและใช้ เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มมารดาที่มีรายได้ของ ครอบครัวน้อย อย่างไรก็ตาม ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ความแปรปรวนสาม ทาง ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตาราง 9 ภาคผนวก ข ทั้งนี้เพื่อจะเกิดประโยชน์ในการ วิจัยเรื่องต่อไป

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อบุตรและการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มรวม และกลุ่มมารดาที่ ครอบครัวมีรายได้น้อย อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 4 และภาพประกอบ 5 และ 7) และเมื่อนำค่าเฉลี่ย ของคะแนน 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ ของเชฟเฟ ในกลุ่มรวม (ตาราง 2 ภาคผนวก ข) และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ (ตาราง 3 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) ในกลุ่มมารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมากด้วย มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ มากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย 2) ในกลุ่มมารดาที่มีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาน้อย ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหา เรื่องเพศมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย นอกจากนี้ ยังพบผลในมารดาในกลุ่มรวมอีกด้วย

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง
 เพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรม
 เลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน
 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ชั้นสร้างความเข้าใจ
 ในเนื้อหาเรื่องเพศ ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ทัศนคติ ต่อบุตร	การ อบรม เลี้ยงดู	การรับ ข่าวสาร					
					ก	ข	ค	ก×ข	
รวม	286	3.97*	40.37*	1.13	< 1	4.91*	1.12	<1	26.9
การศึกษาน้อย	155	2.15	11.12*	1.47	< 1	1.88	< 1	1.23	26.1
การศึกษามาก	131	< 1	22.79*	< 1	< 1	< 1	2.28	3.79	30.8
รายได้น้อย	146	< 1	36.18*	5.90*	7.65*	10.68*	4.12*	6.66*	31.0
รายได้มาก	140	4.19*	15.71*	8.84*	< 1	1.33	< 1	< 1	30.8

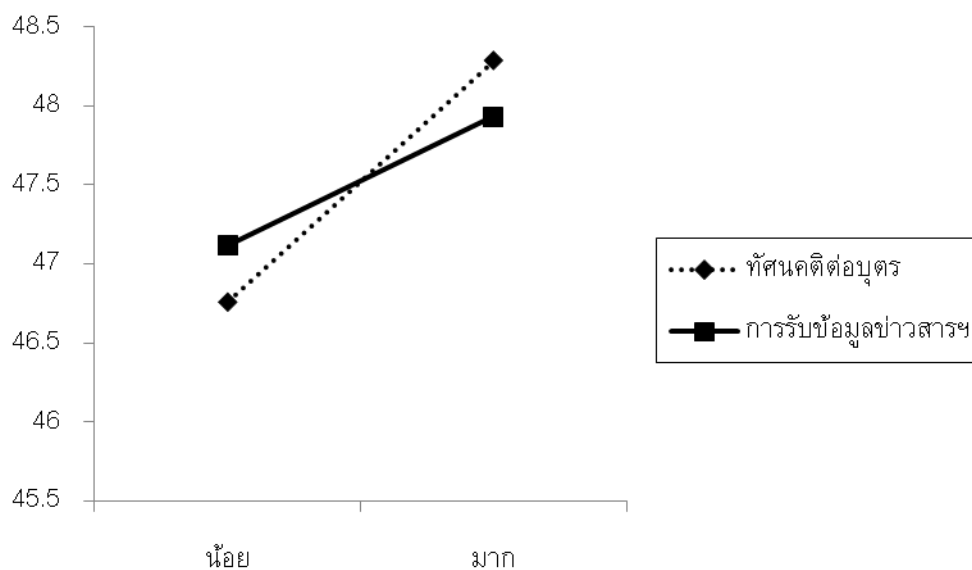
* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

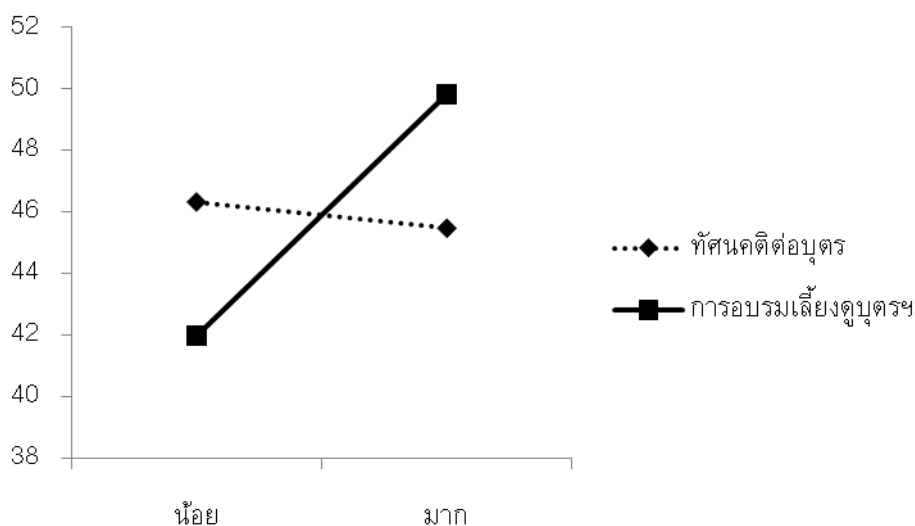
กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ	
รวม	ทัศนคติต่อบุตร	มาก = 48.29	น้อย = 46.76
	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล	มาก = 49.96	น้อย = 45.09
การศึกษาน้อย	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล	มาก = 49.14	น้อย = 44.70
การศึกษามาก	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล	มาก = 50.52	น้อย = 45.83
รายได้น้อย	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล	มาก = 49.82	น้อย = 41.96
รายได้มาก	การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา	น้อย = 44.30	มาก = 47.48
	ทัศนคติต่อบุตร	มาก = 49.26	น้อย = 47.34
	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล	มาก = 50.16	น้อย = 46.43
	การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา	มาก = 49.70	น้อย = 46.90

3) เฉพาะในกลุ่มรวม พบว่า ในหมู่มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมากหรือน้อยก็ตาม ถ้าเป็นผู้ที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก ก็มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารน้อย 4) เฉพาะในกลุ่มรวม พบว่า ในหมู่มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก และรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากพร้อมกันทั้งสองด้าน มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่มีลักษณะทั้งสองด้านน้อยพร้อมกัน ในการวิเคราะห์ข้อมูลในกลุ่มนี้ สรุปผลเฉพาะในมารดากลุ่มรวมได้ว่า กลุ่มมารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรและรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาทั้ง 2 ด้านมากพร้อมกัน เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากที่สุด และกลุ่มที่มีลักษณะดังกล่าวน้อยทั้งสองด้านพร้อมกัน เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศน้อยที่สุด พบอีกว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อบุตรและการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสับและใช้เหตุผลอย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยังมีรายได้น้อยเพียงกลุ่มเดียว (ตาราง 4 และภาพประกอบ 6) และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสอง มาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (ตาราง 4 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) ในหมู่มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก ถ้าให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสับและใช้เหตุผลมากด้วย มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่า ผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสับและใช้เหตุผลน้อย 2) ในหมู่มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย ถ้าให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสับและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่า ผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสับและใช้เหตุผลน้อย และ 3) ในหมู่มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก และให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสับและใช้เหตุผลมากพร้อมกันทั้งสองด้าน มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย และให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสับและใช้เหตุผลน้อยพร้อมกันสองด้าน นอกจากนี้ ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสับและใช้เหตุผลและการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยังมีรายได้น้อย (ตาราง 4 และภาพประกอบ 8) และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสอง มาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (ตาราง 5 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) ในหมู่มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากหรือน้อยก็ตาม ถ้าให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสับและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่า ผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสับและใช้เหตุผลน้อย และ 2) ในหมู่มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสลับสับและใช้เหตุผลมาก และรับข้อมูลข่าวสารด้าน

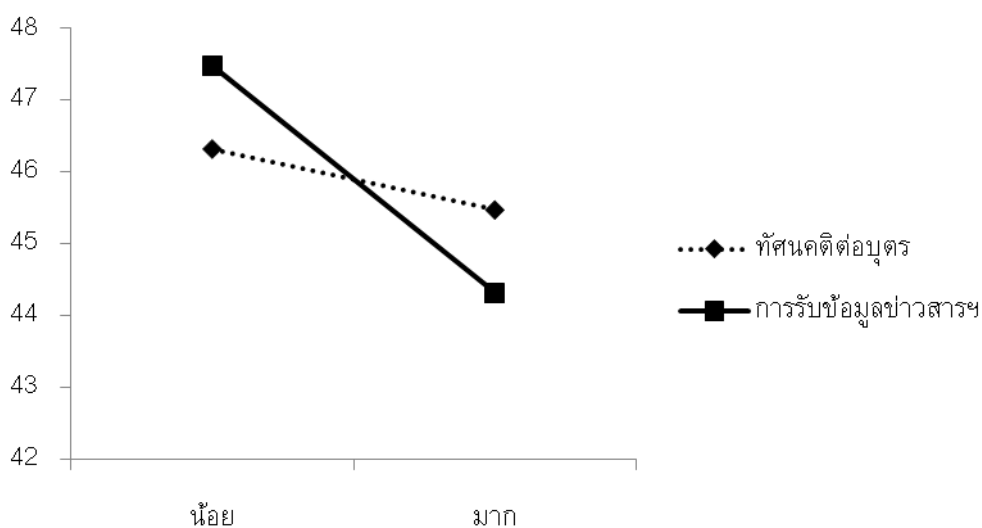
เพศศึกษามากพร้อมกันทั้งสองด้าน มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่มีลักษณะทั้งสองด้านน้อย

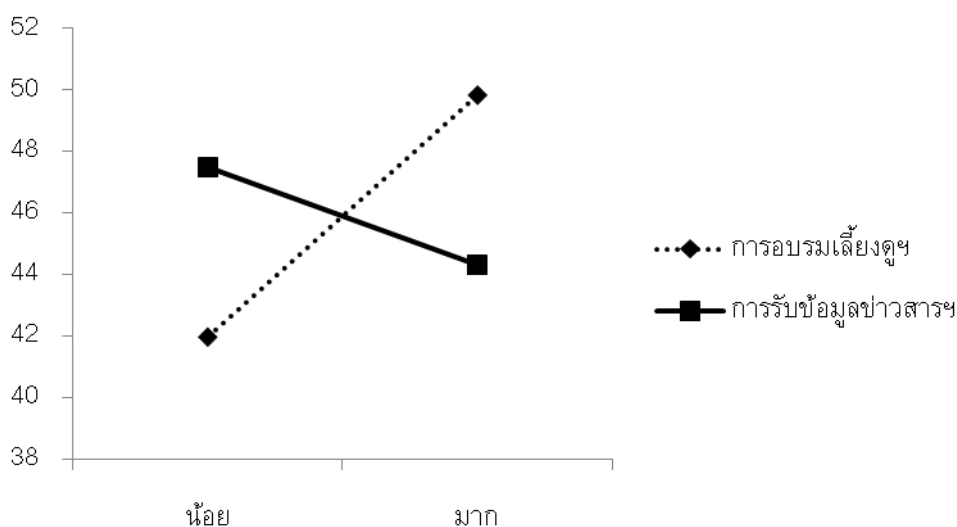
ภาพประกอบ 5 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ทัศนคติต่อบุตร และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ในมารดาในกลุ่มรวม

ภาพประกอบ 6 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ทัศนคติต่อบุตร และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ

ภาพประกอบ 7 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ทักษะติดต่อบุตร และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ

ภาพประกอบ 8 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว ในกลุ่มรวม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 2 ตัว ที่ละตัว คือ ทักษะติดต่อบุตร หรือการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลอย่าง

เชื่อมั่นได้ (ตาราง 4) กล่าวคือ มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย ค่าเฉลี่ย 48.29 และ 46.76 ตามลำดับ (ตาราง 4 ส่วนที่ 2) หรือมารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย ค่าเฉลี่ย 49.96 และ 45.09 ตามลำดับ (ตาราง 4 ส่วนที่ 2) ในกลุ่มย่อย พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว คือ ทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล หรือการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 4) กล่าวคือ 1) มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย พบผลในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก 2) มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบผลในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม 3) มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาน้อย พบผลในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก และ 4) มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาน้อย มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก พบผลในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย

สรุปได้ว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมาก ได้แก่ 1) มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก พบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม 2) มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก พบในกลุ่มรวม และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก 3) มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก พบในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก และมารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาน้อย พบในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย 4) พบในกลุ่มรวม และกลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 4.1) ในหมู่มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก และรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่มีลักษณะทั้งสองด้านน้อยพร้อมกัน 4.2) ในหมู่มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมากด้วย มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย 4.3) ในหมู่มารดาที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาน้อย แต่ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก ก็มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย กล่าวได้ว่า มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อยและรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาน้อย เป็นมารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหา

เรื่องเพศน้อยที่สุด 5) พบในกลุ่มมารดาที่มีรายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 5.1) ในหมู่มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมากหรือน้อยก็ตาม ถ้าให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ก็มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย 5.2) ในหมู่มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากพร้อมกันทั้งสองด้าน มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่มิมีลักษณะทั้งสองด้านน้อย 5.3) ในหมู่มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากหรือน้อยก็ตาม ถ้าให้การอบรมบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ก็มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และ 5.4) ในหมู่มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก และให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมากพร้อมกันทั้งสองด้าน มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่มิมีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย และให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อยพร้อมกันสองด้าน

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน

พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม หมายถึง ปริมาณการรายงานของมารดาว่า มีการชักจูงบุตรให้ยอมรับและเปลี่ยนตามความเชื่อและการปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ ในด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ สัมพันธภาพและทักษะส่วนบุคคลด้านเพศ และบทบาททางเพศ มากน้อยเพียงใด สิ่งจูงใจอาจเป็นรางวัลในรูปของวัตถุสิ่งของหรือคำชมเชย การแสดงความรัก เป็นต้น โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองมาก่อนและทำตัวเป็นแบบอย่างแก่บุตรผู้รับการชักจูงอย่างเหมาะสม ให้รางวัลเมื่อบุตรทำตามคำสั่งสอน ตักเตือนเมื่อบุตรทำผิดพลาด เป็นต้น พิสัยคะแนนที่ได้มีค่าระหว่าง 28 – 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.04 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.97 โดยผู้ที่ได้คะแนนสูง จัด เป็นผู้มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมาก

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมของมารดา พิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัวแปร คือ ทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ทั้งในกลุ่มมารดาโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวิตสังคมและภูมิหลัง 4 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 5) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมของมารดา ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ทัศนคติ	การ	การรับ					
		ต่อบุตร	อบรม	ข่าวสาร					
			เลี้ยงดู						
		ก	ข	ค	ก×ข	ก×ค	ข×ค	ก×ข×ค	
รวม	286	9.56*	36.69*	<1	< 1	1.12	1.02	<1	28.0
การศึกษาน้อย	155	3.15	14.12*	<1	< 1	1.00	< 1	< 1	31.9
การศึกษามาก	131	4.75*	18.88*	< 1	< 1	< 1	< 1	< 1	23.1
รายได้น้อย	146	2.22	18.87*	<1	<1	1.31	< 1	<1	33.8
รายได้มาก	140	5.57*	13.93*	<1	<1	< 1	1.16	< 1	21.4

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมของมารดา	
รวม	ทัศนคติต่อบุตร	มาก = 49.93	น้อย = 47.59
	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	มาก = 51.06	น้อย = 46.46
การศึกษาน้อย	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	มาก = 51.17	น้อย = 46.05
การศึกษามาก	ทัศนคติต่อบุตร	มาก = 50.25	น้อย = 48.19
	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	มาก = 51.28	น้อย = 47.17
รายได้น้อย	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	มาก = 51.12	น้อย = 45.18
รายได้มาก	ทัศนคติต่อบุตร	มาก = 50.37	น้อย = 48.25
	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	มาก = 50.99	น้อย = 47.63

เพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัว ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยตามลำดับ (ตาราง 5 ส่วนที่ 2) ในกลุ่มย่อย พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามแนวการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว เช่นเดียวกัน คือ ทักษะคิดต่อบุตร หรือการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ตาราง 5) กล่าวคือ 1) มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมากกว่ามารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย พบผลในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก และกลุ่มมารดาที่มีรายได้ของครอบครัวมาก 2) มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามแนวการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมากกว่ามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบผลในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

สรุปได้ว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมาก ได้แก่ 1) มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก พบในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยสำคัญ 2 กลุ่ม ที่มีการศึกษามาก และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก 2) มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก พบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน

พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดารวม 3 ชั้น มีความหมายในขอบเขตของกระบวนการสื่อสารของมารดาเพื่อชักจูงบุตรให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติตนด้านเพศอย่างเหมาะสมรวม 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา 2) ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และ 3) ขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม พิสัยคะแนนที่ได้มีค่าระหว่าง 104 – 180 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 142.30 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 14.85 โดยผู้ที่ได้คะแนนสูง จัดเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมาก

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น พิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัวแปร คือ ทักษะคิดต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ทั้งในกลุ่มมารดาโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวิตสังคมและภูมิหลัง 4 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ตาราง 6) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนเพศศึกษา รวม 3 ชั้น ของมารดา ผู้ที่มีทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมการสอนเพศศึกษาของมารดา ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ทัศนคติ ต่อบุตร	การ อบรม เลี้ยงดู	การรับ ข่าวสาร					
					ก	ข	ค	ก×ข	
รวม	286	6.89*	48.56*	2.38	< 1	2.32	< 1	1.75	34.2
การศึกษาน้อย	155	1.63	17.04*	1.38	< 1	2.08	< 1	< 1	34.5
การศึกษามาก	131	3.83	30.67*	< 1	1.61	< 1	< 1	< 1	34.1
รายได้น้อย	146	< 1	26.52*	< 1	< 1	2.77	< 1	5.48*	35.7
รายได้มาก	140	6.27*	23.13*	4.21*	< 1	< 1	< 1	< 1	34.9

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนบุตร เรื่องเพศศึกษาชั้นรวม	
รวม	ทัศนคติต่อบุตร	มาก = 143.70	น้อย = 138.96
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล	มาก = 147.61	น้อย = 135.04
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล	มาก = 146.20	น้อย = 133.09
การศึกษาน้อย	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล	มาก = 150.00	น้อย = 137.42
การศึกษามาก	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล	มาก = 147.14	น้อย = 131.16
รายได้ต่ำ	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล	มาก = 145.48	น้อย = 139.78
รายได้สูง	ทัศนคติต่อบุตร	มาก = 148.11	น้อย = 137.15
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล	มาก = 144.97	น้อย = 140.29
	การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา		

ทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่มีรายได้ของครอบครัวน้อย อย่างไรก็ตาม ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตาราง 10 ภาคผนวก ข ทั้งนี้เพื่อจะเกิดประโยชน์ในการวิจัยเรื่องต่อไป

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว ในกลุ่มรวม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 2 ตัว ที่ละตัว คือ ทัศนคติต่อบุตร หรือการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลอย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย ค่าเฉลี่ย 143.70 และ 138.96 ตามลำดับ (ตาราง 6 ส่วนที่ 2) หรือมารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อยค่าเฉลี่ย 147.61 และ 135.04 ตามลำดับ (ตาราง 6 ส่วนที่ 2) ในกลุ่มย่อย พบว่า 1) คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว คือ ทัศนคติต่อบุตร อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 6) กล่าวได้ว่า มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย พบผลในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก 2) คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น แปรปรวนไปตามการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลอย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 6) กล่าวได้ว่า มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบผลในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม และ 3) คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น แปรปรวนไปตามการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ตาราง 6) กล่าวได้ว่า มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาน้อย พบผลในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก

สรุปได้ว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนเพศศึกษาชั้นรวมมาก ได้แก่ 1) มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก พบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม 2) มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก พบในกลุ่มมารดาที่มีรายได้ของครอบครัวมาก 3) มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก พบในกลุ่มมารดาที่มีรายได้ของครอบครัวมาก

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3, 4, 5 และ 6 ได้ดังนี้ 1) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่าง

เหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมาก คือ มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก พบในกลุ่มมารดาโดยรวม และยังพบอีกว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมาก เป็นมารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมากด้วย พบเฉพาะในกลุ่มมารดาที่มีรายได้ของครอบครัวมาก 2) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมาก คือ มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก พบในกลุ่มมารดาโดยรวม หรือกลุ่มมารดาที่มีรายได้ของครอบครัวมาก 3) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมาก คือ มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก พบเฉพาะในกลุ่มมารดาที่มีรายได้ของครอบครัวมาก และ 4) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องมาก คือ มารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ ซึ่งเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก หรือมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก

4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วงศ์ และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา 3 ชั้น แต่ละชั้น คือ 1) ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา 2) ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ 3) ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระ 3 ด้าน คือ ปริมาณความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วงศ์ และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน

ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร หมายถึง ปริมาณความเชื่อของมารดาว่าตนเองสามารถให้การอบรมปลูกฝังนิสัยที่ดีให้แก่บุตรได้มาก สามารถที่จะเลี้ยงดูบุตรเพื่อให้บุตรเติบโตเป็นคนดี และคนเก่งได้ตามที่ตนปรารถนา ไม่จำเป็นต้องพึ่งอำนาจจากภายนอก พิสัยของคะแนนที่ได้มีค่า 31 – 50 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นตัวแบ่ง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 40.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.73) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 41 – 50 คะแนน คือจัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร มาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 31 – 42 คะแนน คือ จัดเป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ต่ำน้อย (ตาราง 1 ภาคผนวก ข)

ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว หมายถึง ปริมาณการรายงานของมารดาว่า ตนมีความคิดในการให้ความสำคัญต่อการรักษาพรหมจรรย์หรือความบริสุทธิ์ของตนเองไว้ให้ดำรงอยู่ จนกว่าจะถึงวัยและเวลาอันควร เพื่อความภาคภูมิใจทั้งในส่วนของตนเอง ครอบครัว และชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล มากน้อยเพียงใด พิสัยของคะแนนที่ได้มีค่า 29 – 107 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นตัวแบ่ง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 50.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.35) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 51 – 107 คะแนน คือจัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัวมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 29 – 50 คะแนน คือ จัดเป็นผู้ที่มีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัวน้อย (ตาราง 1 ภาคผนวก ข)

การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา หมายถึง ปริมาณการรับรู้ของมารดาถึงสภาพการณ์ในขณะนั้นว่าตนเองได้รับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจากมารดาใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในด้านต่าง ๆ 3 ด้าน คือ การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนทางด้านวัสดุเครื่องใช้ รวมทั้งเงินและแรงงาน พิสัยของคะแนนที่ได้มีค่า 22 – 55 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นตัวแบ่ง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 39.58 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.72) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 41 – 55 คะแนน คือจัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 22 – 40 คะแนน คือ จัดเป็นผู้ที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย (ตาราง 1 ภาคผนวก ข)

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนเพศศึกษาของมารดาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา พิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัวแปร คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ทั้งในกลุ่มมารดาโดยรวม และในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวิตสังคมและภูมิหลัง 4 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 7) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัว

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนเพศศึกษาชั้น
สร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจ
ในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว และการรับรู้การสนับสนุนทาง
สังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม
(ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่อง
เพศศึกษา ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ความ	ค่านิยมฯ	การรับรู้					
		เชื่อฯ	รักษาวล	การ					
		ในตน	สงวนตัว	สนับสนุน					
		ก	ข	ค	ก×ข	ก×ค	ข×ค	ก×ข×ค	
รวม	286	26.49*	19.38*	15.02*	< 1	< 1	1.01	<1	21.1
การศึกษาน้อย	155	9.43*	17.19*	2.13	< 1	<1	< 1	<1	22.6
การศึกษามาก	131	8.12*	2.13	10.23*	< 1	< 1	< 1	1.07	20.0
รายได้น้อย	146	3.66	11.59*	1.21	1.97	2.1	< 1	<1	17.9
รายได้มาก	140	23.79*	10.46*	18.20*	1.33	1.23	< 1	< 1	31.7

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษา ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้ รับทราบเรื่องเพศศึกษา	
รวม	ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 46.94	น้อย = 43.64
การศึกษาน้อย	ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว	มาก = 46.70	น้อย = 43.88
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 46.53	น้อย = 44.05
	ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 45.95	น้อย = 43.11
การศึกษามาก	ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว	มาก = 46.44	น้อย = 42.61
	ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 47.61	น้อย = 44.94
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 47.77	น้อย = 44.78
รายได้น้อย	ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว	มาก = 46.43	น้อย = 43.15
รายได้มาก	ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 47.52	น้อย = 43.29
	ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว	มาก = 46.81	น้อย = 44.00
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 47.25	น้อย = 43.55

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาของมารดา ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว ใน**กลุ่มรวม** พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว ที่ละตัว คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว หรือการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา อย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากกว่ามารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรน้อย ค่าเฉลี่ย 46.94 และ 43.64 ตามลำดับ (ตาราง 7 ส่วนที่ 2) หรือมารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากกว่ามารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวน้อย ค่าเฉลี่ย 46.70 และ 43.88 ตามลำดับ (ตาราง 7 ส่วนที่ 2) หรือมารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากกว่ามารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย ค่าเฉลี่ย 46.53 และ 44.05 ตามลำดับ (ตาราง 7 ส่วนที่ 2) ใน**กลุ่มย่อย** พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว ที่ละตัวเช่นเดียวกัน คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว หรือการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา (ตาราง 7 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ 1) มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากกว่ามารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรน้อย พบผลในกลุ่มสำคัญ คือ กลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติได้มาก 2) มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากกว่ามารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวน้อย พบผลในกลุ่มสำคัญ คือ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย หรือ 3) มารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากกว่ามารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย พบผลในกลุ่มสำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติได้มาก

สรุปได้ว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามาก ได้แก่ 1) มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรม

เลี้ยงดูบุตรมาก พบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยากจนได้มาก 2) มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวมาก พบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และ 3) มารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก พบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มสำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยากจนได้มาก

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัวแปร คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ทั้งในกลุ่มมารดาโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวิตสังคมและภูมิหลัง 4 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 8) พบว่าคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัว ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยากจนได้มาก อย่างไรก็ตาม ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตาราง 12 ภาคผนวก ข ตาราง 13 ภาคผนวก ข และ ตาราง 14 ภาคผนวก ข ตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อจะเกิดประโยชน์ในการวิจัยเรื่องต่อไป

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวและการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก (ตาราง 8 และภาพประกอบ 9) และเมื่อนำค่าเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก (ตาราง 11 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) ในกลุ่มมารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก ถ้ามีค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวมากด้วย มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่า ผู้ที่มีค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวน้อย 2) ในกลุ่มมารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวมากหรือน้อยก็ตาม ถ้าเป็นผู้ที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก ก็มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2)

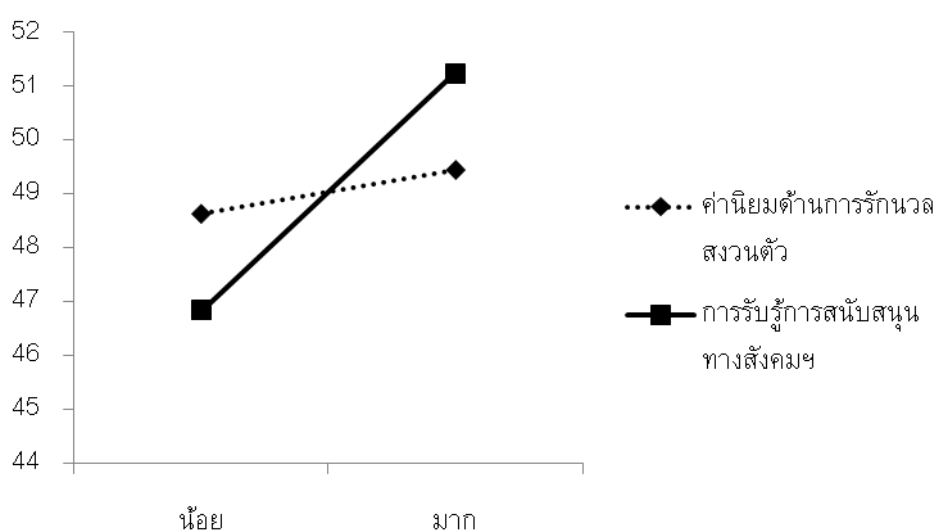
กลุ่ม	จำนวน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ความ	ค่านิยมฯ	การรับรู้					
		เชื่อฯ	รักษาวล	การ					
		ในตน	สงวนตัว	สนับสนุน					
		ก	ข	ค	ก×ข	ก×ค	ข×ค	ก×ข×ค	
รวม	286	33.11*	17.00*	24.80*	< 1	< 1	<1	3.91*	26.5
การศึกษาน้อย	155	24.45*	21.46*	2.35	< 1	<1	< 1	6.19*	36.0
การศึกษามาก	131	2.49	<1	24.67*	< 1	< 1	4.17*	<1	23.8
รายได้น้อย	146	5.65*	5.20*	11.29*	<1	<1	1.35	5.25*	25.6
รายได้มาก	140	30.53*	11.63*	9.62*	<1	<1	1.46	< 1	32.00

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนบุตร เรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหา เรื่องเพศ	
รวม	ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 49.83	น้อย = 46.24
การศึกษาน้อย	ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว	มาก = 49.32	น้อย = 46.75
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 49.59	น้อย = 46.48
	ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 49.78	น้อย = 45.44
	ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว	มาก = 49.64	น้อย = 45.58
การศึกษามาก	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 51.24	น้อย = 46.82
รายได้น้อย	ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 48.78	น้อย = 46.48
	ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว	มาก = 48.72	น้อย = 46.52
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 49.25	น้อย = 46.00
	ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 59.81	น้อย = 46.27
รายได้มาก	ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว	มาก = 49.94	น้อย = 47.14
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 49.81	น้อย = 47.26

และ 3) ในกลุ่มมารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัวมาก และรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามากพร้อมกันทั้งสองด้าน มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่มีลักษณะทั้งสองด้านน้อยพร้อมกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ สรุปได้อีกว่า กลุ่มมารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัวมาก และรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาทั้ง 2 ด้านมากพร้อมกัน เป็นผู้ที่ มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากที่สุด และกลุ่มที่มีลักษณะดังกล่าวทั้งสองด้านพร้อมกัน เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศน้อยที่สุด

ภาพประกอบ 9 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว ในกลุ่มรวม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว ที่ละตัว คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 8) กล่าวคือ มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรน้อย ค่าเฉลี่ย 49.83 และ 46.24 ตามลำดับ (ตาราง 8 ส่วนที่ 2) หรือ มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัวมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศอย่างมากกว่ามารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัวน้อย ค่าเฉลี่ย

49.32 และ 46.75 ตามลำดับ (ตาราง 8 ส่วนที่ 2) หรือมารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย ค่าเฉลี่ย 49.59 และ 46.48 ตามลำดับ (ตาราง 8 ส่วนที่ 2) ในกลุ่มย่อยพบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว ที่ละตัว คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 8) กล่าวคือ 1) มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรน้อย พบผลในกลุ่มย่อย 3 กลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย 2) มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวน้อย พบผลในกลุ่มย่อย 3 กลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และ 3) มารดาที่มีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่มีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย พบผลในกลุ่มย่อย 3 กลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก

สรุปได้ว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมาก ได้แก่ 1) มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก พบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 3 กลุ่มรวม และกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย 2) มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก พบในกลุ่มรวม และกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย 3) มารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก พบในกลุ่มรวม และกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก 4) พบในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามากกว่า 4.1) ในหมู่มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามากพร้อมกันทั้งสองด้าน มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่มีลักษณะทั้งสองด้านน้อยพร้อมกัน 4.2) ในหมู่มารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก ถ้ามีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมากด้วย มีพฤติกรรมการสอนเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่า ผู้ที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวน้อย และ 4.3) ในหมู่มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมากหรือน้อยก็ตาม ถ้าเป็นผู้ที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก ก็มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย อาจกล่าวได้ว่า มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก และรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล

ใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก เป็นมารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากที่สุด

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม พิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัวแปร คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ทั้งในกลุ่มมารดาโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวิตสังคมและภูมิหลัง 4 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 9) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัว

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว (ตาราง 5) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว ในกลุ่มรวม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว ที่ละตัว คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร หรือค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว หรือการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 9) กล่าวคือ มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมากกว่ามารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรน้อย ค่าเฉลี่ย 49.99 และ 48.34 ตามลำดับ (ตาราง 9 ส่วนที่ 2) หรือมารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมากกว่ามารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวน้อย ค่าเฉลี่ย 51.19 และ 47.14 ตามลำดับ (ตาราง 9 ส่วนที่ 2) หรือมารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมากกว่ามารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย ค่าเฉลี่ย 50.79 และ 47.53 ตามลำดับ (ตาราง 9 ส่วนที่ 2)

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนเพศศึกษา
 ขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามแนวการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมตามที่มารดาสอนของ
 มารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว
 และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันใน
 กลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ขั้นสร้างการยอมรับ
 และเปลี่ยนตามแนวการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมตามที่มารดาสอน ตามระดับของตัวแปร
 อิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2)

กลุ่ม	จำนวน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ความ	ค่านิยมฯ	การรับรู้					
		เชื่อฯ	รักษาวล	การ					
		ในตน	สงวนตัว	สนับสนุน					
		ก	ข	ค	ก×ข	ก×ค	ข×ค	ก×ข×ค	
รวม	286	6.98*	41.79*	27.07*	3.18	< 1	2.85	<1	25.7
การศึกษาน้อย	155	7.30*	39.18*	9.00*	2.16	<1	< 1	<1	37.6
การศึกษามาก	131	<1	2.48	10.69*	< 1	< 1	<1	<1	12.4
รายได้น้อย	146	<1	29.19*	10.91*	2.35	<1	<1	1.55	31.2
รายได้มาก	140	11.26*	12.96*	10.68*	<1	<1	<1	1.34	21.9

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนบุตร เรื่องเพศศึกษา ขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตาม แนวการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม	
รวม	ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 49.99	น้อย = 48.34
	ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว	มาก = 51.19	น้อย = 47.14
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม	มาก = 50.79	น้อย = 47.53
การศึกษาน้อย	ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 50.31	น้อย = 47.82
	ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว	มาก = 51.95	น้อย = 46.18
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม	มาก = 50.45	น้อย = 47.68
การศึกษามาก	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม	มาก = 51.09	น้อย = 48.24
รายได้น้อย	ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว	มาก = 51.54	น้อย = 46.17
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม	มาก = 50.50	น้อย = 47.21
รายได้มาก	ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 50.91	น้อย = 48.26
	ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว	มาก = 51.00	น้อย = 48.16
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม	มาก = 50.87	น้อย = 48.29

ในกลุ่มย่อย พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามแนวการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว เช่นเดียวกัน คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร หรือค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว หรือการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 9) กล่าวคือ 1) มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามแนวการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมากกว่ามารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรน้อย พบผลในกลุ่มย่อยสำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก 2) มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัวมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามแนวการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมากกว่ามารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัวน้อย พบผลในกลุ่มสำคัญคือ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และ 3) มารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามแนวการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมากกว่ามารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย พบผลในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

สรุปได้ว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามแนวการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมาก ได้แก่ 1) มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก พบในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยสำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก 2) มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัวมาก พบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และ 3) มารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามากพบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.3.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ของมารดา พิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัวแปร คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ทั้งในกลุ่มมารดาโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะตัวสังคมและภูมิหลัง 4 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 10) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ของมารดา ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 3 ตัว

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ของมารดา ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมฯ ชั้นรวม ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2)

กลุ่ม	จำนวน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ความ	ค่านิยมฯ	การรับรู้					
		เชื่อฯ	รักษนวล	การ					
		ในตน	สงวนตัว	สนับสุนน					
		ก	ข	ค	ก×ข	ก×ค	ข×ค	ก×ข×ค	
รวม	286	33.66*	41.11*	36.11*	< 1	< 1	1.50	<1	33.6
การศึกษาน้อย	155	21.44*	42.88*	6.85*	< 1	< 1	<1	1.36	43.4
การศึกษามาก	131	3.82	2.88	24.27*	< 1	<1	< 1	1.31	25.5
รายได้น้อย	146	3.72	23.03*	11.27*	<1	<1	1.24	2.69	32.8
รายได้มาก	140	34.01*	18.62*	20.32*	<1	<1	<1	< 1	38.00

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนบุตร เรื่องเพศศึกษาชั้นรวม	
รวม	ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 146.76	น้อย = 138.21
การศึกษาน้อย	ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว	มาก = 147.21	น้อย = 137.76
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 146.91	น้อย = 138.06
	ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 146.03	น้อย = 136.36
	ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว	มาก = 148.04	น้อย = 134.36
การศึกษามาก	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 143.93	น้อย = 138.47
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 150.11	น้อย = 139.84
รายได้น้อย	ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว	มาก = 146.70	น้อย = 135.84
รายได้มาก	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 145.07	น้อย = 137.47
	ความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร	มาก = 149.23	น้อย = 137.81
	ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว	มาก = 147.75	น้อย = 139.30
	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	มาก = 147.94	น้อย = 139.11

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว (ตาราง 10) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว ใน**กลุ่มรวม** พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว ที่ละตัว คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร หรือค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว หรือการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 10) กล่าวคือ มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรน้อย ค่าเฉลี่ย 146.76 และ 138.21 ตามลำดับ (ตาราง 10 ส่วนที่ 2) หรือมารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวน้อย ค่าเฉลี่ย 148.04 และ 134.36 ตามลำดับ (ตาราง 10 ส่วนที่ 2) ใน**กลุ่มย่อย** พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัวเช่นเดียวกัน คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร หรือค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว หรือการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 10) กล่าวคือ 1) มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรน้อย พบผลในกลุ่มย่อยสำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และกลุ่มมารดาที่มีรายได้มาก 2) มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวน้อย พบผลในกลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และ 3) มารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย พบผลในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

สรุปได้ว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มาก ได้แก่ 1) มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก พบในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 2 กลุ่มที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก 2) มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก พบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และ 3) มารดาที่มีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก พบทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 7, 8, 9 และ 10 ได้ดังนี้ 1) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่าง

เหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมาก คือ มารดาในกลุ่มรวม ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก และยังพบอีกว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมาก คือ มารดาในกลุ่มที่มีครอบครัวมีรายได้มาก ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก 2) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมาก คือ มารดาในกลุ่มรวมที่มีค่านิยมด้านการรักษาวงสวณตัวมาก หรือกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย 3) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมาก คือมารดาในกลุ่มรวม ที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก และยังพบอีกว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา และชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมาก คือ มารดาในกลุ่มที่มีการศึกษามา ผู้ซึ่งรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก และ 4) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องมาก คือ มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษาวงสวณตัวมาก พบในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก ผู้ซึ่งรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามากด้วย และยังพบว่า เป็นมารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก

4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมรวม 3 ชั้น ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ แต่ละตัวแปร ของมารดาที่มีการศึกษาและมีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้น คือ ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการ

ปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมรวม 3 ชั้น จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ สุขภาพจิต ทักษะคิดต่อบุตร ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล) ลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา) และจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร (ได้แก่ ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน) รวมตัวแปรตามที่ศึกษา 13 ตัวแปร พิจารณาตามตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษาของมารดา และรายได้ของครอบครัว ที่แตกต่างกัน การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ กระทำเฉพาะในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมเท่านั้น

ระดับการศึกษา หมายถึง จำนวนปีที่มารดาได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ การศึกษาน้อย หมายถึง ได้รับการศึกษามาเป็นระยะเวลาน้อยกว่า ค่าเฉลี่ยของจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง การศึกษามาก หมายถึง ได้รับการศึกษามาเป็นระยะเวลามากกว่า ค่าเฉลี่ยของจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พิสัยของจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาอยู่ในช่วง 0 – 20 ปี (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.76 ปี) ซึ่งกลุ่มที่มีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาน้อย อยู่ในช่วง 0 – 11 ปี และกลุ่มที่มีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษามาก อยู่ในช่วง 12 – 20 ปี (ตาราง 2)

ระดับรายได้ของครอบครัว หมายถึง ปริมาณรายได้ทั้งหมดของครอบครัวต่อเดือน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ รายได้ของครอบครัวน้อย หมายถึง ครอบครัวมีปริมาณรายได้ทั้งหมดของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า ค่าเฉลี่ยของปริมาณรายได้ทั้งหมดของครอบครัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง รายได้ของครอบครัวน้อย หมายถึง ครอบครัวมีปริมาณรายได้ทั้งหมดของครอบครัวต่อเดือนมากกว่า ค่าเฉลี่ยของปริมาณรายได้ทั้งหมดของครอบครัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พิสัยของปริมาณรายได้ทั้งหมดของครอบครัวต่อเดือน อยู่ในช่วง 2,000 – 150,000 บาท (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 20,334 บาท) ซึ่งกลุ่มที่มีปริมาณรายได้ทั้งหมดของครอบครัวต่อเดือนน้อย อยู่ในช่วง 2,000 – 20,300 บาท และกลุ่มที่มีปริมาณรายได้ทั้งหมดของครอบครัวต่อเดือนมาก อยู่ในช่วง 20,301 – 150,000 บาท (ตาราง 2) สำหรับการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มรายได้ของครอบครัวสูงและต่ำ โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ คือ รายได้ 14,000 บาท เพื่อให้มีจำนวนมารดาแต่ละกลุ่มใกล้เคียงกันและเหมาะสมในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ตามระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว พบว่า จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของ

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้นย่อย และพฤติกรรมรวม 3 ชั้น จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ของมารดา ที่มีการศึกษา และรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้นย่อยและชั้นรวม จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดียว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

ตัวแปรตาม	แสดงค่าเอฟ			% ทำนาย
	การศึกษา	รายได้ของครอบครัว		
	ก	ข	ก × ข	
พฤติกรรมฯชั้นสร้างความสนใจ	11.98*	<1	<1	5.0
พฤติกรรมฯชั้นสร้างความเข้าใจ	7.53*	1.56	<1	4.7
พฤติกรรมฯชั้นสร้างการยอมรับ	1.68	2.62	<1	2.4
พฤติกรรมฯชั้นรวม	9.14*	1.68	<1	5.4
สุขภาพจิต	<1	4.99*	<1	2.6
ทัศนคติต่อบุตร	2.45	<1	<1	1.3
ค่านิยมด้านการรักนวลสงวนตัว	2.12	<2	1.69	2.3
การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุน	2.06	1.63	<1	2.2
การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา	9.25*	<1	<1	3.5
การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม	<1	4.21*	<1	2.7
ทัศนคติต่อการสอนบุตร	2.73	<1	<1	1.5
ความเชื่ออำนาจในตน	11.35*	<1	<1	4.6
แนวโน้มที่จะผลักภาระ	2.28	4.77*	<1	3.7

ส่วนที่ 2

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม	
พฤติกรรมฯชั้นสร้างความสนใจ	การศึกษา	มาก = 46.67	น้อย = 44.10
พฤติกรรมฯชั้นสร้างความเข้าใจ	การศึกษา	มาก = 49.01	น้อย = 46.96
พฤติกรรมฯชั้นรวม	การศึกษา	มาก = 145.20	น้อย = 139.60
สุขภาพจิต	รายได้ของครอบครัว	มาก = 62.97	น้อย = 59.80
การรับข้อมูลข่าวสาร	การศึกษา	มาก = 39.99	น้อย = 37.64
การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม	รายได้ของครอบครัว	มาก = 40.36	น้อย = 38.87
ความเชื่ออำนาจในตน	การศึกษา	มาก = 145.20	น้อย = 139.60
แนวโน้มที่จะผลักภาระ	รายได้ของครอบครัว	น้อย = 45.54	มาก = 43.63

ครอบครัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ตาราง 11) ปรากฏว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรระดับการศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ มารดาที่มีการศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากกว่ามารดาที่มีการศึกษาน้อย ค่าเฉลี่ย 46.67 และ 44.10 ตามลำดับ (ตาราง 11 ส่วนที่ 2)

ครอบครั้ว ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ตาราง 11) ปรากฏว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการสอนเพศศึกษารวม 3 ชั้น แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรระดับการศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ มารดาที่มีการศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนเพศศึกษารวม 3 ชั้นมากกว่ามารดาที่มีการศึกษาน้อย ค่าเฉลี่ย 145.20 และ 139.60 ตามลำดับ (ตาราง 11 ส่วนที่ 2)

4.4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนสุขภาพจิต ตามระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครั้ว พบว่า จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนสุขภาพจิต โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครั้ว ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 11) ปรากฏว่า คะแนนสุขภาพจิต ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่า คะแนนสุขภาพจิต แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรระดับรายได้ของครอบครั้วอย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ มารดาที่ครอบครั้วมีรายได้มาก มีสุขภาพจิตที่ดีมากกว่ามารดาที่ครอบครั้วมีรายได้น้อย ค่าเฉลี่ย 62.97 และ 59.80 ตามลำดับ (ตาราง 11 ส่วนที่ 2)

4.4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนทัศนคติต่อบุตรตามระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครั้ว พบว่า จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อบุตร โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครั้ว ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 11) ปรากฏว่า คะแนนทัศนคติต่อบุตร ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่า คะแนนทัศนคติต่อบุตร ไม่แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ที่ละตัว

4.4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว ตามระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครั้ว พบว่า จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครั้ว ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 11) ปรากฏว่า คะแนนค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่า คะแนนค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว ไม่แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ที่ละตัว

4.4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ตามระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครั้ว พบว่า จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครั้ว ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 11) ปรากฏว่า คะแนนการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัว

แปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ไม่แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว

4.4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ตามระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว พบว่า จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 11) ปรากฏว่า คะแนนการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรระดับการศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ มารดาที่มีการศึกษามาก มีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากกว่ามารดาที่มีการศึกษาน้อย ค่าเฉลี่ย 39.99 และ 37.64 ตามลำดับ (ตาราง 11 ส่วนที่ 2)

4.4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ตามระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว พบว่า จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 11) ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรระดับรายได้ของครอบครัวอย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ มารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามากกว่ามารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ ค่าเฉลี่ย 40.36 และ 38.87 ตามลำดับ (ตาราง 11 ส่วนที่ 2)

4.4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ตามระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว พบว่า จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 11) ปรากฏว่า คะแนนทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ไม่แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว

4.4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร พบว่า จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัวแปร คือ ระดับ

การศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 11) ปรากฏว่า คะแนนความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่า คะแนนความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรระดับการศึกษาอย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ มารดาที่มีการศึกษามาก มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร มากกว่ามารดาที่มีการศึกษาน้อย ค่าเฉลี่ย 41.39 และ 39.81 ตามลำดับ (ตาราง 11 ส่วนที่ 2)

4.4.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ตามระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว พบว่า จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว ผลการวิเคราะห์ (ตาราง 11) ปรากฏว่า คะแนนแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่า คะแนนแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรระดับรายได้ของครอบครัวอย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ มารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก มีแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนมากกว่ามารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย ค่าเฉลี่ย 45.54 และ 43.63 ตามลำดับ (ตาราง 11 ส่วนที่ 2)

สรุปจากตารางที่ 11 ได้ดังนี้ 1) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมาก เป็นมารดาที่มีการศึกษามาก 2) มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก และมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก เป็นมารดาที่มีการศึกษามาก และ 3) มารดาที่มีสุขภาพจิตที่ดีมาก รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก และมีแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนน้อย คือ มารดาในกลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้มาก

4.5 ผลการทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา เมื่อใช้ตัวแปรในชุดจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการแสวงหาตัวทำนายสำคัญและปริมาณการทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้น คือ ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมรวม 3 ชั้น สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น (Standard and Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ตัวทำนาย 4 ชุด ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่

สุขภาพจิต ทศนคติต่อบุตร ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรัก
 สนิบสนุนและใช้เหตุผล) ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ การ
 รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการ
 สอนเพศศึกษา) ตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร (ได้แก่ ทศนคติต่อ
 การสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลั
 กภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน) และตัวทำนายชุดที่ 4 เป็นการรวมตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2
 และชุดที่ 3 เข้าด้วยกัน รวมเป็นตัวทำนาย 9 ตัวแปร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการ
 ทำนายในชุดที่ 4 ว่าสามารถทำนายได้มากกว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือชุดที่ 3 ตามลำพัง
 ได้มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 5 หรือไม่ (Cohen. 1977) โดยใช้เครื่องหมาย * แสดงความแตกต่าง
 ตั้งแต่ 5 % ขึ้นไป ของปริมาณการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 4 กับตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2
 หรือชุดที่ 3 (ดูค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมดในตาราง 15 ภาคผนวก ข)
 การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้กระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคม
 และภูมิหลัง 2 ลักษณะ ได้แก่ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว (ตาราง 2) และมีการ
 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะ
 เดียวกันออกเป็นสองระดับ

4.5.1 ผลการทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจ และเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา เมื่อใช้ตัวแปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ทางสังคม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิด
 โอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา มาวิเคราะห์ด้วยวิธีถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น
 โดยใช้ตัวทำนายชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต ทศนคติต่อ
 บุตร ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนิบนสนุนและใช้เหตุผล
 (ตาราง 12) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 1 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่อง
 เพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ด้วยปริมาณการทำนาย
 ร้อยละ 27.7 ตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนิบนสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยม
 ด้านการรักษานวลสงวนตัว และสุขภาพจิต (ค่าเบต้า .35, .19 และ .16 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่ง
 มารดาให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนิบนสนุนและใช้เหตุผลมาก มีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวน
 ตัวมาก และมีสุขภาพจิตที่ดีมากเท่าใด ก็ยังมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความ
 สนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

ตาราง 12 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปร ชุดที่ 3 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร และชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปรและกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวม 9 ตัวแปร ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 (1,2,3,4)			ชุดที่ 2 (5,6)			ชุดที่ 3 (7,8,9)			ชุดที่ 4 (1,2,3,4,5,6,7,8,9)			% แตกต่าง
		%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	
		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		
รวม	286	27.7	4, 3, 1	.35, .19, .16	14.1	6,5	.28, .18	28.2	9, 7	.32, .25	36.5	9, 4, 6, 3, 1, 8	.22, .17, .17, .14, .13, .11	8.3*
การศึกษาน้อย	155	28.9	4, 3	.33, .31	11.1	6	.32	29.4	9, 7, 8	.27, .26, .15	36.9	7, 4, 8	.30, .29, .16	7.5*
การศึกษามาก	131	27.3	4, 1	.36, .25	16.1	5,6	.27, .20	24.3	9	.47	35.5	9, 4, 1	.29, .24, .20	8.2*
รายได้น้อย	146	22.7	3, 4	.29, .29	10.8	6,5	.23, .18	31.0	7, 9, 8	.28, .28, .14	35.6	9,7, 6	.30, .26, .16	4.6
รายได้มาก	140	38.9	4, 1	.47, .22	16.8	6,5	.31, .17	24.5	9, 7	.33, .21	44.1	4, 1, 8	.45, .21, .16	5.2*

ค่าเบตามีนัยสำคัญที่ระดับ .05

* มีความแตกต่างตามเกณฑ์ตั้งแต่ 5% ระหว่างตัวทำนายชุดที่ 4 กับตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือ ชุดที่ 3

1 = เปอร์เซนต์ทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์แบบมาตรฐาน 2 = เปอร์เซนต์ทำนายและค่าเบต้าที่ได้จากการวิเคราะห์แบบเป็นขั้น (Stepwise)

ค่าเบต้า = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (β)

หมายเหตุ : ตัวทำนาย

1 หมายถึง สุขภาพจิต

2 หมายถึง ทักษะคิดต่อบุตร

3 หมายถึง ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว

4 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

5 หมายถึง การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา

6 หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา

7 หมายถึง ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

8 หมายถึง ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร

9 หมายถึง แนวโน้มที่จะผลักระเบิดการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 1 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 22.7 ถึง 38.9 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก มีตัวทำนายที่สำคัญคือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และสุขภาพจิต (ค่าเบต้า เท่ากับ .47 และ .22 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ โดยตัวทำนายที่สำคัญคือ ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ค่าเบต้า เท่ากับ .29 และ .29 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวแปรชุดที่ 1 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่าง กลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 1 ร่วมกัน สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก ได้มากกว่ามารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ (ร้อยละ 38.9 กับ 22.7 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา (ตาราง 12) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 2 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาได้ร้อยละ 14.1 มีตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .28 และ .18 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดารับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก และรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากเท่าใด ก็ยิ่งมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 2 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 2 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 10.8 ถึง 16.8 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก มีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .31 และ .17 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ โดยตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .23 และ .18 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 2 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 2 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามากได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาน้อย (ร้อยละ 16.1 กับ 11.1 ตามลำดับ) และสามารถทำนายพฤติกรรมดังกล่าวในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก ได้มากกว่ามารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย (ร้อยละ 16.8 กับ 10.8 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 3 คือ กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร ได้แก่ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน (ตาราง 12) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาได้ร้อยละ 28.2 มีตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .32 และ .25 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดามีแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนน้อย และมีทศคติที่ดีต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามากเท่าใด ก็ยิ่งมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 2 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 24.3 ถึง 31.0 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญคือ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .28 , .28 และ .14 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน (ค่าเบต้า เท่ากับ .47)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษามาก (ร้อยละ 29.4 กับ 24.3 ตามลำดับ) และสามารถทำนายพฤติกรรมดังกล่าวกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ ได้มากกว่ามารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก (ร้อยละ 31.0 กับ 24.5 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 4 จากกลุ่มตัวแปร จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ทางสังคม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ รวม 9 ตัวแปร

(ตาราง 12) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาได้ร้อยละ 36.5 มีตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ แนวโน้มที่จะผลักระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว สุขภาพจิต และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .22 , .17, .14, .13 และ .11 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดามีแนวโน้มที่จะผลักระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนน้อย ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก มีสุขภาพจิตที่ดีมาก และมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมากเท่าใด ก็ยิ่งมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 4 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 35.5 ถึง 44.1 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก มีตัวทำนายที่สำคัญคือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล สุขภาพจิต และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .45 , .21 และ .16 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แนวโน้มที่จะผลักระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และสุขภาพจิต (ค่าเบต้า เท่ากับ .29, .24 และ .20 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 4 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 4 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก ได้มากกว่ามารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ (ร้อยละ 44.1 กับ 35.6 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่าจากตัวทำนายในชุดที่ 1 ทำนายได้ ร้อยละ 22.7 ถึง 38.9 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และสุขภาพจิต ตัวทำนายชุดที่ 2 ทำนายได้ ร้อยละ 10.8 ถึง 16.8 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ตัว

ทำนายชุดที่ 3 ทำนายได้ ร้อยละ 24.3 ถึง 31.0 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตร เรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ แนวโน้มที่จะผลักระการการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ทศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร **ตัวทำนายชุดที่ 4** ทำนายได้ ร้อยละ 35.5 ถึง 44.1 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ แนวโน้มที่จะผลักระการการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ทศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ปริมาณการทำนายชุดรวม 9 ตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ได้มากกว่าชุดอื่น ๆ ซึ่งเป็นชุดที่มีปริมาณการทำนายในลำดับรองลงมา ชุดใดชุดหนึ่งอย่างน้อย 5% (ตาราง 12) ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 4 กลุ่ม โดยมีพีซีเอสเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยเกินเกณฑ์คือ 5.2% ถึง 8.3% โดยมีกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุดคือ มารดากลุ่มรวม

4.5.2 ผลการทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ เมื่อใช้ตัวแปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ มาวิเคราะห์ด้วยวิธีถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น โดยใช้ตัวทำนายชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต ทศนคติต่อบุตร ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ตาราง 13) พบว่า ใน **กลุ่มรวม** ตัวทำนายชุดที่ 1 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ด้วยปริมาณการทำนาย ร้อยละ 39.4 ตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว (ค่าเบต้า .57 และ .15 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดาให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และมีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมากเท่าใด ก็ยิ่งมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 1 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 37.6 ถึง 44.0 โดยทำนายได้สูงสุดกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก มีตัวทำนายที่สำคัญคือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้

ตาราง 13 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มจิตลักษณะเดิม และพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปร ชุดที่ 3 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร และชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปรและกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวม 9 ตัวแปร ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 (1,2,3,4)			ชุดที่ 2 (5,6)			ชุดที่ 3 (7,8,9)			ชุดที่ 4 (1,2,3,4,5,6,7,8,9)			% แตกต่าง
		%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	
		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		
รวม	286	39.4	4, 3	.57, .15	19.9	6,5	.38, .14	41.2	7, 9, 8	.48, .17, .10	53.0	7, 4, 6, 8	.36, .34, .15, .12	11.8*
การศึกษาน้อย	155	42.9	3, 4, 2	.32, .29	12.9	6	.36	47.0	7, 9, 8	.44, .24, .18	56.1	7, 4, 2, 8	.42, .21, .19, .16	9.1*
การศึกษามาก	131	44.0	4	.66	29.3	6,5	.42, .21	33.2	7	.57	51.4	4, 7, 6	.42, .24, .19	7.4*
รายได้น้อย	146	42.3	4, 2, 3	.45, .17, .16	20.5	6	.44	38.7	7, 9, 8	.28, .28, .14	55.3	7, 4, 6	.39, .31, .21	13.0*
รายได้มาก	140	37.6	4	.61	17.7	6,5	.31, .19	43.0	7, 9	.48, .19	53.2	4, 7, 8	.39, .36, .15	10.2*

ค่าเบต้ามียุทธศาสตร์ที่ระดับ .05

* มีความแตกต่างตามเกณฑ์ตั้งแต่ 5% ระหว่างตัวทำนายชุดที่ 4 กับตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือ ชุดที่ 3

1 = เปอร์เซนต์ทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์แบบมาตรฐาน 2 = เปอร์เซนต์ทำนายและค่าเบต้าที่ได้จากการวิเคราะห์แบบเป็นขั้น (Stepwise)

ค่าเบต้า = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (β)

หมายเหตุ : ตัวทำนาย

1 หมายถึง สุขภาพจิต

2 หมายถึง ทักษะคิดต่อบุตร

3 หมายถึง ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว

4 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

5 หมายถึง การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา

6 หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา

7 หมายถึง ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

8 หมายถึง ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร

9 หมายถึง แนวโน้มที่จะผลกระทบะเรื่องการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน

เหตุผล (ค่าเบต้า เท่ากับ .66) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ค่าเบต้า เท่ากับ .61)

พิจารณาการทำนายของตัวแปรชุดที่ 1 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่าง กลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ ไม่พบว่า กลุ่มย่อยคู่ใดมีปริมาณการทำนายแตกต่างกันถึงร้อยละ 5

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา (ตาราง 13) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 2 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศได้ร้อยละ 19.9 ตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .38 และ .14 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดารับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก และรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากเท่าใด ก็ยิ่งมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 2 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 2 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 12.9 ถึง 29.3 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก มีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .42 และ .21 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .36)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 2 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ ไม่พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 2 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามากได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาน้อย (ร้อยละ 29.3 กับ 12.9 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 3 คือ กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร ได้แก่ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลักระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน (ตาราง 13) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหา

เรื่องเพศได้ร้อยละ 41.2 มีตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ ทักษะติดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แนวโน้มที่จะผลักระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .48 , .17 และ .10 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามาก มีแนวโน้มที่จะผลักระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนน้อย และมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมากเท่าใด ก็ยังมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 33.2 ถึง 47.0 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายที่สำคัญคือ ทักษะติดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แนวโน้มที่จะผลักระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .44 , .24 และ .18 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ทักษะติดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .57)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษามาก (ร้อยละ 47.0 กับ 33.2 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 4 จากกลุ่มตัวแปร จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ทางสังคม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ รวม 9 ตัวแปร (ตาราง 13) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศได้ร้อยละ 53.0 มีตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ ทักษะติดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .36 , .34, .15 และ .12 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดามีทัศนคติที่ดีต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามาก ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก และมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมากเท่าใด ก็ยังมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 4 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ

ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 51.4 ถึง 56.1 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายที่สำคัญคือ ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทักษะคิดต่อบุตร และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .42 , .21, .19 และ .16 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .42, .24 และ .19 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 4 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ ไม่พบว่า ตัวทำนายคู่ใดมีปริมาณการทำนายแตกต่างกันถึงร้อยละ 5

สรุปได้ว่าจากตัวทำนายในชุดที่ 1 ทำนายได้ ร้อยละ 37.6 ถึง 44.0 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และทักษะคิดต่อบุตร ตัวทำนายชุดที่ 2 ทำนายได้ ร้อยละ 12.9 ถึง 29.3 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ตัวทำนายชุดที่ 3 ทำนายได้ ร้อยละ 33.2 ถึง 47.0 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ตัวทำนายชุดที่ 4 ทำนายได้ ร้อยละ 51.4 ถึง 56.1 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ปริมาณการทำนายชุดรวม 9 ตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศได้มากกว่าชุดอื่นๆ ซึ่งเป็นชุดที่มีปริมาณการทำนายในลำดับรองลงมา ชุดใดชุดหนึ่งอย่างน้อย 5% (ตาราง 13) ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 4 กลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยเกินเกณฑ์คือ 7.4% ถึง 13.0% โดยมีกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุดคือ กลุ่มมารดาที่มีครอบครัวมีรายได้ต่ำ

4.5.3 ผลการทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม เมื่อใช้ตัวแปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม มาวิเคราะห์ด้วยวิธีถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น โดยใช้ตัวทำนายชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต ทักษะคิดต่อบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ตาราง 14) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 1 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม ด้วยปริมาณการทำนาย ร้อยละ 40.6 ตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว และทักษะคิดต่อบุตร (ค่าเบต้า .40, .25 และ .17 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดาให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัวมาก และมีทักษะคิดที่ดีต่อบุตรมากเท่าใด ก็ยังมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 1 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 24.5 ถึง 59.2 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายที่สำคัญคือ ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และทักษะคิดต่อบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .46, .27 และ .20 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และทักษะคิดต่อบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .40 และ .18 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวแปรชุดที่ 1 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่าง กลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 1 ร่วมกัน สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม ในกลุ่มที่มีการศึกษาน้อยได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษามาก (ร้อยละ 59.2 กับ 24.5 ตามลำดับ) และสามารถทำนายพฤติกรรมดังกล่าวในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย ได้มากกว่ามารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก (ทำนายได้ร้อยละ 52.8 กับ 29.5 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิด ในเรื่องการสอนเพศศึกษา (ตาราง 14) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 2 สามารถทำนาย

ตาราง 14 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม เมื่อใช้
ตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มสถานการณ์ทางสังคม 2 ตัวแปร ชุดที่ 3 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร
และชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปรและกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวม 9 ตัวแปร ในกลุ่มรวม
และกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน	ชุดที่ 1 (1,2,3,4)			ชุดที่ 2 (5,6)			ชุดที่ 3 (7,8,9)			ชุดที่ 4 (1,2,3,4,5,6,7,8,9)			% แตกต่าง
		%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	
		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		
รวม	286	40.6	4, 3, 2	.40, .25, .17	12.8	6, 5	.26, .17	30.3	7, 9	.37, .23	45.7	4, 7, 3, 2, 6	.24, .22, .20, .17, .11	5.1*
การศึกษาน้อย	155	59.2	3, 4, 2	.46, .27, .20	10.2	6, 5	.24, .16	36.5	7, 9	.40, .26	61.0	3, 4, 2, 7	.38, .23, .20, .15	1.8
การศึกษามาก	131	24.5	4, 2	.40, .18	16.0	6	.38	21.5	7	.43	31.8	4, 7	.31, .24	7.3*
รายได้น้อย	146	52.8	3, 4, 2	.40, .33, .19	13.9	6, 5	.27, .19	36.0	7	.58	58.9	3, 7, 2, 4, 6, 8	.36, .22, .22, .17, .13, .12	6.1*
รายได้มาก	140	29.5	4	.52	10.6	6	.29	22.2	9, 7	.29, .23	33.4	4, 7	.42, .19	3.9

ค่าเบต้ามียุทธศาสตร์ที่ระดับ .05

* มีความแตกต่างตามเกณฑ์ตั้งแต่ 5% ระหว่างตัวทำนายชุดที่ 4 กับตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือ ชุดที่ 3

1 = เปอร์เซนต์ทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์แบบมาตรฐาน 2 = เปอร์เซนต์ทำนายและค่าเบต้าที่ได้จากการวิเคราะห์แบบเป็นขั้น (Stepwise)

ค่าเบต้า = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (β)

หมายเหตุ : ตัวทำนาย

1 หมายถึง สุขภาพจิต

2 หมายถึง ทักษะคิดต่อบุตร

3 หมายถึง ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว

4 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

5 หมายถึง การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา

6 หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา

7 หมายถึง ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

8 หมายถึง ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร

9 หมายถึง แนวโน้มที่จะผลักรับรู้เรื่องการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน

พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมได้ร้อยละ 12.8 ตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .26 และ .17 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดารับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก และรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากเท่าใด ก็ยิ่งมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 2 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 2 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 10.2 ถึง 16.0 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก มีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .38) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .24 และ .16 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 2 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 2 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามากได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาน้อย (ร้อยละ 16.0 กับ 10.2 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 คือ กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร ได้แก่ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน (ตาราง 14) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมได้ร้อยละ 30.3 มีตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และแนวโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน (ค่าเบต้า เท่ากับ .37 และ .23 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดามีทศคติต่อที่ดีการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามาก มีแนวโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนน้อยเท่าใด ก็ยิ่งมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ

21.5 ถึง 36.5 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ทักษะต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และแนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน (ค่าเบต้า เท่ากับ .40 และ .26 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ทักษะต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .58)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนแปลงตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษามาก (ร้อยละ 36.5 กับ 21.5 ตามลำดับ) และสามารถทำนายพฤติกรรมดังกล่าวในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ ได้มากกว่ามารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก (ร้อยละ 36.0 กับ 22.2 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 4 จากกลุ่มตัวแปร จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ทางสังคม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ รวม 9 ตัวแปร (ตาราง 14) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนแปลงตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมได้ร้อยละ 45.7 ตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทักษะต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว ทักษะต่อบุตร และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .24 , .22, .20, .17 และ .11 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดาให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามาก มีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัวมาก มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก และรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามากเท่าใด ก็ยิ่งมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนแปลงตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 4 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนแปลงตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 31.8 ถึง 61.0 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายที่สำคัญคือ ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทักษะต่อบุตร และทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .38 , .23, .20 และ .15 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .31, และ .24 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 4 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 4 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษามาก (ร้อยละ 61.0 กับ 31.8 ตามลำดับ) และสามารถทำนายพฤติกรรมดังกล่าวในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ ได้มากกว่ามารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก (ร้อยละ 58.9 กับ 33.4 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่าจากตัวทำนายในชุดที่ 1 ทำนายได้ ร้อยละ 24.5 ถึง 59.2 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษาวลสงวนตัว และทัศนคติต่อบุตร ตัวทำนายชุดที่ 2 ทำนายได้ ร้อยละ 10.2 ถึง 16.0 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ตัวทำนายชุดที่ 3 ทำนายได้ ร้อยละ 21.5 ถึง 36.5 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และแนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ตัวทำนายชุดที่ 4 ทำนายได้ ร้อยละ 31.8 ถึง 61.0 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษาวลสงวนตัว ทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ทัศนคติต่อบุตร และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ปริมาณการทำนายชุดรวม 9 ตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมได้มากกว่าชุดอื่นๆ ซึ่งเป็นชุดที่มีปริมาณการทำนายในลำดับรองลงมา ชุดใดชุดหนึ่งอย่างน้อย 5% (ตาราง 14) ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 3 กลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยเกินเกณฑ์คือ 5.1% ถึง 7.3% โดยมีกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุดคือ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก

4.5.4 ผลการทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น เมื่อใช้ตัวแปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ทางสังคม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มาวิเคราะห์ด้วยวิธีถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นชั้น โดยใช้ตัวทำนายชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต ทศนคติต่อบุตร ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ตาราง 15) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 1 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ด้วยปริมาณการทำนาย ร้อยละ 50.4 ตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และสุขภาพจิต (ค่าเบต้า .54, .26 และ .12 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดาให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก และมีสุขภาพจิตที่ดีมากเท่าใด ก็ยังมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 1 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 46.3 ถึง 60.6 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายที่สำคัญคือ ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และทัศนคติต่อบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .43, .35 และ .16 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และสุขภาพจิต (ค่าเบต้า เท่ากับ .58 และ .19 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวแปรชุดที่ 1 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่าง กลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 1 ร่วมกัน สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ในกลุ่มที่มีการศึกษาน้อย ได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษามาก (ร้อยละ 60.6 กับ 46.3 ตามลำดับ) และสามารถทำนายพฤติกรรมดังกล่าวในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย ได้มากกว่ามารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก (ร้อยละ 55.8 กับ 48.1 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิด ในเรื่องการสอนเพศศึกษา (ตาราง 15) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 2 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ได้ร้อยละ 22.3 ตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .37 และ .19 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดาได้รับการสนับสนุน

ตาราง 15 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปร ชุดที่ 3 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร และชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร กลุ่มสถานการณ์ 2 ตัวแปรและกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวม 9 ตัวแปร ในกลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย 4 กลุ่ม

กลุ่ม	จำ นวน (คน)	ชุดที่ 1 (1,2,3,4)			ชุดที่ 2 (5,6)			ชุดที่ 3 (7,8,9)			ชุดที่ 4 (1,2,3,4,5,6,7,8,9)			% แตก ต่าง
		%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	%	ตัว	ค่าเบต้า ²	
		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		ทำนาย ¹	ทำนาย ²		
รวม	286	50.4	4, 3, 1	.54, .26, .12	22.3	6, 5	.37, .19	47.1	7, 9	.45, .30	62.2	4, 7, 6, 3, 9, 2	.27, .26, .18, .15, .14, .11	11.8*
การศึกษาน้อย	155	60.6	3, 4, 2	.43, .35, .16	15.8	6	.38	53.0	7, 9, 8	.43, .30, .17	69.2	4, 3, 7, 8, 6	.33, .30, .27, .12, .12	8.6*
การศึกษามาก	131	46.3	4, 1	.58, .19	30.5	6, 5	.38, .27	38.6	7, 9	.42, .26	56.0	4, 9, 6, 1	.35, .24, .23, .17	9.7*
รายได้น้อย	146	55.8	4, 3	.51, .41	21.7	6, 5	.37, .20	52.2	7, 9	.52, .27	68.0	7, 3, 4, 6	.35, .29, .29, .19	12.2*
รายได้มาก	140	48.1	4	.68	21.0	6, 5	.34, .21	39.8	7, 9	.39, .31	56.8	4, 7, 8	.52, .24, .15	8.7*

ค่าเบต้ามียุทธศาสตร์ที่ระดับ .05 * มีความแตกต่างตามเกณฑ์ตั้งแต่ 5% ระหว่างตัวทำนายชุดที่ 4 กับตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือ ชุดที่ 3

1 = เปอร์เซนต์ทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์แบบมาตรฐาน 2 = เปอร์เซนต์ทำนายและค่าเบต้าที่ได้จากการวิเคราะห์แบบเป็นขั้น (Stepwise)

ค่าเบต้า = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (β)

หมายเหตุ : ตัวทำนาย

1 หมายถึง สุขภาพจิต

2 หมายถึง ทักษะคิดต่อบุตร

3 หมายถึง ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว

4 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

5 หมายถึง การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา

6 หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา

7 หมายถึง ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

8 หมายถึง ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร

9 หมายถึง แนวโน้มที่จะผลักระเบิดการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน

ทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก และรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากเท่าใด ก็ยังมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 2 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 2 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 15.8 ถึง 30.5 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก มีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .38 และ .27 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .38)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 2 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 2 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามากได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาน้อย (ร้อยละ 30.5 กับ 15.8 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 3 คือ กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร ได้แก่ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน (ตาราง 15) พบว่า ใน กลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ได้ร้อยละ 47.1 ตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน (ค่าเบต้า เท่ากับ .45 และ .30 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดามีทศคติที่ดีต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามาก และมีแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนน้อยเท่าใด ก็ยังมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 2 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 38.6 ถึง 53.0 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายที่สำคัญคือ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .43 , .30 และ .17 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน (ค่าเบต้า เท่ากับ .42 และ .26 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 3

ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษามาก (ร้อยละ 53.0 กับ 38.6 ตามลำดับ) และสามารถทำนายพฤติกรรมดังกล่าวกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติได้น้อย ได้มากกว่ามารดาที่ครอบครัวยุติได้มาก (ร้อยละ 55.2 กับ 39.8 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 4** จากกลุ่มตัวแปร จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ รวม 9 ตัวแปร (ตาราง 15) พบว่า ในกลุ่มรวม ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ได้ร้อยละ 62.2 ตัวทำนายสำคัญ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทักษะต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว แนวโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และทักษะต่อบุตร (ค่าเบต้า เท่ากับ .27 , .26, .18, .15, .14 และ .11 ตามลำดับ) หมายความว่า ยิ่งมารดาให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีทักษะที่ดีต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามาก รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก มีค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัวมาก มีแนวโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนน้อย และมีทักษะที่ดีต่อบุตรมากเท่าใด ก็ยิ่งมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 4** ในกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 56.0 ถึง 69.2 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายที่สำคัญคือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษาสงวนตัว ทักษะต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา (ค่าเบต้า เท่ากับ .33 , .30, .27, .12 และ .12 ตามลำดับ) และทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แนวโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาและสุขภาพจิต (ค่าเบต้า เท่ากับ .35, .29, .23 และ .17 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 4** โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในระหว่างกลุ่มมารดาที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย โดยใช้ปริมาณความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 4 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ได้ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษามาก (ร้อยละ 69.2 กับ 56.0 ตามลำดับ) และสามารถทำนายพฤติกรรมดังกล่าวในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติได้น้อย ได้มากกว่ามารดาที่ครอบครัวยุติได้มาก (ร้อยละ 68.0 กับ 56.8 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่า จากตัวทำนายในชุดที่ 1 ทำนายได้ ร้อยละ 46.3 ถึง 60.6 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วงศ์ และสุขภาพจิตตัวทำนายชุดที่ 2 ทำนายได้ ร้อยละ 15.8 ถึง 30.5 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ตัวทำนายชุดที่ 3 ทำนายได้ ร้อยละ 38.6 ถึง 53.0 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ตัวทำนายชุดที่ 4 ทำนายได้ ร้อยละ 56.0 ถึง 69.2 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วงศ์ แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ปริมาณการทำนายชุดรวม 9 ตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นได้มากกว่าชุดอื่นๆ ซึ่งเป็นชุดที่มีปริมาณการทำนายในลำดับรองลงมา ชุดใดชุดหนึ่งอย่างน้อย 5% (ตาราง 15) ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 4 กลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยเกินเกณฑ์ คือ 8.6% ถึง 12.2% โดยมีกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุดคือ กลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย

บทที่ 5

การสรุปและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “ลักษณะทางจิตสังคมของมารดาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรวัยรุ่นหญิงเรื่องเพศศึกษา” เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งด้านจิตลักษณะและด้านสถานการณ์ ที่ส่งผลถึงพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา โดยบทนี้จะกล่าวถึงการสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน การสรุปและอภิปรายนอกเหนือสมมติฐาน สรุปผลเกี่ยวกับลักษณะของมารดากลุ่มเสี่ยง สรุปปัจจัยเชิงเหตุและผลของจิตลักษณะด้านสำคัญ ข้อดีและข้อจำกัดของการวิจัย ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนา และข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน

จากการประมวลทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ทำให้สามารถตั้งสมมติฐานในงานวิจัยนี้ได้จำนวน 4 ข้อ ซึ่งทดสอบโดยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในบทที่ 4 และสามารถสังเคราะห์ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสรุปผลตามสมมติฐานในแต่ละข้อได้ดังนี้

5.1.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1

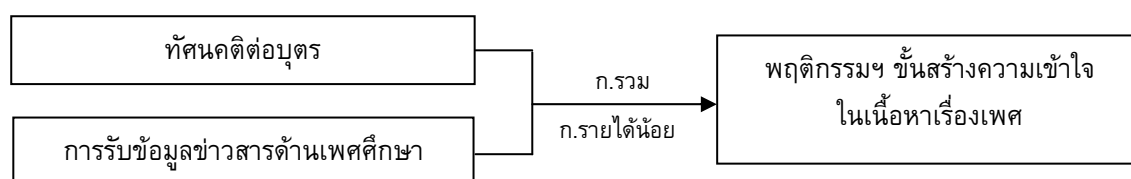
สมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า มารดาที่มีทัศนคติต่อบุตรมาก ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก เป็นมารดาที่พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แต่ละชั้น (ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาในกลุ่มที่มีลักษณะตรงข้าม

การสรุปผลตามสมมติฐานในข้อนี้ มาจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ ทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ส่วนตัวแปรตาม มี 4 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้น ได้แก่ 1) ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา 2) ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และ 3) ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น โดยจะวิเคราะห์ตัวแปรตามทีละด้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ พบผลที่เป็นไปตามความคาดหวัง 5 ประการ ดังต่อไปนี้

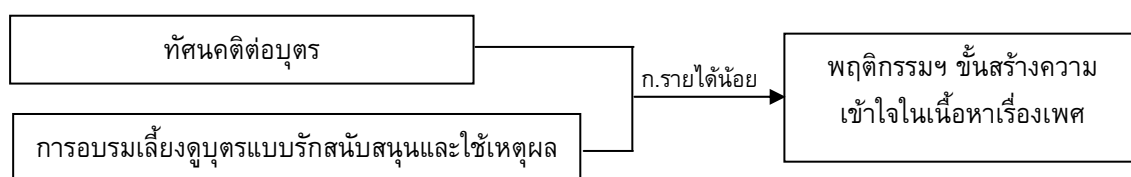
1) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว กล่าวคือ มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามากกว่ามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบในมารดากลุ่มรวม

2) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว และแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัวด้วย คือ 2.1) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อบุตรและการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา กล่าวคือ มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก และรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากพร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่มีลักษณะทั้งสองด้านน้อยพร้อมกัน พบในมารดากลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย (ภาพประกอบ 5)

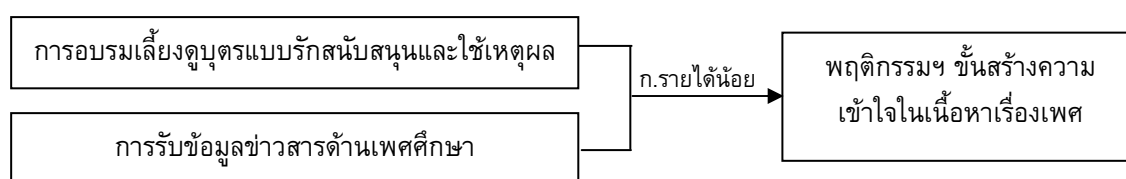
ภาพประกอบ 10 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางของตัวแปรทัศนคติต่อบุตร และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1

2.1) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อบุตรและการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล กล่าวคือ มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก และให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมากพร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่มีลักษณะทั้งสองด้านน้อยพร้อมกัน พบในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ (ภาพประกอบ 6)

ภาพประกอบ 11 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางของตัวแปรทัศนคติต่อบุตร และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1

2.2) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลและการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา กล่าวคือ มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากพร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่มีลักษณะทั้งสองด้านน้อยพร้อมกัน พบในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติรายได้น้อย (ภาพประกอบ 7)

ภาพประกอบ 12 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางของตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1

2.3) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว กล่าวคือ มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก หรือให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นมารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย หรือให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบในมารดากลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติรายได้มาก

3) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว กล่าวคือ 3.1) มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม มากกว่ามารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย พบในมารดากลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก และมารดาที่ครอบครัวยุติรายได้มาก 3.2) มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม มากกว่ามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบในมารดากลุ่มรวม

4) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว กล่าวคือ 4.1) มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรน้อย พบในมารดากลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติรายได้มาก 4.2) มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรัก

สนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบในมารดากลุ่มรวม และ 4.3) มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาน้อย พบในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 เพียงบางส่วน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบว่า ทักษะคิดต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้น (ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น อย่างชัดเจนสำหรับตัวแปรทักษะคิดต่อบุตร พบในงานวิจัย เช่น งานวิจัยของ ดวงเดือน พันธมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ งามตา วนิทานนท์ (2528) ที่ศึกษากลุ่มจิตลักษณะของมารดาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตร ปรากฏผลว่า มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก เป็นผู้ให้วิธีอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนมาก และในงานวิจัยของ สุธาสนี ทองลิ้ม (2548) ศึกษาจิตลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จำนวน 360 คน มีอายุเฉลี่ย 36 ปี พบว่า ทักษะคิดต่อบุตรร่วมกับจิตลักษณะอื่นอีก 2 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองในกลุ่มรวมได้ 20.1 % โดยทักษะคิดต่อบุตรเข้าทำนายได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .25) ยิ่งกว่านั้น ทักษะคิดต่อบุตรร่วมกับตัวแปรจิตลักษณะและสถานการณ์อื่นรวม 10 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมดังกล่าวของผู้ปกครองกลุ่มที่มีการศึกษาสูงได้ 33.7 % โดยทักษะคิดต่อบุตรเข้าทำนายได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .27) สำหรับตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล พบในงานวิจัย เช่น ดวงเดือน พันธมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) ได้ทำการศึกษาตัวแปรต้นสถานการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 อายุ 10 – 13 ปี และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 อายุ 12 – 15 ปี รวมเป็นนักเรียนทั้งสิ้น 1,600 คน และผู้ปกครองนักเรียนเหล่านี้ทุกคน พบว่า ปริมาณการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลของบิดามารดา สามารถทำนายปริมาณการควบคุมการเปิดรับสื่อมวลชนของบิดามารดาของบิดามารดาได้มากที่สุดคือ 24 % และทำนายปริมาณการควบคุมการเข้าใจเนื้อหาได้ 21 % ในขณะที่ทำนายปริมาณการควบคุมการยอมตามการชักจูงของสื่อมวลชนได้ 14 % ในผู้ปกครองกลุ่มรวม โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าอาร์เท่ากับ .21, .27 และ .28 ตามลำดับ) และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 (ค่าอาร์เท่ากับ .48, .41 และ .31 ตามลำดับ) และพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผล สามารถทำนายปริมาณการควบคุมบุตรทั้ง 3 ด้านนี้ในผู้ปกครองของบุตรหญิงมากกว่าผู้ปกครองของบุตรชาย และในงานวิจัยของ งามตา วนิทานนท์ (2536) ที่ศึกษาจิตลักษณะของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างคือ

บิดาหรือมารดาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในแต่ละครอบครัว ซึ่งมีบุตรอายุระหว่าง 8 ปี ถึง 15 ปี อย่างน้อยหนึ่งคนในครอบครัวนั้น เป็นครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 545 คน พบว่า ทศนคติต่อบุตรร่วมกับตัวแปรจิตลักษณะอีก 2 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรด้านสร้างความสนใจรับทราบและด้านสร้างความเข้าใจเนื้อความได้ 9 % และ 8 % ตามลำดับ ในบิดามารดา กลุ่มรวม โดยมีทศนคติต่อบุตรเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 (ค่าอาร์เท่ากับ .19 และ .19 ตามลำดับ) และสามารถทำนายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูด้านสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามในบิดามารดา กลุ่มรวมได้ 6 % โดยมีทศนคติต่อบุตรเป็นตัวทำนายลำดับที่ 3 (ค่าอาร์เท่ากับ .14 และพบอีกว่า การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดู เพื่อความสนใจรับทราบเรื่องพุทธศาสนา ในกลุ่มบิดามารดา รวม (ค่าอาร์เท่ากับ .25) และยังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรด้านสร้างความเข้าใจเนื้อหาเรื่องพุทธศาสนา (ค่าอาร์เท่ากับ .25) นอกจากนี้ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนยังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดูด้านสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการอบรมสั่งสอนทางพุทธศาสนาของบิดามารดา (ค่าอาร์เท่ากับ .22) สำหรับตัวแปรการรับรู้ข่าวสารด้านเพศ พบในงานวิจัย เช่น รุจิเรศ พิษิตานนท์ (2546) ได้ศึกษาการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกินของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 650 คน พบว่า การรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพ เมื่อร่วมกับตัวแปรชุดจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการกินอาหารเหมาะสมกับสุขภาพได้ 19.4 % ในนักเรียนกลุ่มรวม โดยการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .09) ยิ่งกว่านั้น การรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพเมื่อร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร ทำนายพฤติกรรมฉลาดเลือกกินได้ 28.6 % ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาต่ำ โดยการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .16) เช่นเดียวกับ สิริมล ธีระประทีป (2549) ศึกษาการเปิดรับข่าวสารทางเพศที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรบกวนสงวนตัวของนักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา จำนวน 501 คน โดยมีอายุเฉลี่ย 18.72 ปี พบว่า การเปิดรับข่าวสารทางเพศเมื่อเข้าร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมได้ 52.4 % ในนักเรียนกลุ่มรวม โดยการเปิดรับข่าวสารทางเพศเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .15) ยิ่งกว่านั้น การเปิดรับข่าวสารทางเพศเมื่อร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมรบกวนสงวนตัวได้ 57.2 % ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องหญิงมาก โดยการเปิดรับข่าวสารทางเพศเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .15) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) ศึกษาการเปิดรับข่าวสารทางเพศที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ในโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 จำนวน 480 คน โดยมีอายุเฉลี่ย 15 ปี 5 เดือน พบว่า การเปิดรับข่าวสารทางเพศ เมื่อเข้าร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 8 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตนได้ 18.0 % ในกลุ่ม

นักเรียนที่บิดามีการศึกษามาก โดยการเปิดรับข่าวสารทางเพศเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .21) ยิ่งกว่านั้น การเปิดรับข่าวสารทางเพศเมื่อร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่นๆ อีก 8 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศได้ 31.0 % ในนักเรียนกลุ่มรวม โดยการเปิดรับข่าวสารทางเพศเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .32) นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อบุตร ทัศนคติต่อพฤติกรรมและความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร เช่น งานวิจัยของ สุทธาสินี ทองลิ้ม (2548) พบผลวิจัยว่า ในกลุ่มผู้ปกครองที่มีเด็กในการดูแลเป็นกลุ่มเพศหญิง ผู้ปกครองที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนมาก และมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่บุตรหลานมากกว่า และมีพฤติกรรมผลักรถการดูแลบุตรให้แก่ทางโรงเรียนน้อยกว่าผู้ปกครองประเภทตรงข้าม ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทัศนคติต่อพฤติกรรม และสุขภาพจิต เช่น งานวิจัยของ สิริมล ธีระประทีป. 2549 พบผลว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาวงสวณตัวมาก เป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนเกี่ยวกับพฤติกรรมรักษาวงสวณตัวมากกว่า นักเรียนประเภทตรงข้าม 2) ในกลุ่มที่มีพี่น้องมาก นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาวงสวณตัวมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมมากกว่า นักเรียนประเภทตรงข้าม และ 3) ในกลุ่มที่นักเรียนระดับชั้น ปวส.2 นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาวงสวณตัวมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม

5.1.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2

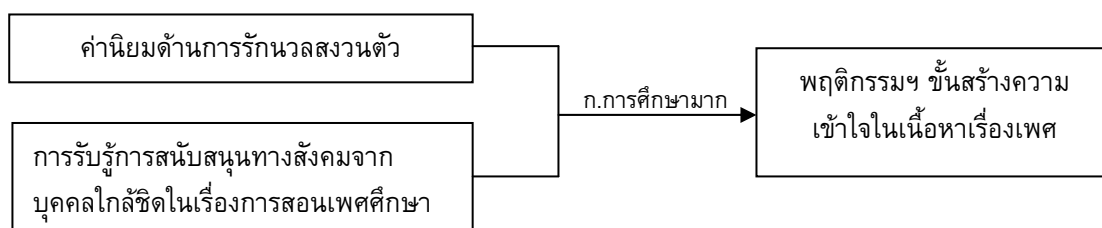
สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก มีค่านิยมด้านการรักษาวงสวณตัวมาก และรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก เป็นมารดาที่พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แต่ละชั้น (ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาในกลุ่มที่มีลักษณะตรงข้าม

การสรุปผลตามสมมติฐานในข้อนี้ มาจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษาวงสวณตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ส่วนตัวแปรตาม มี 4 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้น ได้แก่ 1) ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา 2) ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และ 3) ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น โดยจะวิเคราะห์ตัวแปรตามที่ละด้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ พบผลที่เป็นไปตามความคาดหมาย 4 ประการ คือ

1) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว กล่าวคือ 1.1) มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา มากกว่ามารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรน้อย พบในมารดากลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุคใหม่ได้มาก 1.2) มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา มากกว่ามารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวน้อย พบในมารดากลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และ 1.3) มารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา มากกว่ามารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย พบในมารดากลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุคใหม่ได้มาก

2) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัวแปร และแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัวด้วย คือ 2.1) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา กล่าวคือ มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัวมาก และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามากพร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมากกว่ามารดาที่มีลักษณะทั้งสองด้านน้อยพร้อมกัน พบในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก (ภาพประกอบ 8)

ภาพประกอบ 13 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางของตัวแปรค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1

ความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และ ขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนบุตร เรื่องเพศศึกษารวม 3 ขั้น อย่างชัดเจน สำหรับตัวแปรความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร พบในงานวิจัย เช่น งานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวัน อรพินท์ ชูชม และ งามตา วรินทร์านนท์ (2528) ศึกษาจิตลักษณะด้านความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 11 ด้าน สามารถทำนายวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาสูงได้สูงสุด 29 % โดยความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็นตัวทำนายลำดับที่ 3 (ค่าอาร์เท่ากับ .18) ยิ่งกว่านั้น ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของมารดา ร่วมกับจิตลักษณะอื่น ๆ อีก 11 ด้าน ทำนายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลของมารดาได้ 40 % ในมารดาทั้งหมด โดยความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าอาร์เท่ากับ .48) และงานวิจัยของ สุทธาสินี ทองลิ่ม (2548) ศึกษาจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จำนวน 360 คน พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร เมื่อร่วมกับจิตลักษณะตามสถานการณ์อื่น ๆ อีก 2 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ได้สูงสุด 25.8 % ในกลุ่มผู้ปกครองที่มีอายุน้อย โดยความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .24) ยิ่งกว่านั้น ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ร่วมกับจิตลักษณะและสถานการณ์อื่น ๆ อีก 10 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ได้ 34.2 % ในกลุ่มผู้ปกครองที่มีบุตรคนแรก โดยความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .17) เช่นเดียวกับกับ งานวิจัยของ วรพรรณ อัสวกุล และคนอื่น ๆ (2546) ศึกษาจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลทันตสุขภาพแก่บุตรก่อนวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย มารดาที่มีบุตรอายุ 5 ปี (กำลังเรียนในโรงเรียนอนุบาล) มารดาเป็นผู้เลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง จำนวน 843 คน พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนในการเลี้ยงดูบุตรให้มีสุขภาพดี เมื่อร่วมกับตัวแปรสถานการณ์อื่น ๆ และกลุ่มจิตลักษณะอีก 6 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมดูแลทันตสุขภาพของบุตรก่อนวัยเรียนด้านการดูแลรักษาความสะอาดช่องปากบุตรได้มากที่สุดคือ 21 % ในมารดาทั้งหมด โดยความเชื่ออำนาจในตนในการเลี้ยงดูบุตรให้มีสุขภาพดีเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .17) สำหรับตัวแปรค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว พบในงานวิจัย เช่น สิริมล ธีระประทีป (2549) ได้ศึกษาจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักษานวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา มีอายุโดยเฉลี่ย 18.72 ปี จำนวน 501 คน พบว่า ค่านิยมในการรักษานวลสงวนตัวเมื่อร่วมกับตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะและกลุ่มสถานการณ์อื่น ๆ อีก 7 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติต่อพฤติกรรมรักษานวลสงวนตัวได้ 52 % ในนักเรียนหญิงทั้งหมด โดยค่านิยมในการรักษานวลสงวนตัวเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .44) ยิ่งกว่านั้น ยังสามารถทำนายพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสมได้ 52.4 % ในนักเรียนหญิงทั้งหมด โดยค่านิยมในการรักษานวลสงวนตัวเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .46) และยังสามารถ

ทำนายความเชื่ออำนาจในตนเกี่ยวกับพฤติกรรมรักษนวลสงวนตัวได้ 48 % ในนักเรียนหญิงกลุ่มรวม โดยค่านิยมในการรักษนวลสงวนตัวเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรกด้วย (ค่าเบต้าเท่ากับ .44) สำหรับตัวแปรการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา พบในงานวิจัย เช่น จันท์แรม เรือนแป้น (2546) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับทักษะการทำหน้าที่พ่อแม่ต่อลูกวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ คู่สมรสที่มีบุตรในระย่วัยรุ่นตอนต้น พบว่า ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสนับสนุนทางสังคมจากสมาชิกในครอบครัว และทั้งสองตัวแปรจะมีความสัมพันธ์ทางลบกับทุกองค์ประกอบย่อยของตัวแปร ความเครียดของครอบครัว เนื่องจากความสัมพันธ์ที่ดีและการสนับสนุนทางสังคมระหว่างสมาชิกในครอบครัวสามารถลดความเครียดจากทุกปัญหา จึงมีความสำคัญต่อการทำหน้าที่บิดามารดา และในงานวิจัยของ ดุจเดือน พันธุมนาวัน และอัมพร ม้าคนอง (2547) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 595 คน พบผลว่า การสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้า เมื่อรวมกับสถานการณ์อื่น ๆ อีก 2 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในด้านการสนับสนุนทางสังคมได้มากที่สุดคือ 25.1 % และทำนายพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในด้านการรับนวัตกรรมได้ 18.4 % ในขณะที่ทำนายพฤติกรรมพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในด้านการสอนได้ 17.1 % ในครูกลุ่มรวม โดยการสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้าเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของพฤติกรรมพัฒนานักเรียนทั้ง 3 ด้าน (ค่าเบต้าเท่ากับ .13, .15 และ .11 ตามลำดับ) และยังพบในงานวิจัยของ สุราสินี ทองลิ้ม (2548) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัว เมื่อรวมกับตัวแปรสถานการณ์และชุดจิตลักษณะรวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตรได้ 34.7 % ในผู้ปกครองกลุ่มรวม โดยการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในครอบครัวเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .19) และยังรวมกับสถานการณ์อื่น ๆ อีก 3 ตัวแปร ทำนายทัศนคติต่อพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียนได้ 41.8 % ในผู้ปกครองกลุ่มรวม โดยการสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัวเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .12) นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนของสามีในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ความรู้เกี่ยวกับทันตสุขภาพ และทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาทันตสุขภาพแก่บุตร งานวิจัยของ วรวรรณ อัสวกุล (2546) พบผลว่า ในกลุ่มมารดาฐานะเศรษฐกิจต่ำมารดาที่ได้รับการสนับสนุนจากสามีในการดูแลสุขภาพบุตรมาก มีความรู้เกี่ยวกับทันตสุขภาพมาก และมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาทันตสุขภาพบุตรมาก มีพฤติกรรมรักษาความสะอาดในช่องปากแก่บุตรมากกว่ามารดาประเภทตรงข้าม และมีงานวิจัยที่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และความเชื่ออำนาจในตน เกี่ยวกับพฤติกรรมรักษนวลสงวนตัว ของ สิริมล ธีระประทีป (2549) ผลวิจัยพบว่า ในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นปวส.2 นักเรียนที่มีค่านิยมในการรักษนวลสงวนตัวมาก และมีความเชื่ออำนาจในตนเกี่ยวกับพฤติกรรมรักษนวลสงวนตัวมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม และยังมี

งานวิจัยที่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้าง ของ ดุจเดือน พันธุมนาวิน (2547) ผลวิจัยพบว่า 1) ในกลุ่มตัวอย่างรวม หัวหน้าที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความเชื่ออำนาจในตนมาก และได้รับการสนับสนุนจากองค์กรมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์มากกว่า หัวหน้าประเภทตรงข้าม 2) ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง หัวหน้าที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความเชื่ออำนาจในตนมาก และได้รับการสนับสนุนจากองค์กรมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมมากกว่า หัวหน้าประเภทตรงข้าม

5.1.3 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 กล่าวว่า มารดาที่มีการศึกษาน้อย และครอบครัวมีรายได้ต่ำ เป็นผู้มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แต่ละชั้น (ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น น้อยกว่ามารดาที่มีลักษณะตรงกันข้าม

การสรุปผลตามสมมติฐานในข้อนี้ มาจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร คือ 1) ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก และ 2) ระดับรายได้ของครอบครัว แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก และ กลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ ส่วนตัวแปรตาม มี 13 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้น ได้แก่ 1) ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา 2) ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และ 3) ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น โดยสมมติฐานในส่วนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหากลุ่มเสี่ยง ที่มีพฤติกรรมดังกล่าวที่เหมาะสมน้อย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ พบผลที่เป็นไปตามความคาดหมายบางส่วน 3 ประการ คือ 1) มารดาที่มีการศึกษาน้อย มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา น้อยกว่ามารดาที่มีการศึกษามาก พบในกลุ่มรวม 2) มารดาที่มีการศึกษาน้อย มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ น้อยกว่ามารดาที่มีการศึกษามาก พบในกลุ่มรวม และ 3) มารดาที่มีการศึกษาน้อย มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น น้อยกว่ามารดาที่มีการศึกษามาก พบในกลุ่มรวม ผลดังกล่าวสนับสนุนสมมติฐานที่ 3 เพียงบางส่วน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ทำให้ทราบว่า ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้น ได้แก่ 1) ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา 2) ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และ 3)

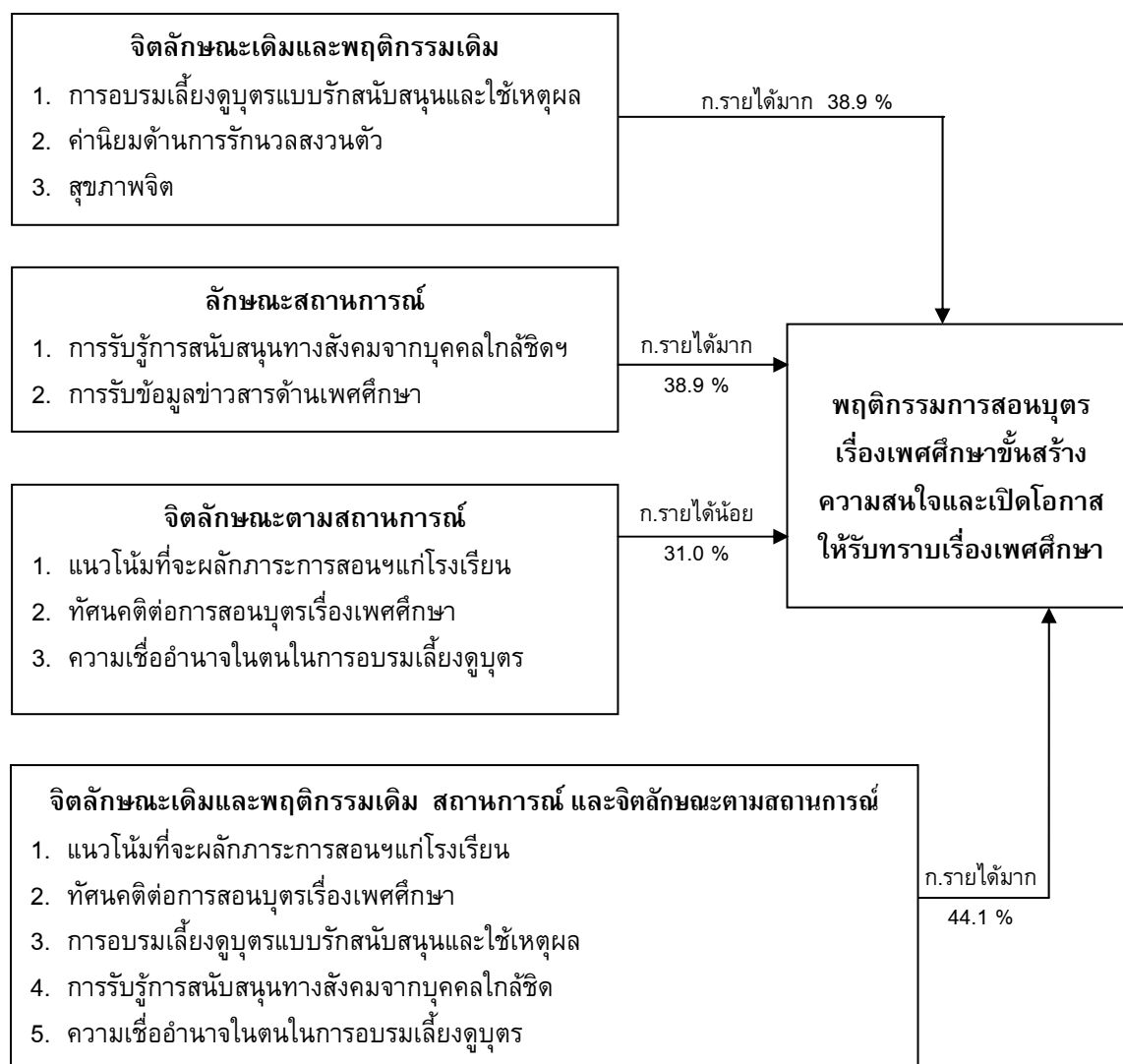
ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตร เรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับระดับการศึกษา เช่น งานวิจัยของ ธนวดี บุญลือ และคนอื่น ๆ (2546) ศึกษาสาเหตุที่บิดามารดาส่วนใหญ่ไม่ได้สอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตร พบว่า สาเหตุที่บิดามารดาส่วนใหญ่ไม่ได้สอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตร เพราะ บิดามารดามีการศึกษาน้อย และในงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการควบคุมอิทธิพล สื่อมวลชนของครอบครัว พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์และเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของการควบคุมการเปิดรับสื่อมวลชนของเด็ก และพบว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงควบคุมการเปิดรับสื่อมวลชนของเด็กมากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาดำทั้ง 3 ด้าน เช่นเดียวกับ งามตา วนิทานนท์ (2536) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธศาสนา พบว่า ระดับการศึกษามีความเกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธศาสนา โดยผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปานกลางให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธเฉพาะด้านสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามได้มากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับสูง และพบอีกว่า ตัวแปรวิถีชีวิตแบบพุทธ การปฏิบัติทางพุทธ และความเชื่อทางพุทธ สามารถร่วมกันทำนายการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามแนวพุทธด้านสร้างความสนใจรับทราบ ได้ร้อยละ 54 ในกลุ่มบิดามารดาที่มีระดับเศรษฐกิจสูงในงานวิจัยของ ชุติมา ทองนุ่ม (2547) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมารดาในการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี ในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า มารดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา และประถมศึกษา มีพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในบุตรดีกว่ามารดาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา และ สุชาสินี ทองลิ้ม (2548) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัยเรียน พบว่า ระดับการศึกษามีความเกี่ยวข้องกับการรับผิดชอบบุตรในวัยเรียน โดยที่ผู้ปกครองที่มีการศึกษามาก มีพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้มากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาน้อย และยังพบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้มาก มีพฤติกรรมส่งเสริมการเรียนรู้มากกว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อย สำหรับตัวแปรระดับรายได้ของครอบครัว พบในงานวิจัย เช่น ดวงเดือน พันธมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) ศึกษาการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย พบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะสูง เป็นผู้ที่ควบคุมบุตรทางด้านการเปิดรับสื่อมวลชน การเข้าใจเนื้อหา และการยอมตามการชักจูง มากกว่าผู้ปกครองประเภทตรงข้าม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวดี บุญลือ และคนอื่น ๆ (2546) พบว่า สาเหตุที่บิดามารดาส่วนใหญ่ไม่ได้สอนเรื่องเพศศึกษาแก่บุตร เพราะ บิดามารดามีฐานะยากจน จึงต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ทำให้ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนบุตร

5.1.4 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 กล่าวว่า ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม 4 ตัวแปร ตัวแปรชุดจิตลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปรร่วมกัน

สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แต่ละชั้น (ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ได้มากกว่าตัวแปรชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวด้วยปริมาณการทำนายตั้งแต่ 5 เปอร์เซนต์ขึ้นไป

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น (Standard and Stepwise Multiple Regression Analysis) ของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ด้วยตัวทำนายชุดที่ 4 (จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์) รวม 9 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือ ชุดที่ 3 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ 5% ใน

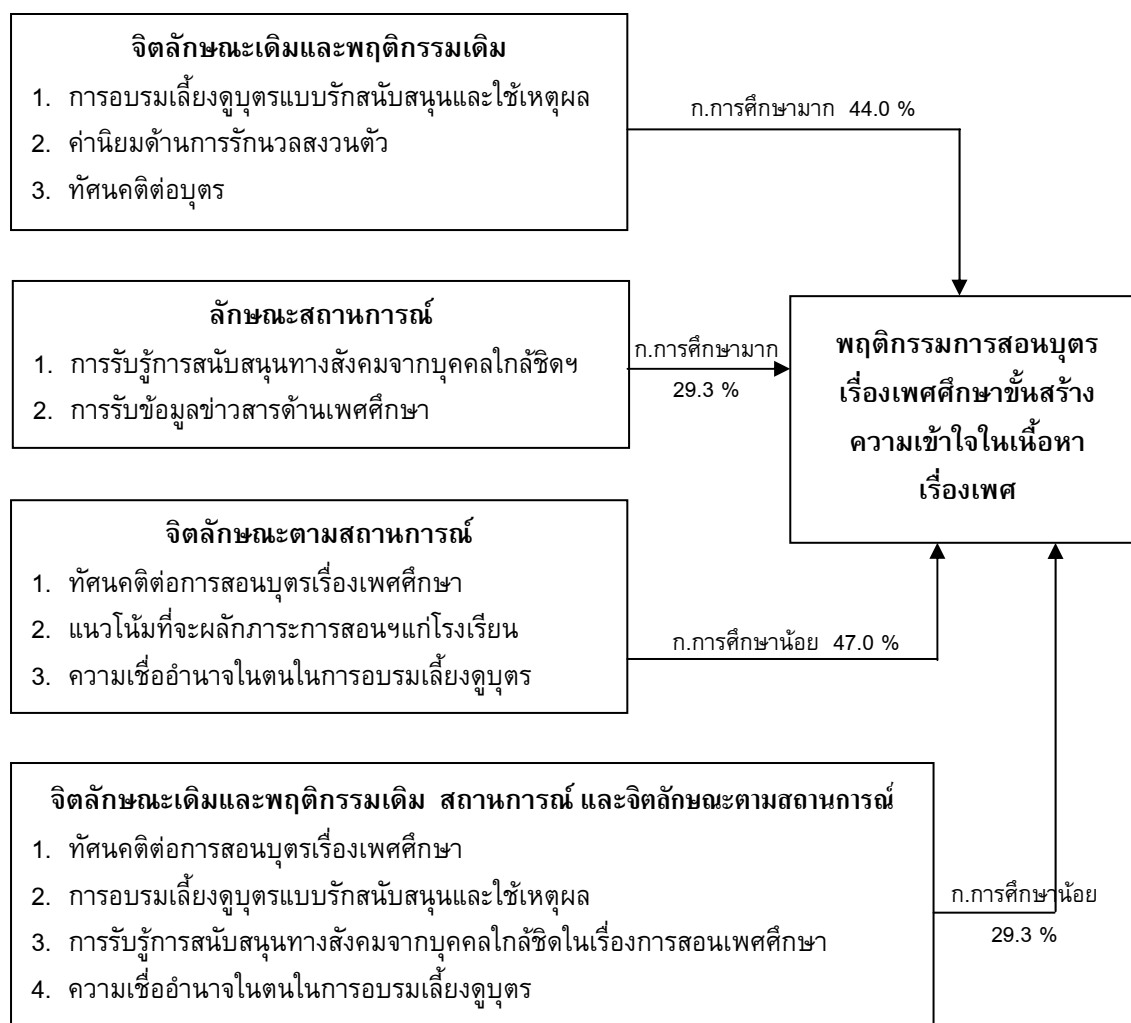

ภาพประกอบ 14 ผลการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยังมีรายได้มาก

กลุ่มตัวอย่างโดยรวมและกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม จาก 4 กลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยเกินเกณฑ์คือ 7.5% ถึง 19.6% โดยมีกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุดคือ กลุ่มมารดาที่ครอบครัวยังมีรายได้มาก โดยตัวทำนายชุดที่ 4 (ชุดรวม) สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยังมีรายได้มากได้ 44.1 % พบตัวแปรสำคัญ ที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ แนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ทศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล

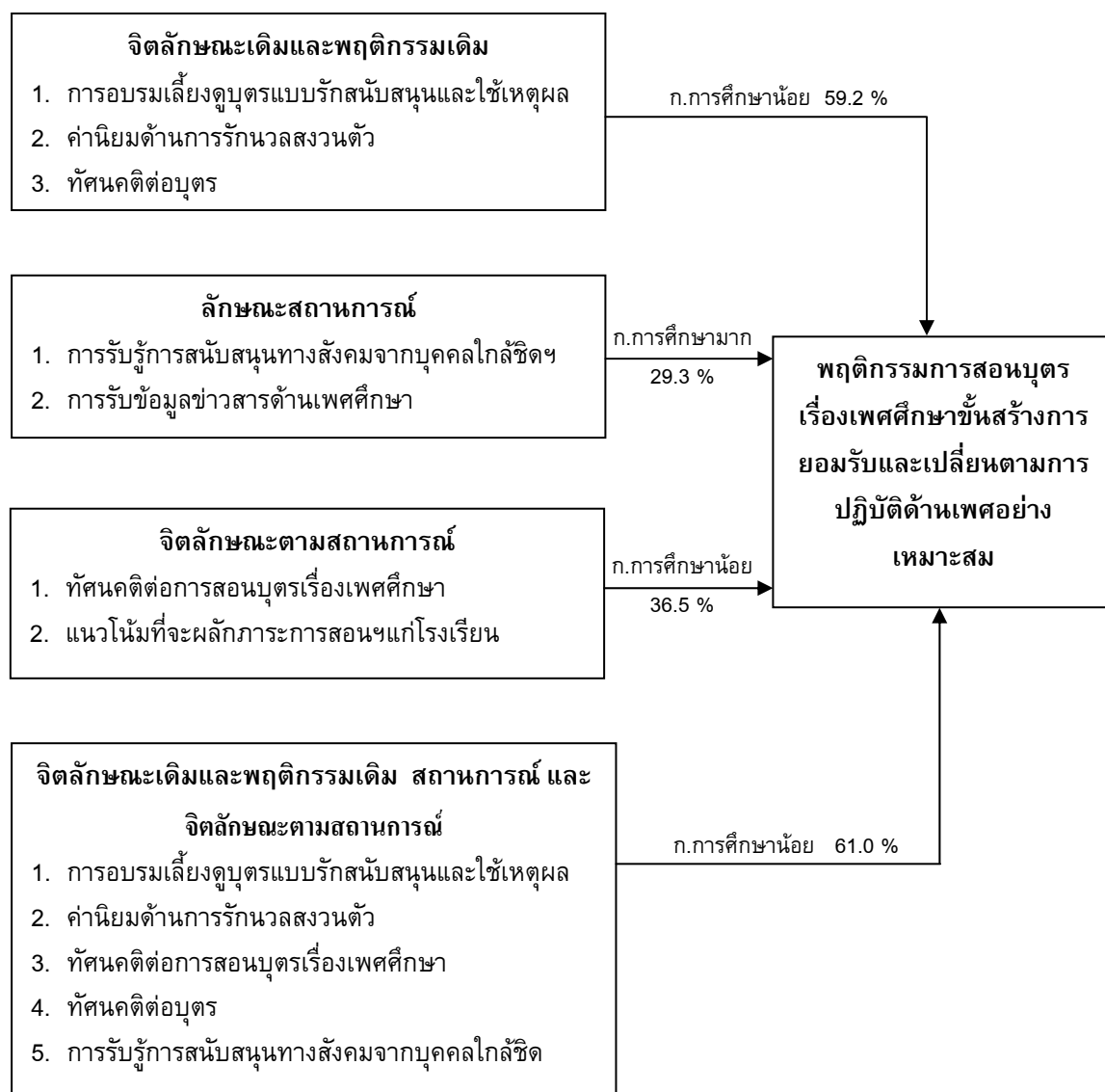
ใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร **ตัวทำนายชุดที่ 1 (จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม)** สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มีรายได้มากได้ 38.9% พบตัวแปรสำคัญ คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และสุขภาพจิต **ตัวทำนายชุดที่ 3 (จิตลักษณะตามสถานการณ์)** สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยได้ 31.0 % พบตัวแปรสำคัญ คือ แนวโน้มที่จะผลักระบบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร **ตัวทำนายในชุดที่ 2 (ลักษณะสถานการณ์)** สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มากได้ 16.8 % พบตัวแปรสำคัญ คือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ภาพประกอบ 9) ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา จึงสนับสนุนสมมติฐานเพียงบางส่วน

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ด้วยตัวทำนายชุดที่ 4 (จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์) รวม 9 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือ ชุดที่ 3 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ 5% ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยเกินเกณฑ์คือ 9.1% ถึง 18.2% โดยมีกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุดคือ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยตัวทำนายชุดที่ 4 (ชุดรวม) สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามากได้ 56.1 % พบตัวแปรสำคัญ ที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร **ตัวทำนายชุดที่ 3 (จิตลักษณะตามสถานการณ์)** สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้ 47.0 % พบตัวแปรสำคัญ คือ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แนวโน้มที่จะผลักระบบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร **ตัวทำนายชุดที่ 1 (จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม)** สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามากได้ 44.0 % พบตัวแปรสำคัญ คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และทัศนคติต่อบุตร **ตัวทำนายในชุดที่ 2 (ลักษณะสถานการณ์)** สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามากได้ 29.3 % พบตัวแปรสำคัญ คือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ภาพประกอบ 10) ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ จึงสนับสนุนสมมติฐานทั้งหมด

ภาพประกอบ 15 ผลการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม ด้วยตัวทำนายชุดที่ 4 (จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์) รวม 9 ตัวแปร ร่วมกัน

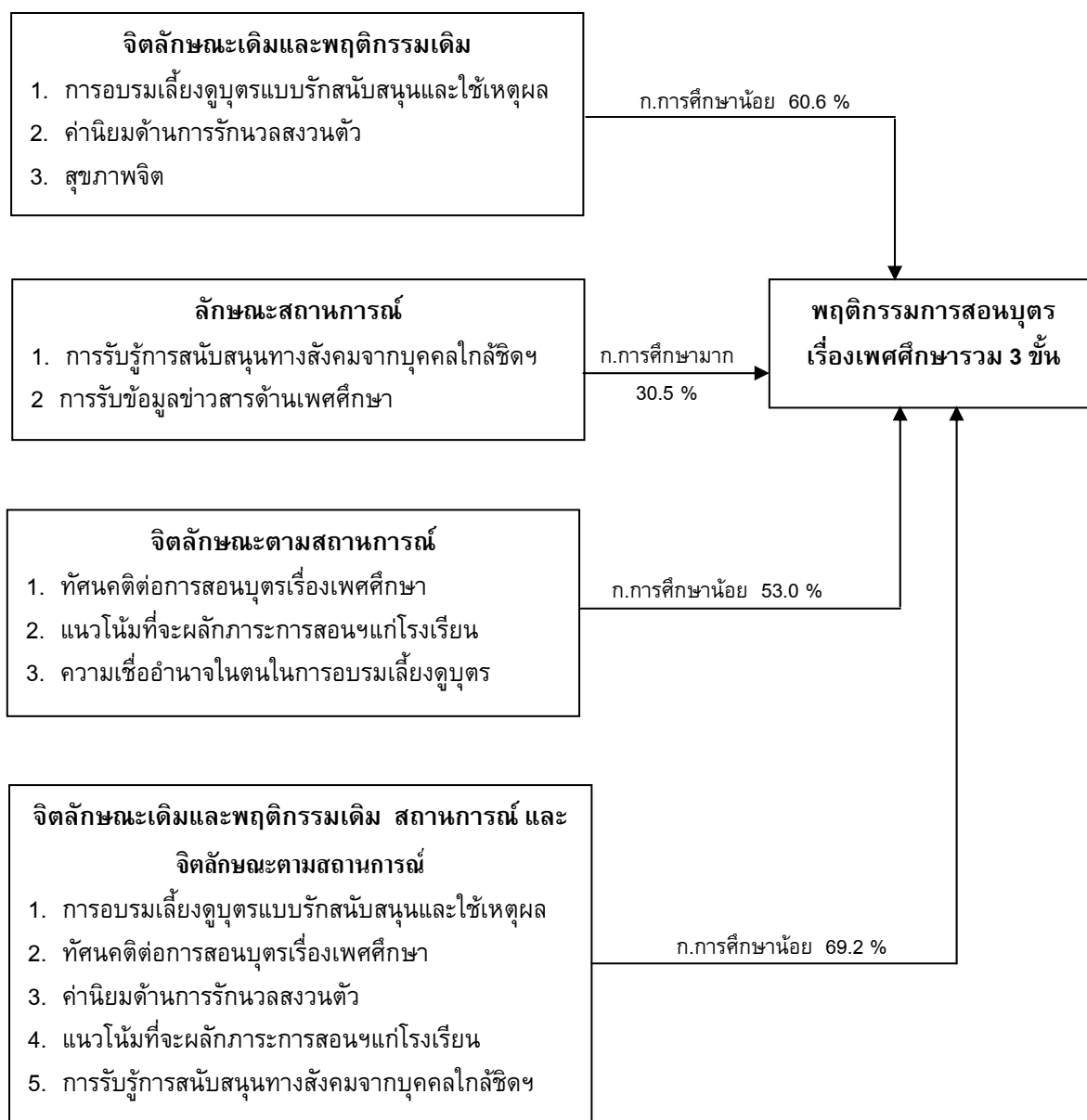

ภาพประกอบ 16 ผลการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก

สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือ ชุดที่ 3 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ 5 % ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม จาก 4 กลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยเกินเกณฑ์คือ 5.1 % ถึง 7.3 % โดยมีกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุดคือ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก โดยตัวทำนายชุดที่ 4 (ชุดรวม) สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามากได้ 61.0 % พบตัวแปรสำคัญ ที่ทำนายพฤติกรรม

การสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษาวงสวณตัว ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ทศนคติต่อบุตร และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา **ตัวทำนายชุดที่ 1 (จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม)** สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้ 59.2 % พบตัวแปรสำคัญ คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษาวงสวณตัว และทศนคติต่อบุตร **ตัวทำนายชุดที่ 3 (จิตลักษณะตามสถานการณ์)** สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้ 36.5 % พบตัวแปรสำคัญ คือ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน **ตัวทำนายในชุดที่ 2 (ลักษณะสถานการณ์)** สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามากได้ 16.0 % พบตัวแปรสำคัญ คือ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ภาพประกอบ 11) ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม จึงสนับสนุนสมมติฐานเพียงบางส่วน

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ด้วยตัวทำนายชุดที่ 4 (จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์) รวม 9 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือ ชุดที่ 3 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ 5% ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม โดยมีพีลีย์เปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย เกินเกณฑ์คือ 8.6% ถึง 12.2% โดยมีกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุดคือ กลุ่มมารดาที่มีรายได้ น้อย โดยตัวทำนายชุดที่ 4 (ชุดรวม) สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้ 69.2 % พบตัวแปรสำคัญ ที่ทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น เรียงลำดับจากมากไป น้อย คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทศนคติต่อการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษา ค่านิยมด้านการรักษาวงสวณตัว แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา **ตัวทำนายชุดที่ 1 (จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม)** สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้ 60.6 % พบตัวแปรสำคัญ คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษาวงสวณตัว และสุขภาพจิต **ตัวทำนายชุดที่ 3 (จิตลักษณะตามสถานการณ์)** สามารถทำนายใน กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อยได้ 53.0 % พบตัวแปรสำคัญ คือ ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่อง เพศศึกษา แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และความเชื่ออำนาจในตนในการ อบรมเลี้ยงดูบุตร **ตัวทำนายในชุดที่ 2 (ลักษณะสถานการณ์)** สามารถทำนายในกลุ่มมารดาที่มี การศึกษามากได้ 30.5 % พบตัวแปรสำคัญ คือ การรับรู้การ

ภาพประกอบ 17 ผลการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยังมีรายได้

สนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา (ภาพประกอบ 12) ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น จึงสนับสนุนสมมติฐานทั้งหมด

สรุปผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทั้ง 4 พฤติกรรมดังกล่าวข้างต้นได้ว่า สมมติฐานที่ 4 ได้รับการสนับสนุนทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม จากการศึกษาที่พบว่า จิตลักษณะเดิม และพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ร่วมกัน 9 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้น (ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือชุดที่ 3 ตามลำดับอย่างน้อย 5% เป็นผลที่สนับสนุนรูปแบบปฏิสัมพันธ์ที่ว่า การใช้ตัวแปรเชิงสาเหตุหลายสาย และสายละหลายด้าน สามารถอธิบายพฤติกรรมเป้าหมายได้มากกว่า การใช้ตัวแปรเชิงสาเหตุน้อยสาย และสายละน้อยด้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ ให้การสนับสนุนสมมติฐานที่ 4 ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา ที่ทำการทดสอบกรอบแนวคิดรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมของพฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรม เช่น งานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และ สุภาพร ลอยด์ (2529) งามตา วณิชานนท์ (2536) และ สุธาสินี ทองลิ้ม (2548) พบผลสอดคล้องกันว่า ตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก ในการทำนายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรของมารดา

5.2 การสรุปและอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ

5.2.1 ลักษณะของมารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นมาก

มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษามาก ได้แก่ 1) มารดาในกลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้มาก ผู้ซึ่งให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ผู้ซึ่งรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก หรือผู้ซึ่งมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก และ 2) มารดาในกลุ่มที่มีการศึกษามาก เป็นผู้ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก เป็นผู้รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก หรือเป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก พบผลเช่นนี้ในมารดากลุ่มรวม

มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศมาก ได้แก่ 1) มารดาที่มีการศึกษามาก 2) มารดาที่มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก พบผลในกลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้มาก และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย 3) มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก พบผลในกลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มที่มีรายได้น้อย 4) มารดาที่รับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก พบในกลุ่มรวม 5)

มารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษาวงศ์สวณตัวมาก โดยเฉพาะมารดาในกลุ่มที่มีการศึกษาน้อย และมารดาในกลุ่มที่มีการศึกษามาก ที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก 6) มารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก พบในกลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก และ 7) มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก พบผลเช่นนี้ในมารดากลุ่มรวม โดยเฉพาะ มารดาในกลุ่มที่มีการศึกษาน้อย

มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสมมาก ได้แก่ 1) มารดาในกลุ่มที่มีการศึกษาน้อย ผู้ซึ่งมีค่านิยมด้านการรักษาวงศ์สวณตัวมาก หรือเป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก 2) มารดาในกลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้มาก ผู้ซึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมากหรือเป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก 3) มารดาผู้ซึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก ผู้ซึ่งให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ผู้ซึ่งมีค่านิยมด้านการรักษาวงศ์สวณตัวมาก ผู้ซึ่งรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก หรือเป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก พบผลเช่นนี้ในมารดากลุ่มรวม

มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ขั้น มาก ได้แก่ 1) มารดาในกลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้มาก ผู้ซึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก ผู้ซึ่งให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ผู้ซึ่งรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามากหรือผู้ซึ่งมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก 2) มารดาในกลุ่มที่มีการศึกษาน้อย ผู้ซึ่งมีค่านิยมด้านการรักษาวงศ์สวณตัวมาก หรือผู้ซึ่งมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก และ 3) มารดาในกลุ่มรวม ที่มีการศึกษามาก ผู้ซึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก ผู้ซึ่งให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ผู้ซึ่งมีค่านิยมด้านการรักษาวงศ์สวณตัวมาก ผู้ซึ่งรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก หรือผู้ซึ่งมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก

สรุปได้ว่า 1) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาแต่ละขั้น (ขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษารวม 3 ขั้น มาก ได้แก่ มารดาในกลุ่มรวมที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก หรือมารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษาวงศ์สวณตัวมาก หรือมารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษามาก หรือมารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก 2) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษารวม 3 ขั้น มาก ได้แก่ มารดาในกลุ่มรวมผู้ซึ่งมีการศึกษามาก 3) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ขั้นสร้างการยอมรับ

และเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มาก ได้แก่ กลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติได้มาก ผู้ซึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก หรือกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย ผู้ซึ่งมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก และ 4) มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น มาก ได้แก่ กลุ่มมารดาที่ครอบครัวยุติได้มาก ผู้ซึ่งมีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาก

5.2.2 มารดากลุ่มเสี่ยงและปัจจัยเชิงเหตุสำคัญที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มเสี่ยง คือ กลุ่มมารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาในแต่ละชั้นในปริมาณน้อย กล่าวคือ มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น น้อย จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาแต่ละชั้น และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น พิจารณาตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของมารดาที่แตกต่างกันทั้งสองด้าน คือ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัว การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้กระทำเฉพาะในกลุ่มรวมพบลักษณะของกลุ่มเสี่ยงดังต่อไปนี้

5.2.2.1 พบผลสอดคล้องกันว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้นน้อย คือ มารดาในกลุ่มรวมที่มีการศึกษาน้อย โดยมีปัจจัยเชิงเหตุสำคัญ 3 ลำดับแรก ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ได้แก่ แนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ปัจจัยเชิงเหตุสำคัญ 3 ลำดับแรก ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ได้แก่ ทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ปัจจัยเชิงเหตุสำคัญ 3 ลำดับแรก ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว และทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และปัจจัยเชิงเหตุสำคัญ 3 ลำดับแรก ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว

5.2.2.2 ในกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม พบว่า มารดาที่มีสุขภาพจิตที่ดีน้อย คือ มารดาในกลุ่มรวมที่มีรายได้น้อย

5.2.2.3 ในกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ พบว่า มารดาที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตรน้อย คือ มารดาในกลุ่มรวมที่มีการศึกษาน้อย และมารดาที่มีแนวโน้มที่จะผลการสอนเพศศึกษาให้แก่โรงเรียนมาก เป็นมารดาที่มีรายได้น้อย

5.2.2.4 ในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ พบว่า มารดาที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษาน้อย เป็นมารดาที่มีรายได้น้อย

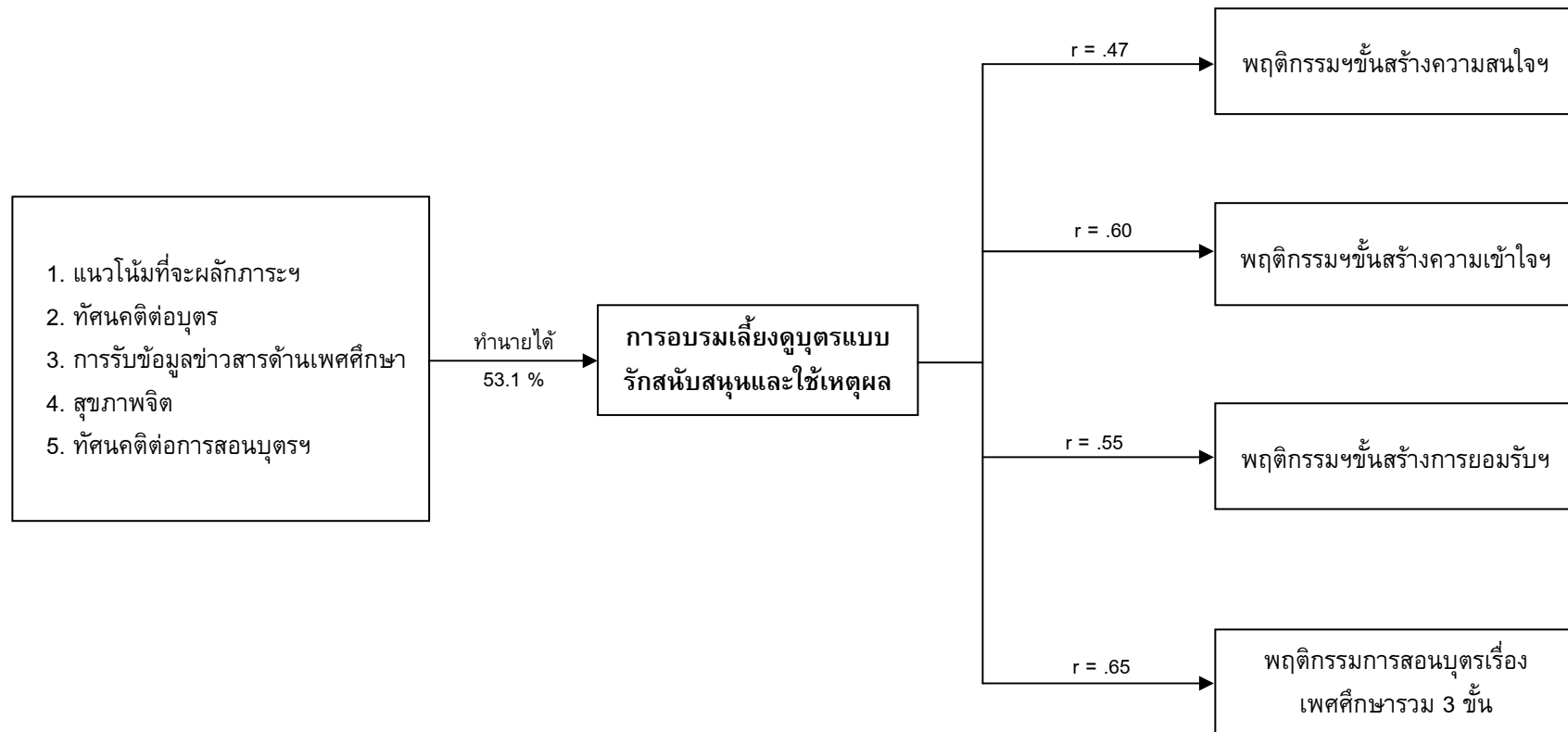
สรุป มารดาที่จัดเป็นกลุ่มเสี่ยง ซึ่งควรได้รับการพัฒนาในเรื่องการสอนเพศศึกษาแก่บุตรเป็นลำดับแรก คือ มารดาที่มีการศึกษาน้อย หรือมารดาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย

5.2.3 สรุปปัจจัยเชิงเหตุและผลของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของมารดา

กลุ่มตัวแปรเชิงเหตุหลัก ในการทำนายพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้น แต่ละชั้น และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ได้แก่ จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีถดถอยพหุคูณ (ตาราง 12 ตาราง 13 ตาราง 14 และตาราง 15) พบว่า นอกจากกลุ่มตัวแปรทางลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ จะมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาแล้ว กลุ่มตัวแปรที่มีความสำคัญไม่น้อยกว่ากลุ่มตัวแปรทั้งสองก็คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ พบผลว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เป็นตัวทำนายที่สำคัญทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยเกือบทุกกลุ่ม ในส่วนนี้ จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุและปัจจัยเชิงผลของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของมารดา เพื่อประโยชน์ในการวิจัยและพัฒนา ตัวแปรสำคัญนี้ต่อไป

ปัจจัยเชิงเหตุของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลต่อพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม พบว่า ตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต ทัศนคติต่อบุตร และค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว ลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล

ภาพประกอบ 18 ปัจจัยเชิงเหตุและผลของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลในกลุ่มรวม

ใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร ได้แก่ ทักษะต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และแนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน สามารถทำนายการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลในกลุ่มรวมได้ 53.1 % โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญ คือ แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ทักษะต่อบุตร การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา สุขภาพจิต และทักษะต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ตัวทำนายที่สำคัญของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของมารดาในกลุ่มจิตลักษณะเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตตามสถานการณ์ ได้แก่ แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ทักษะต่อบุตร การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา สุขภาพจิต และทักษะต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ตามลำดับ (ภาพประกอบ 13)

ปัจจัยเชิงผลของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม พบว่า การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล สามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา 3 ชั้น แต่ละชั้น และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ของมารดา ได้ดังนี้ 1) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ในกลุ่มรวม มีค่าอาร์เท่ากับ .47 2) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ในกลุ่มรวม มีค่าอาร์เท่ากับ .60 3) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม ในกลุ่มรวม มีค่าอาร์เท่ากับ .55 และ 4) พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น ในกลุ่มรวม มีค่าอาร์เท่ากับ .65

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา เป็นปัจจัยเชิงผลของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของมารดา ตามลำดับ

สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงเหตุและผลของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลได้ว่า ปัจจัยเชิงเหตุของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แนวโน้มที่จะผลกระทบการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน ทักษะต่อบุตร การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา สุขภาพจิต และทักษะต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ตามลำดับ ส่วนปัจจัยเชิงผลของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของมารดา คือ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและ

เปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา เป็นปัจจัยเชิงผลของการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของมารดา ตามลำดับ

5.3 ข้อดีและข้อจำกัดของการวิจัย

5.3.1 ข้อดีของการวิจัย

5.3.1.1 งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมแบบบูรณาการ โดยอาศัยกรอบแนวคิดตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นพื้นฐาน ซึ่งปัจจัยเชิงเหตุหลักมี 4 กลุ่ม คือ จิตลักษณะเดิมและพฤติกรรมเดิม ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม จึงเป็นการวิจัยปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดาอย่างครบถ้วน และเป็นสหวิทยาการ

5.3.1.2 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวัดเอง 5 ฉบับ ได้แก่ แบบวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา แบบวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ แบบวัดพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม แบบวัดทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แบบวัดการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา และแบบวัดการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา และมีการนำแบบวัดเดิมมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง 2 ฉบับ ได้แก่ แบบวัดค่านิยมด้านการรักษาวงสรวงตัว และแบบวัดแนวโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่แบบวัดทั้งหมดนี้ได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มมารดาจำนวน 80 คน ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง และมีการหาคุณภาพแบบวัดทั้งแบบรายข้อและทั้งฉบับ พบว่า แบบวัดเหล่านี้มีคุณภาพแบบวัดรายข้ออยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และมีคุณภาพแบบวัดทั้งฉบับอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ถึงระดับสูง (.62 ถึง .84) (ตาราง 1 ภาคผนวก ข)

5.3.1.3 งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ตัวแปร 4 ด้าน (ค่านิยมด้านการรักษาวงสรวงตัว, แนวโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน, การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา) มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา ซึ่งตัวแปร 4 ด้านนี้ จัดเป็นตัวแปรในกลุ่มคุณธรรมจริยธรรม จึงควรนำไปใช้ในการพัฒนามารดา บิดา หรือผู้ปกครองวัยรุ่นต่อไป

5.3.2 ข้อจำกัดของการวิจัย

5.3.2.1 ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง ในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง พบว่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

มีความแตกต่างกันมากในบางคู่ จึงนับว่าไม่เหมาะสมที่จะมาเปรียบเทียบ ในการวิจัยนี้แม้พบปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ผู้วิจัยก็ไม่ได้นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ต่อ แต่ได้มีการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสามทางไว้ในภาคผนวก ข (ตาราง 6 ตาราง 7 ตาราง 8 ตาราง 9 ตาราง 10 ตาราง 12 ตาราง 13 และ ตาราง 14)

5.3.2.2 การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของมารดา จากการรายงานตนเองเพียงฝ่ายเดียว เพื่อยืนยันความสอดคล้องกับการปฏิบัติจริงในเรื่องนี้ของมารดา จึงควรมีการศึกษาทัศนคติของบุตรต่อการสอนเรื่องเพศศึกษาของมารดา และพฤติกรรมการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมด้านเพศของบุตร ตลอดจนศึกษาการรับรู้พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาของผู้ใกล้ชิด (เช่น บิดา) ประกอบด้วย ในการวิจัยต่อไป

5.3.2.3 การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยประเภทศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบ ดังนั้น ข้อมูลที่พบจึงเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเท่านั้น การสรุปความเป็นเหตุและผลจะได้จากการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีการสร้างสาเหตุตามปัจจัยเชิงสาเหตุสำคัญที่พบ เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นว่าตรงกับงานวิจัยนี้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

5.4 ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนา

ปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นไทยปัจจุบัน เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาการติดเชื้อเอดส์ เป็นต้น มีสาเหตุสำคัญมาจากการขาดความรู้เรื่องเพศศึกษา จากการศึกษาและวิจัยหลายเรื่อง พบว่า มารดาเป็นบุคคลสำคัญในครอบครัวที่จะให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรได้ดีที่สุด จากผลการวิจัยครั้งนี้ จึงมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.4.1 ในการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ขั้นน้อย คือ มารดาในกลุ่มรวมที่มีการศึกษาน้อย โดยมีปัจจัยเชิงเหตุสำคัญ 3 ลำดับแรก ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ได้แก่ แนวโน้มที่จะผลักรับการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา ปัจจัยเชิงเหตุสำคัญ 3 ลำดับแรก ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ได้แก่ ทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ปัจจัยเชิงเหตุสำคัญ 3 ลำดับแรก ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขั้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์วานตัว และทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และปัจจัยเชิงเหตุสำคัญ 3 ลำดับแรก ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ขั้น ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและ

ใช้เหตุผล ทศคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา และค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว มารดา ลักษณะดังกล่าวนับเป็นกลุ่มเสี่ยงที่เป็นเป้าหมายเร่งด่วน ควรได้รับการพัฒนาด้านจิตใจและพฤติกรรมเป็นลำดับแรก โดยใช้ข้อมูลเหล่านี้ เป็นประโยชน์ในการวางแผนกำหนดทิศทางพัฒนา มารดาและผู้ปกครองเยาวชนวัยรุ่น โดยเฉพาะมารดากลุ่มเสี่ยง (กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ) ในเรื่องการสอนเพศศึกษาอย่างเหมาะสม

5.4.2 ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นปัจจัยเชิงเหตุสำคัญของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ ขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนแปลงตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมรวม 3 ชั้น (ภาพประกอบ 18) และในการวิจัยนี้ ยังชี้ว่า มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นมารดาที่มีแนวโน้มในการผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนน้อย มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรมาก มีการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษามาก มีสุขภาพจิตที่ดีมาก และมีทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษามาก โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจแก่มารดา ถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนต่อบุตร เพื่อลดการผลัดภาระด้านการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และส่งเสริมให้เห็นความสำคัญของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านเพศมากขึ้น ตลอดจนสร้างเสริมทัศนคติที่ดีต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา

5.4.3 จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า แนวโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับแรกของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา (ตาราง 12) ในกลุ่มมารดาโดยรวม และพบว่า มารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ เป็นผู้ที่มีความโน้มที่จะผลัดภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนมาก (ตาราง 11) ดังนั้น มารดากลุ่มนี้จึงควรได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก ๆ เพื่อให้เห็นความสำคัญในเรื่องการสอนเพศศึกษาแก่บุตร และมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน ในการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตรให้มากขึ้น

5.4.4 ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย ถ้ามีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัวมาก จะมีพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาแต่ละชั้น (ขึ้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา ขึ้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ และขึ้นสร้างการยอมรับและเปลี่ยนแปลงตามการปฏิบัติด้านเพศอย่างเหมาะสม) และพฤติกรรมรวม 3 ชั้น มากกว่ามารดาที่มีค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัวน้อย กล่าวได้ว่า ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว จัดเป็นปัจจัยปกป้องมารดาที่มีการศึกษาน้อย ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยง จึงควรมีการณรงค์ส่งเสริมมารดาให้ตระหนักถึงความสำคัญของค่านิยมด้านนี้ และให้การปลูกฝังถ่ายทอดแก่บุตรวัยรุ่นหญิงให้มากขึ้น เพื่อนำไปสู่พฤติกรรมการวางตัวอย่างเหมาะสมทางเพศของผู้หญิงตามที่สังคมไทยเห็นว่าดีงาม

5.5 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

5.5.1 ควรทำการสร้างต้นแบบกิจกรรมพัฒนาจิตลักษณะเหล่านี้ (การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทักษะคิดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา แนวโน้มที่จะไม่ผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน และค่านิยมด้านการรักรักษาตนเอง) และทำการวิจัยเชิงทดลองประเมินผล (Evaluative Experimental Study) เพื่อประเมินประสิทธิผลของต้นแบบเหล่านี้ก่อนนำไปใช้ในการพัฒนามารดากลุ่มเสี่ยง ตลอดจนผู้ปกครองเยาวชนไทยในวงกว้างต่อไป

5.5.2 มีมารดาบางกลุ่ม ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ยังอธิบายไม่ได้ชัดเจนเท่าที่ควร ได้แก่ กลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก (ตาราง 12 ตาราง 13 ตาราง 14 และตาราง 15) จึงควรทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุเพิ่มเติมในกลุ่มนี้ โดยทำการประมวลเอกสารเพื่อคัดเลือกตัวแปรเชิงสาเหตุที่สำคัญที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมในการวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2543). *ชีวิตและครอบครัวศึกษา(เพศศึกษา)สำหรับพ่อแม่*.
กรุงเทพฯ: cursaalatpaw.
- กรรณิกา ศิลปพรหมมาศ. (2547). *ปัจจัยด้านจิตลักษณะ และสถานการณ์ทางสังคมของพยาบาลวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพยาบาลจิตเวชที่มีจริยธรรม*. วิทยานิพนธ์ วศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพฯ: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- โกศล มีคุณ; และ ณรงค์ เทียมเมฆ. (2545). *ผลของการฝึกใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่มีต่อจิตลักษณะ และพฤติกรรมจริยธรรมของครู*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- งามตา วนินทานนท์. (2535). *เอกสารประกอบการสอน วิชาจิตวิทยาสังคม (สค 331)*.
กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- (2536). *ลักษณะทางพุทธศาสนาและพฤติกรรมศาสตร์ของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2547). *วป 581 การถ่ายทอดทางสังคมกับพัฒนาการของมนุษย์*. กรุงเทพฯ:
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- งามตา วนินทานนท์; และคนอื่นๆ. (2545). *การวิเคราะห์ดัชนีเชิงเหตุและผลของคุณภาพชีวิตสมรสในครอบครัวไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2524). *แบบฉบับการอบรมเลี้ยงดูที่กำลังเปลี่ยนแปลงของครอบครัวรายได้น้อยที่อยู่ในตัวเมือง*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์จิตา พุกพานานนท์. (2545, มีนาคม). การพูดคุยกับลูกเรื่องเพศศึกษา. *ใกล้หมอ*. 3(26): 90-91.
- จันทร์แรม เรือนแป้น. (2546). *ทักษะการทำหน้าที่พ่อแม่ต่อลูกวัยรุ่นตอนต้นในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ปญ.ด. (ประชากรศึกษา) กรุงเทพฯ: คณะปรัชญา มหาวิทยาลัยมหิดล.
ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2543). *เพศศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.
- ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์; สุรีย์ กาญจนวงศ์; และ จารุณี นะวิโรจน์. (2524). *เพศศึกษาแผนใหม่*.
กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชัยวลี ศรีสุข. (2549, 16 กรกฎาคม). ถึงเวลาที่เพศศึกษาต้องเข้มแข็ง. *มติชน*. หน้า 17.

- ชุตินา ทองนุ้ม. (2547). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของมารดาในการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี ในจังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ชูศรี เลิศรัตน์เดชากุล. (2547). *การศึกษาและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบิดามารดาในสังคมไทย*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา) กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). *การวัดและการวิจัยทัศนคติที่เหมาะสมตามหลักวิชาการ. การบรรยายพิเศษในวิชาสัมมนาสังคมศาสตร์เชิงพฤติกรรม ในหลักสูตรปริญญาโท สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว. ประสานมิตร. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.*
- (2543). *ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม: การวิจัยและการพัฒนาบุคคล*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินท์ ชูชม; และ งามตา วนินทานนท์. (2528). *ปัจจัยทางจิตวิทยานิสัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินท์ ชูชม; และ สุภาพร ลอยด์. (2529). *รายงานการวิจัยเรื่องการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และคนอื่น ๆ. (2531). *ชุดฝึกอบรมการเสริมสร้างคุณลักษณะของข้าราชการพลเรือน*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน.
- (2536). *ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- ดุจเดือน พันธุมนาวิน. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคม ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมของหัวหน้า ในสถานื่อนามัยตำบล*. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ดุจเดือน พันธุมนาวิน; และ อัมพร ม้าคนอง. (2547). *ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมการพัฒนา นักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

- ดุษฎี โยเหลา. (2532). รายงานการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทยโดยใช้การวิเคราะห์เมตา. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ทรงพล ต่อณี. (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนของมารดาในการดูแลบุตรอายุต่ำกว่า 5 ปีที่ป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจ ที่มารับบริการที่โรงพยาบาลราชบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เทอดศักดิ์ เดชคง. (2543, กรกฎาคม). เพศศึกษา ศึกษาอะไร. *สานปฏิรูป*. 3(28): 74-75.
- ธนวดิ บุญลือ; และคนอื่นๆ. (2545). โครงการศึกษาแนวทางการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้พ่อแม่มีส่วนร่วมในการสอนเรื่องเพศศึกษาให้ลูก. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสเรล สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภาพร สังข์กระแสน์. (2546). ผลการเตรียมมารดาเรื่องเพศศึกษาต่อความรู้ เจตคติและการสอนเพศศึกษานูรสาววัยรุ่นตอนต้น. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. (การพยาบาลครอบครัว). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร หะวานนท์. (2544, กุมภาพันธ์). “เพศศึกษา” ไม่ใช่รู้แค่เรื่องเช็กซ์. *รักลูก kids & school*. 2(13): 161-48.
- นันทกา สุรักษา. (2544). เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรมล รัตนสุพร; และ อรพรรณ แสงวรรณลอย. (2547). สถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในประเทศไทย พ.ศ. 2547. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2549, จาก http://epid.moph.go.th/weekly/w_2549/Insite_WESR49/wk49_3/wk49_3_3.html
- บริษัทคลินิก-จิตประสาท. (2549). การสอนเพศศึกษา-ครอบครัวศึกษาในวัยรุ่น. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2549, จาก http://www.psychclin.co.th/new_page_38.htm
- เบญจพร ปัญญา และคนอื่นๆ. (2542). พัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย : ปัจจัยคัดสรรด้านครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- ประทีน ชงัดเวช. (2535, กรกฎาคม-ธันวาคม). วิธีการพูดคุยเรื่องเพศกับบุตรที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น. *วารสารจิตวิทยาคลินิก*. 2(23): 113-116.

- ปาริฉัตต์ ครองขันธุ์. (2539). พฤติกรรมทางเพศและทัศนคติของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงาน. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พนม เกตุมาน. (2549). การสอนเพศศึกษา-ครอบครัวศึกษาในวัยรุ่น. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2549, จาก http://www.psyclin.co.th/new_page_38.htm
- พรหมนต์ โอบอ้อม. (2548). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้การอบรมปลูกฝังอย่างเหมาะสมจากบิดามารดาของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น. ภาคนิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณราย พิทักษ์เจริญ. (2543). จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพกายและจิตของข้าราชการสูงอายุ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์. (2549). การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2549, จาก <http://nationchannel.com/love/news/164.php3>
- เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ. (2543-2544, ธันวาคม-พฤษภาคม). ชีวิตและครอบครัวศึกษา : เพศศึกษาแนวใหม่. วารสารราชภัฏเพชรบุรี. 9(2): 31-35.
- เพิ่มศักดิ์ วรรณยางกุล. (2546). การดำรงชาติไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วังอักษร.
- ภัสสร สิมานนท์; และคนอื่นๆ. (2538). สรุปผลวิจัยเบื้องต้นโครงการศึกษาครอบครัวไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มยุรี งามทอง. (2533). เพศศึกษาและสุขภาพในครอบครัว. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2545). จิตวิทยาทั่วไป เอกสารการสอนชุดวิชา หน่วยที่ 8-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. (2549). การขัดเกลาทางสังคม. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2549, จาก <http://www.sau.ac.th/main/subject/pc102/lesson4.pdf>
- มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก. (2546, กันยายน). คู่มือเรื่องเพศกับลูกไม่เห็นหน้าอายตรงไหน. แม่และเด็ก. 26(379): 116-117.
- ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์. (2533). คู่มือลูกเรื่องเพศ. กรุงเทพฯ: รักลูก.
- (2543, กรกฎาคม). สอนเพศศึกษาให้ลูกกันเถอะ. *Health เพื่อสุขภาพ*. 3(31): 17-20.
- ยุพา พูนขำ; และ กอบกาญจน์ มหัทธโน. (2544, เมษายน-มิถุนายน). เพศศึกษา : ภูมิคุ้มกันที่วัยรุ่นต้องได้รับ. *HEALTH*. 24(2): 26-32.
- ระวีวรรณ แสงฉาย. (2538). การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา. กรุงเทพฯ: ทีพีพีรินทร์.

- รุจิเรศ พิษิตานนท์. (2546). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกินของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ลักขณา สริวัฒน์. (2545). *สุขวิทยาจิตและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- ลินดา สุวรรณดี. (2543). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรณรงค์*. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วรวรรณ อัครกุล; และคนอื่น ๆ. (2546). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลทันตสุขภาพแก่บุตรก่อนวัยเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- วีรณัฐ ปิณฑวนิช. (2547, ธันวาคม). ยกเครื่องเรื่องเพศศึกษา. *สานปฏิรูป*. 7(80): 14-19.
- วันทนี วาสิกะสิน; และ คนอื่น ๆ. (2537). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันเพ็ญ พิศาลพงศ์. (2536). *การถ่ายทอดทางสังคมกับพัฒนาการของมนุษย์*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. (2537). *คู่มือผู้บริหารเพื่อการพัฒนาจริยธรรมแก่ลูกน้อง*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.พ.
- สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. (2526). *เพศศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- สวัสดิ์ ประทุมราช. (2545). *การให้การศึกษเพื่อสร้างอัตลักษณ์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- Sex Ed สอนอย่างไรให้ได้ผล. (2548, กรกฎาคม). *สานปฏิรูป*. 8(87): 26-28.
- สิริมล ธีระประทีป. (2549). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). *โอกาสทางการศึกษาและการถ่ายทอดค่านิยมเกี่ยวกับบทบาทสตรีในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2549). *สถิติคดีอาญา*. (ออนไลน์).
แหล่งที่มา: <http://www.police.go.th>. วันที่สืบค้น 3 มิถุนายน 2549
- สุชาติ โสมประยูร; และ วรณี โสมประยูร. (2541). *เพศศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สุภาสินี นุ่มเนียน. (2547). ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม
รับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์ พบ.ม.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุธาสินี ทองลิ้ม. (2548). จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรใน
วัยเรียนของผู้ปกครอง. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุภะรัฐ ยอดระบำ. (2548). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการด้านบ้าน สถานศึกษา และจิตลักษณะที่
เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะรับผิดชอบครอบครัวของนักศึกษาชายระดับปริญญาตรี.
วิทยานิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- สุรพงษ์ อัมพวันวงษ์. (2548, 30 มีนาคม). วัยรุ่น - วัยเรียน ตอน 3. บ้านเมือง. สืบค้นเมื่อ
15 ตุลาคม 2549, จาก http://www.dmh.go.th/sty_libnews/news/view.asp?id=1594
- สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์; และ สมร อริยานุชิตกุล. (2549). เพศศึกษา: เรื่องต้องห้ามที่ต้องรู้.
กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (เอกสารหมายเลข 7/2)
- แสวง ทวีคุณ นิภาพร โชติสุดเสนห์ และ ณรงค์ศักดิ์ บุญยมาลิก. (2546). ผลของการพัฒนาจิตและ
ทักษะต่อพฤติกรรมการปลูกฝังวินัยแก่นักเรียนของครู. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- เสาวคนธ์ วีระศิริ. (2539). บิดามารดากับการส่งเสริมพัฒนาการทางเพศ: หน้าที่ ที่ปฏิเสธไม่ได้.
ใน ศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง. หน้า 19-21. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- หลุยส์ อัมสุทธิ. (2539). ค่านิยมและการถ่ายทอดค่านิยมให้แก่บุตรของอาจารย์มหาวิทยาลัยและ
นักธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ สศ.ด. (ประชากรการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- อนรรฆณรงค์ เรียบร้อยเจริญ. (2549). ปัจจัยเชิงเหตุบูรณาการระหว่างบ้าน โรงเรียน จิตลักษณะที่
เกี่ยวข้องกับการป้องกันการคุกคามทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ใน
โครงการก้าวอย่างเข้าใจ. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อนามัย มอฟ. (2545, มิถุนายน). เพศศึกษากับวัยรุ่น. วิทยาสาร. 104(5): 86-89.
- อัมพร โอตระกูล. (2547, ธันวาคม). หลักการสอนเพศศึกษาแก่เด็กและเยาวชน. วารสารสถาบัน
สุขภาพจิต. 2(3): 46-48.
- อร่าไพ วินทะไชย. (2549). วิธีการสื่อสารกับลูกวัยรุ่น. สืบค้นเมื่อ 13 ตุลาคม 2549,
จาก http://www.teenrama.com/dad_mam/old_dad_mam72.htm

- อัญชลี อยู่พรหม. (2543). *ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- อัญมณี สมตัว. (2544). *การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมสั่งสอน ลูกเรื่องเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ : ศึกษาเฉพาะครอบครัวของนักเรียนหญิงในโรงเรียนบางละมุง จังหวัดชลบุรี*. สารนิพนธ์ สศ.ม. (การจัดการโครงการสวัสดิการสังคม). สมุทรปราการ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. ถ่ายเอกสาร.
- อุบล เลี้ยววาริณ. (2534). *ความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- AVERT. (2007). *Sex education that works*. Retrieved March 26, 2007, from <http://www.avert.org/sexedu.htm>.
- Ballis. (2005). *A family intervention for adolescent problem behavior*. Retrieved May 26, 2007, from <http://cfc.uoregon.edu/projects.htm>.
- Bhanthumnavin, D. (2000). Importance of supervisory Social support and its implications for HRD in Thailand. *Psychology and Developing Societies: A Journal*, 12(2): 155-167.
- Durex. (2005). *Durex sex survey 2005*. Retrieved August 20, 2006, from <http://www.durex.com/cm/gss2005results.asp>.
- Elkin, F; & Handel, G. (1984). *The child and society: The process of socialization*. New York: Random House.
- Magnusson, D & Endler, N. (1977). *Personality at the crossroads : Current issues in interactional Psychology*. New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates.
- McGuire, W.J. (1969). The nature of attitudes and attitude change. *Handbook of social psychology: Reading*. 2(3): 136-314.
- (1985). Attitudes and attitude change. *The Handbook of Social Psychology: Reading*. 3(2): 233-346.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
(เครื่องมือวัดที่ใช้ในการวิจัย)

ตาราง 1 ลักษณะและคุณภาพของแบบวัด

หน้า	ตัวแปร	ชื่อแบบวัด	จำนวน ข้อ ทดลอง	จำนวน ข้อใช้ จริง	พิสัยค่าอำนาจ จำแนกรายข้อ (Item-total Correlation) เมื่อทดลองใช้	พิสัยค่าอำนาจ จำแนกรายข้อ (Item-total Correlation) (286 คน)	ค่า สัมประสิทธิ์ แอลฟา เมื่อทดลอง ใช้	ค่า สัมประสิทธิ์ แอลฟา เมื่อใช้จริง (286 คน)
แบบวัดที่สร้างขึ้น								
166	พฤติกรรมฯชั้นสร้างความสนใจ	การดูแลลูกเรื่องเพศ ชั้นที่ 1	20	10	.07 - .60	.22 - .41	.62	.60
167	พฤติกรรมฯชั้นสร้างความเข้าใจ	การดูแลลูกเรื่องเพศ ชั้นที่ 2	21	10	.04 - .65	.16 - .54	.66	.73
169	พฤติกรรมฯชั้นสร้างการยอมรับฯ	การดูแลลูกเรื่องเพศ ชั้นที่ 3	22	10	.20 - .57	.21 - .56	.72	.69
181	ทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา	ความคิดเห็นด้านการปฏิบัติตนต่อลูกเรื่องเพศ	51	20	.18 - .68	.19 - .61	.84	.80
178	การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา	ข่าวสารด้านเพศศึกษา	16	10	.25 - .62	.03 - .54	.79	.64
179	การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมฯ	บุคคลรอบข้างฉัน	16	10	.26 - .58	.19 - .61	.76	.59
แบบวัดที่นำมาปรับใช้								
174	ค่านิยมด้านการรักษาวงศ์สงวนตัว	การให้ความสำคัญกับคุณค่าของผู้หญิง	18	10	.31 - .61	.15 - .62	.79	.62
185	แนวโน้มที่จะผลักระยะแก่โรงเรียน	ความคาดหวังต่อโรงเรียน	16	10	.26 - .55	.23 - .75	.71	.82
แบบวัดที่นำมาใช้โดยตรง								
170	สุขภาพจิต	ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง	-	15	-	.18 - .61	.97	.85
172	ทัศนคติต่อบุตร	ความคิดเห็นเกี่ยวกับลูก	-	10	-	.25 - .66	.67	.72
175	การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนฯ	การปฏิบัติต่อลูก	-	20	-	.13 - .70	.90	.85
184	ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร	ความคาดหวังในการอบรมเลี้ยงดูบุตร	-	10	-	.14 - .50	.72	.60

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

เพื่อเป็นการทำความเข้าใจในการตอบแบบสอบถามชุดนี้ ผู้วิจัยขอแนะนำวิธีในการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านข้อความให้เข้าใจ

ขั้นที่ 2 ขอให้ท่านคิดว่า ข้อความที่อ่านดังกล่าวนั้นเป็น “จริง” หรือ “ไม่จริง”

ขั้นที่ 3 ถ้าข้อความนั้น “จริง” ให้คิดว่า จริงมากเพียงใด

1) จริงมาก	ขีดเครื่องหมาย ✓	ที่ช่อง “จริงที่สุด”
2) จริงปานกลาง	ขีดเครื่องหมาย ✓	ที่ช่อง “จริง”
3) จริงเล็กน้อย	ขีดเครื่องหมาย ✓	ที่ช่อง “ค่อนข้างจริง”

ถ้าข้อความนั้น “ไม่จริง” ให้คิดว่า ไม่จริงมากเพียงใด

1) ไม่จริงเล็กน้อย	ขีดเครื่องหมาย ✓	ที่ช่อง “ค่อนข้างไม่จริง”
2) ไม่จริงปานกลาง	ขีดเครื่องหมาย ✓	ที่ช่อง “ไม่จริง”
3) ไม่จริงมาก	ขีดเครื่องหมาย ✓	ที่ช่อง “ไม่จริงที่สุด”

ตัวอย่างเช่น

- ฉันแสดงความสนใจรับฟังเมื่อลูกเล่าถึงเหตุการณ์รัก ๆ ใคร่ ๆ ระหว่างเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน

.....	✓				
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมารดา

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเขียนเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้
ในสิ่งที่ตรงกับสภาพและประสบการณ์ของท่าน

1. การศึกษาสูงสุดของท่านคือ_____
2. อาชีพของท่านคือ ☐ มีงานอาชีพ ☐ ไม่มีงานอาชีพ
3. สถานภาพสมรสของท่านคือ ☐ อยู่ด้วยกัน ☐ เป็นหม้าย ☐ หย่าร้าง
4. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน_____บาท

ชุดที่ 2 : การดูแลลูกเรื่องเพศ ชั้นที่ 1

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบการดูแลลูกเรื่องเพศของท่าน โปรดอ่านที่ละเอียดและพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับ การดูแลลูกเรื่องเพศของท่านหรือไม่อย่างน้อยเพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 10 ข้อ

- (1) ฉันเล่าประสบการณ์การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายด้านเพศที่เคยเกิดขึ้นเมื่อตอนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับลูก

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (2) ฉันชี้ชวนให้ลูกฟังรายการวิทยุหรือชมโทรทัศน์เกี่ยวกับการดูแลอนามัยด้านเพศ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (3) ฉันไม่มีเวลาพอที่จะพูดคุยเรื่องสุขอนามัยของลูก

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (4) ฉันแสดงความสนใจรับฟังเมื่อลูกเล่าถึงเหตุการณ์รัก ๆ ใคร่ ๆ ระหว่างเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (5) ฉันทำเฉยเมื่อเห็นลูกคนนี้แสดงอารมณ์เกี้ยวกราดใส่คนในครอบครัว

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (6) ฉันแสดงความชื่นชมดารหญิงบางคนทีประสบความสำเร็จจากการถ่ายภาพยั่ววนอารมณ์ได้อย่างสวยงาม

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (7) วัยรุ่นหญิงสามารถเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาได้จากเพื่อนและสื่อมวลชน โดยพ่อแม่ไม่จำเป็นต้องสอน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (8) ฉันบอกลูกว่า เพศสัมพันธ์ ควรมีเฉพาะกับคู่สมรสเท่านั้น

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (9) ฉันมักยกประเด็น “แม่วัยรุ่น” หรือ “ชีวิตที่ผิดพลาดของหญิงสาว” จากแหล่งข่าวต่าง ๆ นำมาสอนเป็นบทเรียนแก่ลูกเรื่องเพศ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (10) ฉันไม่ใช่แม่ที่หัวสมัยใหม่พอที่จะสื่อสารเรื่องเพศกับลูก

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 3 : การดูแลลูกเรื่องเพศ ชั้นที่ 2

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบการดูแลลูกเรื่องเพศของท่าน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับกรดูแลลูกเรื่องเพศของท่านหรือไม่อย่างน้อยเพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 10 ข้อ

- (1) ฉันอธิบายเมื่อลูกมีคำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายของตนเอง

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (2) ฉันไม่เคยอธิบายเรื่องการมีประจำเดือนให้ลูกสาวฟังจนถึงปัจจุบัน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (3) ฉันไม่มีความรู้พอที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านอวัยวะเพศของลูก

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (4) ฉันชี้แจงให้ลูกเข้าใจถึงผลเสียต่อร่างกาย อันเนื่องมาจากความกังวลใจมากเกินไป

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (5) ฉันอธิบายให้ลูกเข้าใจถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้นต่อความสัมพันธ์กับเพื่อนจากการแสดงอารมณ์
 จุนเจียว โกรธง่าย

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (6) ฉันอธิบายกับลูกถึงเหตุผลที่ไม่อนุญาตให้ลูกไปเที่ยวบ้านเพื่อนที่มีเพื่อนชายอื่น ๆ มาสมทบ
 ด้วย

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (7) ฉันอธิบายให้ลูกเข้าใจถึงปัจจัยเสี่ยง (สิ่งชั่วร้าย สุรา ยาเสพติด ฯลฯ) ที่ทำให้ผู้หญิงถูกคุกคาม
 ทางเพศได้

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (8) ฉันเห็นว่าการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นการช่วยให้ลูกสนใจคิดมี
 พฤติกรรมทางเพศ

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (9) ฉันชี้แจงให้ลูกเห็นถึงอันตรายที่จะเกิดกับเด็กหญิงที่ชอบอวดตัวว่ามีแฟนหลายคน

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (10) ฉันคงไม่ได้ทำตัวใกล้ชิดกับลูกมากพอที่เธอจะเล่าเรื่องด้านสนใจทางเพศให้ฟัง

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 4 : การดูแลลูกเรื่องเพศ ชั้นที่ 3

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบการดูแลลูกเรื่องเพศของท่าน โปรดอ่านที่ละเอียดและพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับ การดูแลลูกเรื่องเพศของท่านหรือไม่อย่างน้อยเพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 10 ข้อ

- (1) ฉันหาทางหลีกเลี่ยงที่จะตอบคำถามของลูกเกี่ยวกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (2) ฉันหมั่นออกกำลังกาย เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกวัยรุ่นคนนี้

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (3) ฉันตักเตือน เมื่อเห็นลูกแต่งกายไม่เหมาะสมกับรูปร่าง เช่น นุ่งสั้นเกินไป

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (4) ฉันแสดงความพอใจ เมื่อเห็นลูกอารมณ์ดี

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (5) ฉันปล่อยให้ลูกแสดงอารมณ์โกรธตามลูกไปด้วย เมื่อเห็นลูกแสดงอารมณ์ฉุนเฉียว โมโหง่าย

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (6) ฉันพยายามฝึกควบคุมอารมณ์ให้สงบ เพื่อเป็นแบบอย่างแก่ลูก

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (7) ฉันกล่าวชื่นชมลูกเมื่อรู้จักปฏิเสธเพื่อนชายที่ชวนไปเที่ยว

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (8) ฉันเปิดโอกาสให้ลูกได้ไปเที่ยวค้างคืนกับเพื่อนชายหญิง เพื่อเสริมสัมพันธ์ภาพระหว่างเพศ

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (9) ฉันและสามี ไม่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกได้มากนัก ในเรื่องการครองชีวิตคู่

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (10) ฉันให้อิสระแก่ลูกในการมีความสนใจเรื่องการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ผูกพัน

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 5 : ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองของท่าน โปรดอ่านที่ละประโยค แล้วพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับความรู้สึกของท่านหรือไม่มากนักเพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 15 ข้อ

- (1) ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนตื่นตัวง่าย

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (2) ฉันรู้สึกว่าตนเองสนใจอะไรไม่ได้นาน

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (3) เวลาทำงาน ถ้าใครมาส่งเสียงดัง ๆ ฉันจะทำต่อไปไม่ได้

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(4) ฉันมีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(5) ฉันรู้สึกลำบากใจ ถ้าจะต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(6) ถ้ามีคนมาขัดใจหรือยั่วเฟิงเล็กน้อย ฉันจะโกรธเอาง่าย ๆ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(7) ฉันรู้สึกกลัว โดยไม่รู้ว่ากลัวอะไรอยู่บ่อย ๆ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(8) ฉันบังคับตนเองไม่ค่อยได้

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(9) ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนตกใจง่าย

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(10) เวลาดีใจ ฉันรู้สึกดีใจมาก และเวลาเสียใจก็รู้สึกเสียใจมาก

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(11) ฉันไม่ค่อยกล้าทำความรู้จักกับคนซึ่งไม่เคยรู้จักมาก่อน

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(12) ฉันไม่ชอบพูดเล่นเลย

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(13) บางครั้งฉันรู้สึกที่ตัวเองมักทำอะไรผิดอยู่เสมอ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(14) เมื่อเข้านอนตอนกลางคืน ฉันมักนอนไม่ค่อยหลับ เพราะคิดอะไรต่าง ๆ นานา

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(15) บางเวลาฉันรู้สึกอึดอัดอยากจะทำอะไรออกไปดัง ๆ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 6 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับลูก

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับลูก โปรดอ่านที่ละประโยค แล้วพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับความคิดเห็นเกี่ยวกับลูกของท่านหรือไม่มากนักเพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 10 ข้อ

(1) ฉันเชื่อว่าลูกคนนี้จะป็นเด็กที่มีอนาคตไกล

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(2) ฉันรู้สึกผิดหวังในตัวลูกคนนี้

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(3) ฉันมีความสุขเมื่ออยู่ใกล้ลูกคนนี้

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(4) ลูกคนนี้เป็นเด็กไม่รักดี

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(5) ฉันรู้สึกภาคภูมิใจในลูกคนนี้นัก

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(6) ฉันอารมณ์เสียอยู่เสมอ เมื่ออยู่ใกล้ลูกคนนี้

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(7) ฉันต้องการที่จะเลี้ยงดูลูกคนนี้อย่างดีที่สุด

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(8) ฉันรู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับนิสัยของลูกคนนี้

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(9) ฉันพร้อมที่จะเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อลูกคนนี้

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(10) ฉันพอใจมากที่ลูกคนนี้เกิดมาในครอบครัวของเรา

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 7 : การให้ความสำคัญกับคุณค่าของผู้หญิง

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบการให้ความสำคัญกับคุณของผู้หญิงของท่าน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับการให้ความสำคัญกับคุณของผู้หญิงของท่านหรือไม่อย่างน้อยเพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 10 ข้อ

- (1) ฉันเห็นว่าการรักษานวลสงวนตัว เป็นเรื่องสำคัญที่ผู้หญิงพึงปฏิบัติ

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (2) เมื่อสมัยที่ฉันคบหากับแฟน ฉันถือว่าการถูกเนื้อต้องตัวกันเป็นเรื่องธรรมดา

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (3) ฉันเชื่อว่าผู้ชายส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญกับผู้หญิงที่บริสุทธิ์มากกว่าผู้หญิงที่ไม่บริสุทธิ์

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (4) ฉันไม่เชื่อว่าคุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะแต่งงาน

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (5) ฉันเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้หญิงควรจะแต่งกายรัดกุม ไม่เปิดเผยส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมากเกินไป

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (6) ฉันเห็นว่าการให้ความสำคัญกับการรักษานวลสงวนตัว เป็นสิ่งที่ขัดขวางโอกาสการมีคู่ครอง

.....
จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (7) ฉันเชื่อว่าผู้ชายปัจจุบันยังเห็นคุณค่าของผู้หญิงที่รักษาสงวนตัวมากกว่าผู้หญิงที่ปล่อยตัว

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (8) ฉันให้ความสำคัญกับเรื่องการไม่ซิงสุกก่อนห้าม

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (9) ฉันเห็นว่าผู้หญิงควรจะแต่งกายเปิดเผยความงามของตนเองได้

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (10) เด็กหญิงที่สูญเสียพรหมจรรย์ ฉันถือว่าเป็นเด็กหญิงที่มีวุฒิภาวะ (เติบโตมากขึ้น)

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 8 : การปฏิบัติต่อลูก

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบการปฏิบัติตนของท่านต่อลูก โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับความคิดเห็นด้านการปฏิบัติตนของท่านต่อลูกหรือไม่มากนัก เพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 20 ข้อ

- (1) ฉันช่วยผ่อนคลายความทุกข์ ความกังวลใจของลูกอยู่เสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (2) ฉันขอบพุดคุยหยอกล้อฉันท์เพื่อนกับลูกเสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (3) ฉันสนับสนุนให้ลูกทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่อธิบายเหตุผล

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (4) ฉันเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของลูกอยู่เสมอ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (5) ฉันไม่เคยแสดงให้ลูกรู้ว่าฉันรักลูกมากแค่ไหน

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (6) ฉันชอบให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำแก่ลูกเสมอ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (7) เมื่อฉันอารมณ์เสีย ฉันมักจะพาลดุด่าหรือลูกโทษลูกเสมอ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (8) ฉันแสดงให้ลูกรู้ว่าฉันรักลูกมาก

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (9) ฉันมักจะเพิกเฉย ไม่ชมเชยเมื่อลูกทำความดี

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (10) ฉันจะลงโทษลูกรุนแรงแค่ไหน ขึ้นอยู่กับอารมณ์ของฉัน

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (11) ฉันต้องการให้ลูกมีส่วนร่วมในกิจกรรมแทบทุกอย่าง

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(12) ฉันมักแสดงให้เห็นว่าคุณรู้ว่า ฉันภูมิใจในตัวแกมาก

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(13) ฉันชอบพูดคุยกับลูกด้วยเสียงอันไพเราะนุ่มนวลเสมอ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(14) ฉันมักเห็นลูกดีกว่าคนอื่นเสมอ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(15) ฉันจะอธิบายถึงเหตุผลในการที่ลงโทษลูกทุกครั้ง

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(16) ฉันเปิดโอกาสให้ลูกอธิบายก่อนที่จะดุหรือลงโทษลูกเสมอ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(17) ฉันจะลงโทษลูกตามปริมาณความผิดของลูกเสมอ

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(18) ฉันไม่เคยกล่าวขอโทษลูก เมื่อฉันรู้ว่าลูกโดยเข้าใจผิด

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(19) ฉันทำให้ลูกไม่กล้าเข้าหน้า เมื่อฉันอารมณ์เสีย

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

(20) ก่อนที่ฉันจะให้สิ่งของต่าง ๆ แก่ลูก ฉันมักจะบอกลูกด้วยว่าฉันให้เพราะลูกทำความดีอะไรไว้

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 9 : ข่าวสารด้านเพศศึกษา

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบการรับรู้ข่าวสารด้านเพศศึกษาของท่าน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับกรรับรู้ข่าวสารด้านเพศศึกษาของท่านหรือไม่มากน้อยเพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 10 ข้อ

- (1) ถ้าฉันเปิดรายการโทรทัศน์ วิทยุที่กำลังเสนอเรื่องเพศสัมพันธ์ ฉันจะเปลี่ยนทันที

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (2) ฉันไม่ชอบชมรายการโทรทัศน์ที่ตัวเองแสดงบทรัก ๆ ใด ๆ ต่อกัน

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (3) ฉันพยายามแสวงหาความรู้ เพื่อให้รู้วิธีที่ดีที่จะพูดคุยกับลูกเรื่องเพศ

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (4) ถ้ามีโอกาส ฉันจะขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญเรื่องการสอนเพศศึกษาแก่ลูกวัยรุ่น (แพทย์ นักจิตวิทยา)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (5) ลูกเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาจากสื่อได้เอง ฉันไม่จำเป็นต้องไปชวนเขาเพื่อนำมาสอน

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (6) ฉันสนใจติดตามข่าวสารเกี่ยวกับภัยอันตรายของผู้หญิงจากการคุกคามทางเพศ เพื่อใช้เป็นตัวอย่างในการสอนลูก

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (7) ฉันยุ่งกับเรื่องอาชีพการงานมากจนไม่มีเวลาพอที่จะติดตามข่าวสารเรื่องเพศศึกษาเพื่อสอนลูก

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (8) ฉันมักห้ามปรามลูกไม่ให้อ่านนวนิยายที่มีบทรัก ๆ ใคร่ ๆ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (9) ฉันมักอ่านหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (10) ฉันชอบอ่านบทความแนะนำเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศจากนิตยสารต่าง ๆ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 10 : บุคคลรอบข้างฉัน

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบเกี่ยวกับบุคคลรอบข้างของท่าน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับบุคคลรอบข้างของท่านหรือไม่อย่างน้อยเพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 10 ข้อ

- (1) คนใกล้ชิดมักแสดงความไม่เห็นด้วยกับฉัน ในเรื่องการสอนลูกด้านเพศ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (2) คนใกล้ชิดไม่เคยปลอบโยนฉัน เมื่อฉันเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการดูแลพฤติกรรมทางเพศของลูก

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (3) คนในครอบครัวแสดงความชื่นชมที่ฉันให้ความสำคัญกับการฝึกพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแก่ลูก

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (4) เมื่อฉันมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการสอนลูกเรื่องเพศ คนใกล้ชิดจะช่วยหาข้อมูลเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมให้ฉัน

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (5) คนในครอบครัวไม่เคยให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอนลูกเรื่องเพศศึกษาแก่ฉัน

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (6) คนใกล้ชิดมักจะหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับภัยอันตรายทางเพศ มาบอกกล่าวให้ฉันฟัง

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (7) คนใกล้ชิดของฉันสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อให้ฉันสามารถดูแลลูกด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยทางเพศอย่างเต็มที่

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (8) เมื่อลูกสนใจจะไปทำกิจกรรมนอกสถาน (เช่น ออกกำลังกาย) ฉันเป็นผู้เดียวที่ต้องไปเป็นเพื่อนลูก โดยไม่มีคนอื่นในครอบครัวมาทำหน้าที่แทน

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (9) หากลูกมีปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเพศ ในขณะที่ฉันไม่อยู่บ้าน ก็มีผู้ใหญ่คนอื่นที่ลูกสามารถจะปรึกษาได้

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (10) เมื่อลูกมีปัญหาพฤติกรรมทางเพศ คนใกล้ชิดมักเข้าข้างลูกแทนที่จะช่วยกันพูดให้ลูกเข้าใจ

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 11 : ความคิดเห็นด้านการปฏิบัติตนต่อลูกเรื่องเพศ

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบความคิดเห็นของท่านด้านการปฏิบัติตนต่อลูกเรื่องเพศ โปรดอ่านที่ละประโยค แล้วพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับความคิดเห็นด้านการปฏิบัติตนต่อลูกเรื่องเพศของท่านหรือไม่อย่างน้อยเพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 20 ข้อ

- (1) ฉันเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่แม่จะต้องพูดคุยเรื่องการดูแลอนามัยและการป้องกันตนด้านเพศกับลูก

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (2) ฉันเห็นว่าตนเองไม่มีความรู้เพียงพอที่จะพูดคุยกับลูกเรื่องเพศ (เช่น การเปลี่ยนแปลงทางเพศ, สุขอนามัย)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (3) ฉันเชื่อว่าลูกมีช่องทางเรียนรู้เรื่องเพศได้ โดยฉันไม่จำเป็นต้องสอนเอง

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (4) ฉันเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องสอนให้ลูกรู้จักทำกิจกรรมอื่น เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ (เช่น เล่นกีฬา)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (5) ฉันเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่แม่จะต้องเอาใจใส่สอนลูกให้รู้เท่าทันกลอุบายของคนและสื่อ เพื่อป้องกันอันตรายทางเพศ

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(6) การสอนให้ลูกรู้ถึงอันตรายที่เคยเกิดขึ้นและกลอุบายล่อหลอกต่าง ๆ ด้านเพศ อาจทำให้ลูกมองคนในแง่ร้ายมากเกินไป

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(7) การพูดคุยเรื่องการวางแผนที่จะมีครอบครัวเป็นสิ่งที่ลูกควรจะได้เรียนรู้ตั้งแต่เริ่มวัยรุ่น

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(8) ฉันรู้สึกอึดอัดเมื่อลูกมีคำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะสืบพันธุ์

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(9) ฉันรู้สึกพอใจที่เห็นลูกผ่อนคลายอารมณ์เพศตามที่ฉันเคยแนะนำ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(10) ฉันรู้สึกพอใจที่เห็นลูกนำวิธีการควบคุมอารมณ์ตามที่แนะนำไปปฏิบัติอย่างได้ผลดี

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(11) ฉันรู้สึกเหนื่อยหน่ายที่ต้องคอยสังเกตการเปิดชมข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(12) ฉันรู้สึกพอใจที่ได้มีโอกาสช่วยแนะนำรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมให้แก่ลูก

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(13) ฉันรู้สึกดีใจที่เห็นลูกแต่งกายเหมาะสมตามกาลเทศะตามที่ฉันแนะนำ เช่น ไม่นุ่งกระโปรงสั้นเกินไป

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(14) ฉันรู้สึกไม่มั่นใจที่จะพูดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงและการมีครอบครัว กับลูกตั้งแต่ช่วงวัยนี้

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(15) ฉันจะสนับสนุนให้ลูกเรียนรู้เรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากเอกสารที่หาได้

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(16) ฉันไม่พร้อมที่จะพูดคุยแนะนำเรื่องการควบคุมความต้องการทางเพศกับลูก

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(17) ฉันพร้อมที่จะให้คำปรึกษาเรื่องการบำบัดความต้องการทางเพศอย่างเหมาะสมแก่ลูก

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(18) ฉันพร้อมที่จะให้คำปรึกษาแก่ลูกเรื่องภัยอันตรายทางเพศ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(19) ฉันจะห้ามปราม ถ้าลูกพูดเรื่องการแต่งงานและมีครอบครัวในอนาคต

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

(20) ฉันอยากจะสอนให้ลูกเข้าใจถึงผลกระทบที่จะตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ตั้งใจ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 12 : ความคาดหวังในการอบรมเลี้ยงดูบุตร

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบความคาดหวังในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของท่าน โปรดอ่านที่ละเอียดประโยค แล้วพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับความคาดหวังในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของท่านหรือไม่อย่างน้อยเพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 10 ข้อ

- (1) ถ้าลูกของฉันประสบอุบัติเหตุขณะอยู่กับฉัน ก็เป็นเพราะฉันขาดความระมัดระวัง

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (2) ควรยึดสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นที่พึ่ง เพื่อเด็กจะได้ไม่เจ็บป่วยง่าย

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (3) ฉันเชื่อว่าพ่อแม่มีความสำคัญต่ออนาคตของลูกมากกว่าพระเจ้าองค์ใด

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (4) เด็กจะเป็นคนดีหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับบุญและกรรมแต่ปางก่อน

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (5) พ่อแม่สามารถป้องกันไม่ให้ลูกเจ็บไข้ได้ป่วยได้มาก

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (6) ฉันเชื่อว่าถ้าดวงชะตาของลูกดีอยู่แล้ว แกจะต้องมีอนาคตที่ดี

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (7) พ่อแม่ที่โศกดีเท่านั้น จึงจะมีลูกที่เป็นเด็กดีและเรียนเก่ง

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด

- (8) เมื่อเด็กเกิดมา โฟแมกก็คงไม่มีทางจะทำให้เด็กฉลาดขึ้นได้

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (9) เด็กจะเรียนได้ดี ถ้าบิดามารดาเอาใจใส่ในการเรียนของเด็ก

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (10) ฉันเชื่อว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูของฉันจะทำให้ลูกเป็นเด็กดีได้

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

ชุดที่ 13 : ความคาดหวังต่อโรงเรียน

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดนี้มีวัตถุประสงค์จะทราบเกี่ยวกับความคาดหวังของท่านต่อโรงเรียน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้ตรงกับความคาดหวังต่อโรงเรียนของท่านหรือไม่มากนักเพียงใด และตัดสินใจเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นที่มีคำบรรยายจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” เพียงแห่งเดียว ในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 10 ข้อ

- (1) เด็กอยู่กับครูที่โรงเรียนแต่ละวันนานกว่าอยู่กับพ่อแม่ ฉะนั้นครูควรต้องรับผิดชอบเด็กเรื่องการสอนเพศศึกษามากกว่าพ่อแม่

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (2) ครูต้องสอนเด็กพร้อมกันทีละหลายสิบคน ย่อมจะดูแลเด็กด้านพฤติกรรมทางเพศได้ไม่ทั่วถึง พ่อแม่ของเด็กจึงต้องเอาใจใส่ดูแลลูกของตนเองเป็นสำคัญ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (3) ฉันเชื่อว่าครูคือบุคคลสำคัญที่สุดในการสอนเรื่องเพศศึกษาให้แก่เด็ก

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (4) ถ้าเด็กมีปัญหาด้านอารมณ์ต่าง ๆ พ่อแม่ควรพยายามช่วยเด็กอย่างเต็มที่ก่อนที่จะไปพึ่งครู

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (5) เด็กควรได้รับการสอนเรื่องการปฏิบัติตนเมื่อมีประจำเดือนจากทางโรงเรียนมากกว่าที่บ้าน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (6) ฉันไม่ค่อยมีเวลาวางที่จะติดตามการเจริญเติบโตของลูกคนนี้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่ ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นหน้าที่ของทางโรงเรียน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (7) ฉันไม่ค่อยได้แนะนำลูกเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ เพราะครูที่โรงเรียนควรจะสอนอยู่แล้ว

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (8) ฉันไม่ค่อยได้ว่ากล่าวตักเตือน เมื่อเห็นลูกแต่งกายมาโรงเรียนไม่เหมาะสม (เช่น นุ่งกระโปรงสั้นเกินไป ไม่ใส่เสื้อซับใน) เพราะเป็นหน้าที่ของครูที่ต้องอบรมตามกฎระเบียบของโรงเรียน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (9) ฉันไม่ค่อยมีเวลาที่จะสังเกตการคบเพื่อนต่างเพศของลูก เพราะหากเกิดปัญหา ครูที่โรงเรียนคงจะแจ้งเตือนให้ทราบเอง

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

- (10) เมื่อลูกมีปัญหาพฤติกรรมทางเพศ ฉันเห็นว่าครูคือคนที่จะพูดตักเตือนให้ลูกเชื่อฟังและตามได้มากกว่าฉัน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

ภาคผนวก ข
(การวิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียด)

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	กลุ่มคะแนน	จำนวน
พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจ	286	45.26	5.93		
พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจ	286	48.00	5.99		
พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างการยอมรับ	286	49.04	5.97		
พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น	286	142.30	14.85		
สุขภาพจิต	286	61.33	11.23	น้อย (29 ถึง 61 คะแนน)	119
				มาก (62 ถึง 90 คะแนน)	167
ทัศนคติต่อบุตร	286	48.21	4.98	น้อย (26 ถึง 48 คะแนน)	146
				มาก (49 ถึง 56 คะแนน)	140
ค่านิยมด้านการรักษามวลสวณตัว	286	50.04	7.35	น้อย (29 ถึง 50 คะแนน)	147
				มาก (51 ถึง 107 คะแนน)	139
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	286	89.29	11.88	น้อย (55 ถึง 89 คะแนน)	126
				มาก (90 ถึง 119 คะแนน)	160
การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา	286	38.82	6.13	น้อย (20 ถึง 39 คะแนน)	150
				มาก (40 ถึง 53 คะแนน)	136
การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิด	286	39.58	5.72	น้อย (22 ถึง 40 คะแนน)	161
				มาก (41 ถึง 55 คะแนน)	125
ทัศนคติต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา	286	89.91	10.00	น้อย (66 ถึง 90 คะแนน)	139
				มาก (91 ถึง 115 คะแนน)	147
ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร	286	40.47	3.73	น้อย (31 ถึง 40 คะแนน)	145
				มาก (41 ถึง 50 คะแนน)	141
แนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียน	286	44.51	6.95	น้อย (25 ถึง 45 คะแนน)	148
				มาก (46 ถึง 57 คะแนน)	138

หมายเหตุ สำหรับตัวแปรที่คะแนนมีค่าต่อเนื่อง ใช้ค่าเฉลี่ยในการแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามทัศนคติต่อบุตร และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในมารดากลุ่มรวม

ทัศนคติ ต่อบุตร	การรับข้อมูล ข่าวสาร	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	(21)	(12)	(11)
มาก	มาก	(22)	90	50.60	6.14	1.78*	2.51*	6.10*
มาก	น้อย	(21)	50	48.82	5.01		0.73	4.32*
น้อย	มาก	(12)	66	48.09	5.48			3.59*
น้อย	น้อย	(11)	80	44.50	5.10			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามทัศนคติต่อบุตร และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ

ทัศนคติ ต่อบุตร	การรับข้อมูล ข่าวสาร	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	(21)	(12)	(11)
มาก	น้อย	(22)	43	49.67	7.45	0.72	3.00*	5.46*
มาก	มาก	(21)	24	48.95	4.77		2.28	4.74*
น้อย	มาก	(12)	36	46.67	5.42			2.46
น้อย	น้อย	(11)	43	44.21	5.06			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามทัศนคติต่อบุตร และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ในมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ

ทัศนคติ ต่อบุตร	การอบรมเลี้ยง ดู	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	(12)	(21)	(11)
มาก	มาก	(22)	52	50.79	6.27	2.29	6.12*	6.84*
น้อย	มาก	(12)	24	48.50	4.78		3.83*	4.55*
มาก	น้อย	(21)	15	44.67	5.47			0.72*
น้อย	น้อย	(11)	55	43.95	5.01			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในมารดาในกลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้น้อย

การอบรมเลี้ยงดู	การรับข้อมูลข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	(22)	(11)	(12)
มาก	น้อย	(21)	19	50.37	4.14	0.41	6.22*	6.37*
มาก	มาก	(22)	57	49.96	6.42		5.81*	5.96*
น้อย	น้อย	(11)	48	44.15	4.86			0.15
น้อย	มาก	(12)	22	44.00	5.63			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา พิจารณาตามทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในมารดาทั้งหมด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ทัศนคติต่อบุตร (ก)	1	34.08	34.08	1.17
การอบรมเลี้ยงดู (ข)	1	441.93	441.93	15.23*
การรับข้อมูลข่าวสาร (ค)	1	102.44	102.44	3.53
ก x ข	1	< 1	< 1	< 1
ก x ค	1	2.71	2.71	< 1
ข x ค	1	4.24	4.24	< 1
ก x ข x ค	1	142.62	142.62	4.91*
ภายในเซลล์	278	8069.27	29.03	
รวม	286	10016.85		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา พิจารณาตามทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ทัศนคติต่อบุตร (ก)	1	1.72	1.72	< 1
การอบรมเลี้ยงดู (ข)	1	216.99	216.99	7.41*
การรับข้อมูลข่าวสาร (ค)	1	24.67	24.67	< 1
ก x ข	1	< 1	< 1	< 1
ก x ค	1	33.35	33.35	1.14
ข x ค	1	2.52	2.52	< 1
ก x ข x ค	1	158.94	158.94	5.43*
ภายในเซลล์	147	4302.56	29.27	
รวม	155	5592.68		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความสนใจและเปิดโอกาสให้รับทราบเรื่องเพศศึกษา พิจารณาตามทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ทัศนคติต่อบุตร (ก)	1	< 1	< 1	< 1
การอบรมเลี้ยงดู (ข)	1	79.71	79.71	2.68
การรับข้อมูลข่าวสาร (ค)	1	21.68	21.68	< 1
ก x ข	1	86.74	86.74	2.92
ก x ค	1	7.61	7.61	< 1
ข x ค	1	19.63	19.63	< 1
ก x ข x ค	1	163.56	163.56	5.50*
ภายในเซลล์	138	4100.94	29.72	
รวม	146	5119.51		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยังมีรายได้น้อย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ทัศนคติต่อบุตร (ก)	1	12.08	12.08	< 1
การอบรมเลี้ยงดู (ข)	1	1030.49	1030.49	36.18*
การรับข้อมูลข่าวสาร (ค)	1	168.14	168.14	5.90*
ก x ข	1	217.77	217.77	7.65*
ก x ค	1	304.14	304.14	10.68*
ข x ค	1	117.27	117.27	4.12*
ก x ข x ค	1	189.61	189.61	6.66*
ภายในเซลล์	138	3930.58	28.48	
รวม	146	5693.84		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น พิจารณาตามทัศนคติต่อบุตร การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวยังมีรายได้น้อย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ทัศนคติต่อบุตร (ก)	1	20.64	20.64	< 1
การอบรมเลี้ยงดู (ข)	1	4264.68	4264.68	26.52*
การรับข้อมูลข่าวสาร (ค)	1	31.14	31.14	< 1
ก x ข	1	17.97	17.97	< 1
ก x ค	1	444.61	444.61	2.77
ข x ค	1	112.39	112.39	< 1
ก x ข x ค	1	881.02	881.02	5.48*
ภายในเซลล์	138	22192.04	160.81	
รวม	146	34538.72		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษามาก

ค่านิยม รักษนวล สงวนตัว	การรับรู้การ สนับสนุนทาง สังคม	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	(12)	(11)	(21)
มาก	มาก	22	34	52.71	4.55	2.74*	5.30*	6.32*
น้อย	มาก	12	39	49.97	4.29		2.56*	3.58*
น้อย	น้อย	11	27	47.41	5.07			1.02
มาก	น้อย	21	31	46.39	5.44			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในมารดากลุ่มรวม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความเชื่ออำนาจในตนฯ (ก)	1	894.24	894.24	33.11*
ค่านิยมฯ รักษนวลสงวนตัว (ข)	1	459.23	459.23	17.00*
การรับรู้การสนับสนุนฯ (ค)	1	669.88	669.88	24.80*
ก × ข	1	6.22	6.22	< 1
ก × ค	1	< 1	< 1	< 1
ข × ค	1	< 1	< 1	< 1
ก × ข × ค	1	105.54	105.54	3.91*
ภายในเซลล์	278	7509.19	27.01	
รวม	286	10215.00		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความเชื่ออำนาจในตนฯ (ก)	1	648.89	648.89	24.45*
ค่านิยมฯ รักษนวลสงวนตัว (ข)	1	569.63	569.63	21.46*
การรับรู้การสนับสนุนฯ (ค)	1	62.40	62.40	2.35
ก × ข	1	4.81	4.81	< 1
ก × ค	1	2.74	2.74	< 1
ข × ค	1	6.47	6.47	< 1
ก × ข × ค	1	164.23	164.23	6.19*
ภายในเซลล์	147	3901.70	26.54	
รวม	155	6093.55		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศ พิจารณาตามความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ค่านิยมด้านการรักษนวลสงวนตัว และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิดในเรื่องการสอนเพศศึกษา ในกลุ่มมารดาที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความเชื่ออำนาจในตนฯ (ก)	1	173.31	173.31	5.65*
ค่านิยมฯ รักษนวลสงวนตัว (ข)	1	159.43	159.43	5.20*
การรับรู้การสนับสนุนฯ (ค)	1	346.63	346.63	11.29*
ก × ข	1	3.79	3.79	< 1
ก × ค	1	6.28	6.28	< 1
ข × ค	1	41.44	41.44	1.35
ก × ข × ค	1	161.11	161.11	5.25*
ภายในเซลล์	138	4235.46	30.69	
รวม	146	5693.84		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1. พฤติกรรมการสอนชั้นสร้างความสนใจ	45.26	5.93	.64**	.42**	.82**	.35**	.34**	.29**	.47**	.27**	.34**	.46**	.28**	.49**
2. พฤติกรรมการสอนพิเศษศึกษาชั้นสร้างความเข้าใจ	48.00	5.99	1.00	.55**	.88**	.34**	.42**	.29**	.60**	.26**	.43**	.62**	.31**	.51**
3. พฤติกรรมการสอนพิเศษศึกษาชั้นสร้างการยอมรับ	49.04	5.97		1.00	.79**	.29**	.49**	.42**	.55**	.26**	.32**	.52**	.21**	.47**
4. พฤติกรรมการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษารวม 3 ชั้น	142.30	14.85			1.00	.39**	.50**	.40**	.65**	.32**	.44**	.64**	.32**	.59**
5. สุขภาพจิต	61.33	11.23				1.00	.40**	.14*	.45**	.11	.18**	.33**	.09	.39**
6. ทักษะติดต่อบุตร	48.21	4.98					1.00	.45**	.53**	.16**	.20**	.36**	.23**	.40**
7. ค่านิยมด้านการรักษานวลสงวนตัว	50.04	7.35						1.00	.24**	.11	-.00	.38**	.24**	.34**
8. การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	89.29	11.88							1.00	.31**	.43**	.52**	.17**	.55**
9. การรับข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษา	38.82	6.13								1.00	.34**	.35**	.10	.28**
10. การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิด	39.58	5.72									1.00	.33**	.14*	.24**
11. ทักษะติดต่อการสอนบุตรเรื่องเพศศึกษา	89.91	10.00										1.00	.33**	.64**
12. ความเชื่ออำนาจในตนในการอบรมเลี้ยงดูบุตร	40.47	3.73											1.00	.33**
13. แนวโน้มที่จะผลักภาระการสอนแก่โรงเรียน	44.51	6.95												1.00

* มีนัยสำคัญที่ .05

** มีนัยสำคัญที่ .01

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อสกุล	นางสาวพรทิพย์ จัปจิตต์
วันเดือนปีเกิด	7 พฤศจิกายน 2524
ที่อยู่ปัจจุบัน	57/44 หมู่ 2 ต. ลำผักกูด อ. รัษฎบุรี จ. ปทุมธานี 12110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) สาขาคณิตศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2549	ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
พ.ศ. 2550	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
พ.ศ. 2551	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ